

Senasis Testamentas

Evangelijos doktrinos mokytojo vadovėlis

Senasis Testamentas

Evangelijos doktrinos mokytojo vadovėlis

Išleido
Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia
Salt Leik Sitis, Jutos valst.

Pastabos ir pasiūlymai

Būsime dėkingi už Jūsų pastabas ir pasiūlymus, susijusius su šiuo vadovėliu.

Prašome juos siųsti šiuo adresu:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
JAV (USA)

El. paštas: cur-development@ldschurch.org

Prašome parašyti savo vardą, pavardę, adresą, apylinkę ir kuolą. Nepamirškite parašyti vadovėlio pavadinimo. Tada išdėstykite savo pastabas ir pasiūlymus apie stipriausias šio vadovėlio puses bei kur jį būtų galima patobulinti.

Viršelis: *Ona pristato savo sūnų Samuelį Eliui*, aut. Robertas T. Baretas

© 1996, 2009 by Intellectual Reserve, Inc.

Visos teisės saugomos

Išspausdinta Vokietijoje

Leidimas anglų kalba patvirtintas: 1/01

Vertimas patvirtintas: 1/01

Old Testament: Gospel Doctrine Teacher's Manual vertimas

Lithuanian

Turinys

Pamokos numeris ir pavadinimas	Puslapis
Pagalba mokytojui	v
1 „Tai yra mano darbas ir mano šlovė“ (Mozės 1)	1
2 „Tu buvai išrinktas prieš tau gimstant“ (Abraomo 3; Mozės 4:1–4)	5
3 Sukūrimas (Mozės 1:27–42; 2–3)	9
4 „Dėl mano prasižengimo mano akys atvertos“ (Mozės 4; 5:1–15; 6:48–62)	12
5 „Jei darai gerai, būsi priimtas“ (Mozės 5–7)	17
6 „Nojus... pasistatė laivą savo šeimynai išgelbėti“ (Mozės 8:19–30; Pradžios 6–9; 11:1–9)	23
7 Abraomo sandora (Abraomo 1:1–4; 2:1–11; Pradžios 12:1–8; 17:1–9)	27
8 Teisus gyvenimas nelabame pasaulyje (Pradžios 13–14; 18–19)	32
9 „Dievas pats parūpins avinėlį“ (Abraomo 1; Pradžios 15–17; 21–22)	36
10 Pirmagimystės palaiminimai, santuoka pagal Sandorą (Pradžios 24–29)	40
11 „Kaipgi galėčiau taip nedorai pasielgti?“ (Pradžios 34; 37–39)	46
12 „Vaisingas savo nelaimių šalyje“ (Pradžios 40–45)	51
13 Lažas, Pascha (Velykos) ir Išėjimas (Išėjimo 1–3; 5–6; 11–14)	55
14 „Jūs būsite ypatinga mano nuosavybė“ (Išėjimo 15–20; 32–34)	61
15 „Žvelk į Dievą ir gyvenk“ (Skaičių 11–14; 21:1–9)	67
16 „Negaliu padaryti nieko, kas priešinga Viešpaties įsakymui“ (Skaičių 22–24; 31:1–16)	72
17 „Rūpinkis neužmiršti Viešpaties“ (Pakartoto Įstatymo 6; 8; 11; 32)	76
18 „Būk stiprus ir ryžtingas“ (Jozuės 1–6; 23–24)	81
19 Teisėjų valdymas (Teisėjų 2; 4; 6–7; 13–16)	86
20 „Visas miestas... žino, kad esi kilni moteris“ (Rūtos knyga; 1 Samuelio 1)	91
21 Dievas gerbia tuos, kurie Jį gerbia (1 Samuelio 2–3; 8)	95
22 „Viešpats žiūri į širdį“ (1 Samuelio 9–11; 13; 15–17)	100
23 „Tebūna Viešpats tarp tavęs ir manęs amžinai“ (1 Samuelio 18–20; 23–24)	106
24 „Sukurk man tyrą širdį“ (2 Samuelio 11–12; Psalmyno 51)	110

25	„Visi, kas gyvas, šlovinkite Viešpatį“ (Psalmynas)	116
26	Karalius Saliamonas – išminties žmogus, kvailumo žmogus (1 Karalių 3; 5–11)	122
27	Dorų ir nedorų vadovų daromas poveikis (1 Karalių 12–14; 2 Metraščių 17; 20)	127
28	„Po ugnies – švelnus tylus balsas“ (1 Karalių 17–19)	133
29	„Jis pakėlė... Elijos skraistę“ (2 Karalių 2; 5–6)	138
30	„Ateikite į Viešpaties Namus“ (2 Metraščių 29–30; 32; 34)	142
31	„Laimingas žmogus, kuris išmintį randa“ Patarlių ir Mokytojo knygos)	148
32	„Aš žinau, kad mano Išpirkėjas gyvas“ (Jobo 1–2; 13; 19; 27; 42)	154
33	Dalintis Evangelija su pasauliu (Jonos 1–4; Michėjo 2; 4–7)	159
34	„Susižadėsiu su tavimi teisumu“ (Ozėjo 1–3; 11; 13–14)	163
35	Dievas apreiškia savo paslaptis savo pranašams (Amoso 3; 7–9; Joelio 2–3)	167
36	Sionės šlovė bus apsauga (Izaijo 1–6)	172
37	„Tu įvykdei nuostabius užmojus“ (Izaijo 22; 24–26; 28–30)	176
38	„Be manęs kito gelbėtojo nėra“ (Izaijo 40–49)	180
39	„Kokios dailios kalnuose...“ (Izaijo 50–53)	184
40	„Paplatink savo palapinės aikštę“ (Izaijo 54–56; 63–65)	187
41	„Aš štai šiandien padariau tave... geležies stulpu“ (Jeremijo 1–2; 15; 20; 26; 36–38)	191
42	„Jį išrašysiu jiems į širdį“ (Jeremijo 16; 23; 29; 31)	195
43	Izraelio ganytojai (Ezechielio 18; 34; 37)	198
44	„Kur tik ta upė nutekės, visa... gaus iš jos gyvybę“ (Ezechielio 43–44; 47)	204
45	„Jeigu turėsiu žūti, žūsiu!“ (Danieliaus 1; 3; 6; Esteros 3–5; 7–8)	208
46	„Karalystė, kuri niekada nebus sunaikinta“ (Danieliaus 2)	213
47	„Pakilkime ir statykime“ (Ezros 1–8; Nehemijo 1–2; 4; 6; 8)	217
48	„Didinga ir baisi Viešpaties diena“ (Zacharijo 10–14; Malachijo knyga)	222

Pagalba mokytojui

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė: „Tikiuosi, kad [Raštų studijavimas] jums taps daug malonesniu užsiėmimu nei vien pareiga, ir kad jūs pamilsite Dievo žodį. Pažadu, kad skaitant jūsų protas bus apšviestas, o dvasia pakylėta.“ („The Light within You“, *Ensign*, May 1995, 99.)

Kaip Evangelijos doktrinos mokytojas, jūs turite progą padėti savo klasės nariams mokytis pamilti Senąjį Testamentą ir rasti tą prezidento Hinklio pažadėtą šviesą. Mokydamas jūs seksite Gelbėtojo, kuris mėgo Raštus ir naudojo juos mokydamas savo mokinius, pavyzdžiu.

Tuoj po prisikėlimo Jėzus panaudojo Raštus, mokydamas du savo mokinius didingų tiesų. Mokinys vardu Kleopas su savo bendražygiu ėjo keliu į Emausą kalbėdamiesi apie ką tik išgirstą naujieną, kad Jėzaus kūno nebėra kape. Beeinant prie jų prisidėjo Jėzus, bet jie nepažino Jo. Jis paklausė, apie ką jie kalba ir kodėl liūdni, o šie jam papasakojo apie Nukryžiuavimą ir Prisikėlimą. Tai išgirdęs Jėzus „aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie Jį pasakyta“ (Luko 24:27).

Kleopas su bendražygiu paprašė Gelbėtoją pasilikti su jais, ir visiems susėdus valgyti jie pažino Jį, prisikėlusįjį Viešpatį. Tada Jis pranyko jiems iš akių, o jie vienas kitam kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai Jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“ (Luko 24:32.)

Tie Raštai, dėl kurių degė mokinių širdys, buvo Mozės ir kitų pranašų knygos – Raštai, kuriuos mes žinome kaip Senąjį Testamentą. Kai jūs mokysite tų pačių šventų tiesų, Šventoji Dvasia liudys apie jų teisingumą klasės nariams taip, kaip liudijo Kleopui bei jo bendražygiui.

Senajo Testamento studijavimas turėtų stiprinti klasės narių liudijimą apie Gelbėtoją ir jų pasiryžimą gyventi pagal Jo evangeliją. Jei klasės narių studijoms vadovaus Šventoji Dvasia, jie kaip ir Jobas galės paliudyti: „Juk aš žinau, kad mano Išpirkėjas gyvas; galų gale Jis pakils kaip liudytojas žemėje“ (Jobo 19:25).

Mokymas Dvasia

Ruošiantis Evangelijos doktrinos pamokai labai svarbu siekti Viešpaties Dvasios įkvėpimo ir vadovavimo. Viešpats sakė: „Per tikėjimo maldą jums bus duota Dvasia; ir jei Dvasios negausite, jūs nemokysite.“ (DS 42:14.) Atminkite, kad per jūsų pamokas turi mokytis Šventoji Dvasia.

Dvasios galite siekti melsdamiesi, pasninkaudami, kasdien tyrinėdami Raštus ir laikydamiesi įsakymų. Ruošdamiesi pamokai melskite Dvasios, kad ji padėtų jums suprasti Raštus ir klasės narių poreikius. Dvasia taip pat gali padėti jums suplanuoti būdus, kaip prasmingai aptarti Raštų ištraukas ir pritaikyti juos šiandienai (žr. 1 Nefio 19:23). Su Dvasios pagalba Viešpaties rankose jūs tapsite veiksmingu įrankiu mokytis Jo žodžio Jo vaikus.

Toliau pateikiami keli pasiūlymai, kaip į pamoką pasikviesti Šventąją Dvasią:

1. Pakvieskite klasės narius sukalbėti malda prieš ir po pamokos. Pamokos metu melskite širdyje, kad Dvasia jus vestų, kad atvertų klasės narių širdis ir liudytų bei įkvėptų juos.
2. Naudokitės Raštais (žr. toliau esantį skyrelį „Susitelkimas į Raštus“).
3. Liudykite kada tik Dvasia paskatina jus, ne vien pamokos pabaigoje. Liudykite apie Gelbėtoją. Dažnai kvieskite klasės narius išsakyti savo liudijimus.
4. Pasitelkite giesmes, Pradinukų dainas ir kitokią šventą muziką, kad paruoštumėte savo klasės narių širdis pajusti Dvasią.
5. Išreikškite meilę klasės nariams, kitiems žmonėms ir Dangiškajam Tėvui bei Jėzui Kristui.
6. Pasidalinkite savo išvalgomis, jausmais ir patirtimi, kurie susiję su pamokoje dėstomais principais. Taip daryti kvieskite ir klasės narius. Nariai taip pat galėtų papasakoti, kaip jie pritaikė tai, ką aptarėte praėjusiose pamokose.

Susitelkimas į Raštus

Ruošiantis Evangelijos doktrinos pamokai reikia uoliai, su malda studijuoti Raštus. Viešpats įsakė: „Siek ne skelbti mano žodį, bet pirma siek gauti mano žodį.“ Kai per Raštų studijavimą gausite Jo žodį, Viešpats pažada, kad „tada tavo liežuvius bus atrištas; tada, jei nori, turėsi mano Dvasią ir mano žodį, taip, Dievo galia įtikinti žmones“ (DS 11:21).

Šis vadovėlis yra įrankis, padėsiantis jums mokytis Raštų. Raginkite klasės narius kiekvieną savaitę į pamoką atsinešti Raštus. Kur įmanoma, naudokitės pastarųjų dienų šventųjų Raštų leidimais. Remkitės Biblijos Džozefo Smito Vertimo ištraukomis, esančiomis *Raštų Rodyklėje*.

Pamokos metu stenkitės nukreipti pokalbius į Raštų temas. Vadovaukitės sveiku protu naudodami komentarus ir kitus, ne Raštuose randamus informacijos šaltinius. Klasės narius turėtumėte mokytis ieškoti pažinimo bei įkvėpimo Raštuose ir pastarųjų dienų pranašų žodžiuose.

Visiems klasės nariams reikia duoti po *Senojo Testamento mokinio vadovėlio* (34592 156) egzempliorių. Šioje brošiūroje pateikiamos santraukos ir klausimai, kurie padės klasės nariams suprasti Raštus, apmąstyti, kaip juos pritaikyti, ir pasiruošti aptarimams klasėje. Paraginkite gimdytojus naudoti šį vadovėlį studijuojant Raštus šeimoje.

Kaip naudotis šiuo vadovėliu

Šis vadovėlis skirtas jaunimo ir suaugusiųjų Evangelijos doktrinos klasėms ir turėtų būti naudojamas kas ketveri metai. Kiekvienoje šio vadovėlio pamokoje informacijos yra daugiau, negu spėsite pateikti per vieną pamoką. Siekite Viešpaties Dvasios, kad padėtų jums pasirinkti Raštų pasakojimus, klausimus ir veiklas, kurie geriausiai atitiks klasės narių poreikius.

Kiekvieną pamoką sudaro tokie skyreliai:

1. *Tikslas*. Suformuluotas tikslas išreiškia pagrindinę idėją, kurią turite pasitelkti ruošdamiesi pamokai ir ją dėstydami.

2. *Pasiruošimas*. Pirmojoje šio skyrelio dalyje apžvelgiami Raštų pasakojimai tos pamokos tema. Kai kuriose pamokose siūloma papildomų skaitinių, suteikiančių jums didesnę supratimą. Dažnai šiame skyrelyje taip pat pateikiami ir kiti pasiūlymai, pavyzdžiui, kokią medžiagą vertėtų atsinešti į klasę.
3. *Dėmesį sutelkianti veikla*. Ši skyrelį sudaro paprasta veikla, pamokėlė su vaizdine priemone ar klausimas, padedantys klasės nariams pasiruošti mokyti, dalyvauti ir pajusti Dvasios įtaką. Nepriklausomai nuo to, ar naudojate savo ar vadovėlyje pateiktą dėmesį sutelkiančią veiklą, labai svarbu klasės narių dėmesį sutelkti pamokos pradžioje. Ši veikla neturėtų būti ilga.
4. *Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas*. Tai yra pagrindinė pamokos dalis. Su malda tyrinėkite nurodytus Raštų pasakojimus, kad galėtumėte efektyviai jų mokyti ir juos aptarti. Naudokitės skyriuje „Patarimai, kaip mokyti Raštų“ esančiais patarimais, kad pajaušintumėte savo mokymą ir išlaikytumėte klasės narių dėmesį.
5. *Išvada*. Šis skyrelis padeda jums apibendrinti pamoką ir paskatinti klasės narius gyventi pagal principus, kuriuos aptarėte. Jis taip pat primena jums išsakyti savo liudijimą. Pasistenkite, kad kiekvienoje pamokoje liktų laiko išvadai.
6. *Papildomos mokymo idėjos*. Šiame skyrelyje pateikiama papildomų tiesų iš Raštų pasakojimų, alternatyvių mokymo metodų, veiklų ar kitų pasiūlymų, papildančių pamokos planą. Galite panaudoti kai kurias iš tų idėjų savo pamokose.

Patarimai, kaip mokyti Raštų

Pasinaudokite šiais pasiūlymais, kurie padės efektyviau ir įvairiau mokyti Raštų pasakojimų:

1. Padėkite klasės nariams suprasti, ko Raštai moko apie Jėzų Kristų, Senojo Testamento Jėzų, kurio gimimas, mirtingojo gyvenimo misija, antrasis atėjimas ir tūkstantmečio valdymas išpranašauti Senajame Testamente.
2. Paprašykite klasės narių sugalvoti ir pasakyti konkrečių būdų, kaip Raštų ištraukas galima pritaikyti savo gyvenime.
3. Be doktrinos mokymo, atkreipkite dėmesį į įkvėpiančias Senojo Testamento istorijas, ypač istorijas apie tikėjimą. Įsitikinkite, kad klasės nariai supranta jas, ir aptarkite, kaip būtų galima jas pritaikyti.
4. Tegul klasės nariai paieško žodžių, frazių ir minčių, kurie nuolat kartojasi Raštų ištraukose arba kurie jiems turi ypatingą reikšmę.
5. Kreida lentoje užrašykite posakius, svarbiausius žodžius arba klausimus, kurie susiję su tam tikru Raštų pasakojimu. Tada perskaitykite arba apibendrinkite tą pasakojimą. Kai klasės nariai išgirs posakius, svarbiausius žodžius arba atsakymus į klausimus, padarykite pauzę ir aptarkite juos.
6. Visoje Mormono Knygoje posakis „taigi mes matome“ vartojamas mokomųjų principų apibendrinimui pradėti. Aptarę Raštų ištrauką, paprašykite klasės narių paaiškinti ten mokomą Evangelijos principą naudojant frazę „taigi mes matome“.
7. Ieškokite simbolių, naudojamų Senajame Testamente, ir aptarkite juos. Pavyzdžiui, nuotaka ir jaunikis reiškia Izraelį ir Gelbėtoją.
8. Pastebėkite, kaip galima palyginti žmones ar įvykius iš Raštų. Pavyzdžiui, galite palyginti Kainą su Abeliu ir Henochu (Mozės 5–7); Dovydą ir Batšebą

(2 Samuelio 11) su Juozapu ir Potifaro žmona (Pradžios 39:7–13; arba pranaša Eliją su nedoru karalium Ahabu (1 Karalių 16:29–33; 17–19).

9. Paprašykite klasės narių pasiskirstyti rolėmis ir garsiai skaitant tekstus suvaidinti Raštų pasakojimus.
10. Suskirstykite klasę į dvi arba daugiau mažų grupelių. Peržvelgę Raštų pasakojimą, paprašykite kiekvienos grupelės surašyti tame pasakojime mokomus principus. Po to tegul grupelės iš eilės aptaria, kaip pritaikyti tuos principus savo gyvenime.
11. Paskatinkite klasės narius atsinešti pieštukus reikšmingoms eilutėms pasižymėti, kai aptariate jas.

Klasės aptarimo skatinimas

Paprastai jūs neturėtumėte skaityti paskaitų. Geriau padėkite klasės nariams prasmingai dalyvauti Raštų ištraukų aptarime. Dalyvaujant aptarime klasės nariai veiksmingiau mokosi apie Raštus ir geriau supranta, kaip pritaikyti Evangelijos principus. Siekite Dvasios vadovavimo rinkdamiesi, kuriuos klausimus užduoti, kokia tvarka juos užduoti ir kaip išplėtoti temos aptarimą. Klasėje reikėtų aptarinėti tik tas temas, kurios padeda nariams ateiti pas Kristų ir gyventi kaip Jo mokiniais. Diskusijas, kurios nukrypsta nuo šių tikslų, pakreipkite reikiama linkme.

Vadovėlyje yra Raštų nuorodos, kurios jums ir jūsų klasės nariams padės rasti atsakymus į daugumą klausimų apie Raštus. Į kai kuriuos klausimus klasės nariai jums atsakys remdamiesi savo patirtimi.

Daug svarbiau yra padėti klasės nariams geriau suprasti Raštus ir pasiryžti būti geresniais Kristaus mokiniais, negu panaudoti visą jūsų paruoštą medžiagą. Jei klasės nariai daug ko mokosi aptarinėdami gerą temą, dažnai yra naudingiau leisti diskusijai tęstis, nei stengtis panaudoti visą pamokos medžiagą.

Skatindami klasės diskusiją, naudokitės tokiomis gairėmis:

1. Užduokite klausimą, o tada duokite Raštų nuorodą, kad klasės nariai galėtų rasti atsakymą.
2. Užduokite klausimus, kurie skatina mąstyti ir diskutuoti, o ne tokius, į kuriuos galima atsakyti *taip* arba *ne*. Klausimai, kurie prasideda žodžiais *kodėl, kaip, kas, kada* ir *kur*, paprastai efektyviausiai paskatina diskusiją.
3. Padrąsinkite klasės narius dalintis jausmais ir mintimis apie tai, ko jie mokosi iš Raštų. Taip pat skatinkite juos dalintis patirtimi, kuri atskleidžia, kaip Raštų principai gali būti pritaikomi gyvenime. Pagirkite juos už aktyvų dalyvavimą pamokoje.
4. Atsižvelkite į kiekvieno klasės nario poreikius. Nors visus klasės narius reikia skatinti dalyvauti klasės pokalbyje, kai kurie gali nesiryžti išsakyti savo mintis. Galite su jais asmeniškai pasišnekėti apie tai, kaip jie jaučiasi skaitydami garsiai ar dalyvaujant diskusijoje. Stenkitės neklausti tų klasės narių, kurie gali pasijusti nepatogiai.
5. Skatinkite klasės narius ruošiantis kiekvienai pamokai studijuoti paskirtą Raštų pasakojimą ir *Senojo Testamento mokinio vadovėlį* (34592 156). Jie galės geriau dalyvauti aptarimuose, jei bus pasiruošę. Pasiūlykite klasės nariams tuos Raštų pasakojimus ir pamokas aptarti su savo šeimomis.

„Tai yra mano darbas ir mano šlovė“

1 pamoka

Mozės 1

Tikslas

Padėti klasės nariams suprasti, kad 1) mes esame Dievo vaikai, 2) galime pasipriešinti Šėtono pagundoms ir 3) Dievo darbas ir šlovė – įgyvendinti mūsų nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Brangiojo Perlo ištraukas:
 - a. Mozės 1:1–11. Mozė mato Dievą ir kalbasi su Juo veidas į veidą. Mozė sužino, kad jis yra Dievo sūnus pagal Tėvo Viengimio panašumą. Pastaba: Klasės nariai turi suprasti, kad šiame regėjime Mozei pasirodė Jehova, o ne Dangiškasis Tėvas. Jehova yra ikimirtingasis Jėzus Kristus ir Senojo Testamento Dievas. Jis su savo Tėvu yra viena tiksluose ir atstovauja Jam su galia ir įgaliojimu. Jo žodžiai – tai Tėvo žodžiai, ir kartais, pavyzdžiui, Mozės 1:6, Jis kalba už Tėvą pirmuoju asmeniu.
 - b. Mozės 1:12–23. Mozė susiduria su Šėtonu; Mozė jį išvaro.
 - c. Mozės 1:24–39. Vėl pasirodo Dievas ir moko apie savo darbą ir šlovę.
 2. Išnagrinėkite pamoką ir nuspręskite, kaip dėstysite šiuos Raštų pasakojimus. Kadangi būtų sunku užduoti visus klausimus ar išdėstyti visą pamokos medžiagą, su malda išrinkite tuos, kurie geriausiai atitinka klasės narių poreikius. Jei reikia, kai kuriuos klausimus pritaikykite klasės narių gyvenimo aplinkybėms.
 3. Kiekvienam klasės nariui parūpinkite po *Senojo Testamento mokinio vadovėlio* (34592 156) egzempliorių. (Jūsų apylinkė šiuos studijavimo vadovėlius turėję užsisakyti kartu su kita šių metų mokymo programos medžiaga. Vyskupijos narys turėtų juos perduoti Sekmadieninės mokyklos prezidentūrai.)
 4. Jei naudositės antrąją dėmesį sutelkiančią veiklą, gaukite popierinį ar medžiaginį maišelį ir įdėkite į jį keletą paprastų daiktų, tokių kaip akmenėlis, šukos ir pieštukas.
-

Siūloma pamokos eiga

Senojo Testamento pristatymas

Senasis Testamentas – tai pasakojimas apie Dievo reikalus su savo sandoros žmonėmis nuo Sukūrimo iki keli šimtai metų prieš Gelbėtojo gimimą. Senasis Testamentas pateikia įtikinamus tikėjimo ir paklusnumo pavyzdžius. Taip pat jame parodoma, kokios yra pasekmės, kai žmonės pamiršta Dievą, nepaklūsta ar priešinasi Jam. Jame užrašytos pranašystės liudija apie Mesijo gimimą, išperkančiąją auką, antrąjį atėjimą ir tūkstantmečio valdymą.

Be Senojo Testamento šis kursas dar apima Mozės ir Abraomo knygas iš Brangiojo Perlo. Šios knygos pateikia svarbius kai kurių Pradžios knygos pasakojimų papildymus ir paaiškinimus. Mozės knyga – tai Biblijos Džozefo Smito vertimo ištrauka. Abraomo knyga – tai Džozefo Smito atliktas vertimas iš keleto Egipto papirusų. Daugiau informacijos apie Džozefo Smito vertimą ieškokite Raštų

Rodyklėje „Džozefo Smito Vertimas“, p. 39. Taip pat atkreipkite dėmesį, kad ištraukos iš Biblijos Džozefo Smito vertimo yra pateiktos po *Raštų Rodyklės*.

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Paprašykite klasės narius perskaityti Mozės 1:6, 20–22 bei 39 ir nustatyti ten apreiškintas svarbias tiesas. Atsakymai gali būti įvairūs. Paaiškinkite, kad šioje pamokoje yra aptariamos trys tiesos, minimos skyrelyje „Tikslas“, 1 puslapyje.
2. Pasirinkite du klasės narius ir duokite jiems maišelį su keliais įprastais daiktais (žr. „Pasiruošimas“, p. 1). Pasakykite tiems nariams, kad jie žais žaidimą, tačiau neduokite jokių nurodymų ir nieko neaiškinkite apie žaidimo tikslą. Paprašykite jų atidaryti maišelį ir pradėti žaisti. Jie tikės, kad žaidimo taisyklės jiems paaiškės iš maišelio turinio. Tačiau, negavę tokios informacijos iš maišelio turinio, jie ims klausinėti, ką jie turėtų daryti.

Pažymėkite, kad norint suprasti žaidimą yra būtina suprasti jo tikslą. Panašiai ir su mumis, jei norime suprasti savo gyvenimą žemėje, turime suprasti jo tikslą. Mozės knygos 1 skyrius padeda mums tai suprasti, atsakydamas į tris svarbius klausimus:

Kas mes tokie?

Kaip galime atsispirti priešininko įtakai?

Kas yra Dievo darbas ir šlovė?

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patyrimais, kurie susiję su pamokoje dėstomais Raštų principais. Tinkamu pamokos metu išdalinkite *Senajo Testamento mokinio vadovėlio* (34592 156) egzempliorius ir paraginkite klasės narius jais naudotis studijuojant Raštus asmeniškai ir su šeima.

1. Dievas moko, kad Mozė yra Dievo sūnus

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 1:1–11.

- Ką Mozė sužinojo apie Dievą per patyrimą, aprašytą Mozės 1:1–7? Ką Mozė sužinojo apie save patį? (Galite atkreipti klasės narių dėmesį į tai, kiek kartu šioje ištraukoje Dievas kreipėsi į Mozę žodžiais „mano sūnau“.)
- Ką reiškia tai, jog Mozė buvo sukurtas pagal Gelbėtojo „panašumą“? (Mozės 1:6). Ką mūsų gyvenime gali pakeisti pažinimas, kad esame Dievo vaikai, sukurti pagal Jo Sūnaus panašumą?

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas mokė: „Pagalvokite apie idėjas, kurios mokoma mūsų mylimoje dainoje *Dievo vaikas aš galiu*... Štai ir atsakymas į vieną iš svarbių gyvenimo klausimų „Kas aš esu?“ Aš esu Dievo vaikas, dvasiškai kilęs iš dangiškųjų gimdytojų. Ta kilmė nusako mūsų amžinąjį potencialą. Ta galinga idėja yra stiprus antidepressantas. Ji gali sustiprinti kiekvieną iš mūsų, kad galėtume teisingai rinktis ir siekti to, kas mums geriausia. Jei įtvirtintume... žmogaus prote šią galingą idėją, kad jis ar ji yra Dievo vaikas, tai suteiktume jam savigarbos ir motyvacijos kovoti su gyvenimo problemomis.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1995, 31; arba *Ensign*, Nov. 1995, 25.)

- Kelis kartus vadindamas Mozę „mano sūnau“ ir sakydamas, kad jis buvo sukurtas „pagal mano Viengimio panašumą“, Dievas suteikė Mozei pasitikėjimo ir

savos vertės supratimo. Kaip šio principo laikymasis gali padėti mums, kaip gimdytojams? Kaip tai gali sustiprinti santuoką? Kaip tai gali sustiprinti draugystę?

Pasakykite, kad pasaulyje, kur vyrauja kritika ir neigiamos, žeminančios pastabos, turime sekti Viešpaties pavyzdžiu ir sakyti tik tai, kas padeda kitiems matyti save kaip kilnius ir vertingus Dievo vaikus.

- Mozės svarba ir amžinasis potencialas pabrėžiami Mozės 1:1–7. Tačiau, kai Dievo akivaizda pasitraukė nuo Mozės, šis sakė: „Dabar, dėl to aš žinau, kad žmogus yra niekas.“ (Mozės 1:10.) Kokia prasme abi šios sąvokos teisingos? (Dievas žymiai protingesnis ir daug galingesnis už mirtinguosius vyrus bei moteris. Be Jo mes esame niekas. Tačiau būdami Jo vaikai, turime potencialą tapti tokie kaip jis.)

2. Mozė susiduria su Šėtonu; Mozė jį išvaro

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 1:12–23.

- Ką atėjęs Šėtonas įsakė Mozei? (Žr. Mozės 1:12.) Kodėl, jūsų manymu, Šėtonas vadino Mozę „žmogaus sūnumi“? (Šėtonas norėjo, kad Mozė tikėtų *nesąs* Dievo sūnus.) Kodėl Šėtonas nori, kad abejotume ar nepaisytume, jog esame Dievo vaikai? Kaip jis bando tai padaryti?
- Kaip atsakė Mozė, kai Šėtonas jį pavadino „žmogaus sūnumi“? (Žr. Mozės 1:13.) Kaip stiprus liudijimas, kad esame Dievo sūnūs ir dukterys, gali padėti mums atsispirti gundimams?
- Kiek kartų Mozė liepė Šėtonui eiti šalin? (Žr. Mozės 1:16, 18, 20 ir 21.) Ko tai mus moko apie pasipriešinimą Šėtono mėginimams?
- Kaip Mozė įgavo stiprybės nepasiduoti Šėtono gundymams? (Žr. Mozės 1:18, 20–21.) Kaip Mozė privertė Šėtoną eiti šalin? Kaip malda gali sustiprinti mūsų pasipriešinimą pagundoms? Ką dar galime daryti, kad įgautume tokios stiprybės?

3. Vėl pasirodo Dievas ir moko apie Savo darbą ir šlovę

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 1:24–39.

- Šėtonui pasišalinus, Mozė vėl išvydo Dievo šlovę ir jam buvo parodytas dar vienas regėjimas apie Žemę ir jos gyventojus (Mozės 1:24–28). Kokius du klausimus uždavė Mozė, pamatęs šį regėjimą? (Žr. Mozės 1:30.) Ką atsakė Dievas? (Žr. Mozės 1:31–32, 39.)
- Nors Dievas yra sukūręs daug mums nesuskaičiuojamų pasaulių ir žmonių, Jis užtikrina Mozę, kad pažįsta juos visus (Mozės 1:35). Kas jums padėjo pajusti, kad Dangišskasis Tėvas ir Jėzus Kristus asmeniškai jus pažįsta ir myli jus? (Galite paliudyti apie tą metą, kai pajutote Jų meilę bei rūpestį jums.)
- Dievo darbas ir šlovė „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39). Kas yra nemirtingumas? Kas įgys nemirtingumą? Kas yra amžinasis gyvenimas? Kas įgys amžinąjį gyvenimą?

Vyresnysis Džeimsas E. Faustas sakė: „Yra skirtumas tarp nemirtingumo, t.y. amžinojo egzistavimo, ir amžinojo gyvenimo, kas reiškia turėti vietą Dievo akivaizdoje. Per Jėzaus Kristaus malonę nemirtingumą gaus visi... tiek teisieji, tiek ir neteisieji, tiek dori, tiek ir nedori. Tačiau amžinasis gyvenimas yra „didžiausia iš visų Dievo dovanų“ (DS 14:7). Šią didžią dovaną įgyjame, jei,

kaip sako Viešpats, laikomės Jo įsakymų ir ištveriamė iki galo. Jei ištversime iki galo, tada, pagal pažadą, turėsime amžinąjį gyvenimą (žr. DS 14: 7).“ (Žr. Conference Report, Oct 1988, 14; arba *Ensign*, Nov 1988, 12.)

- Kodėl mums svarbu žinoti, kas yra Dievo darbas ir šlovė? Kokiais konkrečiais būdais galime Jam padėti šiame didžiame darbe?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė: „Esame čia, kad padėtume mūsų Tėvui Jo darbe ir Jo šlovėje – „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės1:39). Jūsų atsakomybės ribose jūsų įsipareigojimas yra toks pat rimtas, kaip ir mano įsipareigojimas mano atsakomybės ribose. Šioje bažnyčioje nėra mažų ar nesvarbių pašaukimų. Mes visi, vykdydami savo pareigas, padarome tam tikrą poveikį kitų žmonių gyvenimui. Visiems mums, turintiems atitinkamas atsakomybes, Viešpats sakė: „Tai darydamas, tu darysi didžiausią gėrį savo artimui ir pasitarnausi šlovei to, kuris yra tavo Viešpats“ (DS 81:4).“ (Žr. Conference Report, Apr 1995, 94; arba *Ensign*, May 1995, 71; taip pat žr. DS 81:5–6.)

Išvada

Mozės 1 skyriuje dėstoma galinga doktrina – kad esame Dievo sūnūs ir dukterys. Pakvieskite klasės narius apmąstyti šios tiesos reikšmingumą. Paliudykite, kad mūsų Dangiškasis Tėvas visus mus pažįsta ir myli. Paskatinkite klasės narius savo šeimai išsakyti jausmus apie tai, ko jie išmoko iš Mozės 1 skyriaus.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Galite panaudoti pamokoje vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Mozė buvo paliktas pats sau“ (Mozės 1:9)

- Gali ateiti laikas, kai mes būsime palikti patys sau kaip Mozė, – laikas, kada nebejausime Dvasios taip stipriai ar kai turėsime daugybę išmėginimų. Ko galime pasimokyti iš Mozės 1 skyriaus, kad žinotume, ką daryti tokiu metu? (Atsakymai galėtų būti: Tokie sunkumai gali atsirasti nebūtinai dėl kokios nors mūsų kaltės; Dievas nepalieka mūsų visiškai, kaip rodoma 15 eilutėje; ir mes, kovodami su išmėginimais, šaukdami Dievo ir stiprindami savo tikėjimą, dažnai įgyjame didelės stiprybės.)

2. Visi esame Dievo vaikai

- Mozė gavo apreiškimą, kuris yra užrašytas Mozės 1 skyriuje, prieš išvesdamas Izraelio vaikus iš Egipto. Kaip, jūsų manymu, šis apreiškimas padėjo jam toje užduotyje, ypač tada, kai jautėsi prislėgtas dėl nuolatinio savo liaudies maištavimo ir tikėjimo trūkumo? Kaip mokytojui ar vadovui gali padėti žinojimas, jog visi esame Dievo vaikai? Kaip šis žinojimas gali padėti mūsų santykiuose su šeimos nariais, draugais ir kitais žmonėmis?

3. Biblijos Džozefo Smito Vertimas

Jei įmanoma, galite pamokoje parodyti penkių minučių trukmės filmuką „The Power of the Joseph Smith Translation“ iš vaizdo kasetės *Old Testament Video Presentations* (53224). Priminkite klasės nariams, kad Mozės knyga yra ištrauka iš Biblijos Džozefo Smito Vertimo.

„Tu buvai išrinktas prieš tau gimstant“

2
pamoka

Abraomo 3; Mozės 4:1–4

Tikslas Padėti klasės nariams suprasti išankstinio paskyrimo doktriną ir savo pareigą padėti statyti Dievo karalystę ir vesti sielas pas Kristų.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Brangiojo Perlo bei Doktrinos ir Sandorų ištraukas:
 - a. Abraomo 3:11–12, 22–23; Doktrinos ir Sandorų 138:53–57. Abraomas kalbasi su Viešpačiu veidas į veidą ir sužino, kad ikimirtingajame gyvenime daugelis „kilnių ir didžiū“ dvasių buvo iš anksto paskirtos į savo mirtingojo gyvenimo misijas (Abraomo 3:11–12, 22–23). Iš regėjimo apie Gelbėtojo apsilankymą dvasių pasaulyje prieš savo prisikėlimą prezidentas Džozefas F. Smitas sužino daugiau apie tuos „kilnius ir didžius“ (DS 138:53–57).
 - b. Abraomo 3:24–28; Mozės 4:1–4. Abraomui ir Mozei regėjime parodoma, kad pasitarime danguje Jėzus Kristus buvo išrinktas būti mūsų Gelbėtoju ir kad mes pasirinkome sekti Juo. Jiems taip pat parodoma, kad Liuciferis (Šėtonas) ir paskui jį sekusios dvasios buvo išmestos iš dangaus.
2. Papildomi skaitiniai: Izaijo 14:12–15; Apreiškimo 12:7–9; Almos 13:3–5; Doktrinos ir Sandorų 29:36–39 ir visos likusios Abraomo 3 bei Doktrinos ir Sandorų 138 skyrių eilutės.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Pažymėkite, kad mes geriau suprasime Raštų prasmę, kai juose esančius mokymus pritaikysime savo gyvenime. Kad geriau juos suprastume, dažnai turime save išivaizduoti senovės pranašų ir jų pasekėjų vietoje. Tačiau nagrinėjant Abraomo 3:22–28 mums nereikia savęs išivaizduoti kieno nors vietoje, kadangi šioje ištraukoje kalbama apie svarbius įvykius, kuriuose mes patys dalyvavome. Šie įvykiai vyko mūsų ikimirtingajame gyvenime.

2. Lentoje nupieškite 21 kvadratėlį taip, kad vėliau į juos būtų galima įrašyti žodžius *išankstinis paskyrimas*. Paaiškinkite, kad du žodžiai, kuriuos galima įrašyti į šiuos kvadratėlius, susiję su ikimirtinguoju gyvenimu.

Suteikite klasės nariams progą 21 kartą pasakyti, kokios raidės sudaro tuos žodžius. Kai jie atspėja teisingą raidę, užrašykite ją į reikiamą vietą ar vietas. Kai jie pasako raidę, kurios nėra tuose žodžiuose, užrašykite ją kur nors lentoje, kad nebesikartotų.

Kai klasės nariai užpildys visus tuščius kvadratėlius ar atspės užduotus žodžius, padėkite jiems apibrėžti jų reikšmę. (Išankstinis paskyrimas – tai

ikimirtingajame gyvenime Dievo savo vaikams suteiktas paskyrimas jų mirtingojo gyvenimo metu atlikti tam tikras misijas.) Paaiškinkite, kad ši pamoka yra apie ikimirtingąjį gyvenimą, kuomet daugelis dvasių buvo iš anksto paskirtos atlikti svarbius darbus Dangiškajam Tėvui.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patyrimais, kurie susiję su dėstomais Raštų principais.

1. Abraomas sužino, kad ikimirtingajame gyvenime daugelis dvasių buvo iš anksto paskirtos į savo mirtingojo gyvenimo misijas

Išdėstykite ir aptarkite Abraomo 3:11–12, 22–23 bei Doktrinos ir Sandorų 138:53–57.

- Abraomo 3 skyriuje užrašytame regėjime Viešpats Abraomui parodė pasitarimą danguje, įvykusį prieš sukuriant žemę. (Paminėkite tai, jog pastarųjų dienų šventųjų pranašai pažymėjo, kad tą pasitarimą danguje sudarė ne vienas, o keletas susirinkimų.) Kas dalyvavo šiame pasitarime? (Dangiškasis Tėvas ir Jo dvasiniai vaikai.) Ką apie šį pasitarimą sužinome iš Abraomo 3:22–23?
- Kas tie „kilnūs ir didūs“, apie kuriuos kalbama Abraomo 3:22–23? (Pranašai ir kiti Bažnyčios vadovai.) Paaiškinkite, kad 1918 metais prezidentas Džozefas F. Smitas regėjime apie dvasių pasaulį matė kai kuriuos iš tų „kilnių ir didžiū“. Ką matė prezidentas Smitas? (Žr. DS 138:53; taip pat žr. antrą papildomą mokymo idėją.)
- Ką reiškia teiginys, jog Abraomas buvo „išrinktas prieš [jam] gimstant“? (Žr. Abraomo 3:23. Jis buvo iš anksto paskirtas būti pranašu.) Ką reiškia būti iš anksto paskirtu? (Žr. apibrėžimą antroje dėmesį sutelkiančioje veikloje.) Ką Doktrinos ir Sandorų 138:53 paminėti žmonės buvo iš anksto paskirti atlikti? (Žr. DS 138:53–56.)
- Ar išankstinis paskyrimas garantavo, kad Abraomas, Džozefas Smitas ir kiti tikrai taps pranašais? Koks ryšys tarp išankstinio paskyrimo ir laisvos valios? (Ar asmuo tikrai gaus tą pašaukimą, į kurį yra iš anksto paskirtas, priklausomai nuo jo vertumo ir noro tą pašaukimą priimti.)
- Be to, kad iš anksto paskyrė pranašus į jų pašaukimus, Dievas iš anksto paskyrė dar daugelį „kitų rinktinių dvasių“, kad įvairiais būdais padėtų statyti Jo karalystę. Ką galbūt mes esame iš anksto paskirti atlikti? (Žr. DS 138:56.)

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė:

„Dievas laikė jus atsargoje, kad pasirodytumėte paskutinėmis dienomis prieš antrąjį Viešpaties atėjimą. Kai kurie žmonės atpuls, bet Dievo karalystė išliks sveika, kad pasveikintų sugrįžtant savąjį vadovą – būtent Jėzų Kristų. Nežiūrint į tai, kad pagal savo nelabumą mūsų karta prilygintina Nojaus dienų kartai, kai Viešpats žemę išvalė tvanu, ši syki egzistuoja reikšmingas skirtumas. Skirtumas tas, kad Dievas baigiamajam laikotarpiui išsaugojo kai kuriuos stipriausius savo vaikus, kurie padės karalystei su triumfu pasiekti pergalę...

Nesuklyskite dėl to – jūs esate ypatinga karta. Dar niekada iš teisiųjų nebuvo tikimasi tiek daug per tokį trumpą laiką, kiek tikimasi iš mūsų.“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 104–105.)

- Kaip galime būti tikri, kad vykdome mums iš anksto paskirtus pašaukimus? (Atsakymai galėtų būti tokie: gyvendami pagal Evangeliją, nagrinėdami savo patriarchalinį palaiminimą bei siekdami asmeninio apreiškimo. Priminkite klasės nariams, jog norėdami įvykdyti tuos pašaukimus, turime būti verti ir pasiryžę tai atlikti. Taip pat žr. DS 58:27–28.)

2. Pasitarime danguje Jėzus Kristus buvo išrinktas mūsų Gelbėtoju; mes pasirinkome sekti Juo. Liuciferis (Šėtonas) ir paskui jį sekusios dvasios buvo išmestos iš dangaus

Išdėstykite ir aptarkite Abraomo 3:24–28 ir Mozės 4:1–4.

- Paaiškinkite, kad dangaus pasitarime Dangiškasis Tėvas pristatė išgelbėjimo planą ir išrinko mums Gelbėtoją. Kas buvo tos dvi dvasios, kurios pasiūlė būti mūsų gelbėtoju? (Žr. Abraomo 3:27; Mozės 4:1–2.) Kuo skyrėsi jų pasiūlymai? (Jėzus norėjo vadovautis Dangiškojo Tėvo planu ir šlovinti Tėvą. Liuciferis norėjo vadovautis savo paties planu ir šlovę prisiimti sau.) Kodėl Dangiškasis Tėvas pasirinko Jėzų Kristų būti mūsų Išpirkėju? (Žr. Mozės 4:2–3.)
- Kuo mes pasirinkome sekti dangaus pasitarime? Iš kur žinome, jog mes pasirinkome sekti paskui Jėzų Kristų? (Kadangi gimėme Žemėje ir gavome fizinius kūnus.)
- Ką Abraomo 3:26 eilutėje reiškia žodžiai *pirmoji būseną* bei *antroji būseną*? (*Pirmoji būseną* susijusi su ikimirtinguoju gyvenimu, o *antroji būseną* – su mūsų mirtinguoju gyvenimu. Mes išlaikėme savo pirmąją būseną, kadangi pasirinkome sekti paskui Jėzų Kristų, o ne paskui Liuciferį.) Kokią palaimą visi gavome dėl to, jog išlaikėme savo pirmąją būseną? (Gavome galimybę gimti žemėje.) Kokias palaimas gausime, jei išlaikysime savo antrąją būseną? (Žr. Abraomo 3:26.) Kaip galime išlaikyti savo antrąją būseną?
- Kas atsitiko Liuciferiui (Šėtonui) ir tiems, kurie sekė paskui jį? (Juos išvijo iš dangaus ir nesuteikė galimybės gauti fizinius kūnus. Žr. Mozės 4:3; Abraomo 3:28; Apreiškimo 12:7–9; DS 29:36–37.)
- Ką Šėtonas ir jo pasekėjai daro dabar? (Jie vis dar stengiasi sunaikinti mūsų valios laisvę. Šiuo metu jie yra Žemėje kaip piktosios dvasios, gundančios mus nusidėti. Žr. Mozės 4:4.) Kokiais būdais Šėtonas bei jo pasekėjai stengiasi apriboti ar sunaikinti mūsų valios laisvę? Ką galime daryti, kad pažintume jų pastangas ir priešintumėmės joms.
- Kaip jums padeda pažinimas, kad dangaus pasitarime pasirinkote sekti paskui Jėzų Kristų? Paskatinkite klasės narius ir toliau rinktis sekti Kristumi, kaip pasirinko ikimirtingojoje būtyje.

Išvada

Paliudykite apie Jėzų Kristų ir apie Jo, kaip mūsų iš anksto paskirtojo Gelbėtojo, vaidmenį. Išsakykite savo įsitikinimą, jog klasės nariai gali įvykdyti savo iš anksto paskirtas misijas – padėti statyti Dievo karalystę.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Galite panaudoti pamokoje vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Ir tuo išmėginsime juos“

- Abraomo 3:24–25 tiksliai nusako vieną svarbiausių tikslų, dėl kurio Jėzus Kristus, vadovaujamas Dangiškojo Tėvo, sukūrė Žemę. Kodėl buvo sukurta Žemė? Kaip jums padeda pažinimas, jog pasirinkote ateiti į žemę žinodami, kad čia būsite bandomi?

2. „Didieji ir galingieji“

- Regėjime, kuris užrašytas Doktrinos ir Sandorų 138 skyriuje, prezidentas Džozefas F. Smitas taip pat matė kai kuriuos iš tų „didžiųjų ir galingųjų“, gyvenusių žemėje prieš Kristaus gimimą. Kokius žmones matė prezidentas Smitas? (Žr. DS 138:38–49.) Galite užrašyti tuos vardus lentoje. Pažymėkite, kad šiais metais Sekmadieninėje mokykloje klasės nariai mokysis apie beveik visus tuos žmones.

Mozės 1:27–42; 2–3

Tikslas Padėti klasės nariams jausti dėkingumą už tai, kad Dievas sukūrė visa dėl mūsų ir kad esame sukurti pagal Jo atvaizdą.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Brangiojo Perlo ištraukas:
 - a. Mozės 1:27–42. Mozė mato regėjimą apie Dievo kūrinį, ir jam įsakoma užrašyti pasakojimą apie Žemės sukūrimą.
 - b. Mozės 2:1–25; 3:1–14. Mozė sužino, jog Dievas yra visa ko kūrėjas.
 - c. Mozės 2:26–31; 3:7, 15–25. Mozė sužino, kad vyrai ir moterys sukurti pagal Dievo atvaizdą.
2. Papildomi skaitiniai: Abraomo 4–5; Pradžios 1–2.
3. Jei naudositės antrąja dėmesį sutelkiančia veikla, atsineškite lipdomojo molio, plastilino ar kreidos.
4. Jei įmanoma, pamokoje galite panaudoti vieną iš šių vaizdinių priemonių:
 - a. „In the Image of God“, 3 minučių filmas anglų k. iš *Old Testament Video Presentations* (53224).
 - b. Paveikslėlis *Sukūrimas, gyvieji kūriniai* (62483; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 100).

Siūloma pamokos eiga

**Dėmesį
sutelkianti veikla** Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Paprašykite klasės narių apsvarstyti, kiek informacijos jie suteiktų ikimokyklinio amžiaus vaikui, jei stengtųsi atsakyti į vieną iš tokių klausimų: Kaip lėktuvas išsilaiko ore? Kaip veikia televizorius? Kaip auga augalai? Dauguma mūsų atsižvelgtų į ikimokyklinio amžiaus vaiko supratimą ir mokytų tik bendrą principą, neaiškindamas smulkmenų tol, kol vaikas nepaūgės.

- Kaip toks pavyzdys atitinka Viešpaties apreiškimus apie Sukūrimą? (Viešpats apreiškė tik tą amžinosios tiesos dalį, kurią mūsų mirtingieji protai gali suvokti ir kurią mums būtina žinoti, kad pasiektume išgelbėjimą.)

Šioje pamokoje aptarsime Viešpaties apreikštas tiesas apie Sukūrimą.

2. Pakvieskite vieną klasės narį pasiūlyti iš lipdomojo molio nulipdyti ar kreida nupiešti mažą gyvūnėlį (skirkite tam tik vieną ar dvi minutes). Tada aptarkite faktą, kad, nors mes galime sukurti gyvūno modelį, tik Dievas gali sukurti gyvybę. Šioje pamokoje aptarsime didįjį stebuklą – tai, kad Dievas sukūrė žemę ir visa, kas joje gyva.

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su pamokoje dėstomais principais.

1. Mozė mato regėjimą apie Dievo kūrinis

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 1:27–42.

- Kas užrašė pasakojimą apie Sukūrimą Pradžios knygoje? (Žr. Mozės 1:40; 2:1.) Kodėl Mozė užrašė šį pasakojimą? (Žr. Mozės 1:40–41.) Ką iš Mozės 1:27–39 galime sužinoti apie Dievo galią? Ką galime sužinoti apie Dievo meilę savo vaikams?
- Kuo skiriasi pasakojimai apie Sukūrimą Pradžios, Mozės ir Abraomo knygoose? (Abraomas ir Mozė regėjime matė šios Žemės sutvėrimą ir paskui užrašė savo regėjimą. Abu užrašė truputį skirtingai. Pradžios knygoje esanti pasakojimą parašė Mozė, tačiau kai kurios jo pasakojimo tiesos buvo prarastos. Visos tiesos yra sugražintos Mozės knygoje.)

2. Mozė sužino, kad visa sukūrė Dievas

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 2:1–25; 3:1–14.

- Kas sukūrė Žemę? (Žr. Mozės 1:32; 2:1; taip pat žr. Jono 1:1–3, 14; Hebrajams 1:1–2; Mozijo 3:8; DS 14:9.) Kodėl mums svarbu žinoti, kas yra mūsų Kūrėjas?
- Ką Dievas apreiškė apie Sukūrimo tikslą? (Žr. Mozės 1: 39; Abraomo 3:24–25; taip pat žr. 1 Nefio 17:36; 2 Nefio 2:11–15. Sukūrimo tikslas yra parūpinti vietą, kur dvasiniai Dangiškojo Tėvo vaikai gali ateiti, kad gautų fizinį kūną ir būtų išmėginti, ar jie paklus Jam nebūdami Jo akivaizdoje. Tie, kurie bus ištikimi, įgys amžinąjį gyvenimą. Galite pažymėti, kad nežiūrint to, jog pasakojimas apie Sukūrimą yra ir Pradžios knygoje, Sukūrimo tikslai ir svarba paaiškinami tik pastarųjų dienų apreiškimuose.)
- Kaip žemiškasis gyvenimas mus paruošia amžinajam gyvenimui? (Atsakymai gali būti, kad ir tokie: gauname fizinius kūnus, mokomės naudotis valios laisve, įgyjame pažinimo, sukuriame šeimas, priimame apeigas ir sudarome sandoras.)
- Ką Dievas sakė apie Sukūrimo rezultatus? (Žr. Mozės 2:4, 10, 12, 18, 21, 25, 31; 3:2. Trumpame pasakojime apie Sukūrimą Dievas aštuonis kartus pareiškė, kad viskas, ką Jis padarė, buvo gera.) Kurie iš Dievo kūrinių jums ypač gražūs? Kodėl mums būtų vertinga kas dieną pastebėti sukūrimo grožybes?
- Ar Žemė buvo sukurta iš nieko? (Žr. Abraomo 3:24; 4:1.)
Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Žodis *kurti* kilęs iš [hebrajiško] žodžio *baurau*, kuris visai nereiškia kurti kažką iš nieko; jis reiškia organizuoti, surinkti taip, kaip žmogus surenka medžiagas ir pastato laivą. Taigi darome išvadą, jog Dievas turėjo medžiagas, kad iš chaoso – chaotiškos materijos – organizuotų pasaulį.“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 350–351.)
- Kaip pasakojimas apie Sukūrimą veikia jūsų jausmus Dangiškajam Tėvui ir Jėzui Kristui? Kaip kūriniai „liudija“ apie Dievą? (Žr. Mozės 6:63; Almos 30:44.) Kaip galime parodyti dėkingumą už šią dovaną – Sukūrimą?

3. Mozė sužino, kad vyrai ir moterys sukurti pagal Dievo atvaizdą

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 2:26–31; 3:7, 15–25.

- Pagal kieno atvaizdą esame sukurti? (Žr. Mozės 2:26–27.)

Pirmoji prezidentūra mokė: „Visi vyrai ir moterys yra pagal visuotinių Tėvo bei Motinos panašumą ir yra Dievybės sūnūs bei dukterys tiesiogine prasme.“ („The Origin of Man“, *Improvement Era*, Nov. 1909, 78.)

- Kaip gali pažinimas, jog esame sukurti pagal Dievo atvaizdą, palaiminti mūsų gyvenimus? Kokį poveikį tai turėtų daryti mūsų santykiams su kitais žmonėmis?
- Ko mus moko Mozės 7:30 eilutėje užrašyti Henocho žodžiai apie asmeninį Dievo rūpinimąsi kiekvienu iš mūsų? Ko jie mus moko apie mūsų Dangiškaįjį Tėvą ir Jėzų Kristų?
- Ką, jūsų manymu, Viešpats turėjo omenyje liepdamas mums valdyti Jo kūrinis šioje žemėje? (Žr. Mozės 2:26. Mums reikia gerbti Žemę ir rūpintis Dievo kūriniais.) Kaip galėtume geriau vykdyti savo pareigą valdyti kūriniją?

Išvada

Paliudykite apie jūsų mokytojų principų tiesą. Pakvieskite klasės narius pasidalinti jausmais bei mintimis apie Sukūrimą.

**Papildoma
mokymo idėja**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Galite panaudoti ją pamokoje.

Sukūrimo trukmė

Nėra žinoma, kiek laiko truko Sukūrimas. Šventraščių pasakojime apie Sukūrimą naudojamas terminas *diena* nereiškia 24 valandų laikotarpio. Hebrajišką žodį *yom* galima versti kaip „diena“, „laikas“ ar „laikotarpis“. Apaštalas Petras sakė, kad „viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų“ (2 Petro 3:8; taip pat žr. Abraomo 3:4).

„Dėl mano prasižengimo mano akys atvertos“

Mozės 4; 5:1–15; 6:48–62

Tikslas Padėti kiekvienam klasės nariui suprasti, jog Nuopuolis buvo būtina Dangiškojo Tėvo mums skirto plano dalis.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Mozės 4; 5:10–11; 6:48–49, 55–56. Šėtonas ateina į Edeno sodą ir siekia apgauti Ievą. Ieva ir Adomas valgo gero ir pikto pažinimo medžio vaisiaus (4:5–12). Nupuolę Adomas ir Ieva išvaromi iš sodo (4:13–31). Vėliau Adomas ir Ieva džiūgauja dėl Nuopuolio palaimų (5:10–11). Henochas moko apie Nuopuolio padarinius (6:48–49, 55–56).
 - b. Mozės 5:14–15; 6:50–54, 57–62. Dėl Jėzaus Kristaus apmokėjimo, mirtingieji yra išgelbėti iš fizinės mirties per prisikėlimą ir gali būti išgelbėti iš dvasinės mirties per tikėjimą, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovaną ir paklusnumą įsakymams.
 - c. Mozės 5:1–9, 12. Adomas ir Ieva pradeda mirtingąjį gyvenimą. Jiems gimsta vaikai ir jie moko vaikus tiesų, kurias sužinojo (5:1–4, 12). Adomas atnašauja aukas kaip Viengimio aukos atvaizdą (5:5–9).
 2. Papildomi skaitiniai: Pradžios 2–3; 1 Korintiečiams 15:20–22; 2 Nefio 2:5–30; 2 Nefio 9:3–10; Helamano 14:15–18; Doktrinos ir Sandorų 19:15–19; 29:34–44; Tikėjimo Teiginiai 1:2; „Nuopuolis, Adomo ir Ievos“, Raštų Rodyklė, p. 129.
 3. Galite vieno klasės nario paprašyti pasiruošti trumpai papasakoti apie Adomo ir Ievos nuopuolį (Mozės 4:6–31), o kito klasės nario pasiruošti trumpai papasakoti apie Adomą, atnašaujantį aukas (Mozės 5:5–9).
 4. Jei galite gauti šias priemones, pasiruoškite panaudoti jas per pamoką:
 - a. „The Fall“, 6 minučių filmukas iš *Old Testament Video Presentations* (53224).
 - b. Paveikslėlis *Adomas ir Ieva* (62461; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 101).
-

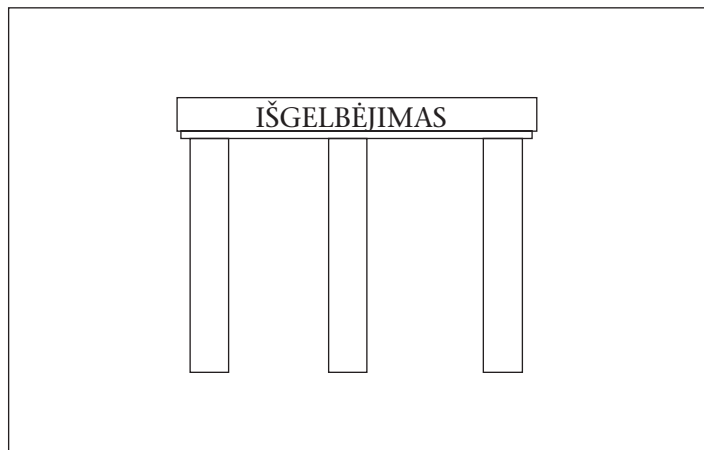
Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Lentoje nupieškite tokius paveikslėlius, kokie pavaizduoti 13-ame puslapyje. Pasakykite, kad vyresnysis Briusas R. Makonkis sakė, jog mūsų išgelbėjimas tapo įmanomas dėl „trijų dieviškų įvykių – trijų amžinybės kolonų“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 81). Tada pateikite tokį klausimą:

- Kurie įvykiai yra pakankamai svarbūs, kad būtų tos „amžinybės kolonos“, padarančios išgelbėjimą imanomu? (Vyresnysis Makonkis sakė, kad tos kolonos yra Sukūrimas, Nuopuolis ir Apmokėjimas, kurie visi yra Dievo mums skirto plano dalys. Ant trijų kolonų lentoje užrašykite žodžius *Sukūrimas*, *Nuopuolis* ir *Apmokėjimas*.)

Paašškinkite, kad ši pamoka mums padeda suprasti, kodėl Nuopuolis yra būtina Dangiškojo Tėvo plano įgyvendinti mūsų nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą dalis (Mozės 1:39).

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Adomo ir Ievos nuopuolis ir jo padariniai jiems ir mums

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 4; 5:10–11; 6:48–49, 55–56.

Edeno sode Dievas įsakė Adomui ir Ievai būti vaisingiems ir daugintis, ir pripildyti žemę (žr. Mozės 2:28). Taip pat Jis įsakė jiems nevalgyti gero ir pikto pažinimo medžio vaisiaus (Mozės 3:17). Jeigu nebūtų valgę uždraustojo vaisiaus, jie būtų pasilikę sode ir nemirę. Bet tuo pačiu jie nebūtų galėję paklusti įsakymui daugintis (Mozės 5:11; 2 Nefio 2:23). Dangiškasis Tėvas suteikė jiems valios laisvę pasirinkti tarp dviejų įsakymų.

Trumpai apžvelkite pasakojimą apie Adomo ir Ievos nuopuolį iš Mozės 4:6–31, arba tegul tai padaro iš anksto paskirtas klasės narys.

- Kokios buvo Nuopuolio pasekmės Adomui bei Ievai ir taip pat mums? (Žr. Mozės 4:22–29; 5:10–11; 6:48–49, 55–56; 2 Nefio 2:22–23; 9:6; Pradžios 3:16–23.) Galite kai kurias iš tų pasekmių užrašyti lentoje. Pažymėkite, kad daugelis šių tiesų apie Nuopuolį buvo sugražintos per pranašą Džozefą Smitą ir dažniausiai nėra žinomos pasaulyje.
 - a. Adomas ir Ieva galėjo turėti vaikų, kas galiausiai leido mums gimti Žemėje ir gauti mirtinguosius kūnus (Mozės 5:11; 6:48; 2 Nefio 2:23, 25).
 - b. Patiriame fizinę mirtį, arba dvasios atsiskirimą nuo fizinio kūno (Mozės 4:25; 6:48; 2 Nefio 9:6).
 - c. Patiriame dvasinę mirtį, arba atskirimą nuo Dievo akivaizdos (Mozės 4:29; 6:49; 2 Nefio 9:6).
 - d. Tapome nelaimingumo ir vargo dalininkais (Mozės 6:48; Pradžios 3:16–17).
 - e. Mes laisvi nusidėti (Mozės 6:49, 55; 2 Nefio 2:22–23).
 - f. Žemė yra prakeikta, todėl mums reikia dirbti (Mozės 4:23–25; Pradžios 3:17–19).

- g. Galime mokytis atskirti gera ir pikta (Mozės 4:28; 6:55–56; 2 Nefio 2:23; Pradžios 3:22).
- h. Galime džiaugtis mirtingajame gyvenime (Mozės 5:10; 2 Nefio 2:23, 25).
- i. Galime pažinti savo išpirkimo džiaugsmą (Mozės 5:11).
- j. Galime įgyti amžinąjį gyvenimą (Mozės 5:11).

Aptardami šias Nuopuolio pasekmes, pabrėžkite tai, kuo Nuopuolis mums naudingas. Pastarųjų dienų apreiškimas paaiškina, jog dar prieš Sukūrimą Dangiškasis Tėvas numatė, kad žemiškasis gyvenimas bus išbandymo bei išmėginimo laikotarpis tam, kad galėtume tapti labiau panašūs į Jį (Abraomo 3:24–26). Tam reikėjo, kad mes būtume mirtingi bei galėtume mokytis rinktis gera arba pikta, ir visa tai įvyko dėl Nuopuolio.

- Kaip teisingas Nuopuolio suvokimas gali mums padėti mirtingajame gyvenime?
- Kodėl svarbu suprasti, kad Dievas iš anksto numatė Nuopuolį ir kad tai yra būtina Jo plano mus išgelbėti dalis?
- Šėtonas tikėjosi, kad sugundęs Adomą ir Ievą valgyti uždraustojo vaisiaus, sužlugdys Dievo planą (Mozės 4:6). Ką iš pasakojimo apie Nuopuolį galime sužinoti apie Šėtono galimybes sužlugdyti Dievo tikslus? (Žr. DS 3:1–2.)

2. Jėzaus Kristaus apmokėjimas išgelbsti mus iš fizinės ir dvasinės mirties

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 5:14–15; 6:50–54, 57–62.

Adomo ir Ievos nuopuolis į pasaulį atnešė fizinę ir dvasinę mirtį. Fizinė mirtis – tai kūno ir dvasios atsiskirimas, įvykstantis mūsų mirtingojo gyvenimo pabaigoje. Dvasinė mirtis – tai atsiskirimas nuo Dievo akivaizdos, įvykęs tuomet, kai Adomas ir Ieva buvo išvaryti iš Sodo. Paaiškinkite, kad mes negalime patys nugalėti mirties. Tam Dangiškasis Tėvas pasiuntė savo Vienatinį Sūnų išpirkti mus iš mirties per savo atperkančiąją auką (Almos 22:14).

- Kai pranašai moko apie Adomo ir Ievos nuopuolį, jie dažnai moko ir apie Jėzaus Kristaus apmokėjimą (Mozės 5:10–15; 6:48–62; 2 Nefio 9:6–10). Kodėl svarbu mokytis apie Apmokėjimą kartu su Nuopuoliu? (Kadangi įvyko Nuopuolis, pagal Dievo planą tam, kad būtume išgelbėti, būtina reikėjo Apmokėjimo. Kai Apmokėjimo mokoma kartu su Nuopuoliu, tai padeda mums suprasti, kaip esame išpirkti iš fizinės bei dvasinės mirties.)

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Išpirkimo planas prasideda nuo pasakojimo apie Adomo nuopuolį. Moronio žodžiais kalbant, „per Adomą atėjo žmogaus nuopuolis. O dėl žmogaus nuopuolio atėjo Jėzus Kristus, ... o dėl Jėzaus Kristaus atėjo žmogaus išpirkimas“ (Mormono 9:12). Lygiai kaip žmogus realiai nenori valgyti, kol nėra alkanas, taip jis netrokšta išgelbėjimo per Kristų, kol nesužino, kodėl jam reikia Kristaus. Niekas pakankamai ir deramai nežino, kodėl jam reikia Kristaus, kol nesuvokia ir nepriima Nuopuolio ir jo padarinių visai žmonijai doktrinos.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1987, 106; arba *Ensign*, May 1987, 85.)

- Kaip esame išgelbėti iš fizinės mirties? (Žr. 1 Korintiečiams 15:20–22; 2 Nefio 2:8; 9:6. Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą, visi būsime prikelti.)
- Kaip galime būti išgelbėti iš dvasinės mirties? (Žr. Mozės 5:14–15; 6:50–52, 59; Helamano 14:15–18; DS 19:15–19. Dėl Apmokėjimo, per tikėjimą Jėzumi Kristumi, per atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovaną ir paklusnumą įsakymams galime būti išvalyti ir padaryti verti gyventi su Dievu.)

Mormono Knygos pranašas Jokūbas džiūgavo išpirkimu iš mirties, ateinančiu per apmokančiąją Gelbėtojo auką (2 Nefio 9:10). Galite perskaityti šią ištrauką ir išsakyti savo liudijimą ir mintis apie palaimas, kurias gauname per Apmokėjimą. Tai daryti pakvieskite ir klasės narius.

3. Adomas ir Ieva pradeda savo mirtingąjį gyvenimą; jiems gimsta vaikai; jie moko juos Evangelijos ir garbina Dievą bei Jo klauso

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 5:1–9, 12.

- Ką darė Adomas ir Ieva po to, kai buvo išvaryti iš Edeno sodo? (Žr. Mozės 5:1–5, 12.) Kaip Adomo ir Ievos gyvenimas panašus į mūsų dabartinį gyvenimą? Ką galime sužinoti apie mūsų mirtingojo gyvenimo paskirtį iš Mozės 5:1–9, 12?
- Apžvelkite pasakojimą iš Mozės 5:5–9, arba tegul tai padaro iš anksto paskirtas klasės narys. Ką Viešpats įsakė Adomui? (Žr. Mozės 5:5.) Kodėl Adomas atnašavo aukas, nors ir nežinojo, kam to reikia? (Žr. Mozės 5:6.)

Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Kad ir ko Dievas reikalautų, tai yra teisinga, ... nors mes galime nematyti to priežasčių dar ilgai po to, kai įvyksta tie įvykiai.“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 256.)

- Kodėl svarbu paklusti Viešpaties įsakymams, net kai nesuprantame visų tų įsakymų priežasčių? Kaip buvote palaiminti už laikymąsi įsakymo, kurį ne visai supratote?
- Ką reiškė Adomo atnašaujamos aukos? (Žr. Mozės 5:7–9. Tai buvo pavaizdas, arba tai buvo panašu į tą auką, kurią įvykdys Dangiškasis Tėvas, paaukodamas savo Viengimį Sūnų. Tokių aukų atnašavimas turėjo priminti Adomui ir jo ainiui, kad visi mirtingieji gali būti išpirkti iš Nuopuolio per Jėzaus Kristaus apmokėjimą.) Kas mums turėtų priminti apie šią doktriną? Kaip galime parodyti savo dėkingumą už Nuopuolį ir Apmokėjimą?

Išvada

Dar kartą perskaitykite Ievos liudijimą apie Nuopuolio palaimas (Mozės 5:11). Išreikškite savo dėkingumą už Adomo ir Ievos veiksmus, už Nuopuolį ir Jėzaus Kristaus apmokėjimą.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Uždraustojo vaisiaus valgymas nebuvo nuodėmė

Perskaitykite šį vyresniojo Dalino H. Oukso teiginį, kad padėtų jums paaiškinti, jog Adomas ir Ieva, suvalgydami uždraustojo vaisiaus, nenusidėjo:

„Tai Ieva pirmoji peržengė Edeno apribojimus, kad sukeltų mirtingumo būseną. Jos poelgis, kad ir kas jį sukėlė, formaliai žiūrint buvo prasižengimas, bet žiūrint iš amžinybės perspektyvos – šlovinga būtinybė, atverianti duris link amžinojo gyvenimo. Adomas parodė išmintį pasielgdamas taip pat...“

Mes iškilmingai minime Ievos poelgį ir šloviname jos išmintį bei drąsą tame didžiame įvykyje, kurį vadiname Nuopuoliu... Vyresnysis Džozefas Fildingas Smitas sakė: „Aš niekada nevadinu Ievos vaidmens tame nuopuolyje nuodėme“

ir nekaltinu Adomo dėl nuodėmės... Tai buvo įstatymo pažeidimas ar prasižengimas, bet ne nuodėmė...“

Šis išsakytas skirtumas tarp žodžių *nuodėmė* ir *prasižengimas* mums primena kruopštų žodžių išdėstymą antrajame Tikėjimo teiginyje: „Mes tikime, kad žmonės bus nubausti už savo pačių nuodėmes, o ne už Adomo *prasižengimą*“ (kursyvas pridėtas). Panašiai skamba ir žinomas skirtumas įstatymuose. Kai kurie veiksmai, kaip, pavyzdžiui, žmogžudystė, yra nusikaltimai, kadangi jie blogi iš esmės. Kiti veiksmai, tokie kaip vairavimas be vairuotojo pažymėjimo, yra nusikaltimai tik todėl, kad jie įstatymiškai uždrausti. Atsižvelgiant į tokius skirtumus, veiksmas, sukėles Nuopuolį, nebuvo nuodėmė – blogis iš esmės – bet prasižengimas – blogis, nes tai buvo formaliai uždrausta. Šie du žodžiai ne visada naudojami išreikšti skirtingas reikšmes, tačiau šis skirtumas Nuopuolio atveju atrodo reikšmingas.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1993, 98; arba *Ensign*, Nov. 1993, 73.)

2. Skirtumas tarp Nuopuolio *pasekmių* ir *atsakomybės* už jį

Visa Adomo ir Ievos ainija paveldėjo Nuopuolio *pasekmes*, tarp kurių buvo fizinė ir dvasinė mirtis, tačiau nepaveldėjo *atsakomybės* už jį. Antrasis Tikėjimo teiginys moko, jog „žmonės bus nubausti už savo pačių nuodėmes, o ne už Adomo prasižengimą“. Taip pat žr. Moronio 8:5–23.

3. „Trokši savo vyro“

Šis teiginys gali padėti klasės nariams suprasti Viešpaties žodžius Ievai: „Trokši savo vyro, ir jis tau viešpataus“ (Mozės 4:22).

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė: „Man kyla klausimų dėl žodžio *viešpataus*. Jis sudaro neteisingą išpūdį. Čia labiau tiktų žodis *pirmininkaus*, kadangi jis tai ir daro. Doras vyras pirmininkauja savo žmonai ir šeimai.“ („The Blessings and Responsibilities of Womanhood“, *Ensign*, Mar. 1976, 72.)

Vyresnysis M. Raselas Balardas sakė: „Dievas per savo pranašus apreiškė, kad vyrai turi gauti kunigystę, tapti tėvais ir su švelnumu bei su tyra, nuoširdžia meile teisiai ugdyti savo šeimas ir vadovauti joms taip, kaip Gelbėtojas vadovauja Bažnyčiai (žr. Ef 5:23).“ („Equality through Diversity“, *Ensign*, Nov. 1993, 90.)

„Jei darai gerai, būsi priimtas“

5
pamoka

Mozės 5–7

Tikslas

Padėti klasės nariams suprasti, kad pasirinkimai sekti paskui Jėzų Kristų veda į laisvę, laimę ir amžinąjį gyvenimą, o pasirinkimai sekti paskui Šėtoną – į nelaimę ir nelaisvę.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Brangiojo Perlo ištraukas:
 - a. Mozės 5:16–41. Kainas myli Šėtoną labiau nei Dievą ir paklūsta Šėtono įsakymui atnašauti Viešpačiui atnašą (5:16–19). Viešpats atmeta Kaino atnašą ir įsako Kainui atgailauti (5:20–25). Kainas sudaro sandorą su Šėtonu ir nužudo Abelį (5:26–33). Viešpats prakeikia Kainą, ir Kainas atskiriamas nuo Viešpaties akivaizdos (5:34–41).
 - b. Mozės 6:26–63. Viešpats pašaukia Adomo proproproproanūkį Henochą skelbti žmonėms atgailą (6:26–36). Henochas paklūsta Viešpaties įsakymui ir moko žmones (6:37–63).
 - c. Mozės 7:13, 17–21, 23–47, 68–69. Henocho tikėjimas yra toks didis, kad kalnai perkeliama, upės pasukamos iš savo vagų ir visas tautas apima didelė baimė (7:13, 17). Viešpats ir Henochas verkia dėl žmonių nelabumo žemėje (7:23–47). Henocho miesto žmonės yra vienos širdies ir vienos minties su Viešpačiu, ir visas miestas paimamas į dangų (7:18–21, 68–69).
2. Papildomi skaitiniai: Mozės 5:42–55; 6:10–23; 7:14–16, 59–64; 2 Nefio 2:25–27; Pradžios 4:1–16.

Siūloma

pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Prieš pamoką lentoje greta vienas kito užrašykite šias dvi teiginių grupes:

1 grupė	2 grupė
„Kas toks yra Viešpats, kad turėčiau jį pažinti?“	„Jis yra mano Dievas ir jūsų Dievas.“
„Aš esu laisvas.“	„Kodėl jūs patarinėjate sau patys ir neigiate dangaus Dievą?“
„Argi aš savo brolio sargas?“	„Jūs esate mano broliai.“

Pasakykite klasės nariams, kad šiuos teiginius pasakė du vyrai, apie kuriuos jie mokysis šioje pamokoje. Paklauskite klasės narių, ką jie gali nustatyti apie kiekvieną iš tų vyrų, remdamiesi jo teiginiais. (Galite klasės narius suskirstyti į nedideles grupes, kad jie galėtų aptarti teiginius. Kai grupės penkias ar šešias minutes aptarinės teiginius, tegul vienas asmuo iš kiekvienos grupės apibendrina kitiems klasės nariams savo grupės diskusiją.)

Kai klasės nariai išsakys savo pastebėjimus, paaiškinkite, jog pirmos grupės teiginiai priklauso Kainui, pasirinkusiam sekti Šėtonu. Antros grupės teiginiai yra Henocho, pasirinkusio sekti Viešpačiu. Abiejų vyrų teiginiai atspindi jų požiūrį į Dievą.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Kainas sudaro sandorą su Šėtonu, nužudo Abelį ir yra Viešpaties praeikiamas

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 5:16–41.

- Adomas ir Ieva tikėjosi, kad jų sūnus Kainas seks Viešpačiu, kaip ir jie. Bet Kainas „neįsiklausė į savo gimdytojų bei Viešpaties žodžius ir klausė: „Kas toks yra Viešpats, kad turėčiau jį pažinti?“ (Mozės 5:16.) Ką šis klausimas parodo apie Kaino požiūrį į Dievą? Ką mes turime daryti, kad pažintume Dievą? (Žr. Almos 22:17–18.)
- Kodėl Kainas atnašavo atnašą Viešpačiui? (Žr. Mozės 5:18.) Kokią atnašą Kainas atnašavo? (Žr. Mozės 5:19.) Kodėl Viešpats priėmė Abelio auką, bet atmetė Kaino atnašą? (Žr. Mozės 5:5, 20–23. Viešpats įsakė Adomui ir Ievai bei jų vaikams atnašauti savo kaimenių pirmagimius. Abelis pakluso, o Kainas įsiklausė į Šėtono žodžius ir atnašavo žemės vaisių atnašą.) Kodėl buvo svarbu atnašauti atnašas taip, kaip Viešpats įsakė?

Pranašas Džozefas Smitas mokė: „Abelis atnašavo Dievui auką, kuri buvo priimta, ir tai buvo kaimenės pirmagimiai. Kainas atnašavo žemės vaisius ir nebuvo priimtas, kadangi negalėjo to daryti su tikėjimu... Viengimio kraujo praliejimas apmokant už žmogų... buvo išpirkimo planas, ... o kadangi aukojimas buvo nustatytas kaip pavaizdas, per kurį žmogus turėjo atskirti didžiąją Dievo paruoštą Auką, atnašaujant auką priešingai nei nurodyta, negali būti panaudotas tikėjimas... o tai reiškia, jog Kainas visai neturėjo tikėjimo, o kas daroma be tikėjimo, yra nuodėmė.“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 58.)

- Kaip Kainas sureagavo, kai Viešpats atmetė jo atnašas ir kvietė jį atgailauti? (Žr. Mozės 5:21, 26.) Kodėl mums kartais sunku atsiliepti į kvietimą atgailauti? Kaip galime formuoti greičiau atgailaujančias širdis?
- Nužudęs savo brolių Abelį, Kainas sakė: „Aš esu laisvas.“ (Mozės 5:33.) Nuo ko, jūsų nuomone, Kainas manė esąs laisvas? Kaip nepaklusnumas Dievo įsakymams iš tikro mažina mūsų laisvę? Kaip paklusnumas didina mūsų laisvę?
- Ką atsakė Kainas, kai Viešpats paklausė, kur Abelis? (Žr. Mozės 5:34.) Ką reiškia būti savo brolio sargu? (Žr. 1 Jono 3:11, 17–18.) Ką galime daryti, kad būtume savo brolių ar seserų sargai?

Vyskupas Robertas L. Simpsonas sakė: „Šiais laikais pasaulis jums sako palikti savo draugą ramybėje. Jis turi teisę elgtis, kaip nori. Pasaulis jums sako, jog įtikinėdami jį lankytis Bažnyčioje ar kunigystės susirinkimuose ar atsikratyti žalingo įpročio galite iššaukti nusivylimą ir spausti jį per smarkiai, bet aš vėl kartoju Viešpaties žodį: Esate savo brolio sargas, ir kai sustiprėjote, turite pareigą stiprinti savo brolių.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1971, 114; arba *Ensign*, Dec. 1971, 103.)

- Kas atsitiko su Kainu dėl to, kad jis pasirinko sekti ne Dievu, o Šėtonu? (Žr. Mozės 5:23–25, 36–41.) Kaip Kaino pasirinkimai paveikė jo palikuonis ir jį patį? (Žr. Mozės 5:41–43, 49–52, 55.) Kaip mūsų dori ar nedori pasirinkimai paveikia mūsų šeimos narius?

2. Henochas skelbia žmonėms atgailą

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 6:26–63.

- Kaip reagavo Henochas, kai Viešpats jį pašaukė skelbti žmonėms atgailą? (Žr. Mozės 6: 31.) Ką Viešpats pažadėjo Henochui, jei šis darys, kaip įsakyta? (Žr. Mozės 6: 32–34.) Ką iš pasakojimo apie Henochą galime sužinoti apie tai, kaip Viešpats renkasi vadovus? (Taip pat žr. 1 Samuelio 16:7.) Ko galime pasimokyti iš Henocho apie tarnavimą Viešpačiui net tada, kai nesijaučiame, jog sugebėsime tai padaryti?
- Kodėl, jūsų manymu, žmonės išsižeidė, kai Henochas ėmė skelbti atgailą? (Žr. Mozės 6:37; taip pat žr. 1 Nefio 16:2; Mozijo 13:7.) Kodėl jie ir toliau jo klausėsi, nors ir buvo išsižeidę? (Žr. Mozės 6:38–39. Iš pradžių jiems buvo smalsu, bet vėliau jie suvokė, kad jis – Dievo žmogus.) Kaip galime įgyti liudijimą, jog gyvasis pranašas yra Dievo žmogus? Kaip šis liudijimas gali padėti mums sekti pranašu, net kai jo mokymai nėra populiarūs?
- Kokių Evangelijos doktrinų mokė Henochas skelbdamas žmonėms atgailą? (Žr. Mozės 6:47–63. Jei šią ištrauką aptarėte 4 pamokoje, nebūtina dar kartą ją apžvelgti.)
- Viešpats leido mums „veikti savo nuožiūra“ (Mozės 6:56). Ką tai reiškia? (Turime galią rinktis.) Kodėl pagal Dievo planą tam, kad būtume išgelbėti, reikia valios laisvės? (Reikia turėti valios laisvę, kad būtume atsakingi už savo pasirinkimus.) Kokios yra pasirinkimo sekti Šėtonu pasekmės? Kokios yra pasirinkimo sekti Viešpačiu pasekmės? (Žr. 2 Nefio 2:25–27.)

3. Henocho miesto žmonės yra vienos širdies ir vienos minties su Viešpačiu, ir visas miestas paimamas į dangų

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 7:13, 17–21, 23–47, 68–69.

- Kokius stebuklus Viešpats atliko dėl didelio Henocho tikėjimo? (Žr. Mozės 7:13). Kokius stebuklus Viešpats atlieka dėl žmonių tikėjimo mūsų dienomis?
- Kaip buvo palaiminti žmonės, kurie išgirdo Henocho žodžius ir atgailavo dėl savo nuodėmių? (Žr. Mozės 7:17–18.) Kodėl jų miestas vadinosi Sionė? (Žr. Mozės 7:18.) Ką reiškia būti „vienos širdies ir vienos minties“? Ką mes galime daryti, kad taptume vienos širdies ir vienos minties su Viešpačiu? su visa šeima? su visa Bažnyčia?

- Kas galiausiai atsitiko su Henochu ir jo miesto žmonėmis? (Žr. Mozės 7:19–21, 69.)
- Mozės 7:28 parašyta, jog Henochas matė Viešpatį verkiant. Kodėl Viešpats verkė? Kodėl Henochas klausinėjo Viešpatį dėl šio verkimo? (Žr. Mozės 7:29–31.) Ką Viešpats atsakė? (Žr. Mozės 7:32–33, 36–37.) Ką jaučiate Viešpačiui, kai skaitote tas eilutes?
- Pamatęs žmonių nelabumą Henochas taip pat pravirko (Mozės 7:41, 44). Kaip Viešpats paguodė Henochą? (Žr. Mozės 7:44–47.)

Galite klasės nariams pasakyti, jog ateinančiose pamokose aptarsite Sionės (kartu ir Naujosios Jeruzalės) atkūrimą paskutinėmis dienomis, antrąjį Gelbėtojo atėjimą ir jo tūkstantmetį valdymą žemėje, ką regėjime matė Henochas (Mozės 7:62–65).

Išvada

Pažymėkite, jog Kainas pasirinko sekti Šėtonu ir mokyti savo vaikus ir pasekėjus jo nedorų praktikų. Dėl to Kaino palikuonys augo nelabumu, ir už jų nedorumą Dievas juos prakeikė. Henochas, priešingai, pasirinko sekti Viešpačiu. Dėl Henocho pasirinkimo paklusti ir mokyti Evangelijos visus, kurie tik klausė, visi miesto gyventojai tapo tokie teisūs, jog Dievas paėmė juos iš žemės pas save.

Paliudykite, jog kas kartą pasirinkdami sekti Jėzumi Kristumi, mes artėjame prie Jo, ir tai veda mus į laisvę, laimę ir amžinąjį gyvenimą.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Veskite šeimos užrašus

- Kodėl buvo svarbu, kad Adomas ir Ieva bei jų palikuonys vestų atminimo ir genealogijos knyga? (Žr. Mozės 6:5–8, 45–46.) Kodėl yra svarbu mums šiais laikais vesti tokius užrašus? Kaip užrašyti pasakojimai apie jūsų protėvių gyvenimą yra jums padėję? Kaip užrašytas pasakojimas apie jūsų gyvenimą ir tikėjimą galėtų padėti jūsų šeimos nariams?
- Kodėl Šventraščius galima laikyti šeimos užrašais? Kaip gimdytojai ir mokytojai gali veiksmingai naudoti Raštus mokydami vaikus?

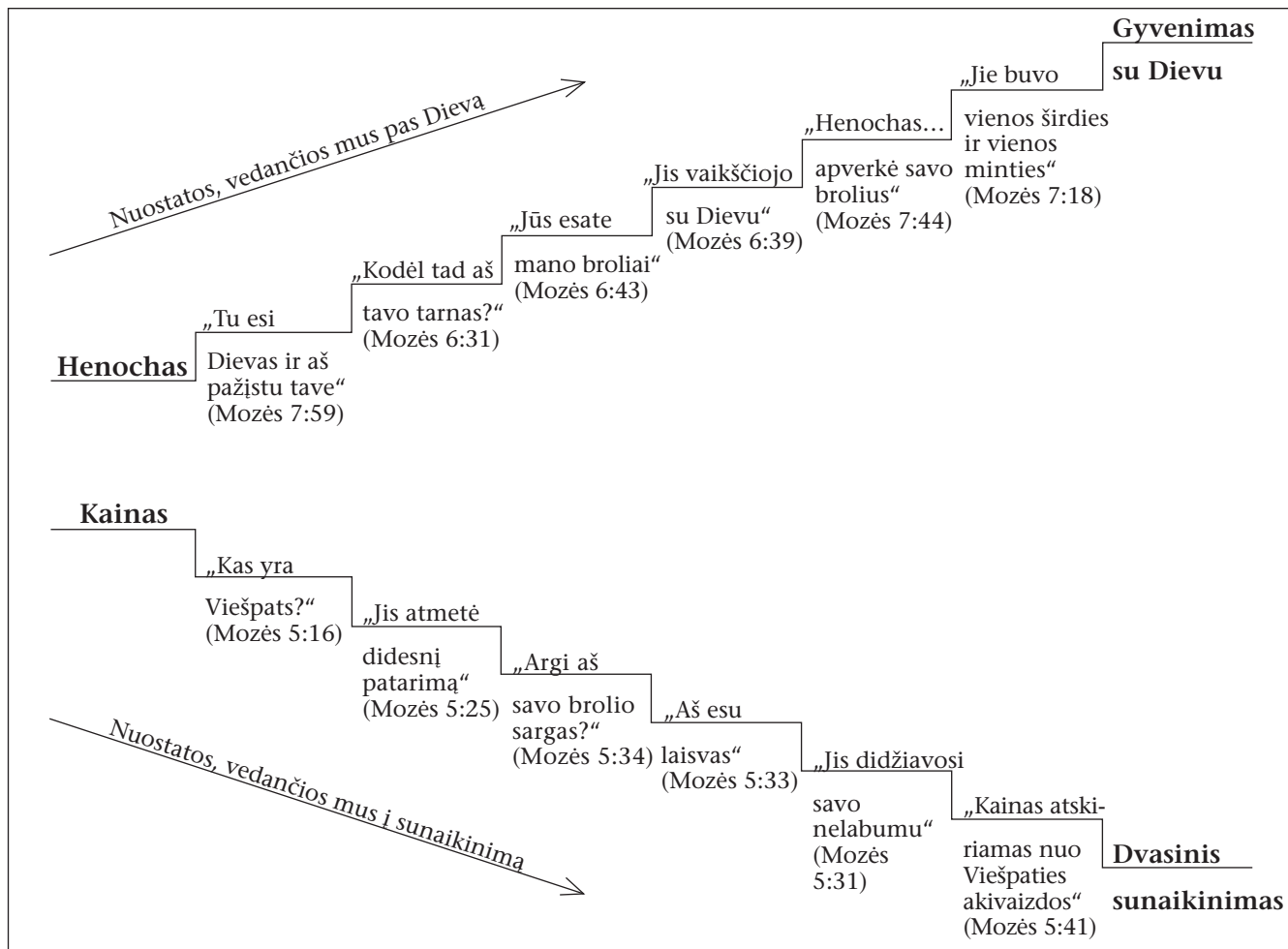
2. Palyginkite Henochą ir Kainą

Lentoje nupieškite dviejų rūšių laiptus: vienus laiptus kylančius į viršų, kitus – besileidžiančius žemyn (žr. iliustraciją 21 puslapyje). Į viršų kylančius laiptus pavadinkite *Nuostatos, vedančios mus pas Dievą* ir užrašykite Henocho vardą prie pirmojo laiptelio. Žemyn besileidžiančius laiptus pavadinkite *Nuostatos, vedančios mus į sunaikinimą* ir užrašykite Kaino vardą prie pirmojo laiptelio.

Tegul klasės nariai perskaito nuorodą, užrašytą ant Henocho laiptų pirmojo laiptelio (Mozės 7:59), ir nuorodą, užrašytą ant Kaino laiptų pirmojo laiptelio (Mozės 5:16). Tada užrašykite kelis raktinius tos ištraukos žodžius lentoje virš atitinkamo laiptelio. Tą patį darykite ir su kitais laiptų laipteliais. Kai visos ištraukos bus perskaitytos, prie Henocho laiptų pabaigos užrašykite *Gyvenimas*

su Dievu, o prie Kaino laiptų pabaigos – *Dvasinis sunaikinimas*. Aptarkite, kaip Henocho žodžiai ir veiksmai padėjo jam artėti prie Dievo, kai tuo tarpu Kaino žodžiai ir veiksmai artino jį prie Šėtono.

- Kaip mes galime sekti Henocho pavyzdžiu ir artėti prie Dievo?

3. „Patepk savo akis... ir tu praregėsi“ (Mozės 6:35)

Kartą Jėzus Kristus išgydė neregį patepdamas jo akis molio (Jono 9:1–7). Henochui, kuris dar nebuvo dvasiškai subrendęs, o todėl buvo dvasiškai aklas ir tam tikrų dalykų nematė, buvo įsakyta: „patepk savo akis molio ir nusiplauk jas“ (Mozės 6:35).

- Ką pamatė Henochas tai padaręs? (Žr. Mozės 6:36.) Ko mus moko simboliškas molio nuplovimas?
- Ką galime daryti, jog dar plačiau atvertume savo akis Dievo dalykams? Kaip galime pagerinti savo Raštų studijavimo kokybę, kad matytume juose glūdinčius lobius?

4. Nuklydę mylimieji

- Nors Adomas ir Ieva mokė savo vaikus Evangelijos (Mozės 5:12), Kainas ir kiti pasirinko gyventi neteisiai. Ką galime daryti, kad padėtume sau ištvirti skausmą, kai mylimi žmonės nueina neteisingu keliu? Kaip galime padėti tiems mylimiems žmonėms?

Vyresnysis Ričardas G. Skotas patarė:

„Daugeliui iš jūsų sunku ant širdies, kadangi sūnus ar duktė, vyras ar žmona nusisuko nuo teismo ir siekia pikta. Mano žinia skirta jums.

Jūsų gyvenimas pilnas sielvarto, skausmo ir, kartais, nevilties. Pasakysiu jums, kaip galite gauti paguodos iš Viešpaties.

Pirmiausia, turite suvokti du pagrindinius principus:

1. Nors jūs daug ką galite padaryti, kad padėtumėte mylimam žmogui bėdoje, kai ką turi padaryti tik Viešpats.
2. Taip pat joks ilgalaikis pagerėjimas neįvyksta be teisingo laisvos valios naudojimo. Nebandykite atimti laisvą valią. Pats Viešpats to nedaro. Priverstinis paklusnumas neatneša jokių palaimų (žr. DS 58:26–33).

Pasiūlysiu septynis būdus, kaip galite padėti.

Pirma, mylėkite be suvaržymų... Antra, nepateisinkite prasižengimo, bet prasižengėliui suteikite bet kokią įmanomą viltį ir palaikymą... Trečia, mokykite tiesos... Ketvirta, kiek reikia, tiek nuoširdžiai atleiskite... Penkta, melskitės pasitikėdami. „Daug gali karšta teisingo malda“ (Jokūbo 5:16)...

Šešta, išlaikykite perspektyvą... Padarę tai, ką realiai galite padaryti, palikite reikalą Viešpaties rankose ir daugiau nesirūpinkite. Nesijauskite kalti dėl to, kad negalite padaryti daugiau. Nešvaistikite savo energijos nenaudingiems pergyvenimams... Su laiku jūs pajusite raginimus širdyje ir žinosite, kaip daugiau padėti. Patirsite daugiau ramybės ir laimės, neapleisite kitų, kuriems reikia jūsų, ir galėsite geriau padėti dėl tos amžinosios perspektyvos...

Paskutinis pasiūlymas: Niekada nepraraskite vilties dėl mylimo žmogaus, niekada! (Žr. Conference Report, Apr. 1988, 69–71; arba *Ensign*, May 1988, 60–61.)

„Nojus... pasistatė laivą savo šeimynai išgelbėti“

6
pamoka

Mozės 8:19–30; Pradžios 6–9; 11:1–9

Tikslas Padėti klasės nariams įgyti troškimą gyventi vertai ir vengti pasaulio blogio.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:

- Mozės 8:19–30; Pradžios 6:5–22; 7:1–10. Nojus skelbia Evangeliją, bet žmonės neklauso (Mozės 8:19–25). Dėl žmonių nelabumo Viešpats paskelbia, jog išnaikins nuo žemės visą kūną (Mozės 8:26–30; Pradžios 6:5–13). Viešpats įsako Nojui statyti laivą ir į jį įlaipinti savo šeimą bei po du visų gyvų būtybių (Pradžios 6:14–22; 7:1–10).
- Pradžios 7:11–24; 8; 9:8–17. Lyja 40 dienų ir 40 naktų (7:11–12). Žūva visi žmonės ir gyvūnai, kurie neįlipo į laivą, o vanduo dengia žemę 150 dienų (7:13–24). Kai vandenys atslūgsta, Nojus, jo šeima ir gyvūnai palieka laivą (8:1–19), o Nojus atnašauja auką Viešpačiui (8:20–22). Viešpats sudaro sandorą su Nojumi ir įdeda į debesis vaivorykštę, kaip sandoros ženklą. (9:8–17; atkreipkite dėmesį į tai, jog 15-tos eilutės Džozefo Smito Vertime sakoma, kad sandora buvo sudaryta tarp Dievo ir Nojaus, o ne tarp Dievo ir visų gyvų padarų).
- Pradžios 11:1–9. Po tvano praėjus kelioms kartoms, žmonės stengiasi pastatyti bokštą į dangų (Babelės bokštą). Viešpats sumaišo jų kalbą taip, kad jie negali vienas kito suprasti, ir išsklaido juos po visą žemę.

2. Papildomi skaitiniai: Hebrajams 11:7; Mozės 7:32–36.

3. Jei galite gauti šią priemonę, pasiruoškite panaudoti ją per pamoką:

Paveikslėliai: *Laivo statymas* (62053; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 102); *Nojus ir laivas su gyvūnais* (62305; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 103); *Sukūrimas, gyvieji kūriniai* (62483; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 100).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

- Jei jūsų klasė pakankamai didelė, paprašykite keletą klasės narių sustoti į eilę vienas šalia kito ir ištiesti rankas į šalis taip, kad jų rankų pirštų galiukai liestų šalia stovinčio žmogaus pirštų galiukus. Paaiškinkite, jog tokiu būdu reikėtų sustoti apytiksliai 85 klasės nariams, kad sudarytų eilę tokio pat ilgio, koks buvo Nojaus pastatytas laivas.
- Parodykite šios pamokos pabaigoje pateiktą lentelę, kuri padės klasės nariams įsivaizduoti Nojaus laivo dydį, lyginant jį su galbūt daugiau pažįstamais laivais.

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Žmonės atmeta Nojaus kvietimą atgailauti; Nojus stato laivą

Išdėstykite ir aptarkite Mozės 8:19–30 ir Pradžios 6:5–22; 7:1–10. (Jei klasės nariams kyla klausimų dėl „švariųjų“ ir „nešvariųjų“ gyvulių, galite jiems nurodyti Kunigų 11:1–31.)

- Koks buvo pasaulis, kai Viešpats pašaukė Nojų skelbti Evangeliją? (Žr. Mozės 8:20–22.) Kokius panašumus matote tarp Nojaus dienomis gyvenusių žmonių ir mūsų laikų žmonių? Kaip Nojaus dienomis gyvenę žmonės galėjo išvengti sunaikinimo? (Žr. Mozės 8:23–24.) Kaip pranašo žodžių klausimasis ir sekimas juo gali padėti mums išvengti dvasinio ir fizinio sunaikinimo?
- Kodėl Nojus pastatė laivą? (Žr. Hebrajams 11:7.) Bažnyčios vadovai kiekvienam iš mūsų patarė „pasistatyti asmeninį laivą“ (W. Don Ladd, žr. Conference Report, Oct. 1994, 36; arba *Ensign*, Nov. 1994, 29). Ką galime daryti, kad apsisaugotume patys ir apsaugotume savo šeimas dvasiškai? Jūsų manymu, kurie įsakymai yra ypač svarbūs mūsų saugumui šiais laikais? (Aptardami galite panaudoti brošiūrą *Jaunimo stiprybės vardan* (36550 156).)
- Ką galime padaryti, kad būtume fiziškai pasiruošę didelės nelaimės atvejui ar kitoms bėdoms? (Žr. žemiau esančias citatas ir vyresniojo L. Tomo Perio teiginį 54 puslapyje.) Kodėl daugelis mūsų atidėliojame tokį būtiną pasiruošimą? Kaip galime pasirūpinti geriau ruoštis dabar?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Apreiškimas patiems gaminti ir kaupti maistą gali būti toks pat būtinas mūsų laikinajai gerovei šiandien, kaip žmonėms Nojaus dienomis buvo būtinas apreiškimas įlipti į arką.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1987, 61; arba *Ensign*, Nov. 1987, 49.)

Vyresnysis V. Donas Ladas mokė: „Kai pradeda lyti, jau per vėlu pradėti statyti laivą... Turime klausyti Viešpaties atstovo. Turime ramiai gyventi toliau ir ruoštis tam, kas tikrai ateis. Neturime panikuoti ar bijoti, nes jei esame pasiruošę dvasiškai ir fiziškai, mes ir mūsų šeimos išgyvensime bet kokią tvaną. Mūsų laivai plauks tikėjimo jūroje, jei mūsų darbai pastoviai ir užtikrintai ruošia mus ateičiai.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1994, 37; arba *Ensign*, Nov. 1994, 29.)

- Kokias savybes parodė Nojus statydamas laivą? (Atsakymai gali būti, kad ir tokie: parodė tikėjimą, paklusnumą ir darbštumą.) Kaip galime stiprinti šias savybes savyje?

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas paaiškino, jog kuomet Nojus statė laivą, „nesimatė jokie įrodymo, kad bus lietus arba tvanas... Jo išpėjimus palaikė iracionaliais... Kaip kvaila statyti laivą ant sausos žemės, kai šviečia saulė ir gyvenimas juda įprastine vaga! Tačiau laikas baigėsi. Laivas buvo pabaigtas. Prasadėjo tvanas. Nepaklusnieji ir maištingieji nuskendo. Laivo stebuklas sekė paskui tikėjimą, parodytą statant laivą.“ (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 5–6.)

2. Viešpats išvalo žemę tvanu

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 7:11–24; 8; ir 9:8–17.

- Kas įvyko, kuomet kilo tvanas? (Žr. Pradžios 7:23.) Kokius šiandien turime „laivus“, galinčius mus išgelbėti nuo mus supančio blogio? (Galite visus atsakymus užrašyti lentoje ir pakviesti klasės narius papasakoti, kaip tie „laivai“ padėjo jiems apsisaugoti. Tarp galimų atsakymų gali būti namai ir šeima, draugai, šventyklos, seminarija, Bažnyčios susirinkimai, malda, Raštai ir gyvieji pranašai.) Kaip galime padėti kitiems rasti išsigelbėjimą tuose „laivuose“?
- Kodėl po to, kai nustojo lyti, Nojus iš laivo išleido balandį? (Žr. Pradžios 8:8.) Kas atsitiko po to, kai jis pirmus du sykius išleido balandį? (Žr. Pradžios 8:8–11.) Kas įvyko po trečiojo karto? (Žr. Pradžios 8:12.)
- Ką Nojus, išlipęs iš laivo, padarė pirmiausia? (Žr. Pradžios 8:20; taip pat žr. Pradžios 9:4 Džozefo Smito Vertimą.) Kaip galime parodyti Viešpačiui savo dėkingumą už Jo pagalbą mums sunkioje situacijoje?
- Ką po tvano Dievas idėjo į debesis? (Žr. Pradžios 9:13.) Ką, pasak Dievo, turi reikšti vaivorykštė? (Žr. Pradžios 9:12–13, 16–17.) Kokią sandorą Dievas sudarė su Nojumi? (Žr. Pradžios 9:8–11, 15; taip pat žr. Pradžios 9:21–22, 24 Džozefo Smito Vertime.)

3. Žmonės stato Babelės bokštą

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 11:1–9.

- Kodėl Nojaus palikuonys nusprendė statyti bokštą? (Žr. Pradžios 11:4.) Ką, jūsų manymu, jie norėjo įvykdyti „pasidarydami sau vardą“? Kuo skiriasi vardo sau pasidarymas nuo Kristaus vardo priėmimo? Kokias pareigas prisiimame pasivadinę Kristaus vardu? (Žr. Mozijoj 18:8–10.)
- Kuo baigėsi mėginimas pastatyti bokštą į dangų? (Žr. Pradžios 11:5–9.) Kodėl mes negalime pasiekti dangaus patys, arba žmogiškais metodais? Koks yra Viešpaties būdas mums pasiekti dangų?

Išvada

Paaiškinkite, kad Babelės bokštą statę žmonės buvo nubausti, kadangi mėgino pasiekti dangų pasaulietiškais būdais. Priešingai, Nojus ir jo šeima buvo išgelbėti nuo tvano, kadangi gyveno pagal Dievo įsakymus.

Paliudykite, kad pasiekti dangų – grįžti gyventi su Dangiškuoju Tėvu – mes galime vieninteliu būdu – tik per Jėzaus Kristaus Evangeliją. Turime gyventi teisiai kaip Nojus, tikėdami Kristų, atgailaudami dėl savo nuodėmių, priimdami šventas apeigas ir ištvėrdami iki savo gyvenimo galo. Jei darysime visa tai, pakilsime virš blogio ir galėsime sugrįžti Dievo akivaizdon.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Henochas regėjime matė Nojaus dienas

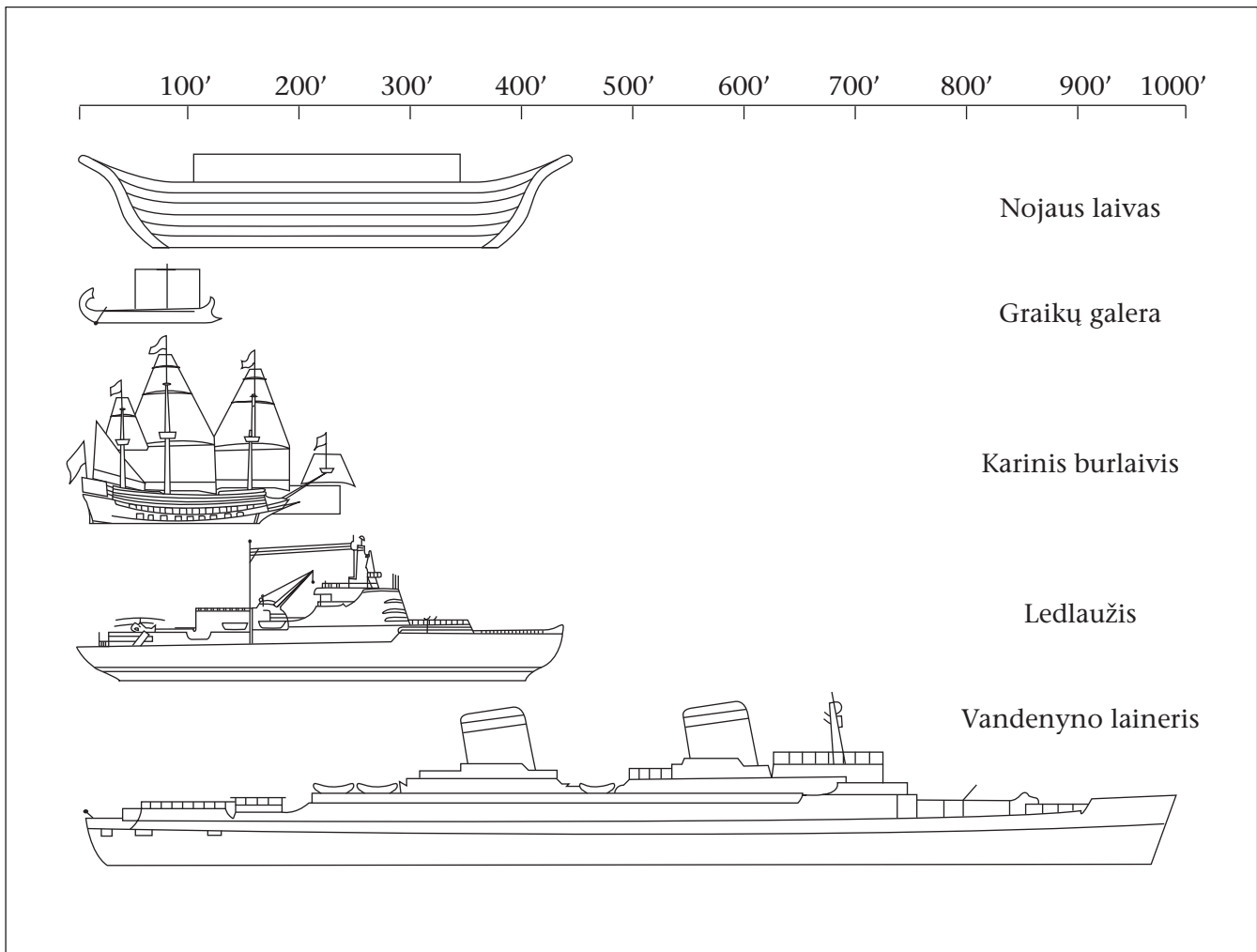
Nojaus prosenelis Henochas regėjime matė Nojaus kartos nelabumą ir dėl to pradedusį tvaną (Mozės 7:41–52). Henochas sielvartavo dėl to nelabumo ir prašė

Viešpatį pasigailėti Nojaus ir jo vaikų. Henochui Viešpats pažadėjo, jog niekada daugiau nebesunaikins pasaulio tvanu (Mozės 7:51). Viešpats taip pat pažadėjo Henochui, jog Nojus bus jo palikuonis ir todėl Henocho sėkla išliks žemėje ir po tvano (Mozės 7:52; 8:2, 6, 8–9). Viešpats atnaujino šią sandorą su Nojumi po tvano (Pradžios 9:8–17; atkreipkite dėmesį į tai, jog 9-oje ir 11-oje eilutėje pagal Džozefo Smito Vertimą kalbama apie Viešpaties sandorą su Henochu; taip pat žr. Pradžios 9:21–25 Džozefo Smito Vertime).

2. Viešpats apsaugo teisiuosius

Kaip Viešpats išgelbėjo nuo tvano Nojų bei jo šeimą dėl jų teisumo, taip Jis apsaugojo teisius žmones ir Babelės bokšto laikais. Trumpai aptarkite Jaredo ir jo brolio istoriją, užrašytą Etero 1:1–5. 33–37, ir kodėl jų kalba nebuvo sumaišyta.

Įvairių laivų dydžių palyginimas (žr. dėmesį sutelkiančią veiklą)

Abraomo 1:1–4; 2:1–11; Pradžios 12:1–8; 17:1–9

Tikslas Padėti klasės nariams suprasti Abraomo sandoros palaimas ir pareigas.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite Abraomo 1:1–4; 2:1–11; Pradžios 12:1–8; 17:1–9. Abraomas siekia būti teišus ir gyventi Dievo palaimų vertą gyvenimą. Dievas sudaro sandorą su Abraomu pažadėdamas jam nesuskaičiuojamą ainiją, kuri gaus pažadėtąją žemę ir kunigystės bei Evangelijos palaimas.
2. Papildomi skaitiniai: Pradžios 15; Doktrinos ir Sandorų 132:19–24, 29–32; „Abraomo sandora“, Raštų Rodyklė, p. 3.
3. Jei galite gauti šias priemones, pasiruoškite panaudoti jas per pamoką: Paveikslėlis su misionieriais (62611) ir vietinės šventyklos paveikslėlis.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

- Patriarchalinis palaiminimas. Kas tai yra?

Pirmoji prezidentūra sakė: „Patriarchalinis palaiminimas – tai įkvėptas pareiškimas apie gavėjo genealoginę liniją, ir taip pat, kai Dvasia skatina, įkvėptas ir pranašiškas tvirtinimas apie gavėjo gyvenimo misiją kartu su tais palaiminimais, išpėjimais ir pamokymais, kokius patriarchas gali būti skatinamas suteikti... Visu pažadėtųjų palaimų įgyvendinimas priklauso nuo ištikimybės mūsų Viešpaties Evangelijai.“ (Laiškas kuolų prezidentams, 1957 m. birželio 28 d.; cituota Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 558.)

- Kiek iš jūsų esate gavę patriarchalinį palaiminimą? Ką tai reiškia, kai patriarchas laimindamas paskelbia mūsų genealogijos liniją? (Kai patriarchas paskelbia mūsų genealogijos liniją, jis mums atskleidžia, jog esame pranašo Abraomo palikuonys per Efraimą, Manasą ar kitą Abraomo palikuonį.)

Paaiškinkite, kad šioje pamokoje aptarsite palaimas, kurias galime gauti, ir pareigas, kurias turime, kadangi esame Abraomo palikuonys.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Dievas su Abraomu sudaro sandorą

Išdėstykite ir aptarkite Abraomo 1:1–4; 2:1–11 bei Pradžios 12:1–8; 17:1–9.

- Būdamas jaunuolis Abraomas troško būti doras ir gyventi Dievo palaimų vertą gyvenimą. Pagal Abraomo 1:2–4, kokių palaimų troško Abraomas?
- Dievas nurodė Abraomui ir jo šeimai palikti savo namus Ūre ir keliauti į žemę, kurią jie pavadino Haranu (Abraomo 2:1–4). Ten Abraomas meldėsi ir matė regėjimą, kuriame Dievas sudarė sandorą palaiminti jį ir jo ainiją. Toji sandora vadinama Abraomo sandora. Kokias palaimas Dievas pažadėjo Abraomui toje sandoroje? (Žr. Abraomo 2:6–11; Pradžios 12:1–8; 17:1–9. Galite pažymėti, kad Abraomui reikėjo daugelį metų laukti, kol kai kurios iš tų pažadėtų palaimų išsipildė, ir jos vis dar pildosi šiais laikais.)

Ši lentelė gali jums padėti apibendrinti Abraomo sandoros palaimas. Galite lentoje jas surašyti į lentelę, palikdami vietos eilutei „Pareigos“, kaip parodyta 29 p.:

Abraomo sandoros palaimos ir pareigos			
Žemiškos palaimos:	Pažadėtoji žemė, kad būtų kur gyventi (Abraomo 2:6, 19; Pradžios 12:7; 17:8)	Didelė ainija (Abraomo 2:9–10; Pradžios 12:2–3; 17:2, 4–6)	Jėzaus Kristaus Evangelija ir kunigystė Abraomui ir jo ainijai (Abraomo 2:9–11; Pradžios 17:7)
Amžinos lygiagrečiai einančios palaimos:	Celestialinė karalystė (DS 88:17–20)	Amžinoji santuoka ir amžinoji taša (DS 132:19–22)	Išaukštinimas ir amžinasis gyvenimas (DS 132:23–24)

2. Esame Abraomo sandoros palaimų ir pareigų paveldėtojai

Paaiškinkite, kad visi Bažnyčios nariai yra „Abraomo sėkla“, kas reiškia, jog esame jo palikuonys. Vyresnysis Džozefas Fildingas Smitas sakė: „Didžioji dauguma visų tų, kurie tampa Bažnyčios nariais, tiesiogine prasme yra Abraomo palikuonys per Juozapo sūnų Efraimą. Tie, kurie nėra tiesioginiai Abraomo ir Izraelio palikuonys, turi jais tapti – po krikšto ir patvirtinimo jie yra įskiepijami į medį ir gali gauti visas teises ir privilegijas kaip paveldėtojai.“ („How One May Become of the House of Israel“, *Improvement Era*, Oct. 1923, 1149.)

- Būdami Abraomo sėkla, Bažnyčios nariai yra Abraomo sandoros palaimų ir pareigų paveldėtojai. Kaip tampame šios sandoros paveldėtojais? (Kai per krikštą prisijungiame prie Bažnyčios, su Abraomo sandora susijęs *išgelbėjimo* pažadas mums atnaujinamas. Kai esame užantspauduojami šventykloje, su Abraomo sandora susijęs *išaukštinimo* pažadas mums atnaujinamas. Tam, kad gautume tos sandoros palaimas, turime vykdyti su ja susijusias pareigas ir gyventi vertai.)

Vyresnysis Briusas R. Makonkis paaiškino:

„Abraomas pirmą kartą priėmė Evangeliją per krikštą (kuris yra išgelbėjimo sandora); tada jam buvo suteikta aukštesnioji kunigystė, ir jis sudarė celestialinę

santuoką (kuri yra išaukštinimo sandora) per tai įgydamas tikrumą, kad turėsiąs amžinąją tąsą; galiausiai jis gavo pažadą, jog visos šios palaimos bus suteiktos visai mirtingajai jo ainijai. (Abraomo 2:6–11; DS 132:29–50.) Tarp tų dieviškų pažadų Abraomui taip pat buvo patikinimas, kad Kristus ateis per jo liniją, ir patikinimas, kad jo ainija įgys tam tikrą rinktinę, pažadėtąją žemę kaip savo amžinąją paveldą. (Abraomo 2; Pradžios 17; 22:15–18; Galatams 3.)

Visi šie pažadai kartu paėmus vadinami *Abraomo sandora*. Šita sandora buvo atnaujinta su Izaoku (Pradžios 24:60; 26:1–4, 24) ir dar kartą su Jokūbu (Pradžios 28; 35:9–13; 48:3–4). *Tos sandoros dalys, kurios susijusios su asmeniniu išaukštinimu ir amžinąja tąsa, yra atnaujinamos su kiekvienu Izraelio namų nariu, priimančiu celestialinės santuokos tvarką.* Per šią tvarką dalyvaujančios pusės tampa visų Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palaimų paveldėtojomis (DS 132; Rom 9:4; Gal 3; 4).“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 13.)

- Kokias palaimas galime gauti per Abraomo sandorą? (Galime gauti visas palaimas, kurias gavo Abraomas, kaip parodyta lentelėje. Tarp šių palaimų yra Evangelija, kunigystė, išaukštinimas ir amžini šeimos ryšiai.)
- Kokios mūsų, kaip Abraomo sandoros paveldėtojų, pareigos? (Žr. Abraomo 2:9, 11; Pradžios 18:19. Turime padėti visiems Dievo vaikams, tiek gyviems, tiek mirusiems, gauti visas Evangelijos palaimas. Taip pat turime vykdyti Dievo įsakymus.)

Jei lentoje nukopijavote lentelę iš 28 p., prie tos lentelės apačios pridėkite dar vieną eilutę ir ten užrašykite tokias mūsų pareigas:

Pareigos:	Padėti visiems Dievo vaikams gauti visas Evangelijos palaimas (Abraomo 2:9, 11)	Vykdyti Dievo įsakymus (Pradžios 18:19)
-----------	---	---

- Kaip galime padėti kitiems priimti Evangeliją? (Dirbdami misionierišką darbą, atlikdami šventyklos apeigas už mirusiuosius ir būdami teisumo pavyzdžiai. Galite parodyti misionierių bei šventyklos paveikslėlius.)

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Abraomo sėklos, kokie ir esame, pareigos yra būti misionieriais, kad „neš[tume] šią tarnystę ir kunigystę visoms tautoms“ (Abraomo 2:9).“ (Žr. Conference Report, Apr. 1987, 107; arba *Ensign*, May 1987, 85.)

Vyresnysis Boidas K. Parkeris pateikė tokią analogiją, pabrėžiančią mūsų pareigas dalintis Evangelija su kitais:

„Įsivaizduokime, jog mūsų vyskupas mums paskyrė suplanuoti iškylą į gamtą apylinkės nariams. Iškyla turėtų būti pati geriausia veikla apylinkės istorijoje, ir mums neturi rūpėti išlaidos. Mes rezervuojame nuostabią stovyklavietę iškyloms gamtoje. Visa jos teritorija bus vien tik mūsų.

Ateina ta diena ir viskas vyksta tobulai. Stalai padengiami ir vaisės išpūdingos. Tada, kai laimate maistą, senas automobilis įsuka į stovyklavietės teritoriją ir trūkčiodamas nuvažiuoja į stovėjimo aikštelę. Susirūpinęs vyriškis atidaro

variklio dangtį, ir iš ten išsiveržia garų debesis. Keli vaikai išsiropščia iš automobilio. Nerimastinga motina nuneša dėžę prie artimiausio tuščio stalo. Ji padeda ant stalo truputį maisto likučių, stengdamasi išdėlioti juos taip, kad jų alkaniems vaikams tai bent atrodytų kaip maistas. Tačiau maisto nėra pakankamai.

Tada viena iš mažų mergaičių pamato mūsų stalą. Ji atitempia savo mažąjį broliuką prie mūsų ir spraudžia savo galvelę į tarpą tarp manęs ir jūsų. Mes pasitraukiame. Mažoji mergaitė sako: „Tik pažiūrėk į tai, įdomu, ar tai skanu?“

Ką mes darytume? Ar ignoruotume tuos žmones, ar paprašytume tylos? Ar lieptume jiems eiti atgal prie savo stalo ir duotume truputį savo maisto, kurio iš tikro mums ir nereikia? O gal pakviestume juos ateiti ir prisijungti prie mūsų, atsisėsti tarp mūsų ir vaišintis drauge, taip pat leisti mums padėti sutaisyti jų automobilį bei įdėti jiems ko nors į kelionę?“

Vyresnysis Pakeris klausia: „Ar gali būti didesnis džiaugsmas negu matyti, kiek daug gali suvalgyti tie išalkę vaikai? Ar gali būti didesnis malonumas, nei nutraukti savo puotą tam, kad padėtume [jiems] sutaisyti jų automobilį?..

Visame pasaulyje ir aplink mus pilna žmonių – mūsų kaimynų, draugų, netgi mūsų šeimos narių – kurie, dvasiškai kalbant, nepakankamai maitinasi. Kai kurie iš jų netgi miršta iš bado! Jei laikysime visa tai tik sau, tai bus panašu į puotavimą alkstančiųjų akivaizdoje.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1984, 59–61; arba *Ensign*, May 1984, 41–42.)

- Ko ši analogija moko mus apie mūsų pareigą padėti kitiems gauti Evangelijos palaimas? (Mes esame palaiminti Evangelijos pilnatve – didžiausia puota, kokią tik matė pasaulis (DS 58:8–12). Dievas tikisi, jog dalinsimės šia palaima su kitais, tiek gyvaisiais, tiek ir mirusiais.)
- Kuo mūsų patriarchaliniame palaiminime genealoginės linijos paskelbimas panašus į pašaukimą vykdyti mūsų, kaip Abraomo sandoros paveldėtojų, pareigas? (Paskelbdami, kad esame Abraomo sėkla, mūsų patriarchaliniai palaiminimai pabrėžia mūsų privilegiją gauti Abraomo sandoros palaimas ir mūsų įpareigojimą vykdyti jos pareigas.)

Išvada

Paliudykite apie Abraomo sandoros palaimas. Paraginkite klasės narius vykdyti savo, kaip šios sandoros paveldėtojų, pareigas.

Papildoma mokymo idėja

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Galite panaudoti ją pamokoje.

Gyvenimo šiame pasaulyje iššūkis

Paaiškinkite, kad senovės Izraelių supo daugelis tautų, kurios netikėjo tikrąjį Dievą. Tarp šių tautų buvo asirai, babiloniečiai, egiptiečiai ir kiti.

- Jūsų manymu, kodėl Viešpats apgyvendino savo sandoros žmones senovės pasaulio viduryje, o ne ten, kur jie galėtų būti vieni? (Žr. Pakartoto Įstatymo 4:6–8. Jis norėjo, kad jie būtų pavyzdys kitiems, ir tuo Jis vykdė Abraomo sandorą palaiminti visas tautas.)

Paiškinkite, kad daugelyje Senojo Testamento pasakojimų parodoma, kaip Viešpaties tautai pavykdavo arba nepavykdavo laikytis savo sandorų ir daryti įtaką kitiems ir kviesti juos į teisumą. Abraomas, Juozapas, Danielius, Estera ir daugelis kitų darė gerą įtaką. Samsonas, Ahabas, Izraelio vaikai savo klajonėse po dykumą ir kiti leido, kad pasaulis darytų jiems įtaką.

Taip, kaip ir su senovės Izraeliu, Viešpats ir mus, Jo pastarųjų dienų sandoros tautą, pastatė pasaulio viduryje. Mums skirtas iššūkis yra daryti įtaką pasauliui, kviečiant jį į teisumo kelius, ir neleisti pasauliui daryti nedoros įtakos mums.

Tikslas Sustiprinti kiekvieno klasės nario pasiryžimą laikytis teisumo standarto laikais, kai aplinkui daugėja nelabumo.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas. Pastaba: Pradžios 17:5 kalbama apie tai, kad Viešpats pakeitė Abramo vardą į *Abraomas*. Šioje pamokoje visur vartojamas vardas *Abraomas*.
 - a. Pradžios 13. Dėl bado Kanaano žemėje kurį laiką pagyvenęs Egipte, Abraomas su šeima grįžta į Kanaaną. Abraomas apsigyvena Hebrone, o jo sūnėnas Lotas – netoli Sodomos.
 - b. Pradžios 14:1–2, 8–24. Per karalių kovas Lotas pagrobiamas; jį išvaduoja Abraomas (14:1–2, 8–16). Abraomas Melchizedekui moka dešimtinę ir atsisako iš Sodomos karaliaus priimti karo trofėjus (14:17–24).
 - c. Pradžios 18:16–33; 19:1–29. Viešpats paskelbia, kad dėl žmonių nelabumo sunaikins Sodomą ir Gomorą (18:16–22). Abraomas maldauja Viešpaties pasigailėti tų miestų, jeigu Jis ras juose teisių žmonių (18:23–33). Lotui su šeima įsakoma išeiti iš Sodomos. (19:1–23; atkreipkite dėmesį, kad Džozefo Smito Vertimo Pradžios 19:11–13 sakoma, jog Lotas *nesiūlė* Sodomos vyrams savo dukterų, o stengėsi jas apsaugoti nuo jų.) Viešpats sunaikina Sodomą ir Gomorą (19:24–29).
2. Papildomi skaitiniai: Pradžios 12; Raštų Rodyklėje, DŽSV Pradžios 14:25–40; 19:9–15.
3. Jei ketinate naudoti dėmesį sutelkiančią veiklą, į pamoką atsineškite naują laikraštį.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Parodykite klasei naują laikraštį. Neminėdami per daug konkrečių naujienų, pasakykite, kad mus supa nelabumo įtaka. Paaiškinkite, jog šioje pamokoje kalbėsite apie tai, kaip svarbu likti doram, netgi tada, kai aplink mus pilna nelabumo.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Abraomas su šeima apsigyvena Hebrone, o Lotas su šeima – netoli Sodomos
Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 13.

Galite trumpai apžvelgti Abraomo keliones iki šio jo gyvenimo momento. Jis išaugo chaldėjų Ūre, tada Viešpats nuvedė jį į Haraną (Pradžios 11:31; Abraomo 2:1–5). Iš Harano Viešpats vėliau jį išvedė į Kanaano žemę ir pažadėjo: „Šį kraštą duosiu tavo palikuonims.“ (Pradžios 12:7.) Dėl bado Kanaane Abraomas su šeima iškeliavo į Egiptą (Pradžios 12:10). Pradžios 13 skyrius prasideda pasakojimu, kad Abraomas su šeima iš Egipto grįžta į Kanaaną.

- Kodėl, iš Egipto sugrįžę į Kanaaną, Abraomas ir Lotas su savo šeimomis nebegalėjo gyventi drauge? (Žr. Pradžios 13:5–7.) Ką sužinome apie Abraomą iš jo žodžių Pradžios 13:8–9? Kaip galime sekti Abraomo pavyzdžiu, kai tarp mūsų ir mūsų šeimos narių ar kitų žmonių atsiranda nesutarimai?
- Kur pasirinko gyventi Lotas? (Žr. Pradžios 13:10–12.) Pažymėkite, jog Sodomos gyventojai buvo ypač nedori (Pradžios 13:13), bet Lotas vis vien pasirinko gyventi netoli jų. Kodėl Lotui patiko žemė prie Sodomos? (Žr. Pradžios 13:10. Ji buvo graži ir „gerai drėkinama“.)
- Pradžioje Lotas „išsikūrė tarp Lygumos miestų“ už Sodomos ribų, bet „statėsi palapines Sodomos link“ (TŽB Pradžios 13:12). Vėliau jis gyveno pačiame Sodomos mieste (Pradžios 14:12). Ką tokio galbūt ir mes darome, kas dvasiškai būtų tas pats, kaip statyti savo palapines link Sodomos? (Galbūt užuot venge nedorų dalykų, mes susiejame savo gyvenimus su jais arba leidžiame sau daryti nedideles nuodėmes, negalvodami, kad jos gali vesti prie sunkesnių nuodėmių.) Kaip galime pakeisti savo elgesį anksčiau, nei tos mažos problemos ar nuodėmės taps didelės?
- Karaliaus Benjamino žmonės, kaip ir Lotas, pasistatė savo palapines durimis tam tikra kryptimi. Į ką buvo atsuktos jų palapinės? (Žr. Mozijo 2:6.) Kaip galime savo namus atsukti daugiau į šventyklą, o ne į pasaulį?

2. Abraomas išgelbėja Lotą, moka dešimtinę Melchizedekui ir atsisako iš Sodomos karaliaus priimti karo trofėjus

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 14:1–2, 8–24.

- Lotui gyvenant Sodomose, kelių miestų – valstybių, tarp kurių buvo Sodoma ir Gomora, karaliai ėmė kariauti tarpusavyje (Pradžios 14:1–2, 8–9). Kas per tą karą atsitiko su Lotu? (Žr. Pradžios 14:10–12.) Kai Lotas pateko į nelaisvę, kaip šiam padėjo Abraomas? (Žr. Pradžios 14:13–16.)
- Ką Abraomas susitiko po to, kai išgelbėjo Lotą? (Žr. Pradžios 14:17–18.) Kas buvo Melchizedekas? (Žr. Pradžios 14:18; taip pat žr. DS 107:1–2.) Ką Abraomas davė Melchizedekui? (Žr. Pradžios 14:20; taip pat žr. Džozefo Smito Vertimą, Pradžios 14:36–40.)
- Kodėl Abraomas atsisakė iš Sodomos karaliaus priimti net siūlo galą kaip atlygį? (Žr. Pradžios 14:21–24. Jis ničnieko nenorėjo imti iš nedoro karaliaus.) Kas šiandienos pasaulyje galėtų būti tokiu amoralumo „siūlo galu“? Kas galėtų būti nesąžiningumo „siūlo galu“? Kaip kartais einame į kompromisus dėl nedorybės dydžio, kurį sau leidžiame toleruoti pramogaudami? Kodėl svarbu stengtis į savo gyvenimą neįsileisti netgi nedidelės dalies pasaulietiškumo? (Žr. 2 Nefio 28:20–21.)
- Ką galime sužinoti apie Abraomo atsidavimą Viešpačiui, lygindami jo poelgius su Melchizedeku ir su Sodomos karaliumi?

3. Viešpats sunaikina Sodomą ir Gomorą

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 18:16–33; 19:1–29.

- Dėl Sodomos ir Gomoros gyventojų nelabumo Viešpats planavo sunaikinti šiuos miestus (Pradžios 18:20–21). Ko Viešpaties paprašė Abraomas, sužinojęs apie šį planą? (Žr. Pradžios 18:23–32.) Ką galime sužinoti iš to, kad Viešpats buvo pasiryžęs tų miestų pasigailėti, jeigu juose būtų atrasta teisių žmonių?
- Kodėl Lotui buvo įsakyta palikti Sodomą? (Žr. Pradžios 19:12–13, 15.) Kaip būsiami Loto žentai reagavo į jo įtikinėjimą palikti miestą? (Žr. Pradžios 19:14.) Kodėl kai kurie žmonės atsisako pasitraukti nuo blogio, netgi žinodami apie pavojų?
- Ką Lotui patarė angelai, kai jis su šeima išėjo iš miesto? (Žr. Pradžios 19:17.) Pažymėkite, jog Gelbėtojas savo mokiniams davė panašų patarimą (Luko 9:62; 17:29–32; DS 133:14–15). Ką reiškia „žvalgytis atgal“? (Nenoras atsisakyti to, ko atsisakyti esame prašomi; nevisiškas atsidavimas sekti paskui Kristų.) Kaip mes kartais „žvalgomės atgal“?
- Kas nutiko Loto žmonai, kai ši pažvelgė atgal į Sodomą? (Žr. Pradžios 19:26.) Ko ši Loto žmonos istorija mus moko apie atgailą? (Atgailaudami turime pakeisti savo širdžių nusistatymą ir savo elgesį. Kad tai padarytume, kartais turime pasirinkti naują aplinką ir naujus pažįstamus.)
- Ką Lotas prarado dėl to, kad „statėsi savo palapines Sodomos link“? Ką galime prarasti, kai pasiliekame ten, kur žinome, jog būsime gundomi? Kaip mus veikia tai, kad leidžiame sau pasilikti blogio apsuptyje, net jeigu patys tiesiogiai ir nedalyvaujame nuodėminguose veiksmuose?
- Kas Pradžios 19:29 sakoma apie priežastį, dėl kurios sunaikinant Sodomą ir Gomorą Loto buvo pasigailėta? (Viešpats atsiminė Abraomo teisumą.) Kaip gali mūsų doras elgesys palaiminti kitus?

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė: „Dabartinis mūsų pasaulis yra labai panašus į tą, koks jis buvo dienomis vieno nefitų pranašo, kuris sakė: „Jei ne maldos teisiųjų, ... jūs netgi dabar būtumėte aplankyti visišku sunaikinimu...“ (Almos 10:22.) Žinoma, yra labai daug dorų ir ištikimų žmonių, gyvenančių pagal visus įsakymus, kurių gyvenimai ir maldos saugo pasaulį nuo sunaikinimo.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1971, 7; arba *Ensign*, June 1971, 16.)

Išvada

Paliudykite apie tai, kaip svarbu išlikti laisviems nuo nuodėmės, netgi kai esame blogio apsuptyje. Paskatinkite klasės narius stengtis daryti teisią įtaką pasaulyje ir neleisti, kad pasaulietiški dalykai darytų įtaką jiems.

Galite pamoką užbaigti šiuo vyresniojo M. Raselo Balardo teiginiu:

„Bažnyčioje dažnai kartojame šį kupletą: „Būkite pasaulyje, bet ne pasaulio.“ Žiūrėdami televizijos laidas, kuriose nešvankybės, smurtas ir neištikimybė rodomi kaip įprasti ir netgi žavūs dalykai, mes dažnai norėtume pasaulį kaip nors užrakinti ir izoliuoti savo šeimas nuo viso to...“

Galbūt turėtume ištarti paminėtą kupletą kaip du atskirus pamokymus. Pirmasis: *Būkite pasaulyje*. Būkite išitraukę, būkite informuoti. Stenkitės suprasti, toleruoti ir vertinti įvairovę. Prasmingai prisidėkite prie visuomenės stiprinimo aktyviai dalyvaudami jos gyvenime ir tarnaudami. Antrasis: *Būkite ne pasaulio*.

Neikite klaidingais takais ir nekeiskite savo standartų, kad priimtumėte tai, kas neteisinga...

Bažnyčios nariai turėtų daugiau daryti įtaką, nei patys būti veikiami. Turėtume stengtis stabdyti nuodėmės ir blogio srautą, o ne pasyviai leisti, kad būtume to srauto nešami. Visi turime padėti spręsti problemas, o ne jų vengti ar jas ignoruoti.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1989, 100–101; arba *Ensign*, May 1989, 80.)

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Sodomos ir Gomoros nuodėmės

Kaip rašoma Pradžios 19:4–11 ir Džozefo Smito Vertimo Pradžios 19:9–15, Sodomos ir Gomoros gyventojai darė labai sunkias seksualines nuodėmes. Bet šios, kad ir kokios sunkios, nuodėmės buvo ne vienintelės, už kurias tie miestai buvo sunaikinti. Tegul vienas klasės narys garsiai perskaito Ezekielio 16:49–50, o tada su klase aptaria kitas Sodomos ir Gomoros gyventojų nuodėmes. Padėkite klasės nariams suprasti, kad mus gali sunaikinti ne tik didelės, bet ir tariamai mažos nuodėmės.

2. Gero pavyzdžio įtaka

Kad paaiškintumėte vieną iš būdų, kaip pastarųjų dienų šventieji gali daryti gerą įtaką, o ne patys būtų pasaulio veikiami, galite parodyti septynių minučių filmuką „Leading by Example“ iš vaizdajuostės *Old Testament Video Presentations* (53224). Šiame filme doros merginos pavyzdys padeda jos draugei atsiversti į Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Tikslas

Mokantis apie Abraomo pasiryžimą paaukoti Izaoką, padėti klasės nariams geriau suvokti Dangiškojo Tėvo auką paaukojant savo Sūnų.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas. Pastaba: Pradžios 17 skyriuje kalbama apie tai, kad Viešpats pakeitė Abramo vardą į *Abraomas* ir Sarajos vardą – į *Sara* (žr. 5 ir 15 eilutes). Šioje pamokoje visur vartojami vardai *Abraomas* ir *Sara*.
 - a. Abraomo 1:1, 5–20. Jauną Abraomą persekioja netikri Faraono kunigai. Jie bando jį paaukoti, tačiau Jehova jį išgelbėja.
 - b. Pradžios 15–17; 21. Vėliau gyvenime Abraomas trokšta palikuonių ir jam jie pažadami (15:1–6). Sara duoda Hagarą Abraomui kaip žmoną; Hagara pagimdo Izmaelį (16:1–16). Dievas vėl kalba apie savo sandorą su Abraomu, žadėdamas, kad šis bus daugybės tautų tėvas (17:1–14; žr. 7 pamoką). Paskelbiama, kad gims Izaokas, su kuriuo ta sandora bus tęsiama (17:16–22). Sara pagimdo Izaoką (21:1–12).
 - c. Pradžios 22. Dievas Abraomui įsako paaukoti Izaoką (22:1–2). Abraomas pasirošia aukoti Izaoką, bet Dievas vietoj jo aukojimui parūpina aviną (22:3–19).
 2. Papildomi skaitiniai: Hebrajams 11:8–19; Jokūbo 2:21–23; JokūboK 4:5; Doktrinos ir Sandorų 132:34–36.
 3. Jei naudosite antrąją dėmesį sutelkiančią veiklą, bent vieną savaitę prieš šią pamoką paprašykite kelių klasės narių pasiruošti papasakoti apie tą metą, kai buvo palaiminti, nes pasiryžo aukoti kažką sau brangaus.
 4. Jei galite gauti šias priemones, pasiruoškite panaudoti jas per pamoką:
Paveikslėliai *Angelas išgelbsti Abraomą* (62607; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 104) ir *Abraomas vedasi Izaoką aukoti* (62054; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 105).
-

**Siūloma
pamokos eiga****Dėmesį
sutelkianti veikla**

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Paprašykite klasės narių pagalvoti apie labai jų mylimą žmogų ar labai vertinamą daiktą.
 - Kaip jaustumėtės, jei Dievas jūsų paprašytų atiduoti ar paaukoti tą žmogų arba daiktą? Ką tokiu atveju darytumėte?
2. Pakvieskite kelis klasės narius papasakoti apie tą metą, kai buvo palaiminti, nes pasiryžo aukoti kažką sau brangaus.

Po vienos iš šių veiklų paaiškinkite, jog Dievas įsakė Abraomui paaukoti savo sūnų Izaoką, kurį Abraomas labai mylėjo. Nors galiausiai Abraomui šios aukos nereikėjo aukoti, jo pasiryžimas tai padaryti buvo jam įskaitytas teisumu (žr. DS 132:36). Dėl Abraomo teisumo tiek jis, tiek jo palikuonys buvo gausiai palaiminti.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Netikri Faraono kunigai vos nepaaukvoja Abraomo

Išdėstykite ir aptarkite Abraomo 1:1, 5–20. Viena šios pamokos dalis paskirta Dievo įsakymui Abraomui paaukoti Izaoką. Kad klasės nariai galėtų suvokti šio įsakymo reikšmę ir Abraomo tikėjimo gilumą, pamoka prasideda nuo trumpos diskusijos apie Abraomo išgyvenimus, kai netikras Faraono kunigas vos jo, tuomet dar jaunuolio, nepaaukvoja.

- Kokia buvo padėtis Chaldėjoje, kai ten gyveno Abraomas? (Žr. Abraomo 1:1, 5–8.) Ką netikri Faraono kunigai bandė padaryti Abraomui? (Žr. Abraomo 1:7, 12.) Kaip Abraomas buvo išgelbėtas nuo tų netikrų kunigų? (Žr. Abraomo 1:15–16, 20.)
- Kaip Abraomo patyrimas ant netikrų kunigų altoriaus galbūt jam padėjo pasiruošti būsimiems išmėginimams? Kaip mūsų išmėginimai gali padėti mums pasiruošti būsimiems sunkumams?

2. Abraomas per Hagarą ir Sarą susilaukia vaiku

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 15–17; 21.

- Kokį pažadą, susijusį su vaikais, Viešpats davė Abraomui? (Žr. Pradžios 15:1–6.) Kodėl Sara davė Abraomui Hagarą kaip žmoną? (Žr. Pradžios 16:1–3; DS 132:34–35.) Ką Viešpats pažadėjo Hagarai? (Žr. Pradžios 16:10–11.)
- Ką Viešpats atskleidė Abraomui, kaip tai užrašyta Pradžios 17:15–16, 19 ir 21? Ką atsakė Abraomas? (Žr. Pradžios 17:17. Atkreipkite dėmesį į tai, kad nors Biblijoje sakoma, jog išgirdęs, kad Sara pagimdys sūnų, Abraomas „juokėsi“, alternatyvus šioje vietoje esančio hebrajiško žodžio vertimas reiškia „džiūgavo“. Pagal Biblijos Džozefo Smito Vertimą Abraomas dėl tos žinios „džiūgavo“.)
- Ko šis apreiškimas, kad Abraomas su Sara turės sūnų, moko mus apie tai, kaip Dievas įvykdo savo pažadus? (Dievas visada įvykdo savo pažadus, nors nebūtinai mūsų norimu laiku ar taip, kaip mes tikimės. Pažymėkite, jog Abraomas ir daugelis kitų žmonių Raštuose turėjo ištikimai laukti daugybę metų, kol gavo pažadėtus palaimas.)
- Kuo skyrėsi Dievo pažadas dėl Izaoko nuo pažado dėl Izmaelio? (Žr. Pradžios 17:19–21.)

3. Dievas įsako Abraomui paaukoti Izaoką

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 22.

- Kodėl Dievas liepė Abraomui paaukoti Izaoką? (Žr. Pradžios 22:1.) Kodėl tai buvo sunkus išbandymas Abraomui? (Ne tik dėl to, kad Izaokas buvo jo sūnus, bet taip pat, kad Dievas buvo pažadėjęs, jog Abraomo sandora bus palaikyta

per Izaoką ir jo palikuonis (Pradžios 17:19). Kita priežastis, kodėl šis išbandymas buvo sunkus, buvo tai, kad patį Abraomą jaunystėje vos nepaaukėjo netikri Faraono kunigai (Abraomo 1:1, 5–20).

- Kaip į Dievo įsakymą paaukoti Izaoką atsiliepė Abraomas? (Žr. Pradžios 22:2–3.) Ko iš Abraomo galime pasimokyti apie tai, kas susiję su tikėjimu ir paklusnumu? (Žr. Hebrajams 11:17–19; Jokūbo 2:21–23.)
- Kaip į tą situaciją reagavo Izaokas? (Žr. Pradžios 22:3–10. Nėra niekur paminėta, kad Izaokas priešinosi Abraomo ketinimui jį paaukoti.)

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas paaiškino: „Atėjus į nurodytą vietą, Abraomas pastatė aukurą ir sukrovė ant jo malkas. Biblijoje parašyta, kad tada Abraomas „surišo savo sūnų Izaoką ir paguldė jį ant aukure sukrautų malkų“ (Pradžios 22:9). Ką galvojo Izaokas, kai Abraomas pasielgė taip keistai? Biblijoje neminimas nei priešinimasis, nei prieštaravimai. Izaoko tylėjimą galima paaiškinti tik jo pasitikėjimu savo tėvu bei paklusnumu jam.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1992, 51; arba *Ensign*, Nov. 1992, 37.)

- Abraomo pasiryžimas paaukoti Izaoką buvo Dangiškojo Tėvo pasiryžimo paaukoti savo Viengimį Sūnų pavaizdas (JokūboK 4:5; Pradžios 22:8, 13). Kuo panašūs Abraomo ir Dangiškojo Tėvo patyrimai? Koks yra didžiausias skirtumas?
- Kaip mes galime būti palyginti su Izaoku? Jei Izaokas simbolizuoja mus, tai ką simbolizuoja krūmė įstrigęs avinas? Kaip šie palyginimai padeda jums geriau suvokti, kad Dangiškasis Tėvas taip mus myli, jog paaukėjo savo Sūnų?

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas sakė: „Šis pasakojimas... atskleidžia Dievo gerumą, kurį Jis parodė apsaugodamas Izaoką ir parūpindamas pakaitą, kad anam nereikėtų mirti. Dėl mūsų nuodėmių ir mūsų mirtingumo esame, kaip Izaokas, pasmerkti mirti. Kai nebėra jokios vilties, mūsų Dangiškasis Tėvas parūpina Dievo avinėlių ir mes išgelbėjami per Jo auką.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1992, 51; arba *Ensign*, Nov. 1992, 37.)

- Ką Abraomas įrodė per šį išmėginimą? (Žr. Pradžios 22:11–12.) Pakvieskite klasės narius papasakoti apie asmeninius nutikimus arba Šventraščių istorijas, kada žmogus buvo išmėginamas tam, kad galėtų įrodyti savo ištikimybę. Taip pat paprašykite, kad klasės nariai papasakotų apie džiaugsmą ir palaimas, atėjusius įrodžius ištikimybę.
- Kodėl Pradžios 22:16 Izaokas vadinamas vienturčiu Abraomo sūnumi? (Izaokas buvo tas sūnus, per kurį buvo palaikyta, arba tesėsi, sandora. Taip pat šioje ištraukoje pabrėžiamas Izaoko panašumas į mūsų Gelbėtoją, Vienatinį Tėvo Sūnų.) Kokios palaimos buvo pažadėtos Abraomui dėl jo ištikimybės? (Žr. Pradžios 22:15–18.) Kokios palaimos pažadėtos mums per Abraomo sandorą? (Žr. 7 pamoką.) Kokios mūsų, kaip Abraomo sandoros paveldėtojų, pareigos?

Išvada

Išsakykite savo dėkingumą už Abraomo parodytą tikėjimo ir paklusnumo pavyzdį. Paliudykite, kad Abraomo pasiryžimas paaukoti Izaoką buvo Dangiškojo Tėvo pasiryžimo paaukoti savo Viengimį Sūnų pavaizdas. Pakvieskite klasės narius išsakyti, ką jie jaučia dėl Apmokėjimo ir tos didžios meilės, kuria mus myli Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Mokykimės iš sunkumų

- Prezidentas Hjū B. Braunus sakė, jog Dievas įsakė Abraomui paaukoti Izaoką, nes „Abraomui reikėjo kai ką sužinoti apie Abraomą“ (žr. Truman G. Madsen, *The Highest in Us* [1978], 49). Ką Abraomas iš šio patyrimo sužinojo apie save? Ko išmokote iš savo sunkumų?
- Viešpats apreiškė, jog turime būti bandomi „taip, kaip Abraomas“ (DS 101:4). Kodėl, jūsų manymu, tai būtina? (Žr. DS 101:5, 35–38; 122:5–7.) Ką galime daryti dabar, kad pasiroštume toms aukoms, kurių Viešpats gali iš mūsų paprašyti?

2. Ugdykime stiprius santykius su Dievu

Abraomo 1 ir 2 skyriuose aprašomi Abraomo ir jo tėvo santykiai su Dievu. Abraomo tėvas į Dievą atsisukdavo tik sunkumų metu, o kai jo gyvenime viskas klodavosi gerai, jis vėl garbindavo stabus (Abraomo 1:5, 30; 2:5). Abraomas, priešingai, ieškojo Dievo nuolatos (Abraomo 1:2, 4; 2:12).

- Kaip galime ieškoti Dievo kurdami nuolatinius, o ne proginius santykius su Juo? Kaip galime pastoviau prisiminti savo išipareigojimą Dievui taip, kad ieškotume Jo ne tik sunkumų metu, bet taip pat taikos ir ramybės laikais?

Tikslas

Sustiprinti klasės narių troškimą gyventi savo pirmagimystės palaiminimų ir amžinosios santuokos vertą gyvenimą.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Pradžios 24. Abraomas pabrėžia santuokos pagal sandorą (amžinosios santuokos) svarbą rinkdamas Izaokui vertą žmoną.
 - b. Pradžios 25:20–34. Rebeka gauna apreiškimą dėl savo dar negimusių sūnų dvynių (25:22–23). Kai šie sūnūs užauga, Ezavas parduoda savo pirmagimystę Jokūbui (25:29–34).
 - c. Pradžios 26–29. Izaokui ir jo palikuonims pažadamos Abraomo sandoros palaimos (26:1–5). Ezavas veda ne pagal sandorą ir nuliūdina savo gimdytojus (26:34–35). Izaokas palaimina Jokūbą valdyti gentis ir tautas (27:1–46). Izaokas suteikia Jokūbui Abraomo sandoros palaiminimus ir išsiunčia jį ieškoti tinkamos žmonos (28:1–10). Jokūbas veda Lėją ir Rachele pagal sandorą (29:1–30).
 2. Jei naudosite pirmą dėmesį sutelkiančią veiklą, atsineškite nedidelį indelį ar maišelį kukurūzų spragėsių arba vaisiaus gabalėlių.
 3. Jei mokote paauglius ar nesusituokusius jaunos žmones, apmąstykite, ar nevertėtų pasinaudoti antra papildoma mokymo idėja „Teisinga santuoka prasižada nuo teisingų pasimatymų“.
 4. Jei galite gauti šias priemones, pasiruoškite panaudoti kai kurias iš jų per pamoką:
 - a. „Marriage in the Covenant“, 4 minučių filmas anglų k. iš *Old Testament Video Presentations* (53224).
 - b. Paveikslėlis *Rebeka prie šulinio* (62160).
-

**Siūloma
pamokos eiga****Dėmesį
sutelkianti veikla**

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Parodykite indelį ar maišelį su kukurūzų spragėsiais arba gabalėlių vaisiaus, tada paklauskite klasės narių:
 - Jeigu turėtumėte rinktis tarp indelio kukurūzų spragėsių (ar gabalėlio vaisiaus) tiesiog dabar ir pažado apie nesuskaičiuojamą daugybę kukurūzų spragėsių (ar vaisių) vėliau, po to, kai pasodinsite, išauginsite ir nuimsite kukurūzų (ar vaisių) derlių, ką jūs pasirinktumėte? Kodėl?

Paaikškinkite, kad dažnai turime rinktis tarp to, ką galime lengvai gauti dabar, ir to, ką gauti galime po ilgo darbo ir laukimo. Kartais mes pasirenkame tai,

kas atneša pasitenkinimą (malonumą ar poreikių patenkinimą) iš karto, net jei pasirinkimas dėti pastangas ir laukti galiausiai atneštų didesnę palaimą. Pasirinkti, ar gauti spragėsių (ar vaisiaus) dabar arba vėliau, nėra svarbus sprendimas. Tačiau gyvenime turime padaryti kitų sprendimų – tokių kaip su kuo ir kur susituokti – kai pasirinkimas gauti pasitenkinimą iš karto gali iš mūsų atimti šlovingas amžinąsias palaimas.

2. Užduokite klasės nariams tokį klausimą:

- Ar kada nors esate nusipirkę kažką ar skyrę daug laiko kam nors, kas, kaip vėliau pasirodė, visai nebuvo vertas to, ką išleidote?

Pakvieskite klasės narius papasakoti apie tai, kada jie sumokėjo per daug už kažką, ko, kaip jiems tuomet atrodė, jie labai norėjo (galite papasakoti ką nors ir iš savos patirties).

Paaiškinkite, kad panašiai gali atsitikti ir su dvasiniais dalykais. Neteisiai pasirinkdami, mes iškeičiame amžinąsias palaimas į kur kas mažiau vertingus dalykus. Tačiau gyvendami teisiai, galime gauti visas Dangiškojo Tėvo mums paruoštas palaimas.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau užrašytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Abraomas pabrėžia santuokos pagal sandorą (amžinosios santuokos) svarbą

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 24. Aptardami amžinosios santuokos svarbą, atsižvelkite į jausmus tų klasės narių, kurie patys ar kurių tėvai nėra susituokę šventykloje.

- Kodėl Abraomas primygtinai norėjo, jog Izaokas vestų moterį iš jo giminės, o ne iš kanaanitų, kurių krašte Abraomas ir Izaokas gyveno? (Abraomas norėjo, kad Izaokas vestų moterį iš savo tikėjimo žmonių tam, kad šis galėtų vesti pagal sandorą. Tai buvo būtina tam, kad Abraomo sandoros palaimas galėtų gauti Abraomo palikuonys.) Kodėl mums svarbu tuoktis pagal sandorą? (Jei reikia, paaiškinkite, jog mūsų dienomis frazės *santuoka pagal sandorą, amžinoji santuoka* ir *šventyklinė santuoka* turi tą pačią reikšmę.)
- Nuo kada santuoka pagal sandorą yra Dievo įsakymas? (Tai amžinosios apeigos ir pagal Viešpaties tvarką jos buvo visais amžiais, kada tik žemėje buvo Evangelijos pilnatvė. Adomas ir Ieva šioje žemėje pirmieji atliko šias apeigas.)
- Abraomas išsiuntė savo tarną surasti žmoną Izaokui (Pradžios 24:4). Kokį įspūdį jums daro Abraomo tarnas? (Žr. Pradžios 24. Atsakymai gali būti įvairūs, kaip, pavyzdžiui, tokie: jis buvo patikimas, lojalus, pamaldus ir ištikimas. Net po ilgos kelionės jis tol nevalgė, kol neįvykdė Abraomo jam skirtos užduoties. Ir užuot pasilikęs ten dar dešimt dienų trukšiančioje šventėje, jis norėjo paimti Rebeką ir grįžti tiesiai pas Abraomą.) Ko galėtume pasimokyti iš Abraomo tarno, kad tai padėtų mums geriau vykdyti Viešpaties mums skirtas pareigas?
- Iš ko Abraomo tarnas galėjo spręsti, kad Rebeka būtų gera žmona Izaokui? (Žr. Pradžios 24:15–20, 58. Rebeka buvo maloni ir mielai padėdavo kitiems, kaip matosi iš to, kad ji pasėmė vandens ir Abraomo tarnui, ir jo kupranugariams. Galite pažymėti tai, kad kupranugaris per dieną gali išgerti iki 115

litrų vandens, taigi Rebekai reikėjo pasemti daug vandens, kad pagirdytų 10 kupranugarių. Taip pat Rebeka pasiryžo palikti savo gimdytojus ir tekėti už Izaoko tikriausiai dėl to, kad turėjo stiprų tikėjimą ir žinojo, kad tekėti už jo yra Dievo valia.)

- Kokias savybes norėtumėte, kad turėtų jūsų vyras ar žmona? Kodėl dvasinės savybės yra svarbesnės už fizinę išvaizdą? Kokias savybes turėtume visi mes (tiek susituokę, tiek ir nesusituokę) ugdyti, kad taptume gerais vyrais ar žmonomis?
- Kada žmogus turėtų pradėti ruošti amžinajai santuokai? Ką gali daryti vaikai ir jaunimas, kad pasiruoštų amžinajai santuokai? Kaip gimdytojai ir kiti suaugusieji gali padėti vaikams ir jaunimui ruošti santuokai šventykloje?

Prezidentas Hovardas V. Hanteris sakė: „Planuokime, kad mūsų vaikai tuoksis Viešpaties namuose, mokykime juos to ir maldaukime juos taip daryti. Energiau nei kada nors praeityje dar kartą patvirtinkime, jog yra svarbu, kur mes tuokiamės ir koku įgaliojimu esame paskelbiami vyru ir žmona.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1994, 118; arba *Ensign*, Nov. 1994, 88.)

2. Ezavas parduoda savo pirmagimystę Jokūbui

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 25:20–34.

- Kokį apreiškimą apie savo dar negimusius dvynius sūnus gavo Rebeka? (Žr. Pradžios 25:22–23.) Kodėl Viešpaties pareiškimas, jog „vyresnysis tarnaus jaunesniajam“, buvo neįprastas apreiškimas? (Pirmagimystė paprastai būdavo tėvo perduodama vyriausiajam sūnui. Gauti pirmagimystę reiškė, kad vyriausiasis sūnus paveldi dvigubą šeimos turto dalį, o už tai po tėvo mirties vadovauja šeimai ir rūpinasi savo motina ir seserimis. Pareiškimas Viešpaties apreiškime Rebekai, kad „vyresnysis tarnaus jaunesniajam“, reiškė, jog šiuo atveju jaunesnysis sūnus gaus pirmagimystę ir jo palikuonys bus sandoros žmonės.)
- Ką Ezavas, vyresnysis sūnus, manė apie savo pirmagimystę pagal sandorą, sudarytą tarp jo senelio Abraomo ir Viešpaties? (Žr. Pradžios 25:29–34. Ezavo pasiryžimas atiduoti savo pirmagimystę, kad numalšintų laikiną fizinį alkį, rodo, kaip menkai jis vertino tą pirmagimystę.)
- Kaip Bažnyčios nariai, visi turime teisę į dvasinę pirmagimystę iš savo dangiškųjų gimdytojų. Kokias palaimas apima mūsų pirmagimystė? (Atsakymai gali būti: kunigystė, šventyklos palaiminimai, apeigos, apreiškimai ir išaukštinimo galimybė.)
- Kaip vieta, kur tuokiamės, daro įtaką tam, ar mes galėsime gauti savo pirmagimystės palaimas? (Mes priimame Abraomo sandoros dalį, susijusią su išaukštinimu ir amžinąja tąsa, sudarydami šventyklinio apdovanojimo ir amžinosios santuokos sandoras ir laikydami ju.)
- Kaip mūsų žodžiai ir veiksmai rodo, kiek vertiname savo pirmagimystę? Kaip galbūt kai kurie iš mūsų daro klaidas, panašias į Ezavo, pasirinkdami tai, kas atneša pasitenkinimą iš karto, o ne amžinąją vertę turinčius dalykus?
- Skirdamas sandoros paveldėtoją Viešpats pasirinko Izaoką, o ne vyresnįjį jo brolių Izmaelį (Galatams 4:22–23), Jokūbą, o ne vyresnįjį jo brolių Ezavą, Juozapą, o

ne vyresnįjį jo brolių Rubeną (1 Metraščių 5:1–2), ir Efraimą, o ne vyresnįjį jo brolių Manasą (Pradžios 48:17–20). Ko tai mus moko apie tai, kaip įgyjame teisę į Dievo pašaukimus ir palaiminimus?

3. Jokūbas veda Lėją ir Rachelelę pagal sandorą, ir per jį palaikoma (arba tęsiasi) Abraomo sandora

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 26–29.

- Ką apie Ezavo prioritetus mums sako tai, kokias jis pasirinko žmonas? (Žr. Pradžios 26:34–35; 28:6–9.) Ką galime sužinoti apie Jokūbą iš jo pastangų vesti pagal sandorą? (Žr. Pradžios 28:1–5; 29:1–28. Viena, ką galime sužinoti, yra tai, jog Jokūbui santuoka pagal sandorą buvo labai svarbi. Jis nukeliavo ilgą kelią, kad rastų dorą merginą santuokai. Tada, prieš veddamas Rachelelę, jis plūšėjo Labanui septynerius metus ir po to toliau jam dirbo.) Kaip galime parodyti, jog ir mums yra svarbu susituokti pagal sandorą?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pasakojo apie šeimą, prisijungusią prie Bažnyčios Australijoje, o tada pardavusią visą savo turtą tam, kad galėtų nukelti į Naująją Zelandiją ir būti užantspauduota kaip šeima. Šios šeimos tėvas sakė: „Mes negalėjome finansiškai sau to [vykti į šventyklą] leisti. Visas mūsų pasaulietiškas turtas buvo senas automobilis, baldai ir indai. Aš pasakiau šeimai: „Mes negalime sau leisti *nevykti*. Jei Viešpats suteiks man stiprybės, aš galėsiu dirbti bei uždirbti pakankamai kitam automobiliui ir kitiems baldams, ir indams, tačiau jei prarasčiau šiuos mylimus žmones, tikrai būčiau skurdžius tiek gyvenime, tiek ir amžinybėje.“ (*Be Thou an Example* [1981], 138.)

- Ką turėtų daryti du žmonės po to, kai susituokė šventykloje, kad jų santuoka tikrai taptų amžinąja? Kaip vyras bei žmona gali palaikyti ir tobulinti savo vedybinius santykius, kad jų sandoros ir šventykloje jiems pažadėtos palaimos išsipildytų? (Galite pakviesti kelis klasės narius papasakoti pavyzdžių, ką jų sutuoktinė (-is) ar gimdytojas daro, kad įneštų į savo santuoką celestialinės dvasios.)

Išvada

Pabrėžkite, kaip svarbu susituokti pagal sandorą ir gyventi pirmagimystės palaimų vertą gyvenimą. Paraginkite klasės narius rinktis protingai ir neiškeisti amžinųjų palaimų į laikinus malonumus ar pasitenkinimą.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Rebeka buvo išrinkta tapti Izaoko žmona

Ant atskirų popieriaus lapelių užrašykite šias Pradžios 24 skyriaus ištraukas ir duokite juos po vieną ar po kelis kiekvienam klasės nariui. Tegul klasės nariai Šventraščiuose suranda, kas tuos žodžius pasakė, ir kurioje eilutėje jie parašyti? Kai klasės nariai užbaigs, aptarkite tuos teiginius ir kokiame kontekste jie buvo pasakyti. Pažymėkite, kaip svarbu tuoktis pagal sandorą, pabrėžkite Abraomo tarno tikėjimo bei ištikimybės ir Rebekos savybių, dėl kurių ji buvo tinkama tapti amžinąja bendražyge, svarbą.

- a. „Tu neimsi žmonos mano sūnui iš kanaaniečių dukterų.“
- b. „Nuvyksi į mano paties kraštą, pas mano giminę, ir parūpinsi žmoną mano sūnui.“
- c. „Viešpats, dangaus Dievas, ...nusiųs angelą pirma tavęs.“
- d. „Taip aš žinosiu, kad tu parodei ištikimą meilę mano šeimnininkui.“
- e. „Pasemsiu ir tavo kupranugariams, kad ir jie atsigertų.“
- f. „Aš esu duktė Betuelio, Milkos sūnaus, kurią ji pagimdė Nahorui.“
- g. „Tebūna pagarbintas Viešpats... Dievas... nes atvedė mane tiesiai į mano šeimnininko brolio namus.“
- h. „Ir kuri man atsakys: „Atsigerk tu pats, o aš pasemsiu vandens ir tavo kupranugariams“, būna ta moteris, kurią Viešpats paskyrė mano šeimnininko sūnui.“
- i. „O dabar, jei ketinate parodyti mano šeimnininkui ištikimą gerumą, tai sakykite, o jei ne, tai sakykite.“
- j. „Žiūrėk, Rebeka stovi priešais tave, pasiimk ją ir keliauk. Tebūna ji tavo šeimnininko sūnaus žmona, kaip Viešpats kalbėjo.“
- k. „Eisiu.“
- l. „Tu, mūsų seserie, tapk tūkstančių miriadų motina!“

Atsakymai: a) Abraomas (3 eil.); b) Abraomas (4 eil.); c) Abraomas (7 eil.); d) tarnas (14 eil.); e) Rebeka (19 eil.); f) Rebeka (24 eil.); g) tarnas (27 eil.); h) tarnas (44 eil.); i) tarnas (49 eil.); j) Labanas ir Betuelis (51 eil.); k) Rebeka (58 eil.); l) Rebekos šeima (60 eil.).

2. „Teisinga santuoka prasideda nuo teisingų pasimatymų“

- Tiek Izaokui, tiek ir Jokūbui tėvai nurodė vesti savo tikėjimo moteris. Ezavas nuliūdino savo gimdytojus veddamas žmonas, netikėjusias Abraomo Dievą. Kodėl yra svarbu tuoktis su savo tikėjimo žmogumi?

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas patarė: „Paulius sakė korintiečiams: „Nevilkite svetimio jungo...“ Galbūt Paulius norėjo, kad jie pamatytų, jog religiniai skirtumai yra esminiai. Religiniai skirtumai praplečia konfliktines zonas. Lojalumas Bažnyčiai ir lojalumas šeimai susikerta. Vaikų gyvenime dažnai yra daug nusivylimų. Ne narys (-ė) gali būti tiek pat nuostabus (-i), gerai išsilavinęs (-usi) ir patrauklus (-i), ir jis ar ji gali būti labai maloni asmenybė, tačiau be tokio pat tikėjimo tos santuokos ateityje laukia rūpesčiai. Gali būti kai kurių išimčių, bet taisyklė lieka griežta ir liūdna.“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 240.)

- Ką galite padaryti, kad įsitikintumėte, jog žmogus, su kuriuo tuokiatės, yra toks, su koku santuoka gali būti amžina? Kaip jūsų dabartinės bendrystės bei draugystės darys įtaką visą likusį jūsų gyvenimą ir amžinybę?

Prezidentas Kimbolas tęsė: „Akivaizdu, teisinga santuoka prasideda nuo teisingų pasimatymų. Dažniausiai žmogus tuokiasi su kažkuriuo iš tų žmonių, su kuriais jis... bendrauja. Taigi aš labai pabrėžiu šį išspėjimą. Nerizikuokite bendraudami bei vaikščiodami į pasimatymus su ne nariais ar su neišsilavinusiais ir netikinčiais nariais. Mergina gali pasakyti: „Ak, neketinu tekėti už šio žmogaus. Tai tik smagus pasimatymas.“ Tačiau narys negali sau leisti rizikuoti ir išimylėti ką nors, kas gali niekada nepriimti Evangelijos. Tiesa, nedidelis procentas žmonių, susituokusių su Bažnyčios nariais, galiausiai pasikrikštija... Jie yra mūsų palaimingoji mažuma... Bet dauguma neprišijungia prie Bažnyčios ir... trintis, nusivylimai bei skyrybos paženklina labai daug tokių santuokų.“ (*The Miracle of Forgiveness*, 241–242.)

3. Dievas duoda apreiškimus tiek vyrams, tiek ir moterims

Šventraščių pasakojimai apie apreiškimus dažniausiai mini Dievo bendravimą su kunigystės vadovais – vyrais. Tačiau Pradžios 25:22–23 užrašytas pasakojimas apie tai, jog Dievas suteikė apreiškimą moteriai.

Apie Rebekos maldą vyresnysis Briusas R. Makonkis sakė: „Dabar leiskite man mūsų bendrą prosenelę Rebeką pateikti kaip modelį to, ką jos dukros Bažnyčioje šiais laikais gali daryti... Rebeka kreipdavosi į Viešpatį, kai jai buvo neramu ar reikėjo dieviško vadovavimo, ir Jis atsakydamas kalbėjo jai. Viešpats suteikia apreiškimus moterims, kurios jam meldžiasi tikėdamos.“ (Žr. Conference Report, Tahiti Area Conference 1976, 16.)

- Kaip tiek vyrai, tiek moterys gali pasiruošti gauti asmeninį apreiškimą?

4. Jokūbo regėjimas apie laiptus, siekiančius dangų

- Jokūbas, keliaudamas iš Kanaano į savo giminės kraštą ieškoti žmonos ir bėgdamas nuo Ezavo pykčio, sustojo pailsėti nakčiai ir susapnavo nepaprastą sapną (Pradžios 28:10–19). Ką Jokūbas matė tame sapne? Kokias palaimas jam pažadėjo Viešpats? (Žr. Pradžios 28:13–15. Tai palaimos, gaunamos per Abraomo sandorą, kuri tame regėjime buvo atnaujinta su Jokūbu; žr. 7 pamoką.) Ką simbolizuoja laiptai?

Vyresnysis Merionas Dž. Romnis apie tą sapną sakė: „Jokūbas suvokė, jog sandoros, kurias jis sudarė su Viešpačiu... buvo tų laiptų pakopos, kuriomis jam pačiam reikės užlipti, kad galėtų gauti pažadėtąsias palaimas – palaimas, kurios suteikia jam teisę įeiti į dangų ir bendrauti su Viešpačiu.“ („Temples – The Gates to Heaven“, *Ensign*, Mar. 1971, 16.)

Tikslas Padėti klasės nariams 1) sužinoti, kaip elgtis, kad visi pergyvenimai ir sunkumai išeitų jiems į gera ir 2) sustiprinti savo ryžtą paklusti Viešpaties duotam lytinės moralės standartui.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Pradžios 37. Broliai nekenčia vienuolikto Jokūbo sūnaus Juozapo ir parduoda jį vergijon.
 - b. Pradžios 39. Būdamas vergu Juozapas klesti, tačiau yra apkaltinamas amoralium poelgiu ir nusiunčiamas į kalėjimą (39:1–20). Kalėjimo viršininkas patiki Juozapui atsakomybę prižiūrėti kitus kalinius (39:21–23).
 - c. Pradžios 34:1–12; 35:22; 38:1–30. Amoralumo nuodėmė sukelia skaudžias pasekmes Jokūbo šeimai: jo duktė Dina (34:1–12); jo vyriausiasis sūnus Rubenas (35:22); ir kitas jo sūnus Judas (38:1–30).
2. Papildomi skaitiniai: Pradžios 34:13–31.
3. Jei galite gauti šias priemones, pasiruoškite panaudoti jas per pamoką:
 - a. *Paveikslėliai Broliai parduoda Juozapą* (62525; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 109) ir *Juozapas atsispiria Potifaro žmonai* (62548; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 110).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paprašykite klasės narių paminėti kai kuriuos jūsų šalyje dabar populiarius filmus, televizijos laidas, knygas ar žurnalus.

- Kokius lytinės moralės standartus skleidžia šie populiarūs leidiniai ir laidos? Kaip šie lytinės moralės standartai skiriasi nuo Viešpaties standartų, kurių moko Raštai ir Bažnyčios vadovai?

Paašškinkite, jog visuomenės moralė dažnai skiriasi nuo Viešpaties įtvirtintų moralės standartų. Nors visuomenės standartai gali keistis, Viešpaties standartai visuomet pastovūs.

Šioje pamokoje aptarsite vieno žmogaus, besivadovavusio Viešpaties moralės standartais, gyvenimą bei gyvenimus kitų žmonių, kurie nesivadovavo tais standartais. Taip pat pamokoje aptarsite vadovavimosi ir nesivadovavimo Viešpaties standartais pasekmes.

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Broliai parduoda Juozapą vergijon

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 37.

Jokūbas vedė savo motinos brolio Labano dukteris Lėją ir Rachelę bei jų tarnaites Zilpą ir Bilhą. Jokūbo žmonos jam pagimdė dvylika sūnų, tapusių dvylika Izraelio genčių (Viešpats pakeitė Jokūbo vardą į *Izraelis*, žr. Pradžios 32:28). Vienuoliktas Jokūbo sūnus buvo Juozapas. Būdamas vyriausias Jokūbo ir Rachelės sūnus, Juozapas gavo pirmagimystę, kai vyriausiasis Jokūbo ir Lėjos sūnus Rubenas ją prarado dėl neteisumo (1 Metraščių 5:1–2).

- Kodėl Juozapo broliai jam pavydėjo? (Žr. Pradžios 37:3–8.) Kaip elgiatės jūs, kai jūsų šeimos nariai jus nuskriaudžia arba kai su jais elgiamasi geriau nei su jumis? Kaip galime nugalėti savo pavydą ir pyktį tiems šeimos nariams ar draugams?
- Ką atsakė Juozapas, kai tėvas jam liepė eiti į Sichemą ir pažiūrėti, kaip laikosi broliai? (Žr. Pradžios 37:13–14. Atkreipkite dėmesį, kad Sichemas buvo daugiau kaip už 70 kilometrų.) Ką darė Juozapas, kai negalėjo brolių rasti Sicheme? (Žr. Pradžios 37:15–17. Atkreipkite dėmesį, kad Dotanas buvo dar mažiausiai už 20 kilometrų.) Ką iš šio pasakojimo galime sužinoti apie jaunąjį Juozapą? (Atsakymai gali būti: jis buvo paklusnus savo tėvui ir atkakliai darė tai, ką liepė tėvas.)
- Ką Juozapo broliai susitarė padaryti, kai Juozapas atėjo į laukus, kur jie ganė avis? (Žr. Pradžios 37:12–18.) Kuo Rubeno motyvai palikti Juozapą gyvą skyrėsi nuo Judo motyvų? (Žr. Pradžios 37:21–22, 26–27.) Ką broliai, nenužudę jo, galiausiai padarė su Juozapu? (Žr. Pradžios 37:28, 31–33.)

2. Juozapas atsisako „nusidėti Dievui“

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 39.

- Kaip Viešpats palaimino Juozapą po to, kai šis buvo parduotas kaip vergas? (Žr. Pradžios 39:1–4.) Kodėl turtingas faraono pareigūnas Potifaras taip pasitikėjo vergu Juozapu? (Žr. Pradžios 39:5–6.)
- Ką darė Juozapas, kai Potifaro žmona bandė sugundyti jį pasielgti nedorai? (Žr. Pradžios 39:11–12. Atkreipkite dėmesį į tai, kad Juozapas tuoj pat pasišalinė iš tos vietos.) Kaip galime sekti Juozapo pavyzdžiu, kai esame gundomi?
- Kokius pasiteisnimus Juozapas būtų galėjęs pateikti, jei būtų norėjęs pasiduoti Potifaro žmonos įkalbinėjimams? Kaip žmonės šiais laikais bando pateisinti moralines nuodėmes? Kodėl šie pasiteisnimai nėra tinkami?
- Kaip Juozapas buvo nubaustas už savo dorumą su Potifaro žmona? (Žr. Pradžios 39:12–20. Jis, ką tik buvęs visų Potifaro namų prievaizdu, tapo kaliniu.) Kaip kai kurie žmonės šiandieniniame pasaulyje elgiasi su morališkai tyrais žmonėmis? (Atsakymai gali būti įvairūs. Kartais morališkai tyri žmonės išjuokiami ir socialiai atmetami, tačiau dažnai juos gerbia.) Galite aptarti pasaulio spaudimą šiandienos jaunimui tapti amoraliais ir kaip jaunimas gali tam spaudimui priešintis.

- Raštuose pabrėžiama, jog net kalėjime Viešpats buvo su Juozapu (Pradžios 39:21–23). Ką tai atskleidžia apie Juozapą? (Jis toliau tikėjo, o ne klausinėjo ar kaltino Dievą už įkalinimą, įvykusį dėl to, kad buvo doras.) Ko galime pasimokyti iš Juozapo apie blogų įvykių ir aplinkybių pavertimą gerais? (Aptardami galite perskaityti Romiečiams 8:28.)

Vyresnysis Hartmanas Rektoras jaun. paaiškino: „Sugebėjimas viską paversti į kažką gera, atrodo, yra dieviška savybė. Mūsų Dangiškasis Tėvas visada gali tai padaryti. Viskas, nesvarbu, kaip tai būtų siaubinga, Viešpačiui tampa pergale. Juozapas, nors buvo vergas ir visiškai neužsitarnavo savo lemties, vis dėlto išliko ištikimas Viešpačiui, toliau gyveno pagal įsakymus ir iš savo žeminančių aplinkybių išgavo kažką labai gero. Tokių žmonių neįmanoma nugalėti.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1972, 170; arba *Ensign*, Jan. 1973, 130.)

3. Sichemas, Rubenas ir Judas padaro rimtas moralines nuodėmes

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 34:1–12; 35:22 ir 38:1–30. Neapartinėkite šių vyrų nuodėmių smulkmenų; panaudokite tai, kaip priešingybę Juozapo ištikimybei.

- Pažymėkite, kad ne visi Juozapo šeimos nariai ir pažįstami buvo tokie pat šaunūs, koks buvo Juozapas pagundos akivaizdoje. Kaip Sichemas, Rubenas ir Judas reagavo į seksualines pagundas?
- Atkreipkite dėmesį į Pradžios 34:3 užrašytus žodžius, apibūdinančius Sichemo jausmus Dinai: „Jis lipte prilipo prie... Dinos, išimylėjo mergaitę.“ Kodėl toks apibūdinimas prieštarauja Sichemo veiksams? (Jei Sichemas būtų tikrai mylėjęs Diną, jis nebūtų jos išniekęs. Padėkite klasės nariams suprasti, jog dažnai žmonės sako „mes mylime vienas kitą“, kad pateisintų nedorovingą elgesį. Žmonės, kurie tikrai myli vienas kitą, niekada nesukels vienas kitam gėdos ir kančių tik tam, kad patenkintų savo fizines aistras ir norus. Tikrai meilė neskatina elgesio, dėl kurio nebesinori melstis ar tampama nevertais įeiti į šventyklą arba kuris sudaužo šeimas.)
- Gyvenimo pabaigoje laimindamas kiekvieną savo sūnų, Jokūbas paminėjo Rubeno moralinį prasižengimą ir pasakė, jog Rubenas „ūmus kaip vanduo“ (Pradžios 49:3–4). Kokia prasme tai yra teisingas palyginimas? Kokios, anot Jokūbo, bus pasekmės to, kad Rubenas yra „ūmus kaip vanduo“?
- Palyginkite Juozapo už savo moralinį tyrumą sumokėtą kainą su Rubeno sumokėta kaina už savo amoralumą. Ką prarado Rubenas dėl savo amoralumo? (Žr. 1 Metraščių 5:1–2.) Kokios yra dvasinės ir fizinės seksualinės nuodėmės pasekmės šiais laikais? Kodėl Viešpats taip pabrėžia moralinio tyrumo svarbą?
- Bažnyčios vadovai nuolatos moko, jog paklusnumas Dievo įsakymams yra tikroji laisvė. Kur matome to patvirtinimą Juozapo gyvenime? Kaip nepaklusnumas sumažino Sichemo, Rubeno ir Judo laisvę? Kaip pasirinkimas laikytis įsakymų suteikia mums daugiau laisvės, negu pasirinkimas juos laužyti? (Žr. Jono 8:31–36.)

Išvada

Paliudykite, kad su Viešpaties pagalba visi mūsų pergyvenimai ir sunkumai gali išeiti mums į gera. Taip pat paliudykite apie tai, kaip vertinga išlikti moraliai tyriems tiek mintimis, tiek veiksmais. Paraginkite klasės narius įvertinti filmus,

žurnalus bei kitas žiniasklaidos priemones ir naudotis tik tais, kurie prisilaiko Viešpaties duotų lytinės moralės standartų. Paskatinkite klasės narius būti tokius pat pasiryžusius paklusti skaistybės įstatymui, koks buvo Juozapas.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Betelis – Dievo namai

- Keliaudamas iš Kanaano į savo giminės kraštą, Jokūbas sustojo pailsėti nakčiai ir susapnavo nepaprastą sapną apie laiptus, siekiančius dangų (Pradžios 28:10–19; žr. 10 pamokos ketvirtą papildomą mokymo idėją). Jokūbas tą vietą pavadino *Beteliu*, kas reiškia „Dievo namai“ (Pradžios 28:19; žr. 19a išnašą). Kokią vietą taip vadiname šiais laikais? (Šventykla yra vadinama Viešpaties namais.)

Vyresnysis Merionas Dž. Romnis teigė: „Šventyklos mums yra visa tai, kas Jokūbui buvo Betelis.“ (Temples – The Gates to Heaven“, *Ensign*, Mar. 1971, 16.)

- Pradžios 35:1–15 aprašyta, kaip Jokūbas atvedė šeimą atgal į tą šventą vietą. Ką Jokūbas paprašė savo šeimą padaryti, kad pasiruoštų grįžti į Betelį, „Dievo namus“? (Žr. Pradžios 35:2.) Kuo jų ruošimasis panašus į mūsų pasiruošimą eiti į Viešpaties namus? Kokie „svetimi dievai“ gali būti ir prie mūsų?

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė:

„Viešpats palaimino mus, kaip tautą, ankstesniais laikais nematytu klestėjimu. Mums duoti resursai yra geri ir reikalingi mūsų šioje Žemėje daromam darbui. Tačiau bijau, kad daugelis iš mūsų persisotino kaimenėmis ir bandomis, hektarais ir klojimais bei kitais turtais ir pradėjo garbinti juos kaip svetimus dievus, o šie įgijo galios mums. Nejaugi gavome daugiau šių gėrybių, nei gali pakelti mūsų tikėjimas?..“

Nežiūrint į tai, kad mes su pasimėgavimu vadiname save moderniais, ir nepaisant mūsų polinkio galvoti, jog esame tokie išpruse, kokie praeityje žmonės niekada nebuvo, – nepaisant viso to, apskritai esame stabus garbinantys žmonės, o tokia mūsų padėtis Viešpačiui yra bjauriausia.“ („The False Gods We Worship“, *Ensign*, June 1976, 4, 6.)

- Kaip galime atsikratyti savo svetimų dievų ir būti švarūs bei verti įeiti į šventyklą? (Žr. Pradžios 35:2; Psalmyno 24:3–4; 2 Korintiečiams 7:1; Moronio 10:30, 32.)

2. Jokūbas ir Ezavas susitaiko

- Grįždamas atgal į Kanaaną Jokūbas žinojo, kad jam reikės vėl susitikti savo brolių Ezavą (Pradžios 32:3–23; 33:1–17). Kodėl Jokūbas bijojo susitikti Ezavą? (Žr. Pradžios 32:11.) Kaip Jokūbas pasiruošė susitikti su Ezavu? (Žr. Pradžios 32:13–20.) Kaip Ezavas elgėsi su Jokūbu, kai jie vėl susitiko? (Žr. Pradžios 33:4, 8–11.) Ko galime pasimokyti iš Jokūbo su Ezavu apie tai, kaip spręsti šeimyninius konfliktus?

3. Sugulovės Senojo Testamento laikais

Viena iš Rachelės tarnaičių Bilha Pradžios 35:22 eilutėje pavadinta Jokūbo sugulove. Vyresnysis Briusas R. Makonkis taip paaiškino termino *sugulovė* vartojimą Senajame Testamente:

„Per visą Dievo reikalų su savo žmonėmis, taip pat ir su Izraelio namais, istoriją, sugulovės buvo teisėtos žmonos, ištekėjusios už savo vyrų pagal naująją ir amžinąją santuokos sandorą... Senovėje jos buvo laikomos *jaunesniosiomis* žmonomis, tai yra žmonomis, kurios neturėjo tokios pat padėties tuometinėje luomų sistemoje, kokią turėjo žmonos, nevardinamos sugulovėmis.“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 154).

„Vaisingas savo nelaimių šalyje“

12
pamoka

Pradžios 40–45

Tikslas Padėti klasės nariams suprasti, kad, jeigu esame ištikimi ir paklusnūs, Dievas pašvęs mūsų suspaudimus mūsų naudai.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Pradžios 40–41. Kalėjime Juozapas teisingai išaiškina faraono tarnų sapnus. Po to jis išaiškina faraono sapną apie karves ir javų varpas. Juozapas padaromas viso Egipto valdytoju, žemesniu tik už faraoną, ir paruošia žmones artėjančiai sausrai.
 - b. Pradžios 42–45. Jokūbas du kartus siunčia savo sūnus į Egiptą pirkti grūdų. Juozapas atsiskleidžia broliams ir jiems atleidžia; ir jie kartu džiaugiasi.
2. Papildomi skaitiniai: 2 Nefio 2:2; Doktrinos ir Sendorų 64:8–11; 122:5–9.
3. Galite paprašyti vieno klasės nario pasiruošti ir pateikti trumpą Pradžios 42–43 skyrių santrauką.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paprašykite klasės narių įsivaizduoti, kad jie mirė ir pakliuvo į dvasių pasaulį, ir dabar apžvelgia savo mirtingojo gyvenimo patirtį. Paaiškinkite, jog užduosite keturis klausimus, kurie padės jiems apmąstyti, kaip sunkumai suformavo jų gyvenimus. Uždavę visus keturis klausimus, pakvieskite klasės narius pakomentuoti kurį nors klausimą.

- Su kokiais išmėginimais susidūrėte mirtingajame gyvenime?
- Ko jus išmokė gyvenimo išmėginimai?
- Jei galėtumėte dar kartą nugyventi gyvenimą, kaip pakeistumėte savo kovą su išmėginimais?
- Kaip galėjote geriau pasinaudoti gyvenimo patyrimais?

Paaiškinkite, kad ši pamoka yra apie Jokūbo sūnų Juozapą ir apie tai, koks jis buvo ištikimas ir paklusnus netgi didžiausiuose išmėginimuose.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Juozapas išaiškina vynininko, kepėjo ir faraono sapnus. Faraonas Juozapa padaro viso Egipto valdytoju

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 40–41.

Tegul klasės nariai apžvelgia praeitą pamoką išvardindami keletą išmėginimų, kuriuos Juozapas patyrė jaunystėje (Pradžios 37; 39). Lentoje galite užrašyti klasės narių atsakymus. Atsakymai gali būti:

- a. Broliai jo nekentė (Pradžios 37:4).
 - b. Broliai susimokė jį nužudyti, tada, užuot tai padarę, jie pardavė jį kaip vergą (Pradžios 37:18–28).
 - c. Atsisakęs pasielgti nedorai, jis buvo nepagrįstai įmestas į kalėjimą (Pradžios 39:20).
- Kaip Juozapas reagavo į savo išmėginimus? Kaip Viešpats palaimino Juozapą už jo teisumą net išmėginimų metu?
 - Į kalėjimą kartu su Juozapu taip pat buvo uždaryti faraono vynininkas ir kepėjas. Jie abu susapnavo sapnus, kurių nesuprato. Ko Juozapas, išaiškinęs vynininko sapną, už tai jo paprašė? (Žr. Pradžios 40:14–15.) Kas atsitiko, kai vynininkas buvo paleistas iš kalėjimo? (Žr. Pradžios 40:21, 23.) Kodėl tai tapo dar vienu Juozapo išmėginimu? (Žr. Pradžios 41:1, 14. Jis išbuvo kalėjime dar dvejus metus.)
 - Kodėl Juozapą galiausiai paleido iš kalėjimo? (Žr. Pradžios 41:1, 8–15.) Ką atsakė Juozapas, kai faraonas pasakė girdėjęs, kad Juozapas gali išaiškinti sapnus? (Žr. Pradžios 41:16.) Kaip galime deramai išreikšti padėką Viešpačiui už savo talentus ir dovanas? (Galime naudoti juos šlovinti Dievą ir laiminti kitus, o ne savo šlovei.)
 - Ką faraonas susapnavo? (Žr. Pradžios 41:1–7; 17–24.) Koks buvo faraono sapno aiškinimas? (Žr. Pradžios 41:25–32.) Ką Juozapas, paaiškinęs sapną, pasiūlė faraonui daryti? (Žr. Pradžios 41:33–36; taip pat žr. antrą papildomą mokymo idėją.) Ką faraonas atsakė į Juozapo pasiūlymą pasirošti badui? (Žr. Pradžios 41:37–43.)

2. Juozapas atsiskleidžia broliams ir jiems atleidžia

Išdėstykite ir aptarkite Pradžios 42–45 skyrius. Galite paprašyti iš anksto paskirtą klasės narį trumpai apibendrinti Pradžios 42–43 skyrius.

- Kodėl Juozapo broliai atėjo į Egiptą pirmąjį kartą? (Žr. Pradžios 42:1–3.) Kodėl jie grįžo į Egiptą antrąjį kartą? (Žr. Pradžios 42:33–34; 43:2.) Kodėl Jokūbas nenorėjo leisti Benjaminui su broliais eiti į Egiptą? (Žr. Pradžios 42:36, 38.) Kodėl jis galiausiai leido Benjaminui eiti? (Žr. Pradžios 43:3–5, 11–14.)
- Siųsdamas Benjaminą su broliais į Egiptą Jokūbas jautė, kad praras dar vieną sūnų (Pradžios 42:36). Kaip Viešpats šį išmėginimą pavertė palaiminimu Jokūbui?
- Jaunystėje Juozapas susapnavo sapną, išpranašavusį, kad jo broliai galų gale nusilenks jam (Pradžios 37:5–11). Kaip tas sapnas išsipildė? (Žr. Pradžios 42:6; 43:26–28.) Kaip šis sapno išsipildymas, kurį broliai manė būsiantį dideliu išmėginimu jiems, tapo palaiminimu?
- Praėjus daugiau nei 20 metų po to, kai broliai pardavė Juozapą į vergiją, jie vis dar jautėsi kalti dėl to (Pradžios 42:21). Kaip kaltės jausmas gali būti teigiama jėga mūsų gyvenime? Kaip ji gali būti neigiama jėga? Kaip kaltės jausmą veikia visiška atgaila? (Žr. Enoso 1:4–6.)

- Kaip Juozapo brolis Judas parodė, jog nuo paskutinio karto, kai matė Juozapą, tapo geresnis? (Žr. Pradžios 44:18, 30–34. Priminkite klasės nariams, kad paroduoti Juozapą kaip vergą buvo Judo pasiūlymas.)
- Kodėl, jūsų manymu, Juozapo broliai sunerimo, kai Juozapas jiems atskleidė savo asmenybę? (Žr. Pradžios 45:1–3.) Kaip Juozapas parodė, kad atleido savo broliams? (Žr. Pradžios 45:4–11, 14–15.) Jūsų manymu, kaip Juozapo atleidimas padėjo jo broliams dvasiškai pakilti?
- Ką pasaulis mums sako daryti, kai kas nors mus nuskriaudžia taip, kaip Juozapo broliai jį nuskriaudė? Ką Viešpats mums sako daryti? (Žr. DS 64:8–11.) Kaip buvote palaiminti, kai su tais, kurie blogai su jumis pasielgė, jūs elgėtės maloniai? Kaip galime tapti atlaidesni?
- Kaip Juozapo įkalinimas Egipte, kas jam buvo sunkus išmėginimas, tapo palaima jam, jo šeimai ir visam Egiptui? (Žr. Pradžios 45:4–8.) Kaip galime sekti Juozapo pavyzdžiu, kai kovojame su sunkumais bei išmėginimais?
- Naujajame Testamente apaštalas Paulius sakė romiečiams, kad „viskas išeina į gera mylintiems Dievą“ (Romiečiams 8:28). Kaip tai pasitvirtino jūsų gyvenime? Pakvieskite klasės narius papasakoti savo patyrimus, kai iš pradžių atrodes neigiamas įvykis vėliau tapo palaiminimu.

Išvada

Priminkite klasės nariams, jog per visus savo išmėginimus Juozapas išliko ištikimas. Jis netgi atleido savo broliams už tai, kad šie pardavė jį į vergiją. Už savo teisumą Juozapas buvo gausiai palaimintas. Paliudykite, kad, jeigu išliksime ištikimi, Dievas palaimins mus padarydamas taip, jog viskas išeitų mums į gerą.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Didis pastarųjų dienų Juozapas (Džozefas)

Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:24–38 užrašytos Juozapo pasakytos pranašystės apie vieną iš jo palikuonių, kuris taps „rinktiniu regėtoju“. Mormono Knygos pranašas Lehis pakartojo šias pranašystes 2 Nefio 3:5–15. Tose pranašystėse minimas palikuonis yra pranašas Džozefas Smitas.

Aptarkite, kaip šios Juozapo iš Egipto išsakytos pranašystės išsipildė Džozefo Smito gyvenime:

- Vienas iš Juozapo palikuonių bus „rinktinis regėtojas“ (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:26; 2 Nefio 3:6).
- Kiti Juozapo palikuonys aukštai vertins šį regėtoją (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:27; 2 Nefio 3:7).
- Jis mokys juos sandorų, kurias Dievas sudarė su jų protėviais (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:28; 2 Nefio 3:7).
- Jis bus paklusnus Dievui (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:28; 2 Nefio 3:8).
- Jis bus didis pranašas kaip Mozė (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:29; 2 Nefio 3:9).

- f. Per jį pasirodys nauji Raštai (Mormono Knyga), kurie palaikys egzistuojančius Raštus (Biblija) ir stovės su jais kartu (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:30–31; 2 Nefio 3:11–12).
- g. Nors jis bus silpnas, Viešpats padarys jį stiprų (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:32; 2 Nefio 3:13).
- h. Tiek jo, tiek ir jo tėvo vardas bus Džozefas (Juozapas) (Džozefo Smito Vertimo Pradžios 50:33; 2 Nefio 3:15).

2. Ruošiantis badui

- Juozapas patarė faraonui pasinaudoti septyneriais pertekliaus metais ruošiant Egiptą po to ateisiantiems septyneriems bado metams (Pradžios 41:29–30, 34–36). Ką mūsų Bažnyčios vadovai mums pataria apie pasiruošimą bado ar kitų sunkumų metui?

Vyresnysis L. Tomas Peris mokė:

„Lygiai taip, kaip svarbu ruošti save dvasiškai, taip pat privalome paruošti save laikiniems poreikiams... Metų metus esame mokomi vykdyti mažiausiai keturis reikalavimus ruošiantis ateičiai.

Pirmasis, įgykite pakankamą išsilavinimą. Išmokite amato ar profesijos, kuri leis jums turėti stabilų uždarbį, suteikiantį pakankamai pinigų išlaikyti save ir savo šeimą...

Antrasis, gyvenkite griežtai pagal savo pajamas ir kažkiek taupykite juodai dienai. Savo gyvenime pradėkite vadovautis griežtu planu, kaip naudositės visu tuo, kuo Viešpats jus palaimino. Taip reguliariai, kaip mokate dešimtį, atidėkite tam tikrą sumą šeimos ateities poreikiams...

Trečiasis, venkite pernelyg didelių skolų. Kai būtina reikia skolintis, turėtume tai daryti tik kruopščiai apmąstę maldoje ir gavę kiek įmanoma geriausią patarimą. Mums būtina savitvarda, kad išliktume savo finansinių galimybių zonoje...

Ketvirtasis, įsigykite ir turėkite maisto atsargų ir kitų išgyvenimui reikalingų dalykų [jei vietos įstatymai leidžia turėti tokias atsargas]. Įsigykite drabužių ir protingai, gerai suplanavę kaupkite santaupas, galinčias labai padėti nelaimės atvejais. Kiek atsimeinu, esame mokomi ruošti ateičiai ir turėti metinę būtinų reikmenų atsargą. Spėju, kad pertekliaus metai leido mums beveik visuotinai atidėti šį patarimą į šalį. Manau, jog laikas, kai leidome sau nepaisyti šio patarimo, praėjo. Matydami šiandienos pasaulyje vykstančius įvykius, privalome tai visu rimtumu apsvarstyti.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1995, 46–47; arba *Ensign*, Nov. 1995, 36.)

- Bado metu „visas pasaulis ėjo pas Juozapą į Egiptą“ pirkti maisto, kadangi Egiptas buvo vienintelė šalis, kuri pasiruošė badui (Pradžios 41:54–57). Kaip toks pasiruošimas gali mums suteikti galimybes tarnauti kitiems?

3. Juozapo sūnūs

- Po to, kai faraonas padarė jį Egipto valdytoju, Juozapas vedė moterį vardu Asenata ir jiems gimė du sūnūs (Pradžios 41:45, 50). Kaip Juozapas ir Asenata pavadino savo sūnus? (Žr. Pradžios 41:51–52.) Kodėl tai buvo tinkami vardai Juozapo sūnams? (Galite klasės nariams pasakyti, kad *Manasas* reiškia „užmiršti“, o *Efraimas* – „vaisingas“ (žr. Pradžios 41:51–52).)

Lažas, Pascha (Velykos) ir Išėjimas

13
pamoka

Išėjimo 1–3; 5–6; 11–14

Tikslas

Paskatinti klasės narius 1) pasikliauti, kad Viešpats ištesės savo pažadus, 2) būti dėkingesnius už apmokančiąją Gelbėtojo auką ir 3) siekti, jog sakramentas jų gyvenime užimtų prasmingesnę vietą.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:

- a. Išėjimo 1–3. Egiptiečiai paverčia Izraelio vaikus vergais (1:1–14). Faraonas įsako žudyti visus izraelitams gimstančius berniukus (1:15–22). Gimsta Mozė ir faraono duktė jį augina (2:1–10). Mozė nužudo egiptietį ir pabėga į Midjaną, kur veda Ciporą (2:11–22). Viešpats pasirodo Mozei degančiame krūme ir pašaukia jį išvaduoti Izraelį iš vergijos (3:1–22; atkreipkite dėmesį, jog Biblijos Džozefo Smito Vertime, Išėjimo 3:2 eilutėje žodis „angelas“ pakeistas žodžiu „akivaizda“).
- b. Išėjimo 5–6. Mozė ir Aaronas prašo faraoną paleisti Izraelį, bet faraonas atsisako ir užkrauna žmonėms dar sunkesnę lažą (5:1–23). Viešpats pažada įvykdyti sandorą, kurią sudarė su Abraomu (6:1–8). (Pastaba: 7–10 skyriuose pasakojama apie tai, kad Mozė dar daugybę kartų ėjo pas faraoną, prašydamas jo paleisti Izraelį. Nepaisydamas daugelio ženklų, stebuklų bei nelaimių faraonas atsisako tai padaryti. Džozefo Smito Vertime šiuose skyriuose aiškinama, jog faraonas pats užkietino savo širdį.)
- c. Išėjimo 11–13. Viešpats pažada pasiųsti Egiptui dar vieną nelaimę: mirs visų namų pirmagimiai (11:1–10). Viešpats nurodo Mozei, kaip pasiruošti Paschai, kad Izraelis apsisaugotų nuo nelaimės (12:1–20). Miršta Egipto pirmagimiai (12:29–30). Faraonas liepia Mozei išvesti savo žmones iš Egipto, ir izraelitai iš-eina (12:31–42). Mozė liepia Izraelio vaikams ateityje švęsti Neraugintos duonos šventę savo išvadavimui atminti (13:1–16). Viešpats eina pirma izraelitų debesimi, o naktį – ugnies stulpu (13:17–22). (Atkreipkite dėmesį, kad pavadinimai „Paschos šventė“ ir „Neraugintos duonos šventė“ dažnai naudojami sinonimiškai; tačiau Pascha yra pirmoji Neraugintos duonos šventės diena.)
- d. Išėjimo 14. Faraonas su savo kariuomene vejasi Izraelio vaikus (14:1–9). Žmones apima baimė, o Mozė kreipiasi pagalbos į Viešpatį (14:10–18). Izraelio vaikai išgelbėjami nuo puolančios kariuomenės ir pereina per Raudonąją jūrą sausa žeme; faraono kareiviai iš paskos vejasi juos, bet paskęsta (14:19–31).

2. Papildomi skaitiniai: Išėjimo 4; 7–10; 15.

3. Vieno klasės nario paprašykite pasiruošti trumpai apžvelgti Išėjimo 1 ir 2 skyrius.

4. Paruoškite popieriaus juosteles su užrašais *Pascha* ir *Sakramentas*.

5. Jei galite gauti šias priemones, pasiruoškite panaudoti jas per pamoką:

- a. „Animal Sacrifice and the Atonement“, devynių minučių trukmės filmas iš *Old Testament Video Presentations* (53224).

- b. Paveikslėliai *Jėzus Kristus* (62572; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 240); *Možė melduose* (62063; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 106); *Možė ir degantis krūmas* (62239; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 107) ir *Pereinant per Raudonąją jūrą* (62100).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paklauskite klasės narių, ar jie kada nors buvo išgelbėti iš pavojingos situacijos. Pakvieskite vieną ar du iš jų trumpai papasakoti savo išgyvenimus arba papasakokite vieną iš savo patyrimų. Paklauskite klasės narių, ką jie jautė žmonėms, kurie juos išgelbėjo.

Paaiškinkite, jog šioje pamokoje kalbėsime apie vieną pačių dramatiškiausių, kada nors vykusių gelbėjimo darbų – Izraelio vaikų išgelbėjimą nuo mirties rykštės ir išvadavimą iš Egipto vergijos. Paaiškinkite, kad daugeliu aspektų šis išgelbėjimas simbolizuoja dar svarbesnį išgelbėjimą – mūsų išgelbėjimą iš nuodėmės ir mirties per apmokančiąją Gelbėtojo auką.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Po Jokūbo ir jo šeimos persikėlimo į Egiptą izraelitai ten gyveno 430 metų. Tada iškilo faraonas, kuris pavergė juos ir užkrovė ant jų sunkias naštas. Kaip Juozapas ir pranašavo, Viešpats pakėlė Možę, kad šis išvaduočiau Izraelio vaikus (2 Nefio 3:10).

1. Viešpats pašaukia Možę išvaduoti Izraelį iš vergijos

Tegul paskirtas klasės narys trumpai apžvelgia Išėjimo 1 ir 2 skyrius; tada dėstykite ir aptarkite Išėjimo 3 skyrių.

- Kaip Viešpats pašaukė Možę išvaduoti Izraelį iš vergijos? (Žr. Išėjimo 3:1–4.) Ką Viešpats pasakė Mozei jį kviesdamas? (Žr. Išėjimo 3:5–10.) Ką galime sužinoti apie Viešpatį iš to, kad jis pašaukė Možę? (Atsakymai galėtų būti: Viešpats pažįsta savo žmones, jis gailestingas jiems, nori juos laiminti, ir Jis laikosi jiems duotų pažadų.)
- Pakvieskite klasės narius įsivaizduoti, kad jie yra izraelitai, gyvenantys Egipte. Per kartų kartas jie buvo mokomi, kad jie – Dievo sandoros tauta ir kad Jis išpildys Abraomui duotus pažadus. Tačiau dabar jie – vergai ir gyvena priespaudoje ir vergijoje. Ko galime pasimokyti iš tokių aplinkybių, kas mums padėtų negandų metu? (Dievas mūsų nepamiršta negandose, ką Jis parodė pašaukdamas Možę ir galiausiai išvaduodamas Izraelį. Tačiau dažniausiai Jis mūsų neišvaduoja iš išmėginimų tuoj pat. Nepriklausomai nuo to, kaip ilgai tęsiasi išmėginimas, turėtume visada melstis Jam, pasitikėdami, jog Jis myli mus ir padarys, kad viskas išeitų mums į gera, jei būsime Jam paklusnūs. Žr. DS 90:24, 98:3; Mozijo 24:14–15.) Kaip Viešpats jus paguodė ir jums padėjo negandų metu?
- Ką Možė sakė, kai Viešpats pašaukė jį išvaduoti Izraelį? (Žr. Išėjimo 3:11; 4:1, 10.) Kokių atžvilgiu Možė jautėsi netinkamas? Kaip Viešpats jį patikino? (Žr. Išėjimo

3:12; 4:11–12.) Kaip jaučiatės, kai esate šaukiami į pašaukimą iš Viešpaties? Kodėl tam tikri jausmai, kad nesi tinkamiausias, gali būti geri? Kaip Viešpats jums padėjo jūsų pašaukimuose, kuriems jautėtės netinkami?

- Ką Mozė paaukojo priimdamas pašaukimą vesti savo žmones? (Žr. Hebrajams 11:24–26.) Ką mes aukojame priimdami pašaukimus tarnauti Viešpačiui? Kodėl yra svarbu turėti norą aukotis dėl Viešpaties?

2. Viešpats Egiptui siunčia nelaimes

Išdėstykite ir aptarkite Išėjimo 5–6. Taip pat galite trumpai apžvelgti Išėjimo 7–10 skyrius, paaiškindami, jog Mozė daug kartų ėjo pas faraoną ir prašė jo paleisti Izraelį. Nepaisydamas daugelio ženklų, stebuklų bei nelaimių faraonas atsisakė tai padaryti. Turbūt jūs neturėtumėte eikvoti pamokos laiko, kad apžvelgtumėte kiekvieną ženklą, stebuklą ir nelaimę.

- Koks buvo faraono atsakas, kai Mozė ir Aaronas pirmąjį kartą jo paprašė paleisti Izraelio vaikus? (Žr. Išėjimo 5:1–9.) Kaip į šį išmėginimą reagavo Izraelio vaikai? (Žr. Išėjimo 5:15–21.) Ką į tai atsakė Mozė? (Žr. Išėjimo 5:22–23.) Ko galime pasimokyti iš šio pasakojimo? (Galime pasimokyti, kaip svarbu negandose būti kantriam. Viešpats įvykdys savo pažadus, nors galbūt ne mūsų norimu laiku ar ne taip, kaip mes tikimės.)
- Faraonui pasunkinus Izraelio naštas, Viešpats pakartojo Mozei savo pažadus. Kokie tai buvo pažadai? (Žr. Išėjimo 6:4–8.) Ką atsakė Izraelio vaikai, kai Mozė jiems priminė apie tuos pažadus? (Žr. Išėjimo 6:9.) Kodėl kai kurie iš mūsų išmėginimų metu nustojame klausyti pranašų ir tikėti Dievo pažadais? Kaip galime išlaikyti tikėjimą Dievu netgi negandose?
- Ką atsakė Mozė, kai Viešpats liepė antrą kartą eiti pas faraoną prašyti laisvės Izraeliui? (Žr. Išėjimo 6:10–12.) Pažymėkite, kad mes taip pat kartais nenorime daryti to, ko Viešpats prašo, kadangi bijome arba nemanome, jog tai įmanoma atlikti. Kaip Viešpats jums padėjo, kai buvote kaustomi abejonių ar baimės?

3. Viešpats nurodo Mozei, kaip pasiruošti Paschai

Išdėstykite ir aptarkite Išėjimo 11–13.

- Kokia buvo pirmosios Paschos paskirtis? (Žr. Išėjimo 12:12–13, 22–23.) Kodėl Viešpats norėjo, kad Izraelis ir ateityje švęstų Paschos šventę? (Žr. Išėjimo 12:24–27, 42; 13:1–10.)
- Paaiškinkite, jog be to, kad priminė Izraeliui, jog Dievas apsaugojo juos nuo mirtinos nelaimės ir išvadavo nuo egiptiečių, Pascha (Velykos) taip pat simbolizavo svarbų ateities įvykį. Koks tai įvykis? (Apmokančioji Jėzaus Kristaus, Dievo Avinėlio, auka, išvaduojanti mus iš nuodėmės ir mirties. Žr. 1 Korintiečiams 5:7.) Kaip Pascha (Velykos) simbolizuoja Apmokėjimą?

Galite nurodyti tokius Paschos (Velykų) ir apmokančiosios Jėzaus Kristaus aukos panašumus:

- Izraelio vaikai Paschai turėjo valgyti pirmagimį avinėlį, patiną be trūkumo (Išėjimo 12:5). Gelbėtojas yra pirmagimis Dievo Sūnus, Dievo avinėlis be kliaudos ar dėmės (1 Petro 1:19).
- Izraelio vaikai turėjo apšlakstyti avinėlio krauju savo durų staktas, kad apsaugotų savo pirmagimius nuo mirties (Išėjimo 12:7, 22–23). Getsemanėje

ir ant kryžiaus išlietas Gelbėtojo kraujas išvalo ištikimuosius ir išgelbėja juos nuo dvasinės mirties (Mozijs 4:2).

- c. Izraelio vaikai turėjo valgyti neraugintą duoną (Išėjimo 12:8, 15–20). „Raugas, arba mielės, senovėje buvo laikomos gedimo simboliu, kadangi tai taip greitai sugenda ir supelija... Izraelitams neraugintos duonos valgymas simbolizavo tai, kad jie valgo duoną, kurioje nėra gedimo ar nešvarumų, būtent gyvybės duoną, kas yra Jėzus Kristus (žr. Jono 6:35).“ (*Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel* [1981], 119.) Raugo pašalinimas taip pat reiškė atgailą, arba nuodėmės pašalinimą iš žmogaus gyvenimo.
- d. Izraelio vaikai turėjo valgyti Paschos valgį paskubomis (Išėjimo 12:11). Kaip ir izraelitai, mes į Gelbėtojo siūlomą išgelbėjimą turime atsiliiepti tuoj pat ir energingai.

- Per paskutinę vakarienę Gelbėtojas vietoj Paschos įvedė sakramentą (Mato 26:19, 26–28). Parodykite Gelbėtojo paveikslėlį ir jo kairėje padėkite popieriaus juostelę su užrašu *Pascha*, o dešinėje – su užrašu *Sakramentas*. Kokie yra panašumai tarp Paschos ir sakramento? (Žr. Išėjimo 12:14; 13:9–10; DS 20:75–79.)

Vyresnysis Hovardas V. Hanteris mokė, kad per Paschos (Velyku) valgymą, kuris dabar žinomas kaip paskutinė vakarienė, „duona ir vynas, o ne gyvulėliai ir žolelės, [tapo] didžiojo Avinėlio kūno ir kraujo simboliais, simboliais, kuriuos reikia valgyti bei gerti pagarbiai ir atmenant Jį per amžius.

Taip paprastai, bet įtaigiai Gelbėtojas įsteigė apeigas, dabar žinomas kaip Viešpaties vakarienės sakramentas. Kentėdamas Getsemanėje, aukodamasis Kalvarijoje ir prisikeldamas iš sodo kapo Jėzus įvykdė senąjį įstatymą ir įvedė naują Evangelijos laikotarpį, pagrįstą aukštesniu, šventesniu aukos įstatymo supratimu. Žmonėms nebereikia aukoti savo kaimenės pirmagimio avinėlio, kadangi Dievo Pirmagimis atėjo paaukoti save kaip beribę ir amžiną auką.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1985, 22; arba *Ensign*, May 1985, 19.)

- Vyresnysis Hovardas V. Hanteris sakė, kad lygiai kaip Pascha buvo apsaugos sandora senovės Izraeliui, taip sakramentas yra „naujoji saugumo sandora“ mums (žr. Conference Report, Apr. 1974, 24; arba *Ensign*, May 1974, 18). Kaip sakramentas mums yra saugumo sandora? (Sakramentas primena mums apie apmokančiąją Gelbėtojo auką, kuri atneša amžiną saugumą išlaisvindama mus iš nuodėmės ir mirties pančių. Sandoros, kurias atnaujiname valgydami sakramentą, taip pat teikia mums amžiną saugumą.)

Vyresnysis Džefris R. Holandas klausė:

„Ar žiūrime [į sakramentą], kaip į *mūsų* paschą, *mūsų* saugumo ir išgelbėjimo bei išpirkimo atminimą?

Kai tiek daug pastatyta ant kortos, į šias apeigas, kuriomis atmename savo išsigelbėjimą nuo tamsos angelo, turėtume žiūrėti daug rimčiau, negu kartais žiūrime. Tai turėtų būti išraiškinga, pagarbi apmąstymo akimirka. Tai turėtų skatinti dvasinius jausmus ir išpūdzius.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1995, 89; arba *Ensign*, Nov. 1995, 68.)

- Savo nurodymuose dėl Paschos Viešpats pabrėžė, kad gimdytojams būtina mokyti savo vaikus jos prasmės (Išėjimo 12:26–27; 13:8, 14). Kodėl buvo svarbu, kad gimdytojai izraelitai to mokytų? Kaip tai tinka ir mūsų dienoms? (Lygiai

kaip senovės Izraelis, mes turime mokytis savo vaikus sakramento ir kitų apeigų, primenančių mums apie iš nuodėmės ir mirties mus gelbstinčią Viešpaties ranką, prasmės.

4. Izraelio vaikai pereina Raudonąją jūrą

Išdėstykite ir aptarkite Išėjimo 14.

- Leidęs Izraelio vaikams išeiti iš Egipto, vėliau faraonas apsigalvojo ir pasiuntė paskui juos kariuomenę (Išėjimo 14:5–9). Ką darė Izraelio vaikai, pamatę puolančią kariuomenę? (Žr. Išėjimo 14:10–12.) Ką Mozė pasakė Izraelio vaikams, kai jų tikėjimas susvyravo? (Žr. Išėjimo 14:13–14.) Kaip mes galime išsiugdyti pakankamai stiprų tikėjimą, kad palaikytų mus, kai baimė pripildo širdį?
- Kaip Viešpats išgelbėjo Izraelio vaikus nuo puolančios egiptiečių armijos? (Žr. Išėjimo 14:21–31.) Kaip ši istorija gali padėti mums išmėginimų metu?

Išvada

Paliudykite, kad lygiai kaip Viešpats įvykdė savo pažadą išvaduoti izraelitus iš vergijos, taip Jis įvykdys savo pažadus ir mums. Paskatinkite klasės narius stiprinti savo dėkingumą už apmokančiąją Gelbėtojo auką ir vertai bei apmąstant priimti sakramentą, laikantis sandoros „visuomet jį atminti“ (DS 20:77).

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Šėtonas klastoja Dievo galią

- Ką darė faraonas, kai Mozė su Aaronu parodė jam Dievo galios ženklus? (Žr. Išėjimo 7:8–12, 17–22.) Ką galime sužinoti apie Šėtoną iš šių ištraukų?
- Kaip šiais laikais Šėtonas klastoja Dievo galią ir palaimas? Kokias Viešpats mums yra davęs dovanas, kad padėtų atskirti gera nuo pikta? Kaip galime ugdyti savo sugebėjimą skirti gera nuo pikta?

2. Nelaimės (rykštės)

- Kodėl Viešpats siuntė Egiptui nelaimės (rykštes)? (Žr. Išėjimo 7:5, 17; 8:10; 9:14, 29; 10:2; 14:4.) Kaip faraonas reagavo į tas nelaimės? (Žr., pavyzdžiui, Išėjimo 8:8, 15, 25, 28, 32.) Kodėl nelaimės nepalietė Izraelio vaikų? (Žr. Išėjimo 9:4–6, 23–26; 10:22–23; 11:4–7.)

3. Pascha (Velykos)

Mokydami, kaip Pascha simbolizuoja Jėzaus Kristaus apmokėjimą, galite naudoti šias priemones Paschos simboliams pailustruoti:

- Avinėlio ir durų paveikslėliai.
- Tortiljos, krekeriai ar maca (kad simbolizuotų plokščią neraugintą duoną).
- Krienai ar sėjamosios salotos lapai (karčiosios žolelės).
- Batų ar sandalų pora (izraelitai valgė tą valgį apsiavę batus, kas simbolizavo jų išėjimo iš Egipto skubumą).

4. „Jie visi... krikštydamiesi debesyje ir jūroje“ (1 Korintiečiams 10:2)

Galite perskaityti 1 Korintiečiams 10:1–4, kur Paulius moko, jog Izraelio vaikai buvo pakrikštyti debesyje ir jūroje. Aiškindamas to reikšmę vyresnysis Briusas R. Makonkis sakė: „[Paulius] sako, jog lygiai kaip Izraelis, pereidamas Raudonąją jūrą, bėgo nuo Egipto pasaulietiškumo, taip jų palikuonys krikščionys per krikštą turi palikti kūniškus geidulius ir gyventi dievobaimingą gyvenimą.“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1966–1973], 2:355.)

„Jūs būsite ypatinga mano nuosavybė“

14
pamoka

Išėjimo 15–20; 32–34

Tikslas

Paskatinti klasės narius gerti ir valgyti Viešpaties dvasinių vandens ir duonos, palaikyti Jo išrinktus vadovus ir paklusti Jo įsakymams tam, kad Jis galėtų iš jų padaryti „šventą tautą“ (Išėjimo 19:6).

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Išėjimo 15:22–27; 16:1–31; 17:1–7. Izraelio vaikai murma, kadangi yra ištroškę bei alkani, ir Viešpats parūpina vandens, manos bei putpelių.
 - b. Išėjimo 17:8–13; 18:13–26. Atžygiuoja Amalekas kovoti su Izraeliu. Kai Mozė laikydavo iškeltas rankas, Izraelis imdavo viršų, kai Mozė pailsęs nu-leisdavo rankas, viršų imdavo Amalekas. Aaronas ir Hūras paremia Mozės rankas, ir Izraelis laimi mūšį (17:8–13). Mozė paklauso Jetro patarimo paskirti teisėjus ir duoti jiems įgaliojimą (18:13–26).
 - c. Išėjimo 19–20. Viešpats susitinka su Moze ant Sinajaus kalno ir duoda Izraeliui Dešimt Įsakymų.
 - d. Išėjimo 32–34. Mozė gauna akmens plokštes su Viešpaties nurodymais, bet jas sudaužo, kai sugrįžta nuo Sinajaus ir mato žmones garbinančius aukso veršį (31:18; 32:1–24). Viešpats paima iš Izraelio Melchizedeko kunigystės apeigas ir duoda jiems žemesnįjį įstatymą, Mozės įstatymą (Džozefo Smito Vertimas, Išėjimo 34:1–2). Mozė iškerta dvi naujas ak-mens plokštes vietoj tų, kurias sudaužė, tačiau naujose plokštėse nėra „nesibaigiančios šventosios kunigystės sandoros žodžių“ (Išėjimo 34:1–5; Džozefo Smito Vertimas, Pakartoto Įstatymo 10:2). Tauta sudaro sandorą paklusti Mozės įstatymui (34:10–35).
2. Papildomi skaitiniai: Psalmyno 78; 1 Korintiečiams 10:1–11; Doktrinos ir Sandorų 84:19–27.
3. Jei vesite pamoką su vaizdinėmis priemonėmis 63–64 p., atsineškite į klasę keletą knygų ar kitų sunkių daiktų.
4. Jei įmanoma, galite pamokoje parodyti septynių minučių trukmės filmuką „Modern Idolatry“ iš vaizdo kasetės *Old Testament Video Presentations* (53224).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

- Įsivaizduokite, jog turite keliauti per tyrus, kuriuose niekada ankščiau nesate buvę ir kurie nėra pažymėti žemėlapiuose. Kaip pasiruoštumėte šiai kelionei? (Atsakymai gali būti įvairūs, tačiau vienas iš svarbių pasiruošimo dalykų būtų rasti vedlį.)

- Kokių kvalifikacinių savybių tikėtumėtės iš vedlio, vedančio jus į tyrus? (Atsakymai gali būti įvairūs, tačiau vedlys turėtų pažinoti vietovę ir būti patikimas.)
- Kas buvo Mozės ir Izraelio vaikų vedlys po to, kai jie pabėgo iš Egipto ir nuėjo į tyrus? (Viešpats.)

Pažymėkite, kad izraelitų kelionių po tyrus patirtis gali būti svarbi pamoka mums mūsų kelionėje per mirtingumo gyvenimą. Svarbi pamoka yra ta, kad mes galime patikėti Dievui vesti mus bei rūpintis mumis, kaip jis tai darė izraelitams.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais. Kadangi būtų sunku užduoti visus klausimus ar išdėstyti visą pamokos medžiagą, su malda išrinkite tuos, kurie geriausiai atitinka klasės narių poreikius.

1. Viešpats Izraelio vaikams parūpina vandens, manos ir putpelių

Išdėstykite ir aptarkite Išėjimo 15:22–27; 16:1–31 ir 17:1–7.

Izraelitams perėjus Raudonąją jūrą, Viešpats nurodė Mozei vesti juos į pažadėtąją žemę. Bet pirmiausia tyruose Viešpats išbandė izraelitų tikėjimą. Daugeliui žmonių trūko tikėjimo, jie skundėsi Viešpačiui užuot atsigręžę į Jį pagalbos. Vis dėlto Viešpats jų troškuliui bei alkiui numalšinti parūpino vandens ir manos bei putpelių.

- Su kokia problema, aprašyta Išėjimo 15:22–24 ir 17:1–3, susiduria izraelitai? Kaip reagavo Mozė, kai žmonės ėmė prieš jį murmėti? (Žr. Išėjimo 15:25; 17:4. Jis atsigręžė į Viešpatį pagalbos.) Ko galime pasimokyti iš Mozės poelgio? Ką į Mozės maldas atsakė Viešpats? (Žr. Išėjimo 15:25–26; 17:5–7.)
- Viešpats Izraelio vaikams parūpina tiek paprasto, tiek ir dvasinio vandens. Vanduo troškuliui numalšinti ištekėjo iš uolos, į kurią sudavė Mozė; „dvasinis gėrimas“ tekėjo iš „dvasinės Uolos“, kas yra Kristus (1 Korintiečiams 10:4). O kas yra tas dvasinis vanduo, tekantis iš Kristaus? (Žr. 1 Nefio 11:25.) Kaip galime tą vandenį gerti? Kas pažadėta tiems, kas geria tą vandenį? (Žr. Jono 4:14; DS 63:23.)
- Su kokia problema, aprašyta Išėjimo 16:2–3, susiduria izraelitai? Ką atsakė Viešpats? (Žr. Išėjimo 16:4, 11–15.) Be to, kad numalšino žmonių alkį, kokiais dar tikslais Viešpats pasiuntė maną?
 - a. Tai Viešpačiui parodytų, ar jo tauta paklus Jam (Išėjimo 16:4; 16–31).
 - b. Kas dieną žmonėms primintų apie Viešpaties galią ir meilę (Išėjimo 16:12).
 - c. Mokytų žmones, kad jie gyvi „ne vien duona, bet gyvena kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Viešpaties lūpų“ (Paklšt 8:3).
 - d. Tai padarytų žmones nuolankius ir padėtų jiems gauti išgelbėjimą (Paklšt 8:16).
- Jūsų manymu, kaip manos siuntimas padėjo įvykdyti visus šiuos tikslus? Kaip Viešpats įvykdo visus šiuos tikslus mūsų gyvenime?
- Kaip mana simbolizuoja Kristų? (Žr. Jono 6:35.) Kaip Kristaus gyvoji duona skiriasi nuo manos? (Žr. Jono 6:48–51.) Kaip galime kasdien valgyti Kristaus gyvosios duonos?

- Izraelitams reikėjo kasdien rinkti maną, kad išlaikytų savo fizinę stiprybę. Kaip galime tai prilyginti tam, ką mes turime daryti, kad išlaikytume savo dvasinę stiprybę? (Kaip mums reikia kasdien valgyti, kad išliktume stiprūs fiziškai, taip reikia ir kasdienio dvasinio maisto, kad išliktume stiprūs dvasiškai. Negalime tikėtis, kad būsime dvasiškai maitinami, jei tik retkarčiais studijuojame Raštus ir meldžiamės.)
- Kas įprastai įvykdavo, kai izraelitai manos pasilikdavo rytojui? (Žr. Išėjimo 16:19–20.) Kas įvykdavo, kai jie manos pasilikdavo rytojui ruošdamiesi Šabui? (Žr. Išėjimo 16:22–25.) Kaip mes galime pritaikyti šį principą kas savaitę ruošdamiesi Šabui?
- Kas būtų atsitikę izraelitams, jeigu jie būtų bandę per tyrus keliauti be Viešpaties pagalbos? Kas atsitiks su mumis, jei bandysime keliauti per mirtingąjį gyvenimą be Viešpaties pagalbos?

2. Aaronas ir Hūras paremia Mozės rankas ir Izraelis mūšyje nugali Amaleką. Mozė paklauso Jetro patarimo paskirti teisėjus ir duoti jiems įgaliojimą

Išdėstykite ir aptarkite Išėjimo 17:8–13 bei 18:13–26. Pažymėkite, jog abu šie pasakojimai mus moko, kaip svarbu remti ir palaikyti Bažnyčios vadovus.

- Pradedant nuo Mozės laikų, amalekitai su Izraelio vaikais kariavo daugelį metų. Kaip izraelitai sugebėjo įveikti Amaleko tautą mūšyje, kuris aprašytas Išėjimo 17:8–13? (Kai Aaronas ir Hūras palaikė Mozę paremdami jo rankas, Izraelis mūšį laimėjo.) Kokios rūšies dvasiniuose mūšiuose mes kaunamės šiais laikais? Kaip pranašo palaikymas padeda mums nugalėti tuose mūšiuose?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Man tai primena Mozę, kai jis, palypėjęs ant kalvos, pakėlė rankas dėl Izraelio kariuomenės pergalės. Kol jo rankos būdavo pakeltos, Izraelis imdavo viršų, bet kai Mozė pavargęs jas nuleisdavo, viršų imdavo priešai. Todėl Aaronas ir Hūras „parėmė jo iškeltas rankas, vienas iš vieno šono, kitas – iš kito“, ir Izraelis iškovojo pergalę (Išėjimo 17:12). Taip ir mes iškovosime pergalę, kai paremsime iškeltas Viešpaties pateptųjų tarnų rankas.“ (Žr. Conference Report, Apr 1986, 98; arba *Ensign*, May 1986, 77.)

- Kas neramino Jetrą, pamačius, kad žmonės eina pas Mozę ir laukia nuo ryto ligi vakaro? (Žr. Išėjimo 18:13–18.) Ką Jetras patarė Mozei? (Žr. Išėjimo 18:19–23.)
- Kokios pranašo pareigos paminėtos Išėjimo 18:16–20?

Galite pasiūlyti klasės nariams surasti tas pareigas šioje ištraukoje; tada galite užrašyti jų atsakymus lentoje. Taip pat galite vesti tokią pamokėlę su vaizdine priemone: Pakvieskite vieną klasės narį ištiesti rankas į šonus. Kai bus paminėta pirmoji pranašo pareiga, uždėkite knygą ar kitą sunkų daiktą ant to klasės nario rankų. Uždėkite kitą knygą ar sunkų daiktą kas kartą, kai bus paminimos kitos pareigos.

- Būti žmonių teisėju (Išėjimo 18:16).
- Atstovauti žmones prieš Dievą (Išėjimo 18:19).
- „Mokyti juos nuostatų ir įstatymų“ (Išėjimo 18:20).
- „[Rodyti] jiems kelią, kuriuo jie turi eiti“ (Išėjimo 18:20).
- „[Rodyti] jiems... darbus, kuriuos turi atlikti“ (Išėjimo 18:20).

- Kaip galime šiais laikais paremti mūsų pranašo ir apaštalų rankas ir palengvinti jų naštas? (Žr. DS 21:4–5; 107:22. Klasės nariams atsakinėjant į šį

klausimą ir teikiant pasiūlymus, nuimkite kai kurias knygas ar sunkius daiktus nuo visa tai laikančio klasės nario rankų.)

- Kaip galime remti ir palaikyti savo vietinius Bažnyčios vadovus? (Atsakymai gali būti: kalbėti apie juos teigiamai, uoliai tarnauti Bažnyčios pašaukimuose, būti gerais namų mokytojais ar lankančiomis mokytojomis.)
- Kaip buvote palaiminti dėl to, kad palaikėte Bažnyčios vadovus? (Tai aptardami galite panaudoti DS 21:6.)

3. Viešpats susitinka su Moze ant Sinajaus kalno ir duoda Izraeliui Dešimt Įsakymų

Išdėstykite ir aptarkite Išėjimo 19–20.

Dar nepraėjus trims mėnesiams po Izraelio išėjimo į tyrus, Viešpats norėjo su jais sudaryti savo sandorą (Išėjimo 19:5–6). Kaip šios sandoros dalį jis apreiškė Mozei Dešimt Įsakymų.

- Kai Izraelio vaikai įsirengė stovyklą priešais Sinajaus kalną, ką Viešpats jiems pažadėjo, jeigu jie bus paklusnūs? (Žr. Išėjimo 19:3–6. Jis pažadėjo juos padaryti ypatinga brangenybe, kunigiška karalyste ir šventa tauta.) Ką tie pažadai reiškia? Kaip tie pažadai galioja ir mums šiais laikais?

Šie pažadai reiškė, kad Izraelis taps Viešpaties sandoros žmonėmis, kuriems Viešpats rodys didesnę nei kitiems palankumą, kuriuos Jis išsirinko turėti kunigystę ir nešti Evangeliją visiems žmonėms (taip pat žr. Paklįst 7:6; 14:1–2; 1 Petro 2:9).

- Ką Viešpats norėjo, kad jo žmonės patirtų Sinajaus kalne? (Žr. Išėjimo 19:9, 11, 16–17; DS 84:23.) Ko Viešpats reikalavo iš savo žmonių tam, kad jie galėtų susitikti su Juo? (Žr. Išėjimo 19:10, 14.)
- Sinajaus kalnas buvo šventa vieta, kur Viešpats norėjo kalbėti savo žmonėms ir parodyti save. Kokias šventas vietas Jis parūpino mums, kad galėtume gauti tokias pat palaimas? (Šventyklos; žr. DS 97:15–16; 109:12–13.) Pakvieskite klasės narius papasakoti, kaip šventykla jiems padėjo išgirsti Viešpaties balsą ir pajusti Jo artumą.
- Pirmieji keturi įsakymai Išėjimo 20 skyriuje moko deramų santykių tarp mūsų ir Dievo (Išėjimo 20:3–11). Kiek šiais laikais yra aktualus įsakymas garbinti Viešpatį ir neturėti kitų dievų, tikrai Jį? Kokius netikrus dievus kai kurie žmonės garbina šiais laikais? (Žr. 1 Samuelio 15:23; Efeziečiams 5:5; DS 1:15–16.)

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė:

„Stabmeldystė yra viena iš rimčiausių nuodėmių... Šiuolaikiniais stabais, arba netikrais dievais, gali būti tokie dalykai, kaip rūbai, namai, verslas, mašinos, automobiliai, jachtos ir daugybė kitų materialių daiktų, atitraukiančių nuo kelio į dievystę...

Nematerialūs dalykai mums taip pat lengvai tampa dievais. Laipsniai ir apdovanojimai bei titulai gali tapti stabais...

Daugybė žmonių pirmiausia pasistato namą, apstato jį baldais ir nusiperka automobilį, o tada „nebegali sau leisti“ mokėti dešimtinės. Ką jie garbina? Tikrai ne dangaus ir žemės Viešpatį...

Daugelis garbina medžiokle, žvejyba, atostogas, savaitgalio iškylos bei išvykas į gamtą. Kiti kaip stabus garbina sportą: beisbolą, futbolą, bulių kovas ar golfą...

Dar žmonės kaip kitą stabą garbina galią ir prestižą... Šie galios, turtų ir įtakos dievai daug reikalauja ir yra tokie pat realūs kaip Izraelio vaikų aukso veršiai tyruose.“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 40–42.)

- Kaip žmonės taria Dievo vardą tuščiai? Kodėl taip svarbu netarti Jo vardo tuščiai?
- Kodėl mums svarbu švęsti šabą? (Žr. Išėjimo 20:8; 31:16–17; Izaijo 58:13–14; DS 59:9–10.) Kaip turėtume nuspręsti, ką dera daryti per šabo dieną? Kaip buvote palaiminti dėl to, kad švenčiate šią dieną?
- Apžvelkite kitus šešis įsakymus, susijusius su mūsų santykiais su kitais žmonėmis (Išėjimo 20:12–17). Kaip paklusnumas šiems įsakymams gerina mūsų santykius su kitais? (Galite sutelkti dėmesį atskirai į kiekvieną įsakymą, paaiškindami, ką jie reiškia ir, jei reikia, juos aptardami.)

4. Viešpats pristato Mozės įstatymą

Išdėstykite ir aptarkite Išėjimo 32–34.

Viešpats, kalbėdamasis su Moze ant Sinajaus kalno, apreiškė įstatymą, susijusį su Melchizedeko kunigystės apeigomis (DS 84:19–23). Tačiau izraelitų stabmeldiškas elgesys parodė, kad jie nepasiruošę gyventi pagal Evangelijos pilnatvę (Išėjimo 32:1–9; DS 84:24). Dėl to, kad jie taip greitai pamiršo Viešpatį, Šis paėmė iš jų Melchizedeko kunigystę ir apreiškė žemesnį – Mozės įstatymą (Džozefo Smito Vertimas, Išėjimo 34:1–2; DS 84:25–27).

Mozės įstatymas nepakeitė Evangelijos įsakymų, sandorų ar principų. Tiksliau, tai buvo „ritualų ir apeigų įstatymas, įstatymas, kurio jie griežtai turėjo laikytis diena iš dienos, kad gyventų prisimindami Dievą ir savo pareigą Jam (Mozijo 13:30). Mozės įstatymas mokė žmones išpažinti savo nuodėmes bei atlyginti nuostolius, laikytis griežtų taisyklių aukojant gyvulių aukas, saugoti sveikatą, prisidėti palaikant Viešpaties darbą, dėkoti Dievui ir susitaikinti su Juo.

- Kodėl Izraelio vaikams Viešpats davė Mozės įstatymą? (Žr. Galatams 3:23–24; Mozijo 13:29; Almos 25:15–16; DS 84:19–27.) Kaip šis įstatymas turėjo padėti Izraelio vaikams tapti šventiems ir atvesti juos pas Kristų? (Žr. Mozijo 13:30; Almos 34:14–15.)
- Kada Mozės įstatymas buvo įvykdytas? (Žr. 3 Nefio 15:4–10.) Dabar, kai Viešpats nebereikalauja gyvulių aukų, kurios buvo svarbi Mozės įstatymo dalis, ką Jis liepia mums atnašauti? (Žr. 3 Nefio 9:19–22.) Ką reiškia atnašauti sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią?

Vyresnysis M. Raselas Balardas mokė:

„Nors Mozės įstatymas įvykdytas, aukos įstatymo principai toliau lieka Bažnyčios doktrinos dalimi.

Nors pagrindinė aukos įstatymo paskirtis ir toliau yra mus išmėginti bei padėti mums ateiti pas Kristų, po galutinės Kristaus aukos buvo įtvirtinti du pakeitimai. Pirmasis, sakramento apeigos pakeitė [gyvulių] aukojimo apeigas, o antrasis, ta permaina perkėlė aukojimo akcentą nuo žmogaus gyvulio ant paties žmogaus. Tam tikra prasme pasikeitė pats aukojimo dalykas: perėjo nuo atnašų prie atnašautojo...

Po savo mirtingosios tarnystės Kristus pakėlė aukos įstatymą į naują lygį... Vietoj Viešpaties reikalautų žmogaus gyvulių ar javų, dabar Viešpats nori, kad atsisakytume viso, kas nuodėminga. Tai aukštesnis aukos įstatymo praktikavimo lygis, tai siekia žmogaus sielos gelmes.“ (*The Law of Sacrifice* [iš kalbos, pasakytos Bažnyčios švietimo sistemos simpoziume, 1996 m. rugpjūčio 13 d.], 5.)

Išvada

Paliudykite klasės nariams, kad jeigu jie priima Viešpaties dvasinį vandenį ir duoną, palaiko Jo išrinktus vadovus ir paklūsta Jo įsakymams, Jis pakvies juos užkopti į savo šventą kalną – šventyklą. Ten jie gali susitikti su Juo, priimti Jo įstatymus, pamatyti Jo šlovę ir gyventi toliau, būdami įkvėpti būti labiau tokie kaip Jis.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Dešimt Įsakymų

Atkreipkite dėmesį, kad Dešimt Įsakymų yra pakartoti PakĮst 5:5–21, Mozijo 12:33–36 ir 13:12–24, taip pat DS 42:18–27 ir 59:5–16. Peržvelkite šias ištraukas, kad įgytumėte gilesnį Dešimties Įsakymų supratimą.

2. Aukso veršis

Galite aptarti Išėjimo 32-ame skyriuje aprašytą pasakojimą apie aukso veršio padirbimą ir garbinimą. Iš šio pasakojimo galime išmokti daug principų, tarp jų ir šitų dviejų, išdėstytų žemiau:

- a. Sunku pakeisti senus tikėjimo ar elgesio įpročius bei tradicijas. Nors izraelitai fiziškai išėjo iš Egipto, dvasiškai jis vis dar veikė juos. Išgirdę Dievo balsą, nuo Sinajaus paskelbiantį jiems Dešimt Įsakymų, izraelitai greitai sulaužė pirmuosius du.
- b. Būtina atsisipirti neigiamai aplinkinių žmonių įtakai. Aaronas nusileido neteisiems izraelitų norams. Kartais vadovai bei gimdytojai privalo pasakyti *ne*, net rizikuodami įžeisti ar atitolinti tuos, už kuriuos yra atsakingi.

„Žvelk į Dievą ir gyvenk“

15
pamoka

Skaičių 11–14; 21:1–9

Tikslas Paskatinti klasės narius įveikti pasaulietiškus norus bei baimes ir žvelgti į Gelbėtoją bei į Jo pranašus ieškant vadovavimo.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Skaičių 11. Izraelitai murma dėl manos ir nori mėsos (11:1–9). Mozė prašo Viešpaties vedimo ir pagalbos nešant savo naštas (11:10–15). Viešpaties nurodytas Mozė sau į pagalbą parenka 70 seniūnų (11:16–17, 24–30). Viešpats patenkina izraelitų norus, atsiųsdamas jiems gausybę putpelių ir ištinka juos labai skaudžia rykšte už jų godumą bei apsirijimą (11:18–23, 31–35).
 - b. Skaičių 12. Mirjama ir Aaronas kalba prieš Mozė, reikšdami nepasitenkinimą dėl jo santuokos su kušite, ir abejoja jo aukštesne valdžia (12:1–3). Viešpats sudrausmina ir nubaudžia Mirjamą ir Aaroną už murmėjimą (12:4–16).
 - c. Skaičių 13–14. Mozė nurodo 12-ai vyrų išžvalgyti Kanaano kraštą. Jie grįžta su geromis žiniomis apie krašto derlingumą, bet visi, išskyrus Jozuę ir Kalebą, bijo to krašto gyventojų ir nori grįžti į Egiptą (13:21–14:10). Viešpats pasako Mozei, kad neištikimi ir nuolat besiskundžiantys izraelitai klajos po tyrus keturiasdešimt metų, kol mirs visi suaugę tos kartos žmonės, išskyrus Jozuę ir Kalebą (14:11–39).
 - d. Skaičių 21:1–9. Izraelitai sunaikina išėjusius prieš juos kautis kanaaniečius (21:1–3). Viešpats pasiunčia ugingas gyvates, bausdamas izraelitus už jų nepalaujamą skundimąsi (21:4–6). Mozė padirba vario gyvatę, prideda ją prie stulpo ir sako žmonėms, kad jeigu jie pažvelgs į ją, liks gyvi (21:7–9).
 2. Papildomi skaitiniai: Jono 3:14–16; 1 Nefio 17:41; Almos 33:18–22; 37:46–47; Helamano 8:13–15.
 3. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, pagaminkite plakatą su žodžiais *pažadėtoji žemė*.
 4. Jei galite gauti Mozės ir varinės gyvatės paveikslėlį, pasiruoškite panaudoti jį pamokos metu (62202).
-

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Lentoje užrašykite žodį *Egiptas*. Kitame kambario gale pakabinkite popieriaus lapą, ant kurio užrašyta *Pažadėtoji žemė*. Pakvieskite kurį nors klasės narį nueiti nuo lentos iki to popieriaus lapo visą laiką pro petį žiūrint į žodį *Egiptas*.

Jei tam klasės nariui sunku nueiti iki popieriaus lapo, užduokite tokius klausimus:

- Kodėl sunku eiti tiesiai į priekį, kai žiūrite atgal?

Jei tas klasės narys lengvai nueina iki popieriaus lapo, užduokite tokius klausimus:

- Kaip ilgai, jūsų manymu, galėsite taip eiti nenukrypdamas nuo tiesios krypties? Kodėl sunku eiti tiesiai į priekį, kai žiūrite atgal?

Paašškinkite, kad šį pavyzdį galime prilyginti su izraelitų kelione iš Egipto. Nežiūrint iš Viešpaties gautų palaimų, izraelitų baimė ir tikėjimo trūkumas dažnai vertė juos gailėtis, jog paliko Egiptą. Jų Egipto ilgesys lėtino ir apsunkino kelionę į pažadėtąją žemę.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais. Kadangi būtų sunku užduoti visus klausimus ar išdėstyti visą pamokos medžiagą, su malda išrinkite tuos, kurie geriausiai atitinka klasės narių poreikius. Jei reikia, pritaikykite kai kuriuos klausimus klasės narių gyvenimo aplinkybėms.

1. Viešpats patenkina izraelitų norą valgyti mėsos pasiūsdamas jiems putpelių, o po to ištinka juos skaudžia rykšte

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 11 skyrių.

- Nors mana buvo didelė Viešpaties palaima, izraelitai ėmė dėl jos skųstis (Skaičių 11:6). Kas iššaukė jų skundimąsi? (Žr. Skaičių 11:4–5; jie pradėjo galvoti apie mėsą bei kitokį maistą, kuriuos valgė Egipte, ir panoro jų.) Kokie pavojai yra susiję su mūsų troškimu gauti daugiau nei tai, ką jau turime?
- Izraelitai taip užsigeidė mėsos, kad pametė iš akių savo tikslą – pažadėtąją žemę, ir ėmė gailėtis, jog paliko Egiptą (Skaičių 11:4–6). Kokie yra šiuolaikiniai pavyzdžiai žmonių, kurie atidavė didesnius palaiminimus tik tam, jog patenkintų artimiausius troškimus? Kodėl žmonės taip daro? Kaip galime nugalėti tokias pagundas?
- Kaip Viešpats patenkino izraelitų troškimą valgyti mėsos? (Žr. Skaičių 11:18–20; 31–33.)
- Mozė pasijuto taip prislėgtas izraelitų nuodėmių, kad paprašė Viešpatį jį užmušti (Skaičių 11:14–15). Kaip Viešpats palengvino jo dalią? (Žr. Skaičių 11:16–17. Buvo pašaukti septyniasdešimt vyrų padėti Mozei.) Kokias didžias palaimas gavo šie vyrai? (Žr. Skaičių 11:24–29.)

2. Viešpats nubaudžia Mirjamą ir Aaroną už jų kalbas prieš Mozę

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 12 skyrių.

- Mirjama ir Aaronas kalbėjo prieš Mozę, kaip prieš pirmininkaujantį pareigūną, nurodydami, kad jie taip pat yra gavę apreiškimų (Skaičių 12:2). Koks buvo Viešpaties atsakymas į jų skundą? (Žr. Skaičių 12:5–9.) Kokios yra mūsų teisės gauti apreiškimą ribos?

Vyresnysis Džeimsas E. Faustas sakė: „Pranašai, regėtojai bei apreiškėjai turėjo ir vis dar tebeturi pareigą bei privilegiją gauti ir skelbti Dievo žodį pasauliui. Atskiri nariai, gimdytojai ir vadovai turi teisę gauti apreiškimą, susijusį su jų pareigomis, bet neturi nei prievolės, nei teisės skelbti Dievo žodį daugiau, nei to reikalauja jų pareigos.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1989, 9; arba *Ensign*, Nov. 1989, 8.)

- Viešpats sudrausmina ir nubaudžia Mirjamą ir Aaroną už murmėjimą dėl Mozės santuokos su kušite (Skaičių 12:1, 9–10). Kas atsitinka su mumis, kai kritikuojamė Bažnyčios vadovus? Kaip prieš Bažnyčios vadovus nukreipta mūsų kritika gali paveikti mūsų šeimas ir draugus?
- Skaičių 12:3 sakoma, kad „Mozė buvo labai kuklus žmogus“. Ką reiškia būti kukliu žmogumi?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė: „Kuklumas, arba romumas, reiškia dėkingumo dvasią, kaip priešingybę pasiklovimo vien savimi požiūriui. Tai reiškia didesnė už save galios pripažinimą, Dievą atpažinimą ir Jo įsakymų priėmimą.“ („With All Thy Getting Get Understanding“, *Ensign*, Aug. 1988, 3–4.)

- Kaip Mozė parodė savo kuklumą, kai Mirjama buvo nubausta už maištavimą prieš jį? (Žr. Skaičių 12:13–15. Užuoat džiaugęsis, kad turi valdžia savo seseriai, jis maldavo Viešpatį ją išgydyti. Be to, jis ir tauta atidėjo savo kelione, kol ji buvo išgydyta.) Kaip mes galime likti kuklūs, arba romūs, kai žmonės kritikuoja ar užsipuola mus? Kaip mums gali padėti romus atsakymas į kritiką?

3. Mozė 12-ai vyrų nurodo išžvalgyti Kanaano kraštą

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 13–14 skyrius.

- Kai izraelitai pasiekė Kanaano krašto ribas, Mozė išsiuntė 12 vyrų išžvalgyti tą kraštą, jo resursus ir žmones (Skaičių 13:17–20). Ką jie pranešė apie krašto resursus bei derlingumą? (Žr. Skaičių 13:23–27.) Ką 10 vyrų, be Kalebo ir Jozuės, pranešė apie Kanaano krašto gyventojus? (Žr. Skaičių 13:28–33.) Koku būdu kai kas iš mūsų darome tokią pat klaidą, kaip šie 10 vyrų?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė:

„Dešimt žvalgų tapo savo abejonių ir baimės aukomis. Jie neteisingai pranešė apie kanaanitų skaitlingumą ir ūgį... Jie sakė jautęsi kaip žiogai prieš tame krašte matytus milžinus...“

Tarp aplinkinių matome kai kuriuos, nesidominčius šio darbo ateitimi, abejingus, kalbančius apie suvaržymus, išsakančius baimes, eikvojančius laiką ieškojimui ir aprašymui to, ką jie laiko silpnybėmis, kurios iš tikro visai nesvarbios. Abejodami šio darbo praeitimi, jie negali įsivaizduoti jo ateities.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1995, 93–94; arba *Ensign*, Nov. 1995, 71.)

- Kuo Kalebo ir Jozuės pranešimas skyrėsi nuo kitų 10 vyrų pranešimo? (Žr. Skaičių 13:30; 14:6–9.) Kodėl Kalebas ir Jozuė nebijojo Kanaano gyventojų? (Žr. Skaičių 14:9.) Kaip, patekę į sunkią padėtį, galėtume sekti Kalebo bei Jozuės pavyzdžiu?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė:

„Šiame darbe nėra vietos tiems, kurie tiki vien nesėkmės bei nevilties evangelija. Evangelija – tai geroji naujiena. Tai džiugesio žinia. Tai dalykas, kurį reikia priimti su entuziazmu.“

Viešpats niekada nesakė, kad nebus jokių rūpesčių. Mūsų žmonės pažino įvairiausių suspaudimus, kai šio darbo priešininkai persekiojo juos. Tačiau visuose jų sielvartuose pasimatė tikėjimas. Šis darbas pastoviai judėjo pirmyn ir niekada nuo pat jo pradžios nežengė nė žingsnio atgal...

Tai pesimizmo amžius. O mes atliekame tikėjimo misiją. Mano visur gyvenantys broliai ir seserys, kviečiu jus vėl sutvirtinti savo tikėjimą, vykdyti šį darbą visame

pasaulyje. Galite jį sustiprinti tuo, kad gyvensite dorą gyvenimą.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1995, 94–95; arba *Ensign*, Nov. 1995, 71–72.)

- Kaip visa bendrija atsiliepė į Kalebo ir Jozuės žodžius? (Žr. Skaičių 14:10.) Kaip Viešpats nubaudė izraelitus už jų pastovų murmėjimą ir norą grįžti į Egiptą? (Žr. Skaičių 14:22–23, 26–35.) Kaip Jis nubaudė tuos 10 vyrų, atnešusių neigiamą pranešimą apie Kanaaną? (Žr. Skaičių 14:36–37.) Kaip Jis palaimino Kalebą ir Jozuę už ištikimybę? (Skaičių 14:24, 38.)

4. Mozė padaro vario žaltį ir pasako žmonėms, kad jeigu jie pažvelgs į jį, išgis

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 21:1–9.

- Nors Viešpats padėjo izraelitams sumušti juos užpuolusius kanaanitus, izraelitai murmėjo toliau. Kaip Viešpats juos nubaudė? (Žr. Skaičių 21:6.) Ką į šią bausmę atsakė izraelitai? (Žr. Skaičių 21:7.)
- Ką Viešpats liepė Mozei padaryti, kai šis prašė Jo atimti nuo jų ugningus žalčius? (Žr. Skaičių 21:8–9.) Ką kiekvienam žmogui reikėjo daryti, kad išsigelbėtų nuo ugningų žalčių įkandimų?
- Nefis, Alma ir dar du Mormono Knygos pranašai, mokė, kad daug izraelitų mirė, kadangi nenorėjo pažiūrėti į vario žaltį. Kodėl gi jie nežiūrėjo? (Žr. 1 Nefio 17:41; Almos 33:18–20.)
- Ką simbolizavo vario žaltys? (Žr. Jono 3:14–16; Helamano 8:13–14.)
- Kaip Izraelio vaikams reikėjo pažvelgti į vario žaltį norint išgyti, lygiai taip ir mes turime žvelgti į Jėzų Kristų, kad įgytume amžinąjį gyvenimą (Almos 37:46–47; Helamano 8:15). Ką reiškia žvelgti į Kristų? Kaip šių dienų žmonės klysta, panašiai kaip klydo izraelitai, nenorėję pažvelgti į vario žaltį? (Žr. Almos 33:20. Jie nežiūri į Jėzų Kristų, kadangi netiki, jog tai gali juos išgelbėti.)

Vyresnysis Karlosas E. Esajas sakė: „Mes, kaip senovės Izraelis, turime prikaustyti savo akis ir protus prie... Kristaus, jei tikimės įgyti amžinąjį gyvenimą... Negalime leisti savo žvilgsniams klaidžioti aplinkui ar užsifiksuoti ties pražūvančiais pasaulio dalykais. Turime įpratinti... akis žiūrėti į viršų. Turime žvelgti į Dievą ir gyventi!“ (Žr. Conference Report, Oct. 1978, 81; arba *Ensign*, Nov. 1978, 54.)

- Alma mokė, jog kaip buvo lengva išgyti nuo ugningų žalčių, lygiai taip lengva yra eiti keliu į amžinąjį gyvenimą (Almos 37:46). Kokia prasme kelias į amžinąjį gyvenimą lengvas? Kaip kai kurie žmonės bando apsinkinti kelią į amžinąjį gyvenimą? (Žr. JokūboK 4:14. Jie žiūrėjo toliau paprastų gelbstinčių tikėjimo Jėzumi Kristumi, atgailos bei paklusnumo principų.) Kaip galime išlikti susitelkę ties tikėjimu į Kristų?

Išvada

Paraginkite klasės narius žvelgti toliau pasaulio dalykų ir nebijoti „milžinų“, atitraukiančių mus nuo to, kas svarbiausia. Paliudykite, kad, jeigu žiūrėsime į Dievo Sūnų tikėdami (žr. Helamano 8:15) ir seksime Jo pranašais, būsime palaiminti tiek šiame gyvenime, tiek ir ateinančiame.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Grižkime į Egiptą“ (Skaičių 14:4)

- Kaip izraelitai reagavo šiose situacijose:
 - a. Kai egiptiečiai užklupo juos prie Raudonosios jūros? (Žr. Išėjimo 14:10–12.)
 - b. Kai jie buvo maitinami tik mana? (Žr. Skaičių 11:4–6, 18–20.)
 - c. Kai susidūrė su užduotimi užkariauti Kanaano kraštą? (Žr. Skaičių 14:1–4.)
 - d. Kai pajuto sunkios kelionės dykumoje vargus? (Žr. Skaičių 21:4–5.)
- Kodėl, jūsų manymu, izraelitams buvo taip sunku atsižadėti Egipto? Ko mums kartais sunku atsižadėti šiais laikais? Kaip galime stiprinti vieni kitus, kai stengiamės atsikratyti senų įpročių ar pasaulietiško požiūrio?

2. Kur ieškoti vadovavimo?

Skaičių knygoje esame mokomi, kur turėtume ieškoti vadovavimo. Kai mokysite šių Raštų pasakojimų, galite pabrėžti šituos mokymus, užrašydami žemiau esančius principus lentoje:

- a. Žvelkite į pranašą (Skaičių 12).
- b. Žvelkite į pažadėtąją žemę – mums tai reiškia žvelgti į celestialinę karalystę (Skaičių 13–14).
- c. Žvelkite į Gelbėtoją (Skaičių 21:4–9).

„Negaliu padaryti nieko, kas priešinga Viešpaties įsakymui“

Skaičių 22–24; 31:1–16

Tikslas

Paskatinti klasės narius nesvyruojant paklusti Dievo valiai.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:

- a. Skaičių 22:1–21. Moabo karalius Balakas labai bijo artėjančių izraelitų. Jis siūlo Balaamui atlygi, jei šis atvyks į Moabą ir prakeiks izraelitus. Dievas įsako Balaamui atsisakyti, ir Balaamas paklūsta (22:1–14). Balakas pasiūlo Balaamui didžią pagarbą ir turtus, jei šis atvyks į Moabą ir prakeiks Izraelį. Dievas sako Balaamui, jog šis, jei nori, gali eiti, bet turi sakyti tik tai, ką Dievas jam lieps (22:15–21). Balaamas nusprendžia eiti. (Atkreipkite dėmesį, kad Skaičių 22:20 Džozefo Smito vertime prieš frazę „eik su jais“ yra žodžiai „jei nori“.)
- b. Skaičių 22:22–35. Dievas supyksta dėl Balaamo kelionės į Moabą, kadangi žino, jog tas iš Balako tikisi kokio nors atlygio. Kelyje, po to, kai su juo kalbasi jo asilė ir angelas, Balaamas sužino, kaip pavojinga užrūstinti Dievą.
- c. Skaičių 22:36–24:25. Balaamas susitinka su Balaku (22:36–23:2). Trys kartus Balakas jo prašo prakeikti Izraelį, bet Balaamas paklūsta Dievui ir kas kartą palaimina Izraelį (23:3–24:9). Paskui jis prakeikia Moabą ir pranašauja apie Jėzų Kristų (24:10–25).
- d. Skaičių 31:1–16. Izraelitai sunaikina midjaniečius ir užmuša Balaamą. Mozė paaiškina, kad Balaamas patarė midjaniečiams skatinti izraelitus nusidėti. (Balaamo patarimo pasekmės pateiktos Skaičių:25:1–3. Nors Balaamas nesutiko tiesiogiai prakeikti Izraelį, matyt jis vis dėlto labai norėjo gauti atlygį iš Balako, todėl patarė gundyti Izraelį nusidėti ir tuo prarasti Dievo apsaugą.)

2. Papildomi skaitiniai: 2 Petro 2:15–16; Judo 1:11; Apreiškimo 2:14.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paprašykite klasės narius atidžiai išsiklausyti į šiuos teiginius ir galvoti apie tai, koks žmogus galėtų juos ištarti:

„Nors [karalius] atiduotų man sidabro ir aukso pilnus namus, negalėčiau padaryti nieko... kas priešinga Viešpaties, mano Dievo, įsakymui“ (Skaičių 22:18).

„Ką Viešpats sako, tai turiu daryti“ (Žr. Skaičių 23:26).

„Negaliu, eidamas prieš Viešpaties žodį, padaryti nei gero, nei blogo. Ką Viešpats sako, tai turiu pakartoti“ (Skaičių 24:13).

- Kokios gali būti žmogaus, sakančio tokius žodžius, savybės? (Tokie žodžiai gali rodyti, kad tas žmogus yra paklusnus, ištikimas ir nuolankus.)

Paaiškinkite, kad šiuos teiginius išsakė žmogus vardu Balaamas. Jis dėjosi esąs labai paklusnus, tačiau širdyje troško žemiškų turtų bei garbės. Ši pamoka parodo, kokias pasekmes sukelia mūsų veiksmai, kai siekdami patenkinti tokius troškimus mes užsispyrusiai elgiamės pagal savo valią.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Balaamas atmeta Balako pasiūlymą už atlygį prakeikti Izraelį

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 22:1–21.

- Išsigandęs artėjančių izraelitų, Moabo karalius Balakas išsiuntė pasiuntinius pasiūlyti Balaamui už atlygį atvykti į Moabą ir prakeikti Izraelį (Skaičių 22:5–7). Ką į šį pasiūlymą atsakė Balaamas? (Žr. Skaičių 22:8–14.) Koks vadinamasis atlygis kartais siūlomas mums už nepaklusnumą Dievui?
- Kai Balaamas atsisako atvykti į Moabą, Balakas išsiunčia antrą grupę žmonių, garbingesnių negu buvo pirmojoje, kad pamėgintų įtikinti Balaamą. Ką Balakas pasiūlė Balaamui? (Žr. Skaičių 22:15–17.) Ką atsakė Balaamas? (Žr. Skaičių 22:18–19.) Kodėl, jūsų manymu, jis norėjo paklausti Viešpatį dar kartą? (Galbūt Balaamas tikėjosi, jog Viešpats apsigalvos ir leis jam priimti Balako pasiūlytą atlygį.) Kodėl pavojinga ieškoti dingsčių nepaklusti Dievo įsakymams ir patarimui?
- Viešpats leido Balaamui, jei šis nori, eiti su Balako pasiuntiniais. Bet paskui Viešpats supyko ant Balaamo dėl šios kelionės (Skaičių 22:20–22). Ką Viešpaties pyktis sako mums apie tai, kokie troškimai buvo Balaamo širdyje? (Žr. 2 Petro 2:15; Izaijo 29:13.)

2. Viešpats parodo pavojų, kylantį iš užsispyrusio Balaamo atkaklumo elgtis pagal savo valią

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 22:22–35.

- Pakeliui į Moabą Balaamas tris kartus bandė priversti asilę eiti pirmyn (Skaičių 22:22–30). Kaip tai panašu į Balaamo santykius su Viešpačiu? (Balaamas norėjo priversti tiek asilę, tiek Viešpatį elgtis pagal jo, Balaamo, valią. Taip pat galite pažymėti, jog asilė matė angelą, o Balaamas – ne. Panašiai ir Viešpats matė daug to, ko nematė Balaamas.)
- Kokias šios istorijos paraleles matote su šių dienų asmenimis ar žmonių grupėmis, užsispyrusiai bandančiais elgtis taip, kaip jie nori, užuot paklusus Dievo valiai arba teisingam gimdytojų ar vadovų patarimui?

Galite aptarti kai kuriuos iš šių pavyzdžių:

- a. Nepatenkintas vieno iš gimdytojų atsakymu vaikas eina pas kitą gimdytoją, tikėdamasis gauti kitokį atsakymą.
- b. Nepatenkintas kunigystės vadovo patarimu Bažnyčios narys eina pas kitą kunigystės vadovą.
- c. Bažnyčios narys pateikia priežastis, kodėl kuris nors įsakymas neturėtų būti taikomas jam taip, kaip kitiems nariams.

- Viešpats sudrausmino Balaamą per angelą ir per asilę. Ką į drausminančius angelo žodžius atsakė Balaamas? (Žr. Skaičių 22:31–35.) Kodėl Dievas drausmina savo vaikus? (Žr. DS 95:1.) Kaip Dievo drausminimas gali būti mums palaiminimas?

3. Balaamas atsisako prakeikti Izraelį

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 22:36–24:25.

- Balaamui atvykus į Moabą, Balakas tris kartus jo prašė prakeikti Izraelį. Kas kartą Viešpats Balaamui liepdavo palaiminti Izraelį, ir Balaamas pakludavo. Kokias stiprybes parodė Balaamas šioje istorijoje? (Žr. Skaičių 22:38; 23:8, 19–20; 24:1, 12–13.) Kokios Balaamo silpnybės akivaizdžiai vis dar buvo likę? (Žr. Skaičių 22:41; 23:1–3, 13–15, 27–30. Nors Balaamas atmesdavo Balako prašymus prakeikti Izraelį, jis noriai vaikščiojo su Balaku iš vienos vietos į kitą ir klausėsi šio prašymų, nors žinojo, kad tie prašymai yra neteisingi.) Kodėl pavojinga klausytis nedorų pasiūlymų (pvz., iš draugų ar žiniasklaidos), kai žinome, jog tie pasiūlymai neteisingi?

4. Izraelitai sunaikina midjaniečius ir užmuša Balaamą

Išdėstykite ir aptarkite Skaičių 31:1–16.

- Kodėl izraelitai išėjo kovoti prieš midjaniečius? (Žr. Skaičių 31:1–3; Viešpats supyko ant midjaniečių už tai, kad šie paskatino izraelitus nusidėti, kaip užrašyta Skaičių 25:1–3.) Kas patarė midjaniečiams gundyti Izraelio vaikus dalyvauti stabų garbinime ir elgtis amoraliai? (Žr. Skaičių 31:16.) Kodėl Balaamas davė šį patarimą? (Nors Balaamas pakluso Viešpaties įsakymams palaiminti, o ne prakeikti Izraelį, širdyje jis troško žemiškųjų garbės ir atlygio. Kad gautų tą atlygį, jis pasiūlė gundyti izraelitus nusidėti ir per tai priversti juos prarasti Dievo apsaugą.) Kas atsitiko Balaamui per izraelitų mūšį su midjaniečiais? (Žr. Skaičių 31:8.)
- Trys asmenys, rašę Naujajame Testamente, paminėjo Balaamą (2 Petro 2:15–16; Judo 1:11; Apreiškimo 2:14). Kokia yra jų nuomonė apie jį?
- Ko galime pasimokyti iš šios istorijos? (Bažnyčios nariai, siekiantys žemiškųjų atlygio ir garbės, ieškantys dingsčių nesilaikyti Dievo patarimo ir įsakymų bei bandantys į Bažnyčią atnešti pasaulietiškas idėjas, praktikas ar standartus, seka neteisiu Balaamo pavyzdžiu. Apreiškimo 2:14 tai vadinama „Balaamo mokslu“.)

Vyresnysis Briusas R. Makonkis sakė:

„Kokia tai istorija! Čia pasakojama apie Dievo pranašą, tvirtai išipareigojusį skelbti tik tai, ką dangaus Viešpats nurodo. Atrodo, kad jo prote nėra jokios abejonės dėl to, kuriuo keliu jam pasukti. Jis atstovauja Viešpačiui, ir nei namai, pilni aukso ir sidabro, nei karaliaus pasiūlyta didi garbė negali patraukti jo nuo užsibrėžto kurso...“

Bet turto godulys ir garbės geismas vilioja jį. Kaip būtų nuostabu, jeigu jis taptų turtingas ir galingas... Galbūt Viešpats leis jam atrasti kompromisą su savo standartais ir įgyti kažkiek pasaulietišku turtu ir galios... Stebiuosi, kaip dažnai kai kurie iš mūsų gauname iš Bažnyčios reikiamas nuorodas, o tada, kaip Balaamas, prašome kokių nors pasaulietišku atlygių...

Balaamas, ...kažkada galingas ir įkvepiamas, galų gale prarado savo sielą, kadangi nukreipė širdį į šio pasaulio dalykus, o ne į amžinybės turtus.“ („The Story of a Prophet's Madness“, *New Era*, Apr. 1972, 7.)

- Sugrįžkite prie teiginių, išdėstytų dėmesį sutelkiančios veiklos skyrelyje. Pažymėkite, kad nors Balaamas atrodė tiksliai paklusnus, savo širdyje jis troško žemiškųjų atlygio ir garbės. Ko ši istorija moko apie tai, kaip svarbu išlaikyti savo širdies troškimus tyrus? Kaip galime išlaikyti savo širdies troškimus tyrus?

Išvada

Paliudykite, kad, jei Balaamas būtų nuolankiai paklusęs Dievo valiai, tiek jis, tiek Izraelis būtų išvengę daugelio nuodėmių bei kančių. Paskatinkite klasės narius, kad būtų ne užsispyrę, o nepalaužiami – ieškotų Viešpaties valios ir sektų ją, nesistengdami jos apeiti ar pakeisti.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Paklusnūs Viešpačiui

Iš Balaamo galime išmokti, kaip svarbu paklusti Viešpačiui. To galime pasimokyti ir iš daugelio kitų Raštuose aprašytų vyrų bei moterų gerų pavyzdžių. Galite nurodyti šiuos pavyzdžius:

- a) Gelbėtojas, žinodamas kokia agonija jo laukia Getsemanėje ir ant kryžiaus, atsiklaupė ir „ėmė melstis: „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet Tavo valia!“ (Luko 22:41–42.)
- b. Kai Abraomui buvo įsakyta paaukoti savo sūnų Izaoką, jis, „pakilęs anksti rytą“, leidosi kelionėn link Morijos kalno (Pradžios 22:3).
- c. Kai angelas pasakė Marijai, kad ji bus Dievo Sūnaus motina, ši atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei.“ (Luko 1:38.)
- d. Kai Nefiui buvo nurodyta grįžti į Jeruzalę ir iš Labano gauti skaistvario plokštelės, jis tuojau atsiliepė: „Aš eisiu ir padarysiu tai, ką Viešpats įsakė.“ (1 Nefio 3:7.)
- e. Helamano sūnūs mūšyje pasiekė pergalę, kadangi „jie buvo paklusnūs ir stengėsi tiksliai įvykdyti kiekvieną įsakymo žodį“ (Almos 57:21).

2. „Viešpats neleido tau jokio atlygio duoti“ (Skaičių 24:11)

- Balaamui atsisakius prakeikti Izraelį ir priimti iš Balako atlygį ir garbę, Balakas jam tarė: „Viešpats neleido tau jokio atlygio duoti.“ (Skaičių 24:11.) Kaip sekimas Viešpačiu kartais gali sutrukdyti mums gauti žemiškus atlygį ir garbę? Ką Viešpats žada mums vietoj žemiško atlygio? (Žr. DS 81:6.)

Tikslas Paskatinti klasės narius 1) atminti Viešpatį ir su Juo sudarytas sandoras, ir 2) kurti tokią aplinką, kuri padėtų jiems tai atminti.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Pakartoto Įstatymo 6:1–9; 11:18–21. Mozė duoda nurodymus izraelitams tam, kad padėtų jiems atminti savo sandoras. Jis nurodo gimdytojams mokyti savo vaikus jo žodžių.
 - b. Pakartoto Įstatymo 6:10–12; 8:1–20. Mozė izraelitams primena apie Dievo jiems suteiktas palaimas. Jis įspėja juos, kad jie pražus, jei nepaklus Dievo įsakymams ir nebeprisimins Jo.
 - c. Pakartoto Įstatymo 32:1–4, 15–18, 30–40, 45–47. Mozė izraelitams pataria nepamiršti savo išgelbėjančios Uolos (Jėzaus Kristaus).
2. Papildomi skaitiniai: Pakartoto Įstatymo 4; 7:1–4; 13:1–8; 34.
3. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, iš namų atsineškite skyrelyje „Dėmesį sutelkianti veikla“ aprašytus daiktus.

Siūloma pamokos eiga

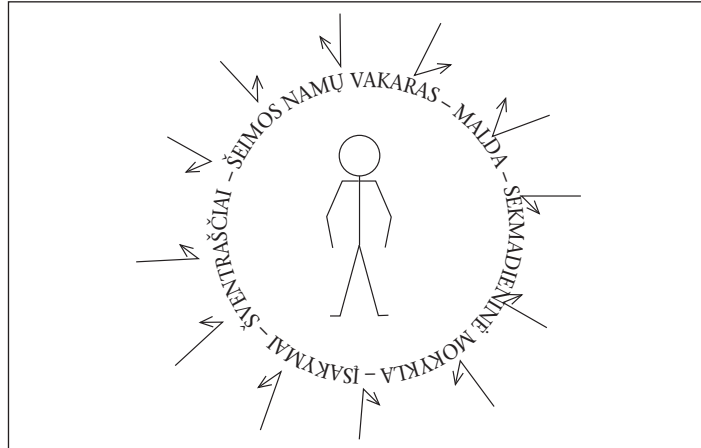
Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Išdėliokite iš namų atsineštus daiktus, kurie primena jums apie Viešpatį bei apie su Juo sudarytas sandoras. (Tokie daiktai gali būti Šventraščiai, paveikslėliai, knygos ar muzikiniai įrašai.) Pasakykite klasės nariams, kodėl šie daiktai jums svarbūs. Paaiškinkite, kad dalis šios pamokos bus skirta aptarti tam tikrus daiktus, kuriuos senovės izraelitai naudojo kaip priminimą apie Viešpatį ir apie savo sandoras su Juo. Pažymėkite, jog fiziniai daiktai ir mums gali pasitarnauti kaip geras priminimas.
2. Užrašykite lentoje tokius žodžius:

Suklaidinti, suvedžioti, įtraukti į žabangas, apgauti, praryti, vilioti, gundyti, nuliūliuoti, itūžti, apakinti, meluoti, meilikauti, sunaikinti

- Ką bendra turi visi šie žodžiai? (Viena bendra ypatybė yra ta, kad visi jie apibūdina Šėtono taktikas, mėginant atitraukti mus nuo Viešpaties.)
- Tegul klasės narys perskaito DS 76:28–29. Paaiškinkite, jog šios eilutės yra iš Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui duoto apreiškimo. Ką galime daryti, kad apsisaugotume nuo Šėtono įtakos? (Iliustracijai kai kurių dalykų, kuriuos, saugodamiesi Šėtono pagundų, galime daryti, panaudokite tokią diagramą.)

Papaiškinkite, jog Pakartoto Įstatymo knygoje Mozė mokė izraelitus, kaip sukurti tokią aplinką, kuri padėtų jiems atsilaikyti prieš Šėtono pagundas. Šioje pamokoje apžvelgsime Mozės patarimus ir aptarsime, kaip galime juos pritaikyti šiais laikais.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Po 40-ties išmėginimo, drausminimo ir mokymo dykumoje metų Viešpats pasakė, kad jie pasiruošę ižengti į pažadėtąją žemę. Bet pirmiausia Jis turėjo jiems paruošęs svarbių nurodymų. Šiuos nurodymus Mozė pateikė trijuose Pakartoto Įstatymo knygoje užrašytuose pamoksluose.

Šiuose pamoksluose Mozė apžvelgė 40 metų trukusią Izraelio kelionę po dykumą, jų išvadavime pripažindamas Dievo ranką. Taip pat Mozė aptarė Izraelio, kaip išrinktosios Dievo tautos, pareigas. Jis pabrėžė, jog jie privalo paklusti Dievo įsakymams, ypač įsakymams atminti Jį ir susilaikyti nuo stabų garbinimo. Mozė įspėjo, kad nors Izraelio vaikai pasiruošę ieiti į pažadėtąją žemę, jeigu jie grįš prie nelabumo, tai praras savo paveldą ir bus išsklaidyti.

1. Mozė duoda nurodymus izraelitams, kad padėtų jiems atminti savo sandoras

Išdėstykite ir aptarkite Pakartoto Įstatymo 6:1–9 ir 11:18–21.

- Pakartoto Įstatymo knygoje užrašyti paskutiniai Mozės žodžiai izraelitams. Jei paskutinįjį kartą turėtumėte kažką pasakyti savo šeimai bei draugams, ką saktumėte?
- Ką Pakartoto Įstatymo 6:5–7 Viešpats įsako izraelitams daryti? Kaip mes galime paimti Raštų žodžius į širdis? Kaip gali gimdytojai veiksmingai mokyti savo vaikus Evangelijos bei padėti jiems išmokyti mylėti Raštus?
- Ką Pakartoto Įstatymo 6:8–9 ir 11:18–20 Mozė patarė izraelitams? (Atkreipkite dėmesį, jog ta žymė, ar ženklas, buvo „pergamentinio popieriaus juostelės, ant kurių buvo užrašytos keturios Šventraščių ištraukos... kurios būdavo suvyniojamos ir pritvirtinamos prie odinio raiščio... užrišamo ant kaktos arba rankos“ [Bible Dictionary, „Frontlets“, 676]).

- Kodėl, jūsų manymu, Mozė liepė žmonėms prisitvirtinti Raštų ištraukas sau tarp akių, ant rankų, ant durų staktų savo namuose ir ant vartų? Kaip tokie nuolatiniai priminimai paveiktų mūsų elgesį? Ką galime padaryti savo namuose, kad tai primintų mums apie Viešpatį ir mūsų su Juo sudarytas sandoras? Ar ant mūsų namų sienų kabantys paveikslai, mūsų skaitomos knygos ir žiūrimos televizijos laidos primena mums apie Viešpatį ar skatina pasaulio troškimus?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė, jog žmonės, „kuriuos veda Kristus, bus atsidadę Kristui... Įeikite į jų namus, ir paveikslai ant sienų, lentynose esančios knygos, ten skambanti muzika, jų žodžiai ir elgesys atskleis, kad jie yra krikščionys.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1985, 6; arba *Ensign*, Nov. 1985, 6–7.)

2. Mozė pataria izraelitams paklusti Dievo įsakymams ir Jį atminti

Išdėstykite ir aptarkite Pakartoto Įstatymo 6:10–12 ir 8:1–20.

- Kokia yra pagrindinė Mozės žinia, kaip užrašyta Pakartoto Įstatymo 6:10–12 ir 8:1–20? Ką reiškia užmiršti Viešpatį? (Žr. Pakartoto Įstatymo 8:10.) Kokios yra Viešpaties užmiršimo pasekmės? (Žr. Pakartoto Įstatymo 8:19.) Kaip galime būti tikri, jog nepamirštame Dievo?
- Kokias sąlygas ar išmėginimus Mozė paminėjo, kaip galinčius taip paveikti žmones, kad šie užmirštų Dievą? (Žr. Pakartoto Įstatymo 6:10–12; 8:10–20.) Kodėl kai kurie žmonės užmiršta Viešpatį po to, kai Jis gausiai juos palaimina? (Žr. Pakartoto Įstatymo 8:17.)

Prezidentas Brigamas Jangas sakė: „Labiausiai dėl [Bažnyčios narių] bijau, kad jie praturtės šioje šalyje, užmirš Dievą ir Jo žmones, nutuks ir išspirs save iš Bažnyčios, ir eis į pragarą. Šie žmonės atlaikys puldinėjimus, plėšimus, skurdą bei visokius persekiojimus ir liks ištikimi. Bet labiausiai bijau, kad jie gali neišlaikyti klestėjimo, o jie kaip tik bus išbandomi turtais, nes taps turtingiausiais šios žemės žmonėmis.“ (Žr. Preston Nibley, *Brigham Young: The Man and His Work* [1936], 128.)

- Kas yra bet kokio mūsų klestėjimo šaltinis? (Žr. Pakartoto Įstatymo 8:18.) Kaip galime naudoti savo turtus prisideddami prie Viešpaties darbo? (Žr. Pakartoto Įstatymo 8:18; JokūboK 2:18–19.)

3. Mozė izraelitams pataria nepamiršti savo išgelbėjimo Uolos (Jėzaus Kristaus)

Išdėstykite ir aptarkite Pakartoto Įstatymo 32:1–4, 15–18, 30–40, 45–47.

- Kas yra ta Uola, apie kurią kalbama Pakartoto Įstatymo 32:3–4? (Jėzus Kristus; taip pat žr. 15, 18 ir 30–31 eilutes.) Kodėl, jūsų manymu, Jėzus Kristus kartais vadinamas Uola? (Žr. Helamano 5:12.)
- Mozė pareiškė, kad „jų uola“ (netikri nedorėlių dievai) neprilygsta „mūsų Uolai“ (Pakartoto Įstatymo 32:31). Kaip „jų uola“ skiriasi nuo „mūsų Uolos“? (Žr. Pakartoto Įstatymo 32:37–40.)
- Ką reiškia statyti ant Uolos? (Žr. Pakartoto Įstatymo 32:46–47; Mato 7:24–27; DS 50:44.) Kaip tai galime padaryti? (Žr. Pakartoto Įstatymo 18:18–19, čia pranašaujama apie Kristaus atėjimą ir kalbama apie būtinybę išiklausyti į Jo žodžius.)

Išvada

Paliudykite apie Gelbėtoją ir išsakykite dėkingumą už su Juo sudarytas sandoras. Pabrėžkite, kaip svarbu atminti Dievą ir laikytis su Juo sudarytų sandorų. Paliudykite, kad viskas, kuo save apsupame – pavyzdžiui, nuotraukos, knygos ir muzika – gali mums stipriai priminti Viešpatį ir su Juo mūsų sudarytas sandoras. Pažymėkite, kad šiais dalykais save apsupame tuo pačiu tikslu, kaip ir senovės izraelitai, ant galvos ar rankos nešioję tuos Šventraščių ritinėlius: kad padėtų mums statyti ant Uolos – padėtų mums atminti Viešpatį bei sekti Juo.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Užsirašyk juos ant durų staktos savo namuose“ (Pakartoto Įstatymo 6:9)

Pakvieskite klasės narius paminėti jų namuose esančius piešinius, plakatus, muzikos įrašus bei kitus daiktus. Tegul kiekvieną daiktą jie priskiria arba prie „+“ (reiškiančio, kad tas daiktas greičiausiai padeda jiems atminti Viešpatį), arba prie „-“ (reiškiančio, kad tas daiktas greičiausiai veda jų širdis tolyn nuo Viešpaties). Galite pasiūlyti klasės nariams tai padaryti kartu su savo šeimomis per šeimos namų vakarą.

2. „Jis tavęs nepaliks“ (Pakartoto Įstatymo 4:31)

- Išpranašavęs, kad izraelitai pasuks garbinti kitus dievus ir bus išsklaidyti (Pakartoto Įstatymo 4:25–28), Mozė pasako ir vilties kupinų žodžių. Ką jis pažada tiems, kurie visa širdimi ieško Viešpaties? (Žr. Pakartoto Įstatymo 4:29–31; Izaijo 49:14–16.) Kaip šis pažadas išsipildė jūsų gyvenime? Ką turime daryti, kad ieškotume Viešpaties visa širdimi ir visa siela?

3. Atsilaikyti prieš neigiamas kitų žmonių įtakas

- Dėl kokio pavojaus Mozė įspėjo Pakartoto Įstatymo 13:6–8 eilutėse? Kaip galime suprasti, kai kas nors bando atitraukti mus nuo Viešpaties? Ką turėtume atsakyti tokiam žmogui?

4. „Tenepasirodo niekas Viešpaties akivaizdoje tuščiomis rankomis“ (Pakartoto Įstatymo 16:16)

- Pakartoto Įstatymo 16:2, 11 ir 16 eilutėse paminėta vieta yra Palapinė, kuri buvo kilnojama šventykla izraelitams. Ruošiantis šventei prie Palapinės, Mozė nurodė tautai nepasirodyti „Viešpaties akivaizdoje tuščiomis rankomis“ (Pakartoto Įstatymo 16:16). Kaip tai galėtume pritaikyti ir mūsų lankymuisi šventykloje? Kaip mes galime taip pasiruošti apsilankyti šventykloje, kad neįeitytume į šventyklą „tuščiomis rankomis“? Kaip toks pasiruošimas padėtų mums šventykloje džiūgauti Viešpaties akivaizdoje? (Pakartoto Įstatymo 16:11.)
- Prezidentas Hovardas V. Hanteris patarė: „Būkime šventyklą lankančiais žmonėmis. Lankymės šventykloje, kiek galime dažniau, pagal asmenines aplinkybes. Tegul jūsų namuose kabo šventyklos nuotrauka, kad ją galėtumėte matyti jūsų vaikai.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1994, 8; arba *Ensign*, Nov. 1994, 8.) Kodėl mums taip svarbu vykti į šventyklą kiek įmanoma dažniau? Kodėl svarbu turėti šventyklos nuotrauką savo namuose?

5. „Jo kapo vietos niekas nežino“ (Pakartoto Įstatymo 34:6)

Žmogus, baigęs rašyti Pakartoto Įstatymo knygą, žinojo tik kad Mozės nebebuvo, todėl pamanė, jog Mozė mirė, kad jį palaidojo Viešpats ir kad niekas nežino, kur jo kapas. Tačiau mes žinome, jog Mozė buvo perkeltas. (Paaiškinimo apie perkeltus asmenis ieškokite 3 Nefio 28:7–9, 37–40.) Biblijos žodyne pateikiamas toks Mozės perkėlimo paaiškinimas:

„Kaip buvo su daugeliu senovės pranašų, taip ir Mozės tarnystė tęsėsi už jo mirtingojo gyvenimo ribų. Drauge su Elija jis atėjo į Atmainymo kalną ir suteikė kunigystės raktus Petriui, Jokūbui ir Jonui (Mato 17:3–4; Morkaus 9:4–9; Luko 9:30; DS 63:21; *History of the Church*, 3:387). Iš šio įvykio, įvykusio prieš Jėzaus prisikėlimą, mes suprantame, kad Mozė buvo perkelta esybė ir nemirė, kaip buvo aprašyta Pakartoto Įstatymo 34 (Almos 45:19). Buvo būtina, kad jis būtų perkeltas, kad turėtų kūną iš mėsos ir kaulų atmainymo metu, kadangi tada prikėlimo dar nebuvo. Jeigu jis būtų buvęs tik dvasia, jis nebūtų galėjęs tame kalne įvykdyti užduotį – suteikti kunigystės raktus mirtingiesiems Petriui, Jokūbui ir Jonui (palyginkite DS 129).“ (Bible Dictionary, „Moses“, 735.)

„Būk stiprus ir ryžtingas“

18
pamoka

Jozuės 1–6; 23–24

Tikslas Paskatinti kiekvieną klasės narį būti stiprų ir ryžtingą gyvenant pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Jozuės 1. Viešpats pašaukia Jozuę pakeisti Mozę ir įsako jam būti stipriam, ryžtingam, studijuoti Raštus ir laikytis įsakymų. Jozuė paruošia izraelitus užimti Viešpaties jiems pažadėtą kraštą.
 - b. Jozuės 3–4; 6. Izraelitai pereina Jordano upę sausa žeme ir sukrauna 12 akmenų kaip šio perėjimo paminklą. Izraelitų tikėjimu sunaikinamas Jerichas.
 - c. Jozuės 23; 24:14–31. Jozuė ir jo žmonės sudaro sandorą tarnauti Viešpačiui.
 2. Papildomi skaitiniai: Jozuės 7; 14.
 3. Paprašykite vieną klasės narį pasiruošti papasakoti apie mūsų dėl Jericho, tarsi jis ar ji būtų tai matęs savo akimis (Jozuės 6). Paprašykite vieną ar du klasės narius pasiruošti papasakoti patyrimą, priminusį jiems apie Dievo galią ir meilę.
 4. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, atsineškite popieriaus lapą, lipnią arba guminę juostelę ir knygą. Jei ketinate paklausti apie spąstus bei pinkles, galite atsinešti nedidelius spąstus, pvz., pelėkautus, kad iliustruotumėte diskusiją.
-

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paaiškinkite, jog ši pamoka yra apie Jozuę, pranašą, kuris vadovavo Izraelio vaikams užkariaujant pažadėtąją žemę. Pašaukęs Jozuę būti pranašu, Viešpats patarė jam: „Būk stiprus ir ryžtingas.“ (Jozuės 1:6.) Šią frazę užrašykite lentoje. Parodykite popieriaus lapą ir knygą. Paprašykite klasės narį pastatyti popieriaus lapą vertikaliai ir pasistengti ant jo viršutinio kraštelio uždėti knygą.

Tam klasės nariui pabandžius tai padaryti, paaiškinkite, jog yra būdas taip sustiprinti popierių, kad šis išlaikytų knygą. Susukite popierių į vamzdelį ir sutvirtinkite jį lipnia arba gumine juoste. Pastatykite tą vamzdelį vertikaliai ant plokščio paviršiaus. Atsargiai ant viršaus uždėkite knygą. (Galite pasipraktikuoti tai padaryti prieš pamoką.)

Paaiškinkite, kad Jozuė tapo stiprus, kai leido Dievui suformuoti jo charakterį. Taip ir mes, jei leisime Dievui formuoti mūsų charakterius, galime tapti stiprūs ir atlikti tai, ką Viešpats nori, jog atliktume.

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Per 40 metų trukusią izraelitų kelionę dykumoje, Mozė davė jiems Dievo įstatymą, buvo Dievo kalbėtojas jiems ir tarnavo jų vedliu. Jis buvo vienintelis vadovas, kurį pažinojo ištisa izraelitų karta. Bet Viešpats paėmė jį kelionės pabaigoje – kaip tik prieš jų didįjį išbandymą. Atsimindamas savo pažadus Izraeliui, Viešpats pakėlė naują vadą Jozuę, kuris sumaniai vadovavo pažadėtosioms žemės užkariavimui ir apgyvenimui.

1. Viešpats pašaukia Jozuę

Išdėstykite ir aptarkite Jozuės 1.

- Jūsų nuomone, su kokiais iššūkiais susidūrė Jozuė, kai Viešpats pašaukė jį perimti vadovavimą izraelitams po Mozės? (Jis turėjo vesti Izraelį užkariauti bei apgyventi Kanaaną, o tai buvo milžiniška užduotis. Taip pat jis turėjo pakeisti didį vadovą.) Ką Viešpats tvirtai pažadėjo Jozuei, kai šis ruošėsi įžengti į pažado žemę? (Žr. Jozuės 1:5.) Kaip šis pažadas gali padėti mums naujuose pašaukimuose ar sunkumuose? Kaip Viešpats jums padėjo tokiose aplinkybėse?
- Kokį įsakymą Viešpats tris kartus pakartojo Jozuės 1:6–9? Ką atlikti, pasak Viešpaties, Jozuei prireiks ryžto bei stiprybės? (Žr. Jozuės 1:7. Pažymėkite, kad nors Jozuei tikrai prireiks ryžto ir drąsos kovoti daugelį karo mėšių, jam taip pat reikės moralinės drąsos – drąsos daryti tai, kas teisinga.) Su kokiais iššūkiais susiduriame šiais laikais, kurie reikalauja stiprybės ir drąsos? Kokius matėte moralinės drąsos pavyzdžius?
- Ką Viešpats liepė Jozuei daryti, kad jam tikrai sektųsi? (Žr. Jozuės 1:8. Paaiškinkite, kad Įstatymo knyga yra Šventraščiai.) Kodėl, jūsų nuomone, Jozuei buvo svarbu studijuoti Raštus, kad sėkmingai įvykdytų savo pašaukimą? Kaip reguliarus Raštų studijavimas mums padeda?

2. Izraelitai pereina Jordano upę sausa žeme; jų tikėjimu sunaikinamas Jerichas

Išdėstykite ir aptarkite Jozuės 3–4 ir 6.

- Kai izraelitams reikėjo keltis per Jordano upę, ji liejosi per krantus. Kaip Viešpats parodė Izarelįo vaikams, kad Jis yra su Jozue lygiai taip, kaip buvo su Moze? (Žr. Jozuės 3:7–8, 14–17; 4:14. Jei reikia, paaiškinkite, jog Sandoros Skrynia – tai nešiojamas altorius, kuriame buvo laikomi šventi raštai, apimantys Mozės raštus ir Dešimties Įsakymų plokštes.) Kaip Viešpats mums rodo, kad Jis veda bei įkvėpia gyvąjį pranašą, kaip ir praeities pranašus?
- Ką nešusieji Skrynią kunigai turėjo padaryti prieš sustojant Jordano vandeniui? (Žr. Jozuės 3:13–17. Nešdami Skrynią jie turėjo įžengti į patvinusią upę.) Kaip Viešpats kartais mūsų paprašo panašių dalykų?

Vyresnysis Boidas K. Pakeris sakė:

„Netrukus po to, kai buvau pašauktas visuotiniu igaliojiniu, nuėjau patarimo pas vyresniąjį Haroldą B. Li. Jis labai atidžiai išklaušė apie mano problemą ir pasiūlė man pakalbėti su prezidentu Deividu O. Makėjumi. Prezidentas Makėjus patarė man, ką turėčiau daryti. Labai norėjau paklusti, bet nemačiau jokios galimybės padaryti taip, kaip jis man patarė.

Grižau pas vyresnį Li ir pasakiau jam, kad nematau jokios galimybės veikti taip, kaip man patarė. Jis tarė: „Tavo bėda yra ta, kad tu nori pamatyti pabai-gą nuo pat pradžios.“ Aš atsakiau, jog norėčiau matyti į priekį bent žingsnį ar du. Tada gavau pamoką visam gyvenimui: „Privalai išmokti eiti iki šviesos krašto, o po to kelis žingsnius į tamsą; tada atsiras šviesa ir apšvies kelią prieš tave.“ („The Edge of the Light“, *BYU Today*, Mar. 1991, 22–23.)

- Kodėl Izraelio tauta, perėjusi Jordano upe, sukrovė 12 akmenų paminklą? (Žr. Jozuės 4:1–9. Jis turėjo liudyti ateities kartoms apie Viešpaties galią, primindamas jiems, kad Viešpats laimins juos taip, kaip ir jų tėvus.) Kokie asmeniniai paminklai primena jums apie Dievo galią jūsų gyvenime? (Atsakymai galėtų būti: sakramentas, Kristaus, šventyklos ar pranašų paveiks-lėliai, Šventraščiai ir dienoraščiuose užrašyti dvasiniai išgyvenimai.) Kaip šie paminklai gali palaiminti kitų žmonių gyvenimus? (Žr. Jozuės 4:21–24.)
- Paliudykite, jog Viešpats atsakys į maldas, suteiks palaimų bei apreiškimų ir įvykdys nuostabių darbų dėl kiekvienos kartos. Paprašykite anksčiau paskirtų klasės narių papasakoti patyrimus, priminusius jiems apie Dievo galią ir meilę.
- Paprašykite anksčiau paskirtą klasės narį papasakoti apie mūšį dėl Jericho, tar-si jis ar ji būtų tai matęs savo akimis (Jozuės 6). Kas privertė nugriūti Jericho sienas? (Žr. Hebrajams 11:30.) Kodėl izraelitų elgesys buvo tikėjimo veiksmas?
 - Kas vieninteliai iš visų Jericho gyventojų išliko gyvi? (Žr. Jozuės 6:17, 22–25; taip pat žr. Jozuės 2:1–15.) Ko galėtume pasimokyti iš Rahabos ir jos šeimos išgelbėjimo?

3. Jozuė ir jo žmonės sudaro sandorą tarnauti Viešpačiui

Išdėstykite ir aptarkite Jozuės 23 ir 24:14–31.

- Savo gyvenimo pabaigoje Jozuė priminė izraelitams, ką Dievas padarė dėl jų. Jozuė taip pat patarė jiems, kaip išvengti dvasinių spąstų ir žabangų. Jei atsi-nešėte nedidelius spąstus, pademonstruokite, kaip jie veikia. Jei jų neatsinešė-te, papasakokite, kaip jie veikia. Ką turime daryti ar žinoti, kad išvengtume spąstų? (Pirmiausia turime suprasti, kad tai spąstai, o tada privalome laikytis nuo jų atokiai.)
- Paskutinėje kalboje Jozuė ragino izraelitus būti atsidavusiems Viešpačiui, o ne prisirišti prie Kanaano tautų likučio (Jozuės 23:8, 12. Atkreipkite dėmesį, kad čia žodžiai *būti atsidavusiems* reiškia susijungti.) Kaip mes galime likti atsidavę Viešpačiui, o ne prisirišti prie pasaulio? Kaip prisirišimas prie Kanaano tautų galėjo izraelitams tapti spąstais ir žabangomis? Su kokiais pasaulio spąstais bei žabangomis mes susiduriame šiais laikais?
- Kokį svarbų patarimą davė Jozuė savo gyvenimo pabaigoje? (Žr. Jozuės 24:14–15.) Kam tarnauti pasižadėjo Jozuė ir izraelitai sudarę sandorą? (Žr. Jozuės 24:15–18, 21–25, 31.) Kodėl žmogus tuo pat metu negali tarnauti ir tikram Dievui, ir pasaulietiniams dievams?
- Kodėl svarbu *šiandien* pasirinkti tarnauti Viešpačiui? Kaip galime parodyti, jog pasirinkome tarnauti Jam?

Vyresnysis Marvinas Dž. Eštonas sakė: „Jozuė primena mums, jog svarbu pri-imti sprendimus nedelsiant: „Rinkitės šiandien, kam tarnausite... bet aš ir ma-no šeima tarnausime Viešpačiui“ (Jozuės 24:15). Ne rytoj, ne tada, kai

prisiruošime, ne tada, kai bus patogu, bet „šiandien“, tuoj pat, rinkitės, kam tarnausite. Tas, kuris kviečia mus sekti paskui, visuomet bus mūsų priešaky su savo Dvasia ir įtaka nustatydamas tempą. Jis nubrėžė ir pažymėjo kursą, atidarė vartus ir parodė kelią. Jis pakvietė mus ateiti pas Jį, ir dabar yra geriausias laikas patirti Jo draugystę. Pasukti tuo kursu ir pasilikti jame geriausiai galime darydami tai, ką darė Jėzus – visiškai pasišvęsdami vykdyti savo Tėvo valią.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1983, 41; arba *Ensign*, May 1983, 30–31.)

Išvada

Jozuė, išsakydamas savo paskutinį patarimą izraelitams, davė jiems tokį pat nurodymą, kokį Viešpats davė jam, kai pašaukė būti pranašu, – kad būtų stiprūs ir ryžtingi (Jozuės 23:1–6). Tas nurodymas tiek pat tinka šiandien, kiek tiko ir tuomet, kadangi visi dalyvaujame svarbioje dvasinėje gėrio ir blogio kovoje.

Vyresnysis Ezra Taftas Bensonas sakė, jog saugumui ir taikai yra būtini du principai: „Pirma, pasitikėjimas Dievu; o antra, pasiryžimas laikytis įsakymų, tarnauti Viešpačiui, daryti, kas teisinga... Apreiškimuose Viešpats labai aiškiai pasakė, jog nors ateina pavojingi laikai, nors mus apsups pagundos ir nuodėmės, nors visur bus nesaugu, nors žmonių širdys nuvils juos ir nerimas pripildys jų sielas, jei tik mes pasitikėsime Dievu ir laikysimės Jo įsakymų, mums nereikės bijoti.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1950, 146.)

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildoma siūloma pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Užimti sėkmingo vadovo vietą

- Daug žmonių, tokių kaip Jozuė ir Brigamas Jangas, buvo pašaukti užimti didžiųjų vadovų vietą. Su kokiais iššūkiais jie galėjo susidurti? Kas, jūsų manymu, padėjo jiems pasiekti sėkmę? Ką mes galime daryti, kad padėtume sau būti sėkmingais, kai ateiname po ko nors, kas buvo mus pranokęs igūdžiais darbe, bažnyčioje, mokykloje arba namuose?

2. Asmeninių nuodėmių padariniai kitiems žmonėms

- Papasakokite istoriją apie Achaną iš Jozuės 7 skyriaus. Dėl Achano nepaklusnumo mūšyje Ajo žmonės sumušė izraelitus (Jozuės 7:1–5). Ką padarė Achanas, kas tapo to pralaimėjimo priežastimi? (Žr. Jozuės 7:20–21. Jis užtraukė Izraeliui Viešpaties nemalonę tuo, kad nepakluso Jam paimdamas iš Jericho rūbus ir pinigus.)
- Ko Achano nuodėmės padariniai moko mus apie tai, kaip mūsų asmeninės nuodėmės gali paveikti kitus žmones? Kodėl klaidinga galvoti, kad tai, ką darome, yra tik mūsų reikalas ir niekam kitam nepadarys žalos? (Galite pateikti tokius pavyzdžius, kaip vieno žmogaus veiksmai paveikia kitus: Girto vairuotojo padaryta avarija gali paveikti gyvenimus nekaltų žmonių, kurie sužalojami tame eismo įvykyje. Dėl žmogaus, kuris trukdo Sekmadieninės mokyklos klasės pamokai, kitiems sunku susitelkti ir pajusti Dvasią. Padaręs seksualinę nuodėmę ar negyvenantis pagal Išminties Žodį žmogus atneša skausmą ir kančias kitiems. Neištikimas sutuoktinis gali sulaužyti šeimą ir labai išskaudinti nekaltus šeimos narius. Atskyri Bažnyčios nariai, nesilaikydami Viešpaties įsakymų, gali sulaukyti Viešpaties palaimas visai Bažnyčiai.)

Vyresnysis Džeimsas E. Faustas sakė: „Asmeniniai pasirinkimai nėra tik asmeniniai; jie visi atneša pasekmes visuomenei... Mūsų visuomenę sudaro bendra visuma to, ką milijonai asmenų daro savo asmeniniuose gyvenimuose. Ta bendra asmeninių poelgių visuma atneša didžiules pasekmes visuomenei visame pasaulyje. Nėra visiškai asmeninių pasirinkimų.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1987, 101; arba *Ensign*, May 1987, 80.)

3. Kalebas gauna Hebrono žemę

- Jozuės 14 skyriuje pasakojama, kaip Kalebas iš Jozuės gavo Hebrono žemę. Kodėl Kalebas gavo Hebrono žemę? (Žr. Jozuės 14:6–14. Atkreipkite dėmesį, kad frazė „buvo ištikimas Viešpačiui“ pasikartoja 8, 9 ir 14 eilutėse.)

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas išsakė savo žavėjimąsi Kalebu ir pasiūlė kelias pamokas, kurių galime iš jo pasimokyti:

„Iš Kalebo pavyzdžio galime išmokti labai svarbių pamokų. Kaip Kalebas turėjo stengtis iš visų jėgų išlikti atsidavęs bei ištikimas, kad gautų savo paveldą, lygiai taip ir mes turime atminti, kad, nors Viešpats mums pažadėjo vietą savo karalystėje, visada privalome pastoviai bei ištikimai stengtis būti verti to atlygio.

Kalebas baigė savo jaudinantį pareiškimą prašymu ir iššūkiu, su kuriuo mano širdis visiškai sutinka. Milžinai anakiečiai vis dar gyveno pažadėtoje žemėje, ir juos reikėjo nugalėti. Ir pasakė Kalebas, kuriam tada buvo 85 metai: „Duok man tą aukštumą sritį“ (Jozuės 14:12).

Dabar tą patį jaučiu dėl šio darbo. Mūsų laukia didingi iššūkiai, milžiniškos galimybės. Aš sveikinu tą jaudinančią perspektyvą ir noriu nuolankiai Viešpačiui pasakyti: „Duok man tą aukštumą sritį, duok man tuos iššūkius.“ (Žr. Conference Report, Oct 1979, 115; arba *Ensign*, Nov. 1979, 79.)

4. „Rinkitės šiandien, kam tarnausite“

Jei įmanoma, pamokoje galite parodyti šešių minučių trukmės filmuką „Choose You This Day Whom Ye Will Serve“ apie arabiškų žirgų paklusnumo išmėginimą alkio ir troškulio metu iš vaizdo kasetės *Old Testament Video Presentations* (53224).

Tikslas Paskatinti klasės narius ieškoti įtakos, kuri stiprins jų norą gyventi pagal Evangeliją šiame daug iššūkių metančiame pasaulyje.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Teisėjų 2:6–23. Atsimetimo ciklas prasideda, kai augančioji Izraelio vaiku karta palieka Viešpatį, kad tarnautų aplinkinių tautų dievams.
 - b. Teisėjų 4:1–16. Viešpats įsako Barakui išvaduoti izraelitus iš Kanaano karaliaus Jabino priespaudos (4:1–7). Tas sutinka eiti, jei Debora eis su juo (4:8–9). Debora ir Barakas išgelbsti Izraelį nuo kanaanitų (4:10–16).
 - c. Teisėjų 6–7. Viešpats įsako Gideonui išvaduoti Izraelį nuo midjaniečių (6:1–24). Jis su kitais 10 vyrų naktį sunaikina Baalo aukurą (6:25–35). Viešpats užtikrina Gideoną dėl savo pagalbos parodydamas jam du ženklus (6:36–40). Gideonas ir kiti 300 vyrų išvaduoja Izraelį nuo midjaniečių (7:1–25).
 - d. Teisėjų 13–16. Angelas nurodo Samsono gimdytojams auginti jį kaip nazyrą (13:1–25). Samsonas įvykdo didžiųjų žygdarbių, tačiau sulaužo daugelį savo, kaip nazyro, įžadų (14–15). Samsonas pasiduoda Delilos vilionėms; jam nukerpami plaukai, ir jis tampa silpnas, patenka į filistinų nelaisvę ir žūsta nugriaudamas jų šventyklą (16:1–31).
 2. Papildomi skaitiniai: „Teisėjų knyga“, Raštų rodyklė, p. 183.
 3. Galite paprašyti klasės narius pasiruošti apibendrinti vieną ar daugiau šioje pamokoje aptariamų Raštų pasakojimų.

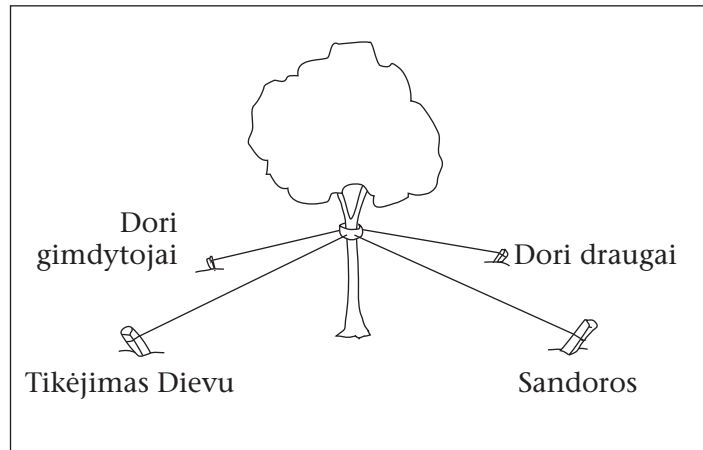
Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pasakojo, jog kartą savo kieme pasodino jauną medelį, bet nepasirūpino įkalti palaikančių kuolų, kurie padėtų medeliui augti tiesiai. Po kurio laiko dėl pučiančio vėjo medelis išaugo labai palinkęs į vieną pusę. Prezidentas Hinklis tada suvokė, kad, jeigu jis būtų pririšęs medelį prie kuolų, tai būtų palaikę medelį, kol šis sustiprės pakankamai, kad atsilaikytų prieš vėją savo jėgomis. (Žr. Conference Report, Oct. 1993, 77–78; arba *Ensign*, Nov. 1993, 59.)

Paaiškinkite, jog kartais mes esame kaip tas jaunas medelis ir negalime prieš vėją (Šėtono gundymus) atsilaikyti savo jėgomis. Iš Teisėjų knygos mokomės apie kai kuriuos iš tų „kuolų“, galinčių mus palaikyti. Lentoje nupieškite mažą medelį, pririštą prie keturių palaikančių kuolų. Šios pamokos eigoje nagrinėdami keturis Šventraščių pasakojimus, kuolus pažymėkite taip:

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

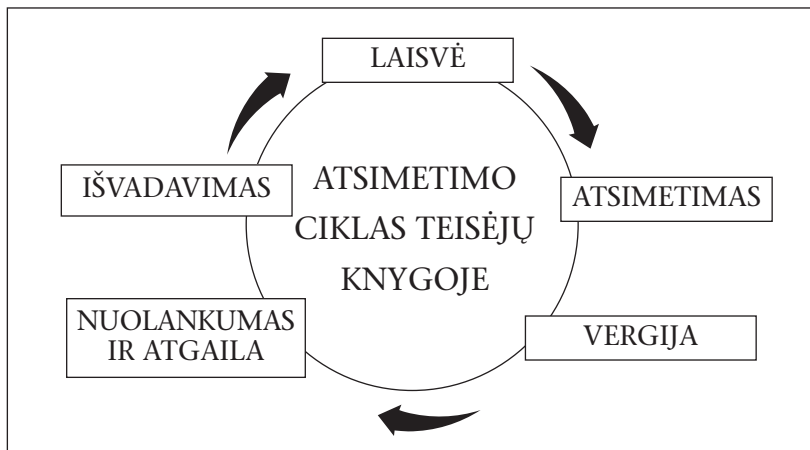
Jozuės vedami, izraelitai užkariavo didžiąją pažadėtosios žemės dalį. Po Jozuės mirties Izraelis nebuvo suvienytas ir neturėjo vieno vadovo iki pat pranašo Samuelio ir karaliaus Sauliaus dienų. Per šį laikotarpį Izraelio vadovais ir kariuomenės vadais tarnavo 12 teisėjų. Daugelio šių teisėjų valdymas baigėsi tragiškai, kai Izraelis daugelį kartų sukosi atsimetimo, vergijos, atgailos ir išvadavimo cikle.

Kaip priešingybė tragiškoms šios istorijos dalims yra pasakojimai apie žmones, kurie išliko ištikimi ir tuo parodė gerą pavyzdį, kaip naudoti tikėjimą ir būti drašiams atsimetusiame nuo Dievo pasaulyje. Debora ir Gideonas abu buvo dori teisėjai, kuriuos Viešpats iškėlė, kad išvaduotų Izraelį. Kanaaniečių armiją Izraeliui pavyko sutriuškinti daugiausia dėl Deboros tikėjimo. Gideonas pasikliovimas Viešpačiu leido jo 300 vyrų kariuomenei stebuklingai nugalėti midjaniečius.

1. Dorų gimdytojų stiprybė ir padariniai, palikus jų parodytą kelią

Išdėstykite ir aptarkite Teisėjų 2:6–23.

- Teisėjų knygoje pasakojama apie tai, ką Izraelio vaikai patyrė per kelis teismo ir atsimetimo ciklus (žr. schemą „Atsimetimo ciklas Teisėjų knygoje“, p. 88). Kaip auganti izraelitų karta pradėjo atsimetimo ciklą? (Ypač žr. Teisėjų 2:10, 12, 17, 20 ir 22. Pasiūlykite klasės nariams šiose eilutėse pažymėti raktinius žodžius. Nurodykite, kad Izraelio vaikai paliko Dievą ir savo tėvų kelius bei sandoras.)
- Kodėl kartais vaikai palieka teisius savo gimdytojų mokymus bei gyvenimo būdą? Kaip gimdytojai gali padėti savo vaikams išlikti ištikimiems? Kaip gimdytojai ar kiti šeimos nariai sustiprino jūsų norą gyventi teisiai?
- Kaip galime atpažinti ankstyvus atsimetimo ženklus? Kaip atskiras asmuo gali nutraukti atsimetimo ciklą? Kaip galime tinkamai padėti savo šeimos nariui ar draugui, kuris, kaip atrodo, pradeda tolti nuo tiesos?

2. Debora – doro draugo teikiamos stiprybės pavyzdys

Trumpai apžvelkite pasakojimą apie Deborą ir Baraką iš Teisėjų 4:1–16, arba tegul tai padaro iš anksto paskirtas klasės narys.

- Ką Viešpats įsakė atlikti Barakui? (Žr. Teisėjų 4:6–7.) Ką Barakas manė apie šį pavedimą? Su kokia sąlyga Barakas sutiko eiti į mūšį prieš Sisera ir jo 900 kovos vežimų? (Žr. Teisėjų 4:8.) Kodėl, jūsų manymu, Barakas buvo pasiryžęs susitikti su Sisera, jei Debora eitų su juo?
- Kokį išpūdį jums daro Debora? Kokių savybių ji turėjo, kurių galbūt trūko Barakui? (Žr. Teisėjų 4:4–9, 14.)
- Ko galėtume iš Deboros pasimokyti apie tai, ką reiškia būti tikru draugu? (Galime pasimokyti to, kad tikri draugai mus įkvėpia paklusti Viešpačiui ir suteikia mums stiprybės daryti tai, kas teisu.) Kaip jūsų draugai jums pagelbėjo sunkioje padėtyje ar padėjo paklusti Viešpaties įsakymams? Kaip galime būti geresni draugai kitiems?

Pasiūlykite klasės nariams užsirašyti savo draugų vardus ir savęs paklausti 1), ar jie savo draugams yra kaip Debora ir 2) ar tie draugai jiems yra kaip Debora.

3. Gideonas – tikėjimo Dievu stiprybės pavyzdys

Trumpai apžvelkite pasakojimą apie Gideoną iš Teisėjų 6–7 arba tegul tai padaro iš anksto paskirtas klasės narys.

- Ką Viešpats įsakė atlikti Gideonui? (Žr. Teisėjų 6:14.) Ką pirmiausiai atsakė Gideonas? (Žr. Teisėjų 6:15.)
- Kaip Viešpats užtikrino Gideoną, kad tai Jis, Viešpats, įsakė jam išvaduoti Izraelį ir kad Jis bus su juo bei jam padės? (Žr. Teisėjų 6:16–23, 36–40; 7:9–15.)
- Kai Gideonas patikėjo, kad Viešpats iš tiesų įsakė jam išvaduoti Izraelį, jis išėjo vykdyti įsakymo tikėdamas. Kodėl Viešpats norėjo, kad Gideonas 32000 vyrų kariuomenę prieš mūšį su midjaniečiais būtų sumažinta iki 300 vyrų? (Žr. Teisėjų 7:2. Viešpats norėjo, kad izraelitai pasitikėtų Juo ir suvoktų ne savo, bet Jo galią.) Kaip šiais laikais Viešpats mus moko pasitikėti Juo ir suvokti Jo galią?
- Kas įvyko, kai Gideonas ir jo 300 vyrų susitiko su midjaniečiais? (Žr. Teisėjų 7:16–23.) Kodėl, jūsų nuomone, Gideonas liepė savo vyrams šaukti: „Kalavijas

už Viešpatį ir Gideoną“? (Teisėjų 7:20. Gideonas žinojo – ir norėjo, kad jo vyrai žinotų – kad Viešpats yra su jais.)

- Ko galime pasimokyti iš Gideono? Kaip Viešpats yra padėjęs jums atlikti ką nors, ką Jis liepė atlikti ir kas buvo labai sunku? (Klasės nariams pasidalinus savo patirtimi, paliudykite, jog, kai Viešpats įsako mums ką nors padaryti, Jis padeda mums tai atlikti.)

4. Samsonas – sandorų stiprybės ir jų sulaužimo pasekmių pavyzdys

Trumpai apžvelkite pasakojimą apie Samsoną iš Teisėjų 13–16 arba tegul tai padaro iš anksto paskirtas klasės narys.

- Kaip bevaikė Samsono motina sužinojo, jog turės sūnų? (Žr. Teisėjų 13:2–3.) Ką angelas pasakė Samsono motinai apie jos būsimą sūnų? (Žr. Teisėjų 13:4–5. Paaiškinkite, kad nazyrai sudarydavo sandoras su Viešpačiu atsiskirti nuo pasaulio dalykų ir pasišvęsti Jam. Nazyro įžadas aprašytas Skaičių 6:2–6, 8.)
- Kokias palaimas Viešpats suteikė Samsonui, kad padėtų jam įvykdyti savo misiją – išvaduoti Izraelį iš filistinų? (Žr. Teisėjų 13:24–25; 14:5–6, 19; 15:14–15. Viešpats jam suteikė dvasinės ir fizinės stiprybės.)
- Būdamas nazyras ir Izraelio namų narys, Samsonas su Viešpačiu sudarė sandoras. Tačiau netrukus jis sulaužė nazyro įžadą bei savo, kaip Izraelio namų nario, sandoras. Kokius įžadus ir sandoras jis sulaužė? (Kai kurios Samsono sulaužytos sandoros pateiktos žemiau.)
 - a. Jis vedė žmoną ne iš Izraelio sandoros namų (Teisėjų 14:1–3).
 - b. Permiegodamas su paleistuve, jis pasielgė amoraliai (Teisėjų 16:1).
 - c. Jis leido, kad jam nukirptų plaukus (Teisėjų 16:4–20).
- Kokios buvo pasekmės to, kad Samsonas sulaužė savo sandoras? (Žr. Teisėjų 16:17–21. Jis prarado savo dvasinę bei fizinę stiprybę, ir filistinai surakino bei apakino jį. Jei reikia, paaiškinkite, kad Samsono fizinės stiprybės šaltinis nebuvo jo plaukai. Tikriausiai sakant jo plaukai buvo jo sandoros su Viešpačiu ženklas, ir kada plaukus nukirpo, Viešpats paėmė jo fizinę stiprybę, kadangi sandora buvo sulaužyta.) Kas įvyksta, kai sulaužome savo sandoras? Kokie yra mūsų sandorų su Viešpačiu ženklai?
- Mūsų su Viešpačiu sudarytos sandoros turėtų būti stiprybės, vadovavimo ir ryžto šaltinis. Kokias sandoras mes sudarome su Viešpačiu? Kaip šios sandoros jus stiprina? (Sandoros stiprina mus padėdamos atsispirti Šėtono pastangoms mus apakinti ar surakinti.)
- Samsonas turėjo dideles galimybes. Paskelbęs apie jo gimimą angelas sakė, kad Samsonas pradės vaduoti Izraelį iš filistinų. Viešpats palaimino jį daugeliu dovanų, taip pat ir didele fizine stiprybe. Dėl kokių vidinių silpnybių įvyko jo žlugimas? (Žr. Teisėjų 15:7; 16:1; DS 3:4. Atsakymai gali būti: nuolaidžiavimas savo silpnybėm, amoralumas, keršto siekimas bei sandorų laužymas.) Kaip galime nugaltėti savo silpnybes, trukdančias mums pasinaudoti visomis savo galimybėmis?

Išvada

Paaiškinkite, kad Jozuės knygoje pasakojama apie tai, jog izraelitai kovėsi ir laimėjo daugelį mūšių prieš kanaaniečius. Tačiau Teisėjų knygoje pasakojama, kad izraelitai ėmė pralaimėti dvasines kovas, leisdami, kad kanaaniečių pasaulietinio gyvenimo būdas ir netikrų dievų garbinimas darytų jiems įtaką. Mes susiduriame

su panašiomis dvasinėmis kovomis. Paliudykite, jog galime laimėti tose kovose, jeigu 1) einame dorų gimdytojų bei protėvių nurodytais keliais, 2) ieškome gerų draugų, 3) stipriname savo tikėjimą Viešpačiu, ir 4) laikomės savo sandorų.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Kiek gimdytojai prisideda prie savo vaikų pasaulietiško (Teisėjų 1:28)

- Tai, kad auganti izraelitų karta nepasiliko ištikima, įvyko ne dėl jų vienu kaltės. Kaip, pagal Teisėjų 1:21, 27–33 ir 2:1–4, buvo padėtas pagrindas vaikų nuopoliui? (Tas pagrindas buvo padėtas tada, kai gimdytojai neišvarė kanaaniečių. Nors patys gimdytojai buvo pakankamai stiprūs atsispirti juos supančio pasaulio įtakoms, jų vaikai nebuvo tokie.)
- Kaip kai kurie šiandienos gimdytojai palieka savo vaikus pasaulio įtakai, tuo darydami tokią pat klaidą, kokią padarė augančios izraelitų kartos gimdytojai? (Paraginkite atsakinėti su konkrečiais pavyzdžiais.)

2. Stebuklai mūsų dienomis

- Kodėl kai kurie žmonės, kaip ir Gideonas, mano, jog Viešpats darė daugiau nuostabių darbų praėjusiose kartose nei jų kartoje? (Žr. Teisėjų 6:13.) Koks yra mūsų vaidmuo vykdant stebuklus? (Žr. Moronio 7:35–38.) Iš kur jūs žinote, kad Dievas ir šiais laikais vykdo stebuklus? Kaip galime geriau suvokti „mažus“ stebuklus savo gyvenime?

3. „Izraelis tik girtuši man“ (Teisėjų 7:2)

- Kodėl Viešpats įsakė Gideonui pasiūsti namo daugumą savo karių prieš susiremiant su midjaniečiais? (Žr. Teisėjų 7:2.) Kaip kai kurie iš mūsų šiais laikais „giriamės prieš Viešpatį“? (Užuot supratus, kad mūsų palaimos ir stiprybė ateina iš Viešpaties, kai kas iš mūsų tvirtina, kad visa, ką turi, užsidirbo savo pastangomis.) Kaip galime įveikti šią problemą?

4. Atsispyrimas pagundoms

- Kodėl Samsonas, žinodamas, kad Delila tris kartus bandė jį išduoti, patikėjo jai savo stiprybės paslaptį? (Žr. Teisėjų 16:15–17.) Palyginkite Samsono atsakymus Delilai su Juozapo atsakymais Potifaro žmonai (Pradžios 39:7–12). Kaip galime atsispirti nuolatinėms pagundoms ar jas nugalėti?

„Visas miestas... žino, kad esi kilni moteris“

20
pamoka

Rūtos; 1 Samuelio 1

Tikslas Paskatinti klasės narius sekti teisiais Rūtos, Noomės ir Onos pavyzdžiais.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Rūtos 1–2. Po vyro mirties, Rūta palieka savo namus ir eina į Betliejų su savo anyta Noome. Betliejuje Rūta dirba Boazo, kuris elgiasi su ja maloniai, laukuose.
 - b. Rūtos 3–4. Rūta atsigula prie Boazo kojų, ir šis pažada ją vesti. Jie susituokia ir jiems gimsta kūdikis. Tarp jų palikuonių yra karalius Dovydas ir Jėzus Kristus.
 - c. 1 Samuelio 1; 2:1–2, 20–21. Viešpats palaimina Oną sūnumi, kurį ji, kaip pažadėjusi, atiduoda Viešpačiui. Vėliau ji palaiminama su dar daugiau vaikų.
2. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, atneškite į klasę po popieriaus lapą ir šratinuką ar pieštuką kiekvienam klasės nariui.
3. Jei įmanoma, pamokoje galite parodyti trijų minučių trukmės filmuką „Hannah’s Faith“ iš vaizdo kasetės *Old Testament Video Presentations* (53224).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Kiekvienam klasės nariui duokite po popieriaus lapą ir šratinuką ar pieštuką.

Paaiškinkite, kad nors Rūtos knyga trumpa, ji aiškiai parodo, kad Rūta buvo dora moteris. Tada užduokite šiuos klausimus ir tegul visi klasės nariai užrašo savo atsakymus ant popieriaus lapo:

- Jeigu reikėtų jūsų charakterį apibūdinti vos keliais žodžiais, kokie žodžiai, jūs norėtumėte, kad tai būtų? Kokį vieną dalyką galite padaryti šią savaitę, kad priartėtumėte prie to norimo apibūdinimo?

Paaiškinkite, kad šioje pamokoje aptarsite doras Rūtos ir kitų dviejų moterų, Noomės ir Onos, savybes.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Rūta palieka savo namus, kad eitų į Betliejų su Noome

Išdėstykite ir aptarkite Rūtos 1–2.

- Kodėl Noomė ir jos šeima išsikėlė gyventi į Moabą? (Žr. Rūtos 1:1–2.) Kodėl Noomė po savo vyro ir sūnų mirčių grįžo į Betliejų? (Žr. Rūtos 1:6. Betliejus buvo jos gimtas miestas, o badas jame baigėsi.)

- Gyvendami Moabe Noomės sūnūs vedė Orpą ir Rūtą, kurios buvo moabitės (Rūtos 1:4). Kaip Noomė išreiškė meilę savo marčiomis ir rūpinimasi jomis, kai šios pasisiūlė kartu su ja grįžti į Betliejų? (Žr. Rūtos 1:7–13.) Ko galime pasimokyti iš Noomės rūpinimosi savo marčiomis, kas galėtų padėti mums savo šeimos santykiuose?
- Viena iš marčių, Orpa, grįžo pas savo šeimą, bet kita, Rūta, atkakliai prašė leisti jai eiti į Betliejų kartu su Noome. Ką sužinome apie Rūtą iš jos pažado Noomei, kaip tai užrašyta Rūtos 1:16–17? (Ji buvo mylinti, ištikima ir pasiryžusi aukotis moteris.) Kaip galime parodyti didesnę ištikimybę ir lojalumą savo šeimose? Kaip galime parodyti didesnę nesavanaudiškumą, kaip tai padarė Rūta?
- Ko atsisakė Rūta, išeidama su Noome į Betliejų? (Atsakymai galėtų būti: atsisakė savo šalies, šeimos, draugų ir religijos.) Ką Rūta igijo išėjusi su Noome? (Jėzaus Kristaus Evangeliją; žr. pirmą papildomą mokymo idėją.) Ko galime pasimokyti iš Rūtos apie aukojimąsi dėl Evangelijos?
- Kaip, atėjusi į Betliejų, Rūta aprūpindavo save ir Noome maistu? (Žr. Rūtos 2:2. Galite paaiškinti, kad buvo leidžiama rinkti varpas, pasilikusias laukuose po derliaus nuėmimo.) Kieno laukuose Rūta rinko varpas paskui plovėjus? (Žr. Rūtos 2:1, 3.) Kodėl Rūta Boazui padarė gerą išpūdį? (Žr. Rūtos 2:5–7, 11. Bozas matė, kad Rūta – uoli darbininkė. Taip pat jis žinojo apie visa, ką Rūta padarė dėl Noomės.) Kaip Bozas parodė Rūtai savo gerumą? (Žr. Rūtos 2:8–9, 14–16.)
- Kaip Rūta, grįžusi po varpų rinkimo, atskleidė savo nesavanaudiškumą? (Žr. Rūtos 2:14, 17–18. Rūta parnešė namo Noomei savo surinktus javus, taip pat ji atnešė jai po pietų likusio maisto.) Kaip kiti žmonės yra palaiminę jus savo nesavanaudiškais poelgiais?

2. Rūta ir Bozas susituokia ir jiems gimsta kūdikis

Išdėstykite ir aptarkite Rūtos 3–4.

- Noomė pataria Rūtai atlikti ritualą, kurio rezultatas būtų, kaip ji tikisi, Rūtos ir Boazo vedybos (Rūtos 3:1–5). Atsiguldama prie Boazo kojų Rūta iš esmės pasiūlė jam ją vesti. Ką Rūtos paklusnumas Noomės patarimui parodo apie jos jausmus Noomei?
- Kaip reagavo Bozas, kai pabudęs rado Rūtą, gulinčią prie jo kojų? (Žr. Rūtos 3:8–15. Atkreipkite dėmesį, kad Rūtos žodžiai „uždenk drabužiu savo tarnaitę“ reiškė „gink, globok mane, rūpinkis manimi“.) Su kokia sąlyga Bozas sutiko vesti Rūtą? (Žr. Rūtos 3:11–13. Paaiškinkite, jog Rūtos vyrui mirus, jo artimiausias giminaitis vyras turėjo vesti Rūtą. Bozas nebuvo artimiausias giminaitis, bet sutiko vesti Rūtą, jei artimiausias giminaitis nenorės to padaryti.)
- Kokią reputaciją Rūta turėjo tarp Betliejaus gyventojų? (Žr. Rūtos 3:11.) Kaip tokia reputacija pagelbėjo jai jos santykiuose su Boazu? Kodėl yra svarbu, kad mūsų šeimos nariai, draugai ir kaimynai žinotų, ką mes tikime ir kokias vertybes stengiamės palaikyti?
- Ką padarė Bozas po to, kai pažadėjo Rūtą vesti? (Žr. Rūtos 3:15; 4:1–8.) Kaip Bozas parodė esąs sąžiningas žmogus? (Žr. Rūtos 4:9–10, 13. Jis išpildė savo pažadą Rūtai ir įvykdė savo visuomeninę priedermę prieš jos velionį vyrą.)

- Koks žymus Izraelio karalius buvo Rūtos ir Boazo palikuonis? (Karalius Dovydas yra vienas ir jų provaikaičius; žr. Rūtos 4:17, 21–22.) Kas dar yra Rūtos ir Boazo palikuonis? (Jėzus Kristus; žr. Mato 1:5–16; Jono 7:42.)
- Vyresnysis Tomas S. Monsonas pavadino Rūtą didvyre (Žr. Conference Report, Oct. 1974, 156; arba *Ensign*, Nov. 1974, 108). Kokia prasme, jūsų manymu, Rūta buvo didvyre? (Vyresnysis Monsonas sakė, kad Rūta yra atsidavimo bei ištikimybės pavyzdys. Tegul klasės nariai pasiūlo kitų prasmių, kodėl Rūta yra didvyre.)

3. Viešpats palaimina Oną sūnumi, kuri jį, kaip pažadėjusi, atiduoda Viešpačiui

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 1.

- Elkanos žmona Ona buvo bevaikė. Kasmė šventykloje ji verkė ir meldė sūnaus (1 Samuelio 1:1–7). Ką Ona pažadėjo Viešpačiui, kaip tai aprašyta 1 Samuelio 1:11? Ką iš šio pažado galime sužinoti apie Oną? (Ji buvo didelio tikėjimo moteris; klasės nariai gali pasiūlyti ir kitų atsakymų.)
- Kas pastebėjo Oną, besimeldžiančią šventykloje? (Žr. 1 Samuelio 1:9–12.) Ką apie jos pažadą Viešpačiui pasakė Elis? (Žr. 1 Samuelio 1:17.) Kaip Ona pasijuto išgirdusi Elio žodžius? (Žr. 1 Samuelio 1:18.) Kaip Bažnyčios vadovai gali mums padėti, kai esame kuo nors varginami?
- Ona sakė Eliui, kad ji liejo „savo širdį Viešpačiui“ (1 Samuelio 1:15). Ką galėtume padaryti, kad mūsų maldos taptų nuoširdesnės ir prasmingesnės?
- Kas įvyko, kaip atsakymas į Onos pažadą Viešpačiui? (Žr. 1 Samuelio 1:19–20.) Kaip Ona, Samueliui gimus, įvykdė savo pažadą? (Žr. 1 Samuelio 1:21–28.) Ką mes pažadame Viešpačiui? (Atsakymai gali būti susiję su mūsų sandoromis, kurias su juo sudarome krikšto metu bei šventykloje.) Ko galime pasimokyti iš Onos, kas padėtų mums uoliai laikytis tų pažadų?
- Kaip, jūsų manymu, Ona jautėsi atiduodama Samuelį Viešpaties tarnysten? Ko Viešpats mūsų prašo, kad jam atiduotume? Su kokiais jausmais turėtume atiduoti jam tai, ko jis prašo? (Turėtume atiduoti noriai, atmindami, jog visa, ką turime, gavome iš Viešpaties.)
- Ona, atvedusi Samuelį šventyklon, atnašavo atnašas ir giedojo giesmes Viešpačiui (1 Samuelio 1:24–25, 28; 2:1–2). Kodėl, jūsų nuomone, svarbu atminti padėkoti Viešpačiui už jo teikiamas mums palaimas?
- Ona laukė daugelį metų, kol buvo palaiminta vaikelium (1 Samuelio 1:2; 2:21). Kokie kiti Biblijoje aprašyti žmonės buvo Viešpaties palaiminti už kantrų laukimą? Ką pasaulis sako apie tai, kada turėtume gauti tai, ko norime? Ką apie tai sako Viešpats? Kaip galime išmokti kantriai laukti palaimų, kurias gausime Viešpaties nustatytu laiku.

Išvada

- Kokias dorybes pademonstravo Rūta, Noomė ir Ona? (Užrašykite tas dorybes lentoje.)

Paskatinkite klasės narius ugdyti savyje Rūtos, Noomės ir Onos parodytas dorybes. Paliudykite, kad šių dorybių ugdytas atves mus arčiau Gelbėtojo Jėzaus Kristaus.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Atsivertusių kitataučių priėmimas į Abraomo sandorą

Paiškininkite, kad Rūta pagal gimimą buvo ne izraelitė. Palikusi Moabą ir kartu su Noome išėjusi į Betliejų, ji taip pat paliko savo religiją ir sekė Izraelio Dievu, sakydama Noomei: „Tavo Dievas [bus] mano Dievas!“ (Rūtos 1:16). Susituokusi su Boazu Rūta tapo karališkos Izraelio linijos dalimi, karaliaus Dovydo ir Jėzaus Kristaus prosenele.

- Kaip Rūtos atsivertimas ir jos priėmimas į Izraelio namus atspindi Kristaus poziciją ir norinčiuosius prisijungti prie Jo Bažnyčios? (Žr. 2 Nefio 26:33; Almos 19:36; 3 Nefio 21:6.) Kaip galime padėti naujai atsivertusiesiems pasijusti laukiamiems Bažnyčioje?

2. Sprendime teisingai

- Kunigas Elis, stebėdamas kaip Ona meldžiasi šventykloje, susidarė klaidingą nuomonę, kad „ji girta“ (1 Samuelio 1:13). Kokie pavojai slypi tame, kai apie žmones sprendžiame vien iš jų išvaizdos? Kaip galime išvengti tokio sprendimo apie žmones būdo?
- Prezidentas Hjū B. Braunas sakė: „Jei padarau klaidų [spręsdamas apie žmones], noriu, kad jos būtų gailėstingumo pusėje.“ (Eugene E. Campbell ir Richard D. Poll, *Hugh B. Brown: His Life and Thought* [1975], 225.) Kaip galime pritaikyti šį principą savo gyvenime?

3. Nugalėkime nerimą ir rūpesčius atėjimu į šventyklą

- Kur Ona davė savo pažadą Viešpačiui? (Žr. 1 Samuelio 1:9–11.) Kaip atėjimas į šventyklą gali padėti mums mūsų rūpesčiuose bei nerime?

Vyresnysis Džonas A. Vidtsou sakė: „Tikiu, kad užsiėmęs žmogus... kurį spaudžia rūpesčiai bei nerimas, gali išspręsti savo problemas Viešpaties namuose geriau ir greičiau nei bet kur kitur. Jeigu jis [atliks] šventyklos darbą už save bei už savo mirusiųjų, suteiks galingą palaiminimą tiems, kurie jau išėjo, ir... pats gaus palaiminimą, nes pačiomis netikėčiausiomis akimirkomis, šventykloje ar už jos ribų, kaip apreiškimas jam ateis apsunkinančių jo gyvenimą problemų sprendimas. Tai dovana, kurią gauna tie, kas deramai įeina į šventyklą.“ (citavo Deividas B. Haitas, žr. Conference Report, Oct. 1990, 76; arba *Ensign*, Nov. 1990, 61.)

Dievas gerbia tuos, kurie Jį gerbia

21
pamoka

1 Samuelio 2–3; 8

Tikslas Padėti klasės nariams suvokti, kokias palaimas gauname, kai stengiamės įtikti Viešpačiui ir gerbiame Jį labiau nei save, kitus ar pasaulį.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - 1 Samuelio 2:12–17, 22–25. Elio sūnūs daro nuodėmes ir Elis juos bara.
 - 1 Samuelio 2:27–36; 3:12–14. Dievo žmogus išpėja Elį dėl pasekmių, kiliančių dėl nelabumo jo šeimoje.
 - 1 Samuelio 3. Viešpats šaukia Samuelį, ir tas atsiliepia.
 - 1 Samuelio 8. Izraelitai nori karaliaus, kad galėtų būti „kaip visos tautos“. Samuelis juos išpėja dėl šio pasirinkimo nešamų pavojų.
2. Galite paprašyti vieno klasės nario pasiruošti trumpai papasakoti apie tai, kaip buvo pašauktas Samuelis (1 Samuelio 3), o kito klasės nario – pasiruošti trumpai atpasakoti pasakojimą, kaip izraelitai norėjo karaliaus (1 Samuelio 8).
3. Jei nuspręsite šioje pamokoje aptarti knygelę *Jaunimo stiprybės vardan* (34285 156), į pamoką atsineškite vieną šios knygelės egzempliorių.
4. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, atsineškite Gelbėtojo paveikslėlį (62572; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 240). Jei nenorite piešti lentoje, atsineškite veidrodį, kokį nors daiktą, kad simbolizuotų kitus žmones, ir žemėlapi, gaublį ar kokį kitą daiktą, kad simbolizuotų pasaulį.
5. Jei galite gauti paveikslėlį *Viešpats šaukia berniuką Samuelį*, galite panaudoti jį pamokoje (62498, Evangelijos paveikslėlių rinkinys 111).

Siūloma pamokos eiga

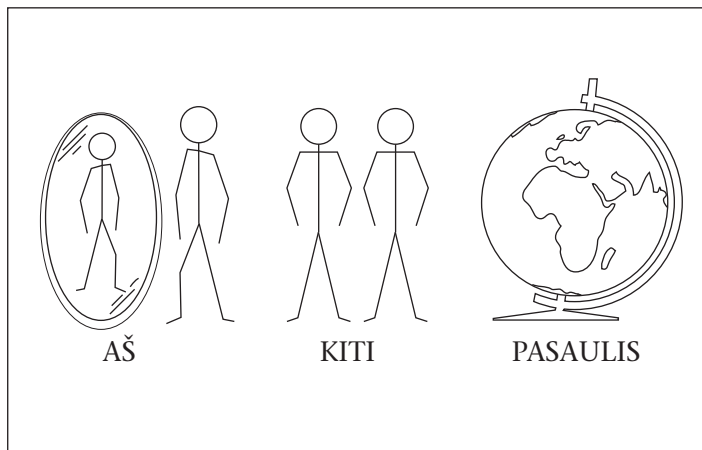
Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Prieš prasidedant pamokai, išstatykite Gelbėtojo paveikslėlį, ir jį uždenkite. Lentoje nupieškite 3 figūreles, pavaizduotas 96 puslapyje, ir jas uždenkite (arba išstatykite skyrelyje „Pasiruošimas“ paminėtus daiktus ir juos uždenkite). Paaiškinkite, kad kiekvienas paslėptas daiktas susijęs su tuo, ką mes gerbiame ir kam stengiamės patikti.

- Pagal 1 Samuelio 2:30, ką gerbs Viešpats?

Pasakykite klasės nariams, jog šioje pamokoje aptarsite palaimas, kurias gauname, kai gerbiame Viešpatį. Paaiškinkite, kad paslėptus daiktus atidengsite reikiamu pamokos metu.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Elio sūnūs save gerbia labiau nei Viešpatį

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 2:12–17, 22–25.

Hofnis ir Finehasas buvo aukštojo kunigo Elio sūnūs ir taip pat buvo kunigai. Tačiau jie buvo nedori. Kai izraelitai ateidavo atnašauti aukų šventykloje, Hofnis ir Finehasas jėga pasiimdavo atnašaujamų gyvulių mėsos prieš sudeginant ant aukuro taukus. Be to, jie pasiimdavo mėsos, kurią atnašaujantis auka žmogus virdavo atnašavimo valgiui (1 Samuelio 2:12–17). Tai buvo rimti nusižengimai Dievo įsakymams, tolygūs Dievo apvaginėjimui. Taip pat Elio sūnūs padarė labai rimtą nuodėmę suvedžiodami prie įėjimo į Palapinę tarnaujančias moteris (1 Samuelio 2:22).

- Kokį poveikį Elio sūnų veiksmai darė kitiems žmonėms Izraelyje? (Žr. 1 Samuelio 2:17, 24.)
- Ką Elio sūnų veiksmai parodo apie tai, ką jie pasirinko gerbti? (Atidėkite pirmąjį piešinį arba atsineštą veidrodį.) Kokiose gyvenimo sferose kartais labiau gerbiame save ir stengiamės įtikti daugiau patys sau negu Viešpačiui? Klasės nariai gali pasiūlyti, kad ir tokias sferas:
 - a. Pramogos.
 - b. Šabo dienos šventimas.
 - c. Pasimatymai ir moralės klausimai.
 - d. Pasninkavimas.
 - e. Bažnyčios pašaukimai.
- Kodėl, jūsų manymu, mes kartais pasirenkame įtikti sau, o ne Dievui? Kokios yra pasekmės to, kai save gerbiame labiau nei Dievą?

2. Elis savo sūnus gerbia labiau negu Viešpatį

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 2:27–36; 3:12–14.

- Ką Elis privalėjo padaryti, kai sužinojo apie savo sūnų nelabumą? Ką jis padarė? (Žr. 1 Samuelio 2:22–25.) Kokia buvo jų reakcija? (Žr. 1 Samuelio 2:25.)

- Pabares savo sūnus, Elis daugiau nieko nedarė, kad ištaisytų tas baisias jo šeimoje bei Palapinėje daromas nuodėmes. Todėl atėjo Dievo žmogus ir griežtai jį išpėjo, sakydamas, kad jis savo sūnus gerbia labiau negu Dievą (1 Samuelio 2:27–29). Kokia prasme Elis savo sūnus gerbė labiau negu Dievą? Kas, pasak Dievo žmogaus, atsitiks su Elio namais? (Žr. 1 Samuelio 2:30–35.)
- Kaip kartais mes gerbiame kitus žmones labiau negu Dievą? (Atidenkite antrąjį piešinėlį arba daiktą, simbolizuojantį kitus žmones.) Klasės nariai gali pasiūlyti, kad ir tai:
 - a. Mes leidžiame savo bendraamžiams įtikinti mus padaryti tai, ką žinome esant neteisinga.
 - b. Elgiamės nesąžiningai, kadangi bijome, ką kiti žmonės apie mus pagalvos.
 - c. Nepadarome pastabos šeimos nariams ar draugams elgiantis neteisingai, kadangi norime išlaikyti gerus tarpusavio santykius.

Prezidentas Džozefas F. Smitas mokė: „Nė vienas mūsų neturėtume būti tokie neprotingai nuolaidūs, tokie nerūpestingi bei paviršutiniški, kad, mylėdami savo vaikus ir bijodami juos ižeisti, nedrįstume jų sustabdyti aikštینگame kelyje, darančius nedorybę ir paikai mylinčius pasaulio dalykus labiau nei teismo dalykus.“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 286.)
- Kaip gimdytojai gali įvykdyti savo pareigą aikštingų vaikų atžvilgiu meilės dvasioje? Kokią pareigą turi vaikai, kai jų gimdytojai stengiasi vesti juos teismo keliais?

3. Samuelis gerbia Viešpatį

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 3. Galite paprašyti iš anksto paskirtą klasės narį trumpai apibendrinti šį skyrių. Priminkite klasės nariams, kad berniukas Samuelis tarnavo šventykloje po to, kai jo motina Ona, kaip buvo pažadėjusi, atidavė jį Viešpaties tarnystėn (1 Samuelio 1).

- Kas naktį prašneko Samueliui? (Žr. 1 Samuelio 3:4.) Pradžioje Samuelis pagalvojo, kad kas jį šaukia? (Žr. 1 Samuelio 3:5–6, 8). Kaip Samuelis sužinojo, kad tai Viešpats jį šaukia? (Žr. 1 Samuelio 3:8–9.)
- Kaip Viešpats bendrauja su mumis? (Dažniausiai jis su mumis bendrauja per Šventosios Dvasios šnabždesius. Klasės nariai gali nurodyti kitų būdų, kuriais Jis bendrauja su mumis.) Kaip galime pasiruošti gauti ir suprasti Viešpaties bendravimą?
- Kaip Samuelis gerbė Viešpatį? (Atidenkite Viešpaties paveikslėlį). Aptardami galite išnagrinėti šias Šventraščių ištraukas:

„Aš pažadinsiu sau ištikimą kuniga, kuris elgsis pagal mano širdį ir mintį“ (1 Samuelio 2:35).

„Viešpats pašaukė Samuelį... „Aš čia!“, – atsiliepė jis“ (1 Samuelio 3:4).

„Samuelis atsakė: „Kalbėk, tavo tarnas klauso“ (1 Samuelio 3:10).
- Viešpats pažadėjo gerbti tuos, kurie Jį gerbia (žr. 1 Samuelio 2:30). Kaip Viešpats gerbė Samuelį? (Žr. 1 Samuelio 3:19.) Kaip, jūsų nuomone, Viešpats pagerbs mus, jei gerbsime Jį taip, kaip Samuelis gerbė?

4. Izraelitai gerbia pasaulį

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 8 skyrių. Galite paprašyti iš anksto paskirtą klasės narį trumpai apibendrinti šį skyrių.

- Kas turėjo valdžia Izraelyje Samuelio tarnystės metu? (Žr. 1 Samuelio 8:1. Izraelitus valdė teisėjai.) Ką izraelitai turėjo laikyti savo karalium? (Žr. 1 Samuelio 12:12.)
- Kodėl Izraelio vaikai panoro karaliaus? (Žr. 1 Samuelio 8:5, 20.) Ką atmetė Izraelis, prašydamas tokio karaliaus, kaip „yra visose tautose“? (Žr. 1 Samuelio 8:7.) Ką Viešpats Samueliui nurodė pasakyti dėl problemų, susijusių su karaliaus turėjimu? (Žr. 1 Samuelio 8:9–18.) Ką į Samuelio išpėjimus atsakė izraelitai? (Žr. 1 Samuelio 8:19–22.)
- Ką pagerbė izraelitai, prašydami karaliaus? (Atidenkite trečiąjį piešinį arba daiktą, simbolizuojantį pasaulį.)
- Kaip kartais mes trokštame būti „kaip visos tautos“? (Žr. 1 Samuelio 8:5.)
Galite pasinaudoti brošiūra *Jaunimo stiprybės vardan* (36550 156), kad aptartumėte standartus, kuriuos Viešpats mums davė tam, kad neitume nelabais pasaulio keliais. Paaiškinkite, kad šie standartai tinka tiek jaunimui, tiek ir suaugusiems žmonėms.
- Viešpats Jėzus Kristus yra mūsų tikrasis karalius, toks, koks Jis buvo izraelitams (Psalmyno 47:7; 89:18; 149:2). Kaip šis pažinimas turėtų paveikti mūsų požiūrį į pasaulio kelius ir veikimo būdus? Kaip mes kartais atmetame Viešpatį kaip savo karalių?

Išvada

Atkreipkite klasės narių dėmesį į keturis daiktus, kurie buvo parodyti pamokos metu. Paaiškinkite, jog visi mes kas dieną turime rinktis, ką gerbsime. Paliudykite apie tuos palaiminimus ir džiaugsmą, kuriuos patyrėte gerbdami Viešpatį. Pakvieskite klasės narius pasidalinti savais išgyvenimais ar liudijimais.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildoma siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Mūsų pasirenkamų dalykų vertė

- Kartais mes didesnės vertės dalykus iškeičiame į mažesnės vertės dalykus. Ko Elis su sūnumis atsisakė dėl neteisingų savo pasirinkimų? Ko, anot Samuelio, izraelitai neteks, jei norės turėti karalių? (Žr. 1 Samuelio 8:11–17.) Kokius didelės vertės dalykus kartais mes iškeičiame į mažesnės vertės?

2. „Ką Viešpats pašaukia, tą Viešpats ir paruošia“

Prezidentas Tomas S. Monsonas pasakė tokį teiginį, kad parodytų, kaip Viešpats pagerbia tuos, kurie Jį gerbia:

„Kai kurie iš jūsų gal būt iš prigimties esate drovūs ar galbūt laikote save netinkamais priimti pašaukimą. Atminkite, kad šitas darbas nėra tik jūsų ar mano vienu. Tai Viešpaties darbas, ir jei vykdome Viešpaties pavedimą, turime teisę į

Viešpaties pagalbą. Atminkite, kad ką Viešpats pašaukia, tą Viešpats ir paruošia.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1996, 62; arba *Ensign*, May 1996, 44.)

Tada prezidentas Monsonas papasakojo tokią istoriją:

„Jei jaučiame, kad koks nors pavedimas yra per sunkus ar reikalauja per daug laiko, tai norėčiau jums papasakoti vieno ištikimo namų mokytojo bei jo porininko išgyvenimą tuometinėje Rytų Vokietijoje.

Brolis Johanas Dendorferis į Bažnyčią atsivertė Vokietijoje ir po Antrojo pasaulinio karo atsidūrė praktiškai kalėjime savo paties šalyje Vengrijoje, Debreceno mieste. Kaip jis troško aplankyti šventyklą! Kaip jis troško gauti jam skirtus dvasinius palaiminimus! Vienas po kito jo prašymai leisti nukeliauti į šventyklą Šveicarijoje buvo atmetami, ir jis beveik prarado viltį. Tuomet apsilankė jo namų mokytojas. Brolis Valteris Krauzė ir jo porininkas iš šiaurinės Vokietijos dalies atkeliavo iki pat Vengrijos. Jis pasakė savo namų mokytojo porininkui: „Ar nenorėtum su manimi dalyvauti namų mokyme šitą savaitę?“

Jo porininkas paklausė: „Kada išvykstame?“

„Rytoj“, – atsakė brolis Krauzė.

„Kada grįšime?“ – paklausė porininkas.

„Na, maždaug po savaitės, jei mums pavyks!“

Ir jie išvyko aplankyti brolių Dendorferių. Paskutinį kartą namų mokytojai jį lankė prieš karą. Dabar, išvydęs Viešpaties tarnus, jis buvo priblokštas. Jis nepaspaudė jiems rankų, bet nuėjo į miegamąjį ir iš slaptavietės ištraukė savo dešimtinę, kurią saugojo nuo tos dienos, kai tapo Bažnyčios nariu ir grįžo į Vengriją. Tą dešimtinę jis atidavė savo namų mokytojams ir pasakė: „Dabar aš atsiskaičiau su Viešpačiu. Dabar jaučiuosi vertas paspausti rankas Viešpaties tarnams!“

Brolis Krauzė jį užklausė apie jo norą aplankyti šventyklą Šveicarijoje. Brolis Dendorferis pasakė: „Neįmanoma. Aš vis bandžiau ir bandžiau. Valdžia netgi konfiskavo mano bažnytines knygas, mano didžiausią turta.“

Brolis Krauzė, kuris buvo patriarchas, suteikė broliui Dendorferiui patriarchalinį palaiminimą. Palaiminimo pabaigoje jis tarė broliui Dendorferiui: „Vėl kreipkitės į valdžią dėl kelionės Šveicarijon.“ Ir brolis Dendorferis dar kartą pateikė prašymą valdžiai. Šį sykį leidimas buvo gautas, ir brolis Dendorferis džiaugdamsis nuvyko į Šveicarijos šventyklą ir praleido ten mėnesį. Jis gavo šventyklos apdovanojimą, jo mirusi žmona buvo užantspauduota su juo, ir jis galėjo atlikti darbą už šimtus savo protėvių. Namo jis grįžo atsigavęs tiek kūnu, tiek dvasia.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1996, 64–65; arba *Ensign*, May 1996, 45–46.)

Tikslas

Paskatinti klasės narius pasitikėti Viešpačiu, o ne savo supratimu.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. 1 Samuelio 9–11. Saulius siekia patarimo iš pranašo Samuelio (9:1–14, 18–24). Viešpats Samueliui apreiškia, kad karaliūm turi būti Saulius (9:15–17). Samuelis duoda Sauliui patarimą ir patepa jį kaip pirmąjį Izraelio karalių (9:25–27; 10:1–8). Saulius dvasiškai atgimsta ir pranašauja (10:9–13). Samuelis pristato Saulių žmonėms (10:17–27). Saulius veda izraelitus į pergalę mūšyje su amonitais (11:1–11). Jis atsisako nubauti žmones, abejojusiais jo sugebėjimu vadovauti (11:12–15).
 - b. 1 Samuelio 13:1–14. Saulius atnašauja deginamąją auką neturėdamas reikiamo įgaliojimo.
 - c. 1 Samuelio 15. Sauliui yra įsakoma sunaikinti amalekiečius ir visą, kas jiems priklauso, bet jis palieka kai kuriuos jų gyvulius aukojimui (15:1–9). Viešpats atmeta Saulių kaip karalių; Samuelis pasako Sauliui, jog klusnumas geriau už auką (15:10–35).
 - d. 1 Samuelio 16. Viešpats pasirenka jaunuolį piemenį Dovydą, kad šis pakeistų karalių Saulių (16:1–13). Šventoji Dvasia palieka Saulių, ir jį užvaldo piktoji dvasia (16:14–16; atkreipkite dėmesį, kad Džozefo Smito vertime šios eilutes pataisytos ir nurodo, kad pikta dvasia *nebuvo* iš Dievo). Saulius pasirenka Dovydą groti jam lyra ir būti jo ginklanešiu (16:17–23).
 - e. 1 Samuelio 17. Dovydas su Viešpaties stiprybe nugalė Galijotą.
2. Papildomi skaitiniai: 1 Samuelio 12; 14.
3. Galite paprašyti vieno klasės nario pasiruošti trumpai papasakoti, kaip Viešpats pasirinko karaliūm Dovydą (1 Samuelio 16:1–13), o kito klasės nario – pasiruošti trumpai atpasakoti pasakojimą, kaip Dovydas nugalėjo Galijotą (1 Samuelio 17:1–54).
4. Jei naudositės bet kuria dėmesį sutelkiančia veikla, lentoje ar ant popieriaus lapo užrašykite šią Šventraščių ištrauką: „Visa širdimi pasitikėk Viešpačiu ir nesiremki vien savo išvalga. Pripažink Jį visur, kad ir ką darytum, ir Jis ištiesins tavo kelius“ (Patarlių 3:5–6). Jei naudositės pirmąja dėmesį sutelkiančia veikla, pasirinkite iš Biblijos žodyno ar Raštų Rodyklės žodį, kuris gali būti nežinomas klasės nariams, toks, kaip *Arielis*, *raugės* ar *Reuelis*. Užrašykite tą žodį lentoje arba ant didelio popieriaus lapo.
5. Jei galite gauti šias priemones, pasiruoškite panaudoti jas per pamoką.
 - a. „The Lord... Will Deliver Me“, keturių minučių trukmės filmukas apie Dovydą iš *Old Testament Video Presentations* (53224).
 - b. Paveikslėlis *Dovydas nukauna Galijotą* (62073; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 112).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Parodykite klasės nariams lėtoje arba ant popieriaus užrašytą nežinomą žodį (žr. „Pasiruošimas“ viršuje). Paprašykite klasės narių atspėti, ką reiškia šis žodis. Po kelių spėliojimų liepkite klasės nariams pažiūrėti Biblijos žodyne ar Raštų Rodyklėje ir išsiaiškinti tikrąją prasmę.

Paaiškinkite, kad spėlioti nežinomo žodžio prasmę yra tas pats, kaip daryti sprendimus remiantis vien savo išvalga. Parodykite užrašą iš Patarlių 3:5–6. Paaiškinkite, jog taip, kaip mes kreipiamės į patikimą šaltinį, ieškodami teisingos žodžio prasmės, lygiai taip turime pasitikėti Viešpačiu ir siekti sužinoti Jo valią, kad savo gyvenime darytume teisingus sprendimus. Šioje pamokoje lyginami dviejų vyrų, Sauliaus ir Dovydo, išgyvenimai tam, kad suvoktume, kaip svarbu pasitikėti Viešpačiu ir darant sprendimus ieškoti Jo vadovavimo.

2. Paprašykite klasės narių papasakoti apie kokius nors neseniai jų padarytus sprendimus. Paklauskite, kas padėjo jiems apsispręsti.

Parodykite tekstą iš Patarlių 3:5–6 (galite pasiūlyti klasės nariams išmokti šią ištrauką atmintinai). Paaiškinkite, kad šioje pamokoje lyginami dviejų vyrų, Sauliaus ir Dovydo, išgyvenimai tam, kad suvoktume, kaip svarbu pasitikėti Viešpačiu ir darant sprendimus ieškoti Jo vadovavimo.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais. Kadangi būtų sunku užduoti visus klausimus ar išdėstyti visą pamokos medžiagą, su malda išrinkite tai, kas geriausiai atitinka klasės narių poreikius. Jei norite daugiau dėmesio skirti, pavyzdžiui, Dovydo ir Galijoto kovai, galite mažiau laiko skirti Sauliaus gyvenimo aptarinėjimui.

1. Saulius ieško iš Samuelio patarimo ir yra patepamas karaliumi

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 9–11.

- Izraelitai norėjo turėti karalių, kaip kitos aplinkui esančios tautos. Nusileisdamas izraelitų prašymui, Viešpats liepė Samueliui patepti Saulių kaip pirmąjį Izraelio karalių. Saulius buvo „šaunus jaunas vyras... Tarp izraelitų nebuvo šaunesnio vyro už jį“ (1 Samuelio 9:2). Ką Saulius darė prieš tapdamas karaliumi ir kurį laiką po to, kas rodė geras jo savybes?
 - a. Jis stropiai ieškojo savo tėvo asilių (1 Samuelio 9:3–4).
 - b. Jis noriai klausė protingo savo tėvo tarno patarimo ir sekė juo (1 Samuelio 9:5–10).
 - c. Jis pasitikėjo pranašu Samueliu ir su juo bendravo (1 Samuelio 9:18–25).
 - d. Jis buvo nuolankus (1 Samuelio 9:20–21).
 - e. Jis dvasiškai atgimė ir pranašavo (1 Samuelio 10:6–10).
 - f. Jis atleido jį kritikavusiems žmonėms (1 Samuelio 11:11–13).
 - g. Jis suvokė Viešpaties pagalbą izraelitams iškovojo pergalę prieš amonitus (1 Samuelio 11:13).

2. Saulius atnašauja deginamąją auką neturėdamas reikiamo įgaliojimo

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 13:1–14.

- Praėjus dvejiems metams po to, kai Saulius tapo karaliumi, filistinai sutelkė didžiulę kariuomenę kovoti su Izraeliu. Sauliaus vyrai taip bijojo, kad daugelis pasislėpė ir išsisklaidė. Kodėl Saulius norėjo, kad pranašas Samuelis ateitų pas jį tuo metu? (Žr. 1 Samuelio 13:7–8. Saulius norėjo, kad Samuelis už žmones atnašautų aukas Viešpačiui.) Ką padarė Saulius, kai Samuelius neatėjo paskirtu laiku? (Žr. 1 Samuelio 13:9. Saulius atnašavo aukas pats, nors tam neturėjo kunigystės įgaliojimo.)

Vyresnysis Džeimsas E. Talmedžas rašė: „Saulius pats atnašavo deginamąją auką, pamiršdamas, kad nors sėdi soste, nešioja karūną ir skeptrą, [jis] neturi teisės tarnauti... Dievo kunigystėje, ir dėl šio bei kitų neteisių jo poelgių Dievas jį atmetė ir išrinko vietoj jo kitą karalių.“ (*The Articles of Faith*, 12th ed. [1924], 185.)

- Ką apie Sauliaus neįgaliotą atnašavimą pasakė Samuelis? (Žr. 1 Samuelio 13:10–14.)
- Ką šis Sauliaus neįgaliotas aukos atnašavimas atskleidžia apie jį? (Jis daugiau nebebuvo „vyras pagal [Viešpaties] širdį“ [žr. 1 Samuelio 13:14]. Jis tapo nekantrus, nesugebėjo pasitikėti Viešpačiu ir nepakluso. Taip pat tai, kad prisiėmė įgaliojimą atnašauti aukas parodo, kad jis buvo pernelyg geros nuomonės apie savo, kaip asmens, galią ir svarbą.) Kaip mes kartais būname nekantrūs su Viešpačiu ar Jo tarnais? Kokios gali būti tokio nekantrumo pasekmės? Kaip galime tapti tokiais žmonėmis, kurie visiškai pasikliauja Viešpačiu?

3. Saulius nepaklūsta Viešpačiui mūšyje su amalekiečiais ir yra atmetamas kaip karalius

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 15.

- Ką Viešpats įsakė Sauliui padaryti su amalekiečiais? (Žr. 1 Samuelio 15:1–3.) Ką vietoj to padarė Saulius? (Žr. 1 Samuelio 15:4–9.) Ką šis Sauliaus poelgis atskleidžia apie jį? (Žr. 1 Samuelio 15:11. Jis elgėsi pagal savo nuomonę, užuot vykdamas Viešpaties valią.)
- Kaip Saulius bandė pateisinti savo nepaklusnumą išsaugant geriausius amalekiečių gyvulius? (Žr. 1 Samuelio 15:13–15, 20–21, 24. Kaltę dėl gyvulių išsaugojimo jis suvertė savo kariams.) Pasak Sauliaus, kodėl jo vyrai norėjo išsaugoti geriausius amalekiečių gyvulius? (Žr. 1 Samuelio 15:15, 21.) Kaip kartais mes bandome pateisinti nepaklusnumą Viešpačiui? (Galbūt mes sakome sau: „Tai nedidelė nuodėmė“, „Aš paklustu įstatymo dvasiai, o ne įstatymo raidei“, „Nieko neatsitiks dėl vieno karto“, „Pabandysiu tai tik kartą“, „Kiti taip daro“ arba „Tas įsakymas skirtas ne man.“) Kaip galime iversti polinkį pateisinti nuodėmę?
- Ką į Sauliaus paaiškinimus dėl išsaugotų amalekiečių gyvulių pasakė Samuelis? (Žr. 1 Samuelio 15:22.) Kaip Samuelio žodžius galime pritaikyti sau?
- Priekaištaudamas Sauliui, kad šis užsispyręs ir atmeta Viešpaties žodį, Samuelis pasakė: „Pasiklovimas savimi – tarsi stbmeldystės blogis.“ (1 Samuelio 15:23.) Kokia prasme pasiklovimas savimi yra kaip stbmeldystė? Kokie buvo Sauliaus pasiklovimo savimi ir nepaklusnumo padariniai? (Žr. 1 Samuelio

15:23, 26, 28.) Kaip kartais mes elgiamės užsispyrusiai ir nepaklusniai? Kokie yra mūsų užsispyrimo ir nepaklusnumo padariniai? Kaip galime suvokti tokį požiūrį ir atsikratyti jo?

4. Viešpats karaliumi pasirenka Dovydą

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 16. Galite paprašyti iš anksto paskirtą klasės narį trumpai apibendrinti šią istoriją. Paaiškinkite, kad nors Samuelis patepė Dovydą, kad taptų karalium, šis juo tapo tik po daugelio metų, kai žuvo Saulius.

- Ką suprato Samuelis, bandydamas nustatyti, kuris iš Jesės sūnų turėtų tapti kitu karalium? (Žr. 1 Samuelio 16:6–7.) Kaip būdas, kuriuo Viešpats pasirinko Dovydą, panašus į tai, kaip Jis renkasi savo vadovus šiais laikais? Ko 1 Samuelio 16:7 eilutėje mokoma apie tai, kaip Viešpats mus vertina? Ko Viešpats ieško mūsų širdyse?

Vyresnysis Marvinas Dž. Eštonas sakė:

„Mes... esame linkę vertinti kitus remdamiesi fizine, išorine išvaizda: jų graži išvaizda, socialinė padėtis, šeimos kilmė, jų moksliniai laipsniai ar ekonominė situacija.

Tačiau Viešpats asmenį vertina pagal kitokį standartą... Jis nematuoja žmogaus galvos apimties, kad nustatytų jo protinius gebėjimus, ar jo krūtinės apimties, kad nustatytų jo vyriškumą, tačiau Jis matuoja žmogaus širdį, parodančią to žmogaus sugebėjimą ir potencialą laiminti kitus.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1988, 17; arba *Ensign*, Nov. 1988, 15.)

- Kodėl mūsų santykiuose su kitais yra svarbu žiūrėti ne vien į žmogaus išorę, bet ir į širdį? Kaip galime tobulinti savo sugebėjimą ir pasiryžimą taip daryti?
- Kadangi Saulius buvo nepaklusnus, Viešpaties Dvasia jį paliko (1 Samuelio 16:14). Kaip Saulius ieškojo palengvėjimo nuo to, kad jį apėmė pikta dvasia? (Žr. 1 Samuelio 16:15–23.) Kur šiandienos žmonės kartais kreipiasi stengdamiesi atsikratyti blogų jausmų, kuriuos atneša jų nuodėmės? Koks yra Viešpaties mums paruoštas būdas atsikratyti savo nuodėmių? (Žr. Mato 11:28–30; DS 58:42.)
- Kokias Dovydas turėjo savybes, leidusias jam būti vadovu? (Žr. 1 Samuelio 16:18.)

5. Dovydas su Viešpaties stiprybe nugalį Galijotą

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 17. Galite paprašyti iš anksto paskirtą klasės narį trumpai apibendrinti šią istoriją.

- Ką izraelitai galėjo prarasti ar laimėti kovoje su Galijotu? (Žr. 1 Samuelio 17:8–9.) Kodėl Saulius ir jo kariuomenė bijojo kautis su Galijotu? (Žr. 1 Samuelio 17:4–11. Jie nesitikėjo nugalėti Galijotą dėl jo dydžio, stiprumo, šarvų ir ginklų.)
- Iš kur Dovydas gavo drąsos susikauti su Galijotu? (Žr. 1 Samuelio 17:32–37, 45–47. Dovydas suvokė, kad tai Viešpats išgelbėjo jį iš liūto ir lokio nasrų, kai jis ganė savo tėvo avis, ir jis pasikloviė, jog Viešpats padės jam kautis su Galijotu.)
- Ką pasakė Galijotas, kai pamatė ateinantį su juo kautis Dovydą? (Žr. 1 Samuelio 17:42–44.) Ką atsakė Dovydas? (Žr. 1 Samuelio 17:45–47.) Kaip Dovydo atsakymas gali padėti mums, kai žmonės šaiposi iš mūsų ar mums grasina?

- Jaunystėje Dovydo pasiektos pergalės prieš liūtą ir mešką padėjo jam pasirošti daug didesniame iššūkiui – kovai su Galijotu. Su kokiais iššūkiams susiduriame dabartiniu metu, kurie ruošia mus daug didesniems iššūkiams? Kaip mūsų atsakas į šiuos iššūkius formuoja mūsų gebėjimą kautis su vėliau ateisiančiais Galijotais? Paliudykite, kad nugalėdami liūtus ir meškas savo gyvenimuose, išsiugdysime pasitikėjimą, charakterį ir tikėjimą, reikalingus nugalėti savo Galijotus.
- Su kokiais Galijotais susiduriame šiais laikais? Ko galėtume pasimokyti iš Dovydo, kaip juos nugalėti? (Žr. 1 Samuelio 17:45; Efeziečiams 6:11–18.) Kaip jums Viešpats padėjo nugalėti Galijotus, su kuriais susidūrėte?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė:

„Visur aplinkui jus pilna Galijotų – didžiulių milžinų su piktais ketinimais jus sunaikinti. Tai ne trijų metrų vyrai, bet žmonės ir organizacijos, kurie kontroliuoja patrauklius, tačiau žalingus dalykus, galinčius sukelti abejones, susilpninti ir sunaikinti jus. Tarp tokių yra alus bei kiti alkoholiniai gėrimai ir tabakas. Tie, kas prekiauja šia produkcija, norėtų jus padaryti jos vartojimo vergais. Dar yra įvairiausių narkotikų, kurių, kaip man sakė, santykinai nesunku įsigyti daugelyje mokyklų. Tiems, kas jais prekiauja, tai yra daugiamilijoninis verslas, milžiniškas blogio voratinklis. Taip pat yra pornografija, gundanti, patraukli ir viliojanti. Ji tapo milžinišku verslu, gaminančiu žurnalus, filmus ir kitus dalykus, sukurtus tam, kad paimtų jūsų pinigus ir vestų jus prie veiklos, kuri sunaikins jus.

Už viso to stovintys milžinai yra grėsmingi ir sumanūs. Tame jų vedamame kare jie įgijo didžiulę patirtį. Jie norėtų įvilioti jus į pinkles.

Beveik neįmanoma visiškai išvengti susidūrimo su jų produkcija. Tokią medžiagą galite matyti visur. Bet jums nereikia bijoti, jei savo rankose laikote tiesos svaidyklę. Jus mokė, jums aiškino ir patarinėjo. Turite skaisčių, garbingumo ir dorumo akmenis, kad naudotumėte prieš šiuos norinčius jus nugalėti priešus. Vaizdingai kalbant, jūs galite patys smogti jiems „tarp akių“. Galite juos nugalėti drausmindami save vengti jų. Daugybei iš jų galite pasakyti tai, ką Dovydas pasakė Galijotui: „Tu ateini prieš mane su kalaviju, ietimi ir skydu, o aš – vardu Galybių Viešpaties, Izraelio gretų Dievo, kuriam tu metei iššūkį.“

Jūs laimėsite... Turite savyje Jo palaikančią galią. Turite teisę į angelų tarnavimą, kad jus apsaugotų. Neleiskite Galijotui jus įbauginti. Laikykitės savo tikėjimo, pasilikite savo vietoje ir jūs laimėsite.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1983, 66; arba *Ensign*, May 1983, 46, 51.)

Išvada

Paskatinkite klasės narius pasikliauti Viešpačiu ir Jam paklusti. Pažadėkite, jog taip darydami jie stiprės ir jaus Viešpaties užtikrinimą, kad Jis padės jiems nugalėti asmeninius Galijotus. Priminkite klasės nariams, jog Viešpats žvelgia į mūsų širdis, o ne į mūsų turta, padėtį ar atitikimą populiariems standartams.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Nuodėmės pateisinimas racionalumu

Ši citata iš vyresniojo Spenserio V. Kimbolo kalbos gali būti naudinga aptariant Sauliaus nepaklusnumą su amalekiečiais:

„Saulius teisinosi racionalių požiūriu. Jam buvo lengva paklusti tam, kas susiję su karalių likimu, nes kokia gi nauda iš nugalėtų karalių? Bet kodėl nepasilikus riebių avių ir galvijų? Argi jo karališka nuomonė nėra pranašesnė už kukliojo Samuelio nuomonę?..

Šiais laikais Izraelyje yra daugybė tokių, kaip Saulius. Vienas gyvena beveik pagal visą Viešpaties apreiškimą dėl sveikatos, išskyrus tai, kad retkarčiais turi išgerti kavos puodelį; kitas nerūko ir negeria alkoholio, nes vis tiek nejaučia tam potraukio, bet privalo pasimėgauti paguodžiančiu arbatos puodeliu.

Dar kitas sutinka tarnauti pagal Bažnyčios pašaukimą, nes tai veikla, kurią jis mėgsta ir kuri jam atneša jo trokštamos garbės, ...bet lengva rasti pasiteisinimą nemokėti dešimtinės, ir jam taip sunku ją mokėti. Jis negali sau to leisti... Juk jis nėra įsitikinęs, kad ji visada panaudojama taip, kaip derėtų, o bet kuriuo atveju, kas gi žino apie šį jo prasižengimą?

Kitas ateina į kai kuriuos susirinkimus, tačiau visos likusios dienos savo poelgius pateisina taip, kaip tai darė Saulius. Kodėl gi jis neturėtų žiūrėti rungtynių ar pramoginės laidos, kodėl neturėtų dirbti būtinų ūkio darbų ar tvarkyti, kaip paprastai, savo reikalų?

Dar kitas skrupulingai vykdo matomas bažnytines pareigas, bet priešinasi bet kokiam siūlymui sutvarkyti nesklandumus šeimoje ar melstis visa šeima, kadangi taip sunku surinkti visus draugėn.

Štai toks buvo ir Saulius. Jis galėjo atlikti būtinus dalykus, bet rasti pasiteisinimą nedaryti to, kas buvo priešinga jo norams.“ (Žr. Conference Report, Oct 1954, 51.)

2. Nugalėkime savo Galijotus

Atkirpkite 3 metrus virvelės. Toks apytiksliai buvo Galijoto ūgis. Į pamoką pasiimkite tą virvelę, lipnios juostelės, kelis popieriaus lapus ir žymeklį. Pritvirtinkite virvelę vertikaliai prie sienos vienu lipnios juostelės gabalėliu viršuje ir vienu apačioje (jei siena nepakankamai aukšta, tegul likusi virvelės dalis guli ant grindų). Pasakykite klasės nariams, kad ši virvelė simbolizuoja Galijotą. Paprašykite klasės narius išvardinti tai, kas jiems yra pavojinga. (Atsakymai gali būti, kad ir tokie: puikybė, pornografija, pavydas ar narkotikai). Užrašykite kiekvieną pavojingą dalyką ant popieriaus lapelio ir pritvirtinkite kiekvieną lapelį prie sienos ir prie virvelės, uždengdami virvelę nuo viršaus iki apačios.

Paaiškinkite, jog tam, kad nugalėtume Galijotą, mums reikalingi ginklai. Paprašykite klasės narių išvardinti ginklus, kuriais galime nugalėti Galijotą. (Atsakymai gali būti, kad ir tokie: pasikliauti Viešpačiu, melstis, studijuoti Raštus, mokytis tiesos, išlikti moraliai tyriems ir rinktis gerus draugus.) Kas kartą klasės nariams paminint kokį nors ginklą, nuplėškite nuo virvelės popierių. Pradėkite nuo virvelės viršaus; nuimkite tiek popierių, tiek ir lipnią juostelę, laikančią virvelę prie sienos. Leiskite virvelei nukristi iki kitos laikančios juostelės ir popieriaus. Nuėmus visas laikančias juosteles ir popieriaus lapelius, virvelė nukris ant grindų ir Galijotas bus nugalėtas.

Tikslas Paskatinti klasės narius būti tikrais draugais, kokie buvo Jehonatanas ir Dovydas, ir stengtis nepasiduoti pavydai ir neapykantai, kaip pasidavė Saulius.

Pasiruošimas

- Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - 1 Samuelio 18:1–16. Jehonatanas ir Dovydas sudaro draugystės sandorą (18:1–4). Izraelitai pagerbia Dovydą už jo laimėtą mūšį (18:5–7). Saulius ima pavydėti Dovydui ir mėgina jį nužudyti ietimi (18:8–16; atkreipkite dėmesį, jog 1 Samuelio 18:10 Džozefo Smito Vertime nurodyta, kad Saulių apėmusi pikta dvasia *nebuvo* iš Dievo).
 - 1 Samuelio 18:17–30; 19:1–18. Dovydas kovoja su filistiniais už teisę vesti Sauliaus dukterį, nežinodamas, jog Saulius tikisi, kad jis žus mūšyje (18:17–25). Dovydas nugali filistinus ir veda Sauliaus dukrą Mikalę (18:26–28). Jehonatanas liepia Dovydui slėptis, o pats bando įkalbėti Saulių nežudyti Dovydo (19:1–7). Sauliui dar kartą nepavyksta ietimi nužudyti Dovydo (19:9–10). Mikalė išgelbsti Dovydą nuo dar vieno Sauliaus kėsini-mosi į jo gyvybę (19:11–18).
 - 1 Samuelio 20. Jehonatanas ir Dovydas atnaujina savo draugystės ir taikos sandorą (atkreipkite dėmesį, kad ši sandora buvo ne tik tarp Jehonatano ir Dovydo, bet ir tarp jų šeimynų). Kai Saulius vėl mėgina Dovydą nužudyti, Jehonatanas įspėja Dovydą bėgti.
 - 1 Samuelio 23–24. Dovydas toliau kovoja su filistiniais ir slapstosi nuo Sauliaus. Dovydas randa Saulių ir pasigaili jo gyvybės.
- Papildomi skaitiniai: 1 Samuelio 14:1–16; 2 Samuelio 1.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Užduokite klasės nariams tokį klausimą:

- Kokias savybes norėtumėte, kad turėtų jūsų draugas? (Galite klasės narių atsakymus užrašyti lentoje. Atsakymai gali būti kad ir tokie: lojalumas, dorumas, nesavanaudiškumas, gerumas ir tikroji meilė.)

Paaiškinkite, kad viena šios pamokos dalis moko apie tai, kaip svarbu būti tikru draugu.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Jehonatanas ir Dovydas sudaro draugystės sandorą. Saulius ima pavydėti Dovydui ir mėgina jį nužudyti

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 18:1–16.

Dovydas, nugalėjęs Galijotą, greitai tapo didvyriu. Jį pagerbė karalius Saulius ir visa karalystė. Tačiau niekas nebuvo Dovydui toks ištikimas, kaip Sauliaus sūnus Jehonatanas.

- Ką Jehonatanas ir Dovydas jautė vienas kitam? (1 Samuelio 18:1, 3.) Kodėl Jehonatanui būtų buvę lengva pradėti pavydėti Dovydui?
 - a. Būdamas Sauliaus sūnus, Jehonatanas galėjo tapti karaliumi. Tačiau pranašas Samuelis patepė Dovydą tapti kitu karaliumi (1 Samuelio 16:6–13).
 - b. Nors Dovydas žmonių buvo didžiai pagerbtas už laimėtą mūšį, Jehonatanui už jo sėkmingą mūšį tebuvo skirtas tik nedidelis dėmesys (1 Samuelio 14:1–16).
- Kodėl, jūsų manymu, Jehonatanas nepavydėjo Dovydui ir nejautė grėsmės iš jo pusės? (1 Samuelio 18:1, 3.) Kaip Jehonatanas parodė, kad palaiko Dovydą? (Žr. 1 Samuelio 18:4. Jis davė Dovydui savo karališką skraistę ir ginklus.)
- Kaip su Dovydu elgėsi karalius Saulius po to, kai tas nugalėjo Galijotą? (Žr. 1 Samuelio 18:2, 5. Saulius paėmė Dovydą į savo namus ir paskyrė vadovauti savo kariuomenei.) Kaip Dovydas parodė savo ištikimybę karaliui Sauliui? (Žr. 1 Samuelio 18:5.) Kas sukėlė Sauliaus neapykantą Dovydui? (Žr. 1 Samuelio 18:6–9.) Kodėl kartais yra sunku džiaugtis kitų sėkme? Kaip pavydas ir puikybė veikia mūsų dvasinę gerovę?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė:

„Saulius tapo Dovydo priešu dėl savo puikybės. Jį apėmė pavydas, kadangi minios izraeličių moterų dainavo, jog „Saulius užmušė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių!“ (1 Samuelio 18:7; taip pat žr. 18:6, 8.)

Išdidieji labiau bijo žmonių nuomonės negu Dievo teismo... „Ką apie mane pagalvos žmonės?“ jiems svarbiau, nei „Ką apie mane pagalvos Dievas?“ ...

Žmonių nuomonės baimė pasimato tada, kai siekiama laimėti žmonių pritarimą. Išdidieji brangina žmonių pagarbą labiau negu Dievo garbę (žr. Jono 12:42–43). Nuodėmė pasimato per mūsų poelgių motyvus. Jėzus sakė, kad jis visuomet daro, kas Dievui patinka (žr. Jono 8:29). Ar nebūtų gerai, jei mūsų motyvas būtų Dievo garbė, o ne bandymas iškelti save virš savo brolio ir pralenkti kitą?

Kai kurie išpuikę žmonės ne tiek susirūpinę, ar jų atlyginimas atitinka jų poreikius, kiek tuo, kad jų atlyginimas būtų didesnis už kieno nors kito. Jų atpildas – gauti truputį daugiau negu likusieji...

Išdidumui užvaldžius mūsų širdis, prarandame nepriklausomybę nuo pasaulio ir iškeičiame savo laisvę į žmonių nuomonės vergiją. Pasaulis šaukia garsiau už Šventosios Dvasios šnabždesius. Žmonių samprotavimai laimi prieš Dievo apreiškimus, ir išdidieji paleidžia geležinius turėklus.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1989, 4–5; arba *Ensign*, May 1989, 5.)

- Kaip elgėsi Dovydas po to, kai Viešpats palaimino jį sėkme mūšyje? (Žr. 1 Samuelio 18:5, 14–16.) Ko galime pasimokyti iš jo pavyzdžio? Ką, jūsų manymu, reiškia „elgtis išmintingai“, kai mums sekasi?

2. Sauliui nepavyksta dar trys mėginimai nužudyti Dovydą

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 18:17–30; 19:1–18.

- Saulius pasiūlo Dovydui vesti vieną iš savo dukterų, jei šis kausis su filistiniais. Koks buvo šio Sauliaus pasiūlymo tikrasis motyvas? (Žr. 1 Samuelio 18:20–25. Jis tikėjosi, jog Dovydą nužudys filistiniai.)
- Kaip Jehonatanas pasirodė esąs tikras draugas, kuomet Saulius siekė nužudyti Dovydą? (Žr. 1 Samuelio 19:1–7.) Ką reiškia būti tikru draugu? Kaip jūsų draugai parodo jums, jog jie – tikri draugai? Kaip jūs parodote jiems, jog esate tikri draugai?
- Nežiūrint Jehonatanos pastangų pakeisti Sauliaus nusistatymą prieš Dovydą, Saulius toliau siekė atimti Dovydui gyvybę (1 Samuelio 19: 9–10). Kaip Dovydo žmona Mikalė parodė, kad yra atsidavusi savo vyrui? (Žr. 1 Samuelio 19:11–18.)

3. Dovydas ir Jehonatanas atnaujina savo draugystės sandorą, ir Jehonatanas išgelbsti Dovydui gyvybę

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 20.

- Kaip Dovydas reagavo į Sauliaus neapykantą ir mėginimus jį nužudyti? (Žr. 1 Samuelio 20:1.) Kaip Jehonatanas toliau rodė draugystę Dovydui tuo metu, kai Saulius siekė Dovydą nužudyti? (Žr. 1 Samuelio 20:2–4, 13–17, 23; taip pat žr. 1 Samuelio 20:24–42, kurios aptariamą žemiau.)
- Kaip tikėjimas Dievu paveikė Jehonatanos ir Dovydo draugystę? (Žr. 1 Samuelio 20:23.) Kaip mūsų meilė Dievui veikia mūsų meilę kitiems?
- Jei ištikimybę Dievui savo gyvenime statome į pirmąją vietą, ką darysime, jei mūsų draugai elgiasi blogai? (Meiliai bandysime padėti mūsų draugams pasikeisti.) Ką darysime, jei mūsų draugai paprašo mūsų pasielgti blogai? (Mes nesielgsime nedorai, kaip mūsų draugai prašo, nepaisydami galimų pasekmių mūsų draugystei, ir stengsimės paveikti draugus, kad ir jie pasirinktų teisingai.)
- Kaip Jehonatanas turėjo pranešti Dovydui, ar saugu grįžti į Sauliaus dvarą? (Žr. 1 Samuelio 20:5–7, 18–22.) Kaip karalius Saulius reagavo į tai, kad Dovydo nėra, ir Jehonatanas bando apginti savo draugą? (Žr. 1 Samuelio 20:24–33.) Kaip Jehonatanas išpėjo Dovydą bėgti nuo Sauliaus? (Žr. 1 Samuelio 20:35–42.)

4. Saulių užvaldo neapykanta Dovydui. Dovydas pasigaili Sauliaus gyvybės

Išdėstykite ir aptarkite 1 Samuelio 23–24.

- Dovydas toliau laiminamas sėkme mūšiuose (1 Samuelio 23: 1–5). Kodėl Dovydas turėjo palikti Keilos miestą po to, kai išgelbėjo jo gyventojus nuo filistinų? (Žr. 1 Samuelio 23:7–13.)
- Sužinojęs, jog Dovydas yra Keiloje, Saulius paruošė savo karines pajėgas sunaikinti visą miestą (1 Samuelio 23:10). Kas teisų karalių Saulių pavertė tiromu, pasiryžusiu sunaikinti ištisą miestą tik tam, kad nužudytų vieną asmenį? Kodėl pavydas ir neapykanta taip užvaldo žmogų? Kaip galime atsikratyti pavydo ar neapykantos?
- Dovydui besislapstant nuo Sauliaus, Jehonatanas aplankė jį ir „pastiprino jo ranką Dievo vardu“ (1 Samuelio 23:16). Ką, jūsų manymu, tai reiškia? Kaip mes galime stiprinti savo draugus Dievo vardu?

- Kito mėginimo rasti ir nužudyti Dovydą metu Saulius sustojo pailsėti oloje (1 Samuelio 24:1–3). Ką Dovydo vyrai pasiūlė, kai pastebėjo Saulių? (Žr. 1 Samuelio 24:4.) Ką padarė Dovydas? (Žr. 1 Samuelio 24:4–5. Pastaboje prie 5 eilutės paaiškinta, kad Dovydas nupjovė Sauliaus skraistės apsiuvą – tą rūbo dalį, kuri simbolizavo valdžią.)
- Kodėl Dovydas atsisakė užpulti Saulių? (Žr. 1 Samuelio 24:6–12.) Ko Dovydo pavyzdys mus moko apie kerštą ir apie tai, kaip turėtume elgtis su tais, kurie daro mums pikta? (Žr. 1 Samuelio 24:12–15; taip pat žr. Mormono 8:20.) Ką pasakė Saulius supratęs, kad Dovydas pasigailėjo jo gyvybės? (Žr. 1 Samuelio 24:16–19.)

Išvada

Pažymėkite, jog istorija apie Jehonataną ir Dovydą primena mums, kad tikra draugystė ir meilė artina mus prie mūsų draugų ir prie Dievo. Sauliaus istorija mums primena, kad pavydas ir neapykanta gali mus užvaldyti ir nutolinti nuo draugų ir nuo Dievo. Paskatinkite klasės narius būti tikrais draugais savo draugams, kad galėtų jiems pasakyti: „Tebūna Viešpats tarp tavęs ir manęs per amžius“ (žr. 1 Samuelio 20:23).

Papildoma mokymo idėja

Asmeninis savo draugiškumo įvertinimas

Pasinaudokite šia veikla, jei norite pabrėžti, kaip svarbu būti tikru draugu.

Kiekvienam klasės nariui duokite po popieriaus lapą ir pieštuką. Paaiškinkite, jog užduosite jiems kelis klausimus, kad padėtumėte nustatyti, ar jie yra tikri draugai. Tegul klasės nariai užsirašo savo atsakymus, tačiau užtikrinkite juos, kad jiems nereikės perskaityti tų atsakymų. Tada pateikite tokius klausimus:

1. Kokį gerą darbą paskutinį kartą kam nors padarėte?
2. Ką darote, kai išgirstate kokį nors žmogų, sakantį nemalonus dalykus apie kitą asmenį?
3. Ką esate padaręs, kad padėtumėte savo draugams būti geresniais žmonėmis?

Tikslas Paskatinti klasės narius laikytis skaisčių minčių bei poelgių ir atgailauti dėl savo nuodėmių.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. 2 Samuelio 11. Dovydas svetimauja su Ūrijos žmona Batšeba (11:1–5). Dovydui nepavyksta paslėpti savo nuodėmės (11:6–13). Jis pasirūpina, kad Ūrija žūtų mūšyje (11:14–17). Dovydas veda Batšebą, ir jiedu susilaukia sūnaus (11:26–27).
 - b. 2 Samuelio 12:1–23. Pranašas Natanas moko apie Dovydo nuodėmės sunkumą pasakydamas Dovydui palyginimą (12:1–6). Dovydui pasakoma, jog dėl savo nuodėmės jis būsiąs nubaustas (12:7–14; atkreipkite dėmesį, kad 13 eilutės Džozefo Smito vertime Natanas sako: „Viešpats *neatleidžia* tavo nuodėmės. Tu nemirsi.“) Pirmasis Dovydo ir Batšebos sūnus miršta kūdikystėje (12:15–23).
 - c. Psalmyno 51. Atgailaujantis Dovydas siekia atleidimo.
2. Papildomi skaitiniai: 2 Samuelio 2–10.
3. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, atsineškite ritelę siūlų ir žirkles.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Tegul vienas savanoris atsistoja prieš klasę ir ištiesia į priekį rankas. Abu to klasės nario riešus laisvai suriškite viena siūlo gija. Paaiškinkite, kad šis siūlas simbolizuoja netyrą mintį. Tada tegul klasės narys sutrauko siūlą išskėsdamas rankas.

- Ką turėtume daryti, jei galvoje pasirodo netyra mintis? (Turėtume tuoj pat išvyti ją iš galvos.)

Paprašykite klasės nario dar kartą ištiesi rankas į priekį. Apvyniokite jo riešus keliomis siūlų gijomis – pakankamai, kad būtų sunkiau jas sutraukti. Tuomet paprašykite klasės nario pamėginti tuos siūlus sutraukti. Viską pakartokite naudodami tiek siūlų, kad būtų nebeįmanoma išsilaisvinti.

- Kas nutinka, kai leidžiame netyroms mintims likti mūsų protuose?

Išlaisvinkite klasės nario rankas nukirpdami siūlus žirkėmis. Paaiškinkite, kad viena šios pamokos dalis moko apie tai, kas gali įvykti, jei leisime netyroms mintims pasilikti mūsų galvose. Pamokoje taip pat aptarsime būdus, kaip išsilaisvinti iš netyrų minčių.

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais. Kadangi būtų pernelyg sunku užduoti visus pamokos klausimus ar aptarti visą medžiagą, su malda išrinkite tuos, kurie geriausiai atitiktų klasės narių poreikius. Jei reikia, kai kuriuos klausimus pritaikykite klasės narių gyvenimo aplinkybėms.

Raštų dalyje nuo 1 Samuelio 25 iki 2 Samuelio 10 skyriaus pateikiama svarbi informacija apie šioje pamokoje aptariamų įvykių istorines aplinkybes. Kadangi šiame vadovėlyje šie skyriai nėra aptariami, galite juos apibendrinti taip:

Netrukus po to, kai Dovydas pasigailėjo Sauliaus gyvybės, šis dar kartą mėgino Dovydą nužudyti. Dovydas vėl turėjo progą nužudyti karalių, bet atsisakė tai padaryti. Toliau vyko mūšiai tarp Judo žmonių ir aplinkinių tautų, ir viename iš tų mūšių Saulius ir Jehonatanas žuvo. Po Sauliaus sostą užėmė Dovydas ir tapo vienu didžiausiu karaliumi per visą Izraelio istoriją. Jis suvienijo gentis į vieną tautą, apsaugojo savo žmonėms pažadėtą žemę ir įkūrė Dievo įstatymu paremtą valdžią. Tačiau paskutiniuosius 20 jo gyvenimo metų sugadino nuodėmingi jo sprendimai. Juos mes ir aptarsime šioje pamokoje.

1. Dovydas svetimauja su Batšeba ir pasirūpina, kad Batšebos vyras Ūrija žūtų

Išdėstykite ir aptarkite 2 Samuelio 11.

- Dovydas vaikštinėjo ant savo rūmų stogo, kai pamatė Batšebą ir pasidavė pagundai svetimauti su ja (2 Samuelio 11:2). Ką turėjo daryti Dovydas, pamatęs Batšebą? Ką Dovydas padarė, kas nuvedė jį į nuodėmę su ja? (Žr. 2 Samuelio 11:2–4.) Kas gali nuvesti žmonės į pagundą daryti seksualines nuodėmes? Ką galime daryti, kad išvengtume tokių pagundų?

Galite klasės narių atsakymus užrašyti lentoje naudodami žemiau parodytą lentelę. Atsakymai gali būti ir tokie:

<i>Ko reikia vengti</i>	<i>Kaip to išvengti</i>
Netyrų ir amoralų minčių.	Pripildykite savo protą dorų minčių.
Televizijos laidų, filmų, žurnalų, knygų ir muzikos, kuriuose yra bent kiek pornografijos arba kurie kelia amoralias mintis.	Rinkitės tokias žiniasklaidos priemones, kurios įkvėpia jus daryti gera.
Nederamų užsiėmimų pasimatymų metu.	Prisilaikykite pastarųjų dienų pranašų mokomų pasimatymų standartu, kurie bendrais bruožais išdėstyti knygelėje <i>Jaunimo stiprybės vardan</i> .
Flirtavimo su kitais po santuokos.	Visa širdimi mylėkite savo sutuoktinį (-ę).
Vietų ar veiklų, kurios nepadaeda jausti nuolatinę Šventosios Dvasios bendrystę.	Toliau „meilinkitės“ vienas kitam (t.y. ugdykite savo santykius).

Galite pasinaudoti pirma papildoma mokymo idėja, kad aptartumėte, kaip galima atsikratyti netyrų minčių.

- Ką mėgino padaryti Dovydas, sužinojęs, jog Batšeba laukiasi kūdikio? (Žr. 2 Samuelio 11:6–13. Jis mėgino padaryti taip, kad pas Batšebą į namus grįžtų jos vyras Ūrija. Tada būtų atrode, kad tas dar negimęs kūdikis yra Ūrijos.) Kodėl Dovydo planas nepavyko? (Žr. 2 Samuelio 11:11. Ūrija nenorėjo grįžti namo tuo metu, kadangi buvo ištikimas kovos bendražygiams ir manė turįs būti su jais.)
- Kokią daug rimtesnę nuodėmę padarė Dovydas, mėgindamas paslėpti savo amoralių poelgį? (Žr. 2 Samuelio 11:14–17.) Nuo ko, jūsų nuomone, Dovydas manė galįs paslėpti savo nuodėmę? Kaip šiais laikais žmonės mėgina nuslėpti savo nuodėmes? Kas atsitinka, kai mėginame nuslėpti savo nuodėmes?

Vyresnysis Ričardas G. Skotas sakė:

„Tegul jūsų nenuramina faktas, kad kiti nežino apie jūsų prasižengimą. Panašiai daro strutis, slėpdamas galvą smėlyje. Jis mato tik tamsą ir jaučiasi saugiai pasislėpęs. Iš tikrųjų jį mato visi. Lygiai taip visus mūsų poelgius mato mūsų Dangiškasis Tėvas ir Jo Mylimasis Sūnus. Jie apie mus žino viską...“

Jei rimtai nusidėjote, nerasite ilgalaikio pasitenkinimo ir nusiramino tame, ką padarėte. Pateisinant prasižengimą ir jį nuslepiančiam gali atrodyti, kad problema išsisprendžia, bet iš tikrųjų – ne. Gundytojas ketina išviešinti patį gėdingiausią jūsų poelgį pačiu blogiausiu jums laiku. Melas pina vis stipresnę tinklą ir tampa pinklėmis, kuriomis Šėtonas pagaus ir pražudys jus.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1995, 103; arba *Ensign*, May 1995, 77.)

Galite pasinaudoti antra papildoma mokymo idėja, kad pailiustruotumėte, kaip pavojinga mėginti nuslėpti savo nuodėmes.

2. Dovydui pasakoma, kad jis bus nubaustas už savo nuodėmes

Išdėstykite ir aptarkite 2 Samuelio 12:1–23.

- Kokį palyginimą pasakė pranašas Natanas, kad pavaizduotų, kaip Viešpats supyko ant Dovydo? (Žr. 2 Samuelio 12:1–4.) Ką pats Dovydas manė apie palyginime minimo turtuolio elgesį su skurdžiumi? (Žr. 2 Samuelio 12:5–6.) Kokia prasme Dovydo elgesys buvo kaip to turtuolio? (Žr. 2 Samuelio 12:7–9.) Kaip Dovydas reagavo į Viešpaties priekaištą? (Žr. 2 Samuelio 12:13.)
- Kodėl, jūsų manymu, Dovydas nesuvokė, kad tas palyginime minimas turtuolis simbolizuoja jį? Kodėl kartais mes nepajėgiamė suvokti savo nuodėmingumo?
- Kokios buvo Dovydo nuodėmių pasekmės? (Žr. 2 Samuelio 12:10–14. Šių pranašysčių išsipildymo aprašymą galite rasti 15–23 eilutėse ir vėlesniuose 2 Samuelio ir 1 Karalių knygų skyriuose; taip pat žr. DS 132:39. Pažymėkite, kad svetimavimas yra rimta nuodėmė, tačiau Dovydas savo išaukštinimą prarado, kadangi Viešpats jį laikė atsakingu už Ūrijos nužudymą.)

Prezidentas Merionas Dž. Romnis sakė: „Dovydas, ...nors patyręs didį Viešpaties palankumą (iš tiesų apie jį buvo sakoma, kad jis yra pagal Dievo širdį), pasidavė pagundai. Amoralumas jį nuvedė prie žmogžudystės, o dėl to jis prarado savo šeimas ir išaukštinimą.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1979, 60; arba *Ensign*, May 1979, 42.)

- Kokios šiais laikais gali būti amoralumo pasekmės, juntamos iš karto? Kokie gali būti ilgalaikiai neatgailavimo dėl šios nuodėmės padariniai?

3. Atgailaujantis Dovydas siekia atleidimo

Išdėstykite ir aptarkite Psalmyno 51.

Viešpačiui skirtoje psalmėje Dovydas išsako troškimą padėti kitiems atgailauti, sakdamas: „Mokysiu nedorėlius tavo kelių, ir nusidėjėliai sugriš pas tave.“ (Psalmyno 51:15.) Nors pasirūpindamas Ūrijos mirtimi Dovydas prarado savo išaukštinimą, mes galime pasimokyti iš jo atgailos siekiant atleidimo už svetimavimo nuodėmę. Jo žodžiai 51-oje psalmėje moko daugelio tikrosios atgailos aspektų. Su klasės nariais studijuodami šią psalmę, aptarkite, kaip galime pritaikyti Dovydo atgailos pavyzdį savo gyvenimuose.

- 51-oje psalmėje Dovydas pirmiausia pripažįsta Dievą ir Jo gailestingumą (Psalmyno 51:3). Dovydas taip pat pripažino savo nuodėmingumą (Psalmyno 51:3–5). Kodėl mums svarbu pripažinti Dievo didybę ir mūsų nuodėmingumą, kai atgailaujame dėl savo nuodėmių?
- Ką turime paaukoti, kad gautume nuodėmių atleidimą? (Žr. Psalmyno 51:18–19.) Ką, jūsų nuomone, reiškia turėti sudužusią ir atgailaujančią širdį?
- Kokia prasme mūsų nuodėmės „[mums] nuolat prieš akis“, kol negauname atleidimo? (Psalmyno 51:5). Kaip tai pasikeičia, kai mums atleidžiama? (Žr. Psalmyno 51:10; Almos 36:17–19.) Kaip Dievas, po to, kai mums atleidžia, žiūri į mūsų praeities nuodėmes? (Žr. Psalmyno 51:11; Izaijo 43:25; DS 58:42.)
- Dovydas atleidimą aprašo kaip apvalymą (Psalmyno 51:3–4, 9, 11–12), kaip kažko gražinimą (Psalmyno 51:12) ir kaip išlaisvinimą (Psalmyno 51:14). Kodėl šie apibūdinimai yra tinkami iš Dievo gaunamo atleidimo palaimai apsaakyti?

Išvada

Paaiškinkite, jog nepriklausomai nuo to, kokie stiprūs ir klestintys esame, negalime išvengti pagundų. Paskatinkite klasės narius pakeisti savo gyvenimuose tai, kas būtina, kad galėtų išlikti moraliai tyri mintimis ir poelgiais. Pasakykite, jog mylite Jėzų Kristų ir esate dėkingi už Jo Apmokėjimą. Paliudykite, kad galime gauti savo nuodėmių atleidimą, nes buvo įvykdytas Apmokėjimas.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Pašalinkime netyras mintis iš savo galvų

Savais žodžiais perpasakokite šį vyresniojo Boido K. Parkerio teiginį apie tai, kaip išvyti iš galvos nekviestai pasirodžiusias netyras mintis:

„Protas yra kaip scena. Išskyrus tada, kai miegame, uždanga ten visada pakelta. Toje scenoje visada vyksta koks nors veiksmas. Tai gali būti komedija, tragedija, įdomus veiksmas ar nuobodus, geras ar blogas, bet visuomet proto scenoje vyksta koks nors vaidinimas.

Ar pastebėjote, kad visiškai nepriklausomai nuo jūsų ketinimų beveik bet kio vaidinimo viduryje kokia nors tamsi maža mintis gali įsėlinti iš užkulisių

ir patraukti jūsų dėmesį? Šios blogos mintys mėgins nuvilioti jūsų dėmesį nuo kitų minčių. Jeigu to nesustabdysite, visos doros mintys paliks sceną. Kadangi jūs sutikote su tuo, jus užvaldys neteisingos mintys.

Jei joms pasiduosite, jos vaidins jūsų proto scenoje bet ką, ko jūs nedrausite. Jų vaidinimo tema gali būti pyktis, pavydas ar neapykanta. Jos gali būti vulgarios, nedoros ar net ištvirkusios. Jeigu leisite, būdamas scenoje jos naudos pačius gudriausius įtikinėjimus, kad išlaikytų jūsų dėmesį. Jos tikrai gali pavaizduoti tai kaip įdomų dalyką, net įtikinti, kad tai – nekaltas užsiėmimas, nes jos tėra tik mintys.

Ką jūs darote panašiu atveju, kuomet jūsų proto sceną užgrobia netyrų minčių velniūkščiai, ar jie būtų pilki, atrodantys beveik švarūs, ar be lašelio abejonės purvini? Jei galite kontroliuoti savo mintis, galite nugalėti įpročius, netgi žeminančius asmeninius įpročius. Jei išmoksite jas valdyti, gyvensite laimingesnį gyvenimą.

Aš norėčiau jus to išmokyti. Pasirinkite kokią nors mėgstamą giesmę iš šventos Bažnyčios muzikos, tokią, kurios žodžiai pakilūs ir muzika pagarbi, tokią, kuri priverčia jus pajusti kažką panašaus į įkvėpimą. Rūpestingai pakartokite ją savo galvoje. Išmokite ją atmintinai. Netgi jei jūsų klausia neišlavinta, jūs galite kartoti giesmę mintyse.

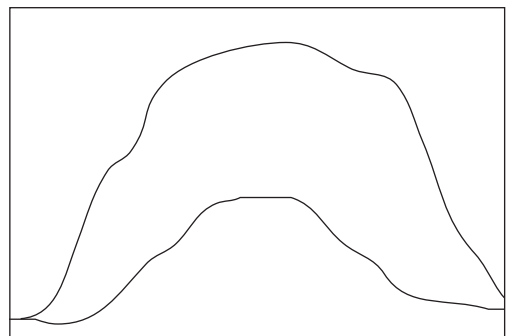
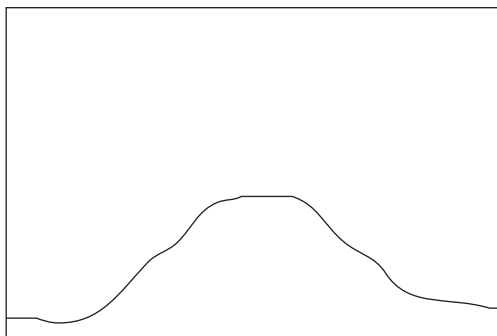
Dabar panaudokite šią giesmę kaip vietą, kur nukreipiate savo mintis. Paverskite ją jūsų ypatingų atvejų vaga. Kai tik pastebėjote, kad šie tamsūs aktoriai iš jūsų mąstymo pašalių išibrovė į jūsų proto sceną, paleiskite, taip sakant, šį įrašą. Kai jūsų galvoje pasigirs muzika ir suskambės žodžiai, nevertos mintys gėdingai pasitrauks. Giesmė visiškai pakeis nuotaiką jūsų proto scenoje. Kadangi ji yra pakili ir tyra, niekingos mintys išnyks, nes kaip dorybė pasirinktinai nesijungia su nepadorumu, taip blogis negali pakesti šviesos akivaizdos.

Po kurio laiko pastebėsite, kad staiga niūniuojate tą melodiją širdyje. Atsekę savo mintis suprasite, jog buvote susidūrę su kokia nors pasaulio įtaka, kuri į jūsų proto sceną iššaukė nevertą mintį, todėl ta melodija pasileido beveik automatiškai.

Sykį išmokę išvalyti savo proto sceną nuo nevertų minčių, laikykite ją užimtą, mokydamiesi vertų dalykų. Pakeiskite savo aplinką, kad jus suptų tai, kas įkvėpia geras ir pakilias mintis. Būkite užimti doriais dalykais.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1976, 99–100.)

2. Mums kyla pavojus, kai mėginame nuslėpti savo nuodėmes

Mėgindamas nuslėpti savo svetimavimo nuodėmę Dovydas padarė dar didesnę nuodėmę. Kad aptartumėte pavojų, kylantį dėl mėginimo nuslėpti savo nuodėmes, palyginkite nuodėmę su purvo krūva. Iliustruodami šią sąvoką lentoje perpieškite pirmąjį piešinį, pavaizduotą 114 puslapyje.

- Kas atsitiks, jei mėginsime paslėpti nedidelę purvo krūvelę? (Krūva taps didesnė ir daugiau matoma. Iliustruodami šią sąvoką lentoje perpieškite antrąjį piešinį, pavaizduotą 114 puslapyje.)
- Kuo savo nuodėmių slėpimas panašus į purvo krūvos slėpimą? (Kai mėginame nuslėpti savo nuodėmes, darome didesnes ir rimtesnes nuodėmes.)
- Jei nenorime, kad žmonės matytų purvo krūvą, ką turėtume daryti? (Turėtume pašalinti tą purvą, o ne slėpti jį.) Kaip galime pašalinti nuodėmę iš savo gyvenimo?

3. „Amnonas pajuto jai labai stiprią neapykantą“ (2 Samuelio 13:15)

2 Samuelio 13 skyriuje aprašyta Dovydo sūnaus Amnono ir dukters Tamaros istorija. Amnonas pajuto potraukį Tamarai ir privertė ją su juo sanguliauti.

- 2 Samuelio 13:1 sakoma, kad Amnonas Tamarą mylėjo. Kaip pasikeitė Amnono jausmai Tamarai po jo nuodėmės prieš ją? (Žr. 2 Samuelio 13:15.) Kodėl sulaužusių skastybės principus žmonių meilę dažnai pakeičia neapykanta?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė: „Girdėjau vyresniąją Džoną A. Vidsou... sakantį: „Pastebėjau, jog jaunuolis ir mergina, kurie sulaužo skastybės principus, greitai ima nekęsti vienas kito.“ Aš taip pat tai pastebėjau. Pradžioje gali būti meilės žodžių, bet vėliau lieka tik pykčio ir kartėlio žodžiai.“ („True to the Faith“, *Ensign*, June 1996, 5.)

4. Atgailaujantis turi vilties

Jei pabrėžėte, kad niekada ne per vėlu atgailauti, galite perskaityti šį vyresniojo Boido K. Parkerio teiginį:

„Slegianti mintis, jog viena klaida (ar net keletas jų) padaro taip, kad amžiams tampa per vėlu atgailauti, ateina ne iš Viešpaties. Jis sakė, kad *jeigu* atgailausime, Jis ne tik atleis mums mūsų prasižengimus, bet ir pamirš juos ir daugiau mūsų nuodėmių nebeprisimins... Atgaila – kaip muilas, ji gali nuplauti nuodėmę. Įsisenėjusiam purvui pašalinti, kad neliktų dėmių, gali prireikti stipraus valiklio, bet purvas išsiplaus.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1989, 72; arba *Ensign*, May 1989, 59.)

Tikslas Padėti klasės nariams parodyti dėkingumą už Gelbėtoją ir už daugelį Jo bei mūsų Dangiškojo Tėvo mums suteiktų palaimų.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šioje pamokoje aptariamas Raštų ištraukas bei kiek galite didesnę Psalmyno dalį.
2. Išstudijuokite pamokos medžiagą ir su malda pasirinkite tas Raštų ištraukas, temas ir klausimus, kurie geriausiai atitinka klasės narių poreikius. Šioje pamokoje neaptarsime viso Psalmyno. Joje aptarsime tik kai kurias svarbias įvairiose šios knygos vietose minimas temas.
3. Jei naudositės pirma dėmesį sutelkiančia veikla, atsineškite Gelbėtojo paveikslėlį bei keturis ar penkis daiktus, simbolizuojančius tai, už ką esate dėkingi. Tai gali būti Šventraščiai, mylimo žmogaus nuotrauka, vieną iš jūsų talentų simbolizuojantis daiktas ar koks nors maisto produktas. Jei naudositės antra dėmesį sutelkiančia veikla, paprašykite vieno ar dviejų klasės narių pasiruošti perskaityti mėgstamą psalmę ir paaiškinti, kodėl ji svarbi jiems.
4. Atsineškite vieną ar kelias šventyklos nuotraukas.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Parodykite Gelbėtojo paveikslėlį ir pasakykite, jog esate dėkingi už Jo gyvenimą ir misiją. Parodykite kitus daiktus, simbolizuojančius tai, už ką esate dėkingi. Išsakykite savo dėkingumą už kiekvieną iš jų. Tada pateikite tokius klausimus:

- Už kokias Viešpaties dovanas ir Jo suteiktas galimybes esate ypač dėkingi? Kaip jūsų gyvenimas skirtųsi, jei neturėtumėte šių palaimų?

Paaiškinkite, kad daugelyje psalmių yra išsakomas dėkingumas už Viešpaties suteiktus palaiminimus. Dalis šios pamokos yra skirta tiems palaiminimams aptarti ir tam, kaip galime parodyti dėkingumą už juos.

2. Paprašykite vieną klasės narį garsiai perskaityti 23 psalmę. Tada pateikite tokius klausimus:

- Kokie jausmai išsakomi šioje psalmėje? Ką jaučiate, kai skaitote šią psalmę arba jos klausotės?

Paprašykite vieno ar dviejų iš anksto paskirtų klasės narių perskaityti mėgstamiausią psalmę ir paaiškinti, kodėl ji jiems svarbi.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Paašškinkite, kad Psalmynas – tai rinkinys eilėraščių, pagal kuriuos buvo dainuojama šlovinant Dievą ar Jo ko nors prašant. Daugelį jų parašė Dovydas. Ši knyga – tarsi senovės Izraelio giesmynas. Jos lyrika yra vienas iš geriausių ikvepiančios poezijos pavyzdžių pasaulyje. Joje išsakomas tikėjimas į Viešpatį bei nuoširdus troškimas gyventi teisiai.

1. Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gyvenimą ir misiją

Daugelyje psalmių pranašaujama apie Kristaus, kaip Mesijo, misiją. Prisikėles Gelbėtojas skelbė: „Turi išsipildyti visa, kas parašyta apie mane Mozės Įstatyme, Pranašų knygoje ir Psalmėse.“ (Luko 24:44.) Aptarkite šių kelių pranašysčių apie Kristų, užrašytų Psalmynė, išsipildymą:

<i>Pranašystė</i>	<i>Išsipildymas</i>
Psalmyno 107:23–30	Mato 8:23–27. Jėzus nuramina vėjus ir bangas.
Psalmyno 69:9	Jono 1:11; 7:5. Jėzaus nepriėmė Jo tauta.
Psalmyno 41:10; 55:13–15	Jono 13:18, 21. Jėzų išdavė Jo draugas.
Psalmyno 69:21	Morkaus 14:32–41. Jėzus Getsemanės sode kentėjo vienas.
Psalmyno 22:8–9	Mato 27:39–43. Jėzus buvo išjuoktas.
Psalmyno 22:17	Morkaus 15:25. Jėzus buvo nukryžiuotas.
Psalmyno 22:19	Mato 27:35. Kareiviai metė burtą dėl Kristaus drabužių.
Psalmyno 22:2	Mato 27:46. Jėzus klausė Tėvą, kodėl šis Jį apleido.
Psalmyno 69:22	Jono 19:28–30. Jėzui buvo duota acto (perrūgusio vyno) troškuliui numalšinti.
Psalmyno 34:21	Jono 19:33–36. Nei vienas Jėzaus kaulas nebuvo sulaužytas.
Psalmyno 31:6	Luko 23:46. Jėzus į Tėvo rankas atidavė savo dvasią ir mirė.
Psalmyno 16:10	ApD 2:31–32; 13:34–35. Gelbėtojo kūnas nesupuvo, bet buvo prikeltas.

- Jėzus Kristus yra vienintelis žmogus, kurio gimimas, mirtis ir prisikėlimas buvo išpranašauti dar prieš Jam gimstant. Kodėl, jūsų nuomone, apie Gelbėtojo gyvenimą buvo duotos tokios detalios pranašystės? (Šios pranašystės paaiškino, jog Jėzus ir buvo tas pažadėtasis Mesijas, pasaulio Gelbėtojas.) Kaip tos pranašystės tapo palaiminimu tiems, kas jas priėmė? (Pranašystės padėjo žmonėms sužinoti apie Gelbėtoją ir igryti liudijimą apie Jį dar prieš Jam gimstant [žr. Mozijo 3:13]. Pranašystės taip pat padėjo kai kuriems žmonėms atpažinti Jį, Jam atėjus.)

2. Viešpats padarė tau gera! (žr. Psalmyno 116:7)

Daugelyje psalmių ne tik pranašaujama apie Gelbėtojo gyvenimą ir misiją, bet ir išsakomas dėkingumas už tokias palaimas, kaip dangaus ir žemės sukūrimas, Gelbėtojo gailestingumas, atlaidumas, meilė, šventraščiai ir šventykla.

Dangaus ir žemės sukūrimas

Aptarkite šias psalmes, kuriose Viešpačiui išsakomas dėkingumas už dangaus ir žemės sukūrimą.

Psalmyno 19:2
Psalmyno 104:5–7, 14, 24
Psalmyno 136:3–9

- Kaip dangaus ir žemės sukūrimas liudija apie Dievo galią ir meilę? (Žr. Almos 30:44; Mozės 6:63.) Kaip galime parodyti dėkingumą už šią dovaną – Sukūrimą?

Gelbėtojo gailėstingumas, atlaidumas ir meilė

Aptarkite kai kurias iš šių psalmių, kuriose Gelbėtojui išsakomas dėkingumas už Jo gailėstingumą, atlaidumą ir meilę:

Psalmyno 23 (jums nebūtina aptarinėti šią psalmę, jei naudojote ją dėmesį sutelkiančioje veikloje.)
Psalmyno 51 (jums nebūtina aptarinėti šią psalmę, jeigu ją aptarėte 24 pamokoje.)
Psalmyno 59:17
Psalmyno 78:38
Psalmyno 86:5, 13
Psalmyno 100:4–5
Psalmyno 103:2–4, 8–11, 17–18

- Ką iš šių psalmių galime sužinoti apie Viešpatį? Pakvieskite klasės narius pasakoti, kaip jie pažino Viešpaties gailėstingumą, atlaidumą ir meilę.
- Kokį išpūdį jums daro Psalmyno 51 esantis Dovydo prašymas jam atleisti? Ko šioje psalmėje esame mokomi apie atgailą ir atleidimą? (Atkreipkite dėmesį į 4, 9 ir 14 eilučių pirmuosius žodžius. Šie žodžiai apibūdina svarbias atgailos dalis. Taip pat atidžiai peržiūrėkite 19 eilutę, kurioje apibūdinama tikrai atgailai būtina širdies būseną.)

Raštai

Aptarkite šias psalmes, kuriose Viešpačiui išsakomas dėkingumas už Raštus.

Psalmyno 19:8–12
Psalmyno 119

- Kokiais žodžiais Dovydas Psalmyno 19:8–11 apibūdina Raštus? (Vieni iš Raštų sinonimų yra *įstatymas, liudijimas, nuostatai, įsakymas* ir *sprendimai*. Tarp Raštų apibrėžiančių būdvardžių yra *tobuli, teisingi, teisūs, aiškūs* ir *tyri*. Taip pat Raštai apibūdinami kaip brangesni už auksą ir saldesni už medų.)
- Kokias palaimas į mūsų gyvenimus gali atnešti Raštai, kaip tai užrašyta Psalmyno 19:8–12? Galite sudaryti tų palaimų sąrašą lentoje:
 - a. Jie gaivina sielą (8 eilutė).
 - b. Jie paprastus žmones padaro išmintingus (8 eilutė).
 - c. Jie džiugina mūsų širdis (9 eilutė).
 - d. Jie teikia akims šviesos (9 eilutė).
 - e. Jie mus išpėja ir pamoko (12 eilutė).
- Kaip Raštai yra palaiminę jūsų gyvenimą? Galbūt buvote palaiminti ką tik paminėtomis palaimomis?
- Psalmininkas sušunka Viešpačiui: „O kaip aš branginu tavo Įstatymą! Mąstau apie jį visą dieną.“ (Psalmyno 119:97; taip pat žr. 15–16, 33–35, 40, 47–50, 72, 92, 104, 174). Kaip galime išsiugdyti tokią meilę Raštams?

- Kaip Raštai gali būti „žibintas [mūsų] žingsniams ir šviesa [mūsų] takui“? (Psalmyno 119:105.)

Šventykla

Aptarkite kai kurias iš šių psalmių apie šventyklą. Galite parodyti vieną ar daugiau šventyklos paveikslėlių, klasės nariams skaitant šias psalmes:

Psalmyno 5:8
 Psalmyno 15:1–3
 Psalmyno 24
 Psalmyno 27:5
 Psalmyno 65:5
 Psalmyno 84:2–3, 5, 11–13
 Psalmyno 122
 Psalmyno 134

- Ką galime sužinoti apie šventyklą iš šių psalmių? Ką galime sužinoti apie pasirošimą eiti į šventyklą?

Galite paprašyti klasės narius sugiedoti ar perskaityti giesmę „Tavoji šventykla“ (*Liahona*, 2002 m. balandis), arba pakvieskite vaikus iš Pradinukų organizacijos ateiti į klasę ir pagiedoti šią giesmę.

3. „Kuo galiu atsilyginti Viešpačiui už visa, ką jis dosniai man davė?“ (Psalmyno 116:12)

- Psalmyno 116:12 Dovydas klausė: „Kuo galiu atsilyginti Viešpačiui už visa, ką jis dosniai man davė?“ Kaip Dovydas atsakė į šį klausimą? Galite užrašyti visų Dovydo atsakymų sąrašą, kaip parodyta apačioje:
 - „Kelsiu išganymo taure“ (116:13).
 - „Šauksiuosi Viešpaties vardo“ (116:13).
 - „O Viešpatie, aš tavo tarnas“ (116:16).
 - „Atnašausiu tau padėkos auką“ (116:17).
 - „Savo įžadus Viešpačiui vykdysiu visos jo tautos sueigoje – Viešpaties Namų kiemuose“ (116:18–19).
- Kaip galime pritaikyti Dovydo atsakymus rodydami savo dėkingumą Viešpačiui?

4. „Pasitikėkite Viešpačiu“ (Psalmyno 4:6)

- „Pasitikėkite Viešpačiu“ yra dažniausias Psalmyme sutinkamas pamokymas (Psalmyno 4:6; 5:12; 9:11; 18:3; 56:12; 62:9; 118:8–9). Kuo pasireiškia mūsų pasitikėjimas Viešpačiu? Kaip buvote palaiminti, kai pasitikėjote Juo?

Išvada

Psalmėse išsakomas galingas liudijimas apie dieviškąją Jėzaus Kristaus misiją. Taip pat jose mums primenama apie didžias Viešpaties ir Dangiškojo Tėvo mums suteiktas palaimas. Be to, jose siūlomi būdai, kaip galime išreikšti dėkingumą už tas palaimas.

Galite pakviesti klasės narius perskaityti paskutiniąją psalmę (Psalmyno 150), kad apibendrintumėte bendrą Psalmyno žinią. Kartu su tuo dar išsakykite savo šlovinimo ir dėkingumo liudijimą.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Pastarųjų dienų giesmės, įkvėptos Senojo Testamento psalmių

Paiškinkite, jog į Bažnyčios giesmyne esančias giesmes galime žvelgti kaip į pastarųjų dienų psalmes, lygiavertes senosioms psalmėm. Galite pakviesti klasės narius sugiedoti kokią nors pastarųjų dienų giesmę, kurią sukurti autorių įkvėpė Senojo Testamento psalmė. Štai keletas tokių giesmių: „Žavus tas darbas, Viešpatie“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, 13, Psalmyno 92:2–6), „Koks didis tu“ (*Giesmynas*, 18–19, Psalmyno 8:4–10; 9:2–3) ir „Pagalba mūsų, Tu Dieve“ (*Giesmynas*, 13, Psalmyno 90:1–2; 91:1; 48:15).

2. Giesmių giedojimo palaiminimai

- Kokios yra pagrindinės mūsų Bažnyčios giesmių temos? (Atsakymai gali būti: Gelbėtojas, mūsų, kaip Dievo Bažnyčios narių, pareigos, išverti iki galo, tikėjimas, namai ir šeima, meilė, misionieriškas darbas, malda, kunigystė, pranašai, Evangelijos sugražinimas, sakramentas, tarnavimas, išmėginimų ištvėrimas bei Sionė.) Kaip mus laimina giesmių giedojimas? (Žr. DS 25:12.)

Aptarkite kai kuriuos iš šių palaiminimų, kuriuos gali atnešti giesmių giedojimas:

- a. Giesmės pakylėja mūsų dvasias.
- b. Giesmės mus įkvėpia teisiau gyventi.
- c. Giesmės mums primena apie mūsų gautas palaimas.
- d. Giesmės mums suteikia progą giedoti gyrių Viešpačiui.
- e. Giesmės mums suteikia galimybę išsakyti liudijimą.
- f. Giesmės mums padeda vėl išipareigoti Viešpačiui.
- g. Giesmės padeda mums jausti Dvasią.
- h. Giesmės padeda mums būti arčiau mūsų Dangiškojo Tėvo.
- i. Giesmės padeda mums mokytis ir mokyti Evangelijos.

Pirmoji prezidentūra sakė:

„Įkvepianti muzika yra esminė mūsų Bažnyčios susirinkimų dalis. Giesmės kviečia Viešpaties Dvasią, sukuria pagarbumo atmosferą, mus, kaip narius, vienija ir suteikia mums progą garbinti Viešpatį.

Vieni iš geriausių pamokslų sakomi giedant giesmes. Giesmės skatina mus atgailauti bei daryti gerus darbus, stiprina liudijimą ir tikėjimą, nuramina pavargusius, paguodžia gedinčius ir įkvepia mus ištvėrti iki galo.“ (*Hymns*, ix.)

- Kai kuriuose psalmėse apie giedojimą kalbama, kaip apie džiaugsmingą klegėjimą Viešpačiui (žr. Psalmyno 98:4; 100:1; taip pat žr. 66:1; 95:1–2). Kaip galėtume gauti daugiau naudos iš giesmių giedojimo Bažnyčios susirinkimuose bei namuose, įsitikindami, kad mūsų giedojimas yra džiaugsmingas ir prasmingas?
- Paskutinės vakarienos metu Jėzus su apaštalais giedojo giesmę (Mato 26:30). Kaip, jūsų nuomone, giesmės giedojimas padėjo Jėzui ir Jo apaštalams pasiruošti įvykdyti jų laukiantį darbą?

- Prieš pat savo kankinišką mirtį pranašas Džozefas Smitas paprašė Džono Teiloro pagiedoti giesmę „A Poor Wayfaring Man of Grief“ (*Vargšas sielvarto prislėgtas keliautojas*) (*Hymns*, 29; taip pat žr. B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 2:282–284). Kaip, jūsų nuomone, tos giesmės giedojimas padėjo Pranašui?

3. Poetinis paralelizmas psalmėse

Psalmių studijas galima praturtinti žiniomis apie eiliavimo būdus, kuriuos naudojo Dovydas ir kiti hebrajų poetai. Vienas iš tokių būdų yra paralelizmas. Viena bendra paralelizmo charakteristika yra tam tikros minties pakartojimas kitais žodžiais. Toks pakartojimas praplečia arba sustiprina tos idėjos reikšmę. Vienas tokios rūšies paralelizmo pavyzdžių yra Psalmyno 102:1–2. Ta pati mintis čia išreikšta skirtingais žodžiais penkis kartus („išgirk mano malda“, „mano šaukimas tave tepasiekia“, „neslėpk nuo manęs savo veido“, „atsuk man savo ausį“, „tą dieną, kai šauksiuos tavęs, skubėk manęs išklaudyti“). Pažymėkite, kaip kartojimas sustiprina žinią.

Tikslas Paskatinti klasės narius savo palaiminimais naudotis išmintingai ir būti vertus ieiti į šventyklą.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. 1 Karalių 3:5–28. Saliamonas, po savo tėvo Dovydo mirties, tampa karaliumi ir seka Viešpačiu. Viešpats pasirodo Saliamonui, šis pasiprašo palaiminamas imlia širdimi (3:5–9). Viešpats palaimina Saliamoną išmintimi, turtais ir garbe (3:10–15). Dvi moterys atneša kūdikį pas Saliamoną, ir šis išmintingai nustato, kuri moteris yra to kūdikio motina (3:16–28).
 - b. 1 Karalių 5–6; 7:1–12. Karalius Saliamonas vadovauja didelės šventyklos statybai (5–6). Jis pasistato rūmus ir sau (7:1–12).
 - c. 1 Karalių 8:22–66; 9:1–9. Saliamonas pašventina šventyklą ir prašo Viešpaties palaiminti izraelitus dvasiniu bei materialiniu klestėjimu (8:22–53). Visa tauta garbina Dievą 14 dienų (8:54–66). Viešpats vėl pasirodo Saliamonui ir pažada palaiminti izraelitus, jei šie tarnaus Jam, bet prakeikti juos, jei šie ims tarnauti kitiems dievams (9:1–9).
 - d. 1 Karalių 10–11. Dėl Saliamono turtų ir išminties garsas apie jį auga (10:1–13, 24–25). Jis tampa pernelyg turtingas (10:14–23, 26). Jis veda daug neizraeličių moterų, kurios įkalba jį garbinti netikrus dievus (11:1–10). Viešpats pažadina priešus prieš Saliamoną (11:11–25). Pranašas išpranašauja, kad dėl Saliamono nelabumo Izraelio karalystė bus padalinta (11:26–40).
 2. Papildomi skaitiniai: 1 Karalių 2:1–12; 4:29–34; 7:13–51; 1 Metraščių 29; Doktrinos ir Sandorų 46.
 3. Jei galite gauti paveikslėlį *Senovėje buvusi šventykla*, pasiruoškite panaudoti jį per pamoką (62300; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 118).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Perskaitykite patys arba paprašykite kurių nors klasės narių perskaityti šį vyresniojo Dalino H. Oukso teiginį:

„Dažniausiai mes galvojame, kad Šėtonas puola mus per mūsų silpniausiąją vietą... Tačiau esame pažeidžiami ne tik per mūsų silpnybes. Šėtonas taip pat gali mus pulti ten, kur manome esantys stiprūs – tose vietose, kur didžiuojamės savo stiprybe. Jis prie mūsų priartės per mūsų turimus didžiausius talentus ir dvasines dovanas. Jei nebūsime apdairūs, Šėtonas gali atvesti mus į dvasinį žlugimą morališkai mus sugadindamas tiek per mūsų stiprybes, tiek ir išnaudodamas mūsų silpnybes.“ („Our Strengths Can Become Our Downfall“, *Ensign*, Oct. 1994, 12.)

- Kokios stiprybės gali tapti mūsų žlugimo priežastimi?

Papaiškinkite, kad ši pamoka yra apie karalių Saliamoną – žmogų, gavusį didžias Dievo dovanas, bet galiausiai panaudojusį tas dovanas neteisiai. Pasiūlykite, kad klasės nariai ieškotų įvykių, rodančių laipsnišką Saliamono nuosmukį. Pabrėžkite, kad turėtume ieškoti jo ydų ne tam, kad jį pasmerktume, bet kad iš jo klaidų pasimokytume.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Prieš pat Dovydo mirtį kunigas Cadokas ir pranašas Natanas patepė Saliamoną kaip naująjį karalių. Saliamonas, Dovydo ir Batšebos sūnus, iš savo tėvo gavo tokį patarimą: „Būk stiprus ir elkis kaip vyras! Laikykis Viešpaties, savo Dievo, paliepimų, eidamas Jo keliais ir laikydamasis Jo įstatų, įsakymų, įsakų ir pamokymų... idant tau sektųsi visa, kad ir ką darytum.“ (1 Karalių 2:2–3.)

1. Viešpats palaimina Saliamoną išmintimi, turtais ir garbe

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 3:5–28.

- Netrukus po to, kai Saliamonas tapo karaliumi, jam sapne pasirodė Viešpats ir tarė: „Prašyk, ko nori, kad tau duočiau.“ (1 Karalių 3:5.) Ko paprašė Saliamonas? (Žr. 1 Karalių 3:9.) Ką reiškia turėti „imlį širdį“? (Žr. 1 Karalių 3:28; 4:29.) Kodėl Saliamonas manė, kad jam labai reikia tokio palaiminimo? (Žr. 1 Karalių 3:7–8.) Kaip Dievo išminties turėjimas padėtų mums mūsų pareigose namuose? darbe? mokykloje? Bažnyčioje? Kaip galime įgyti tokios išminties?
- Kodėl Viešpats buvo patenkintas Saliamono prašymu gauti imlį širdį? (Žr. 1 Karalių 3:11–12. Užuoat prašęs dovanos savanaudiškais tikslais, Saliamonas paprašė dovanos, kuri jam padėtų tarnauti kitiems.) Kokių dvasinių dovanų mes galėtume siekti? (Žr. DS 46:13–26.) Su kokia sąlyga Viešpats suteikia Dvasios dovanas? (Žr. 1 Karalių 3:14; DS 46:8–12.) Kaip galime tas dovanas naudoti tarnaudami kitiems?
- Kokias papildomas palaimas Saliamonui suteikė Viešpats? (Žr. 1 Karalių 3:13–14.) Kaip galima šias dovanas panaudoti tarnaujant kitiems?
- Kokia buvo pirmoji situacija, kai prireikė Saliamono nuovokumo? (Žr. 1 Karalių 3:16–22.) Kaip Saliamonas išsprendė šią problemą? (Žr. 1 Karalių 3:23–28.) Kaip Saliamono sprendimas parodė, jog Viešpats tikrai palaimino jį išmintimi?

2. Karalius Saliamonas vadovauja didelės šventyklos statybai. Jis pasistato rūmus ir sau

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 5–6; 7:1–12.

- Viešpačiui įsakius Saliamonas nurodė pastatyti šventyklą. (Galite trumpai peržvelgti 1 Karalių 5:1–6, 17–18; 6:15–36, kad pabrėžtumėte šventyklos puošnumą ir imantrumą.) Kodėl, jūsų manymu, Saliamonas šventyklos statybai naudojo tokias geras medžiagas?
- Kaip statytojai rodė pagarbumą dar statomai šventyklai? (Žr. 1 Karalių 6:7.)

- Kaip Saliamonas naudojosi savo išmintimi, turtu ir garbe, jog užtikrintų, kad šventykla būtų statoma tinkamai? (Žr. 1 Karalių 5:1–12. Dėl šių savo stiprybių jis galėjo gauti statybai reikalingų medžiagų ir pakviesti nagingus meistrus į šventyklos statybą.)
- Kokį pažadą, susijusį su šventykla, Viešpats davė Saliamonui? (Žr. 1 Karalių 6:11–13.) Kokį panašų pažadą Viešpats mums davė šiais laikais? (Žr. DS 97:15–17.)
- Dar Saliamonas pasistatė rūmus sau. Kiek jo rūmų dydis skyrėsi nuo Viešpaties namų dydžio? (Žr. 1 Karalių 6:2–3; 7:2, 6–7.) Kaip toks turtų eikvojimas rodo laipsnišką Saliamono teismo nuosmukį?

3. Saliamonas pašventina šventyklą

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 8:22–66; 9:1–9.

- Po septynerių statybos metų šventykla buvo pašventinta. Pasakykite kai kuriuos iš dalykų, kurių Saliamonas meldė pašventinimo maldoje? (Žr. 1 Karalių 8:22–53.)

Klasės narių atsakymus galite užrašyti lentoje. Atsakymai gali apimti ir išvardintus:

- Atsakymų į maldas (1 Karalių 8:28–30, 49–52).
- Atleidimo (1 Karalių 8:33–39).
- Lietaus (1 Karalių 8:35–36).
- Pagalbos bado ir ligų metu (1 Karalių 8:37).
- Pagalbos mūšyje (1 Karalių 8:44–45).

- Pašventinimo maldoje Saliamonas meldė Viešpaties pagalbos savo žmonėms daugelyje sunkių problemų. Kaip šventyklos lankymas gali mums padėti, kai esame slegiami problemų?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Šių gražių šventyklų ramybėje kartais randame rimtų gyvenimo problemų sprendimus. Kai esame veikiami Dvasios, kartais ten mums liejasi tyras pažinimas. Šventyklos yra asmeninio apreiškimo vietas. Kai esu slegiamas kokios nors problemos ar sunkumo, einu į Viešpaties namus širdyje meldamas atsakymų. Tie atsakymai ateina labai aiškiai ir neabejotinai.“ („What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple“, *Ensign*, Aug. 1985, 8.)

- Saliamonas meldė, kad šventykla padėtų vesti netikinčiuosius pas Viešpatį (1 Karalių 8:41–43). Kaip šventykla gali tai daryti? (Pakvieskite klasės narius pasidalinti pavyzdžiais, kaip jie arba kiti susidomėjo Bažnyčia, nes juos sudomino šventyklos.)
- Pasakęs pašventinimo maldą, Saliamonas savo tautai patarė: „Būkite visa širdimi su Viešpačiu, savo Dievu.“ (1 Karalių 8:61.) Ką, jūsų manymu, reiškia būti visa širdimi su Viešpačiu? Kaip šventyklos lankymas gali padėti mums būti visa širdimi su Dievu?
- Ką galime daryti, kad savo gyvenime palaikytume stiprią šventyklos įtaką? (Atsakymai gali būti: Jei įmanoma, dažnai lankytės šventykloje, visada turėkite galiojančią rekomendaciją bei pakabinkite šventyklos paveikslus savo namuose.)
- Ką darė žmonės po šventyklos pašventinimo? (Žr. 1 Karalių 8:62–66.) Kaip žmonės jautėsi grįždami į savo namus po šventyklos pašventinimo ir 14

dienu trukusio garbinimo? (Žr. 1 Karalių 8:66.) Kaip jūs jaučiatės, kai grįžtate namo iš šventyklos?

- Ką pasakė Viešpats, kai aplankė Saliamoną po šventyklos pašventinimo? (Žr. 1 Karalių 9:3–9. Taip pat žr. 1 Karalių 6:11–13. Atkreipkite dėmesį, jog Viešpats panašiai kalbėjo ir šventyklos statymo metu.) Kodėl, jūsų manymu, Saliamonui reikėjo priminti apie jo sandoras? Kaip Viešpats mums primena apie mūsų sandoras?

4. Saliamonas tampa pernelyg turtingas ir veda daug neizraeličių moterų, kurios įkalba jį garbinti stabus

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 10–11.

- Kaip išaugo Saliamono turtai ir garbė po šventyklos pastatymo? (Žr. 1 Karalių 10:1–15, 24–25.) Kaip Saliamonas ėmė netinkamai naudoti tas palaimas? (Žr. 1 Karalių 10:16–23, 26–29. Pažymėkite, kad, užuot statęs Dievo karalystę, jis jas naudojo statyti savo karalystę.) Kaip turėtume naudoti išmintį, turtus ir garbę? (Žr. JokūboK 2:18–19.)
- Kaip tai, kokias žmonas Saliamonas pasirinko, parodo, jog jis nusisuko nuo Dievo? (Žr. 1 Karalių 11:1–2. Jis vedė ne pagal Sandorą.) Ką Saliamono neizraelitės žmonos įtikino jį daryti? (Žr. 1 Karalių 11:3–8. Atkreipkite dėmesį, kad šios ištraukos Džozefo Smito Vertime 4-oje eilutėje sakoma, jog Saliamono širdis tapo kaip jo tėvo Dovydo, o 6-oje eilutėje – Saliamonas darė, kas pikta Viešpaties akyse... kaip darė ir jo tėvas Dovydas.)
- Ką darė Viešpats, kai Saliamonas sulaužė savo sandoras ir nuo Jo nusisuko? (Žr. 1 Karalių 11:9–14, 23–25, 33–36.)
- Kaip, jūsų manymu, išminties, turtų ir garbės palaimos prisidėjo prie dvasinio Saliamono nuosmukio. Papasakokite, kaip šios stiprybės prisideda prie dvasinio žmonių nuosmukio šiais laikais? Kaip galime užsitikrinti, kad mūsų stiprybės netaps mums dvasinio nuosmukio priežastimi? (Žr. 1 Karalių 8:61; DS 88:67.)

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas sakė:

„Kaip... mes neleidžiame savo stiprybėms tapti mūsų dvasinio nuosmukio priežastimi? Savybė, kurią turime ugdyti, yra nuolankumas. Nuolankumas yra labai geras saugiklis. Nuolankumas – tai priešnuodis išdidumui. Nuolankumas – tai visokio mokymosi, ypač dvasinių dalykų mokymosi, katalizatorius. Per pranašą Moronį Viešpats mums didžiai padėjo suprasti nuolankumo vaidmenį: „Aš duodu žmonėms silpnumą, kad jie būtų nuolankūs; ir mano malonės pakanka visiems žmonėms, kurie nusižemina prieš mane; nes jeigu jie nusižemina prieš mane ir tiki mane, tada aš jų silpnumą paversiu jų stiprybe.“ (Etero 12:27.)

Galime taip pat sakyti, kad, jei vyrai ir moterys nusižemins prieš Dievą, Jis padės jiems neleisti jų stiprybėms tapti silpnybėmis, kuriomis pasinaudojęs priešininkas galėtų sunaikinti juos...

Jei esame nuolankūs ir pasiruošę mokytis, jei išsiklausome į Dievo įsakymus, į Jo Bažnyčios vadovų patarimą ir į Jo Dvasios kuždesius, galime būti vadovaujami, kaip naudotis savo dvasinėmis dovanomis, pasiekimais ir visomis stiprybėmis teisumo labui. Ir galime gauti pamokymų, kaip išvengti Šėtono pastangų pasinaudoti mūsų stiprybėmis ir dvasiškai mus žlugdyti.

Visame tame turėtume atminti ir pasikliauti Viešpaties nurodymu ir pažadu: „Būk nuolankus; ir Viešpats, tavo Dievas, ves tave už rankos ir atsakys tau į tavo maldas“ (DS 112:10).“ („Our Strengths Can Become Our Downfall“, *Ensign*, Oct. 1994, 19.)

Išvada

Išsakykite savo dėkingumą už dvasines bei materialines Viešpaties jums suteiktas palaimas ir už šventyklą. Paskatinkite klasės narius nusižeminti priešais Viešpatį tam, kad jie galėtų išmintingai naudotis savo palaimomis ir būti verti įeiti į šventyklą.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Teneišpuiksta jo širdis prieš kitus brolius“ (Pakartoto Įstatymo 17:20)

- Tegul vienas klasės narys garsiai perskaito Pakartoto Įstatymo 17:14–20. Kaip šios Raštų ištraukos pritaikymas būtų pakeitęs Saliamono gyvenimą ir visų jo karalystės žmonių gyvenimus?

2. Šventyklų pašventinimo maldos

Jei keli klasės nariai yra buvę šventyklos pašventinime, paprašykite vieną ar kelis iš jų papasakoti apie tą patyrimą. Galite paprašyti vieną klasės narį pasiruošti pasidalyti dviem ar trimis išimintinomis vietomis iš Bažnyčios šventyklos pašventinimo maldos. (Doktrinos ir Sandorų 109 skyriuje užrašyta malda, pasakyta Kirtlando šventyklos pašventinimo metu.)

- Kaip pašventinimo maldos turėtų paveikti mūsų asmeninius gyvenimus?

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas sakė: „Kai pašventiname namus Viešpačiui, iš tiesų mes pašventiname save Viešpaties tarnystei su sandora, kad naudosisime šiuos namus taip, kaip Jis numatė, kad jie būtų naudojami.“ (*Church News*, 22 Jan. 1972, 3.)

Dorų ir nedorų vadovų daromas poveikis

27
pamoka

1 Karalių 12–14; 2 Metraščių 17; 20

Tikslas Paskatinti klasės narius ugdyti savyje gero vadovo savybes, kurios turėtų įtakos kitiems, kad jie gyventų dorai.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - 1 Karalių 12:1–20. Po savo tėvo Saliamono mirties Rehoboamas tampa dvylikos Izraelio genčių karaliumi. Jis atmeta protingų žmonių patarimą tarnauti savo žmonėms ir siekia užkrauti jiems dar didesnes naštas (12:1–15). Dešimčiai genčių sukilus, karalystė padalijama (12:16–19; dešimt genčių išsaugo Izraelio karalystės pavadinimą, o Judo ir Benjamino gentys, pasilikusios su karaliumi Rehoboamu, yra vadinamos Judo karalyste.) Izraelio karalystė išsirenka karaliumi Jeroboamą, buvusį Saliamono karalystės pareigūną (12:20).
 - 1 Karalių 12:25–33; 13:33–34; 14:14–16, 21–24. Jeroboamas veda žmones į stabmeldystę ir pakeičia kunigus vyrais, kurie nėra levitai (12:25–33; 13:33–34; paaiškinimo apie giraites ir aukštumų alkus ieškokite antroje papildomoje mokymo idėjoje). Pranašas išpranašauja Jeroboamo šeimos sunaikinimą ir Izraelio išsklaidymą (14:14–16). Rehoboamas veda Judo karalystę į stabmeldystę (14:21–24).
 - 2 Metraščių 17:1–10; 20:1–30. Rehoboamo proanūkis Juozapatas valdo teisiai Judo karalystėje, sunaikina giraites ir aukštumų alkus ir siunčia levitus po visą Judą mokyti iš Viešpaties Įstatymo knygos (17:1–10). Atėjus Judo karalystės priešams Juozapatas ir jo žmonės pasninkauja ir meldžiasi. Viešpats jiems pasako, kad tai bus ne jų mūšis, bet jo. Jų užpuolikai susikauna tarpusavyje ir vieni kitus sunaikina (20:1–30).
 2. Papildomi skaitiniai: 1 Karalių 11:26–40; 2 Karalių 17:20–23.
 3. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, gaukite seną drabužį, kuri galima būtų suplėšyti į gabalėlius, arba didelį popieriaus lapą, iškirptą kaip koks nors drabužis.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paimkite seną drabužį arba iškirptą kaip koks nors drabužis popieriaus lapą ir suplėšykite į 12 gabalėlių. Paaiškinkite, kad Saliamono gyvenimo pabaigoje pranašas Ahija pranašavo, kad Jeroboamas, vienas iš 12 Saliamono mokesčių ir lažo darbų valdytojų, taps didesniosios Izraelio tautos dalies karaliumi. Kad tai iliustruotų, Ahija paėmė savo naują drabužį, suplėšė į 12 gabalėlių ir 10 gabalėlių davė Jeroboamui (1 Karalių 11:29–32; pažymėkite, kad pagal Septuagintą, Senojo Testamento graikų kalba vertimą, ne viena, o dvi tautos liks Dovydo palikuonių valdomoje karalystėje.)

Gelbėtojas mokė, kad „kiekviena suskilusi karalystė bus nusiaušta“ (Mato 12:25). Paaiškinkite, kad po Saliamono mirties taip ir atsitiko su Izraelio karalyste. Ši pamoka yra apie tai, kokią įtaką suskilusiai Izraelio karalystei darė dori ir nedori vadovai.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Izraelio karalystė suskyla visų pirma dėl šiurkštaus Rehoboamo vadovavimo

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 12:1–20.

Galite lentoje užrašyti tokį teiginį:

Geras vadovas:

1. Tarnauja

- Po Saliamono mirties Izraelio karaliumi tapo jo sūnus Rehoboamas. Kokių pakeitimų, keičiančių jo tėvo valdymo stilių, iš Rehoboamo norėjo izraelitai? (Žr. 1 Karalių 12:3–4.) Kokį patarimą dėl sėkmingo valdymo Rehoboamui davė seniūnai? (Žr. 1 Karalių 12:6–7; 2 Metraščių 10:7.) Kodėl teigiamą įtaką mums lengviau gali padaryti geras ir tarnaujantis vadovas? Kaip galime pritaikyti šį patarimą namuose? Bažnyčioje? mokykloje? darbe? (Žr. DS 121:41–46.) Kokius esate matę gimdytojų ar kitų vadovų, sėkmingai pritaikančių šį patarimą, pavyzdžius?
- Atmetęs seniūnų patarimą, Rehoboamas kreipėsi į jaunos vyrus, su kuriais kartu augo. Ką šie patarė? (Žr. 1 Karalių 12:8–11.) Koks buvo Rehoboamo sprendimo sekti jų patarimu rezultatas? (Žr. 1 Karalių 12:12–17. Paaiškinkite, kad frazė „Izraelis nuėjo į savo palapines“ reiškia, jog dešimt genčių atsiskyrė nuo Rehoboamo karalystės.) Kaip įvykiai galbūt būtų susiklostę, jei Rehoboamas būtų paklauses seniūnų patarimo? (Žr. 1 Karalių 12:7.)
- Jeroboamas buvo vienas iš 12 Saliamono mokesčių ir lažo darbų valdytojų. Saliamono valdymo pabaigoje pranašas Ahija pranašavo, kad Jeroboamas taps daugelio Izraelio genčių karaliumi (1 Karalių 11:29–31; žr. dėmesį sutelkiančią veiklą). Kaip ši pranašystė išsipildė? (Žr. 1 Karalių 12:20, pastaba Biblijoje anglų kalba teigia, kad pagal Septuagintą, Senojo Testamento graikų kalba vertimą, šios eilutės pabaigoje su Judu dar paminėtas ir Benjaminas. Judo ir Benjaminos gentys pasiliko su Rehoboamu Pietų, arba Judo, karalystėje. Kitoms dešimt genčių vadovavo Jeroboamas Šiaurės, arba Izraelio, karalystėje.)

2. Jeroboamas ir Rehoboamas veda savo karalystes į stambeldystę

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 12:25–33; 13:33–34; 14:14–16, 21–24.

Prie lentoje jau užrašyto teiginio galite pridėti:

Geras vadovas:

1. Tarnauja

2. Pasikliauja Viešpačiu ir Jam paklūsta

- Per pranašą Ahiją Viešpats pažadėjo Jeroboamui, kad šiam bus pastatyti tvirti namai (tvirta karalystė), jei šis vaikščios Viešpaties keliais (1 Karalių 11:38). Kaip Jeroboamas neteko to pažado palaiminimų? (Žr. 1 Karalių 12:25–33.)

Kodėl Jeroboamas pastatė aukso veršius, įkūrė aukštumų alkus ir išventino netikrus kunigus? (Žr. 1 Karalių 12:26–33; 13:33–34.)

Paaiškinkite, kad Jeroboamas bijojo, kad, jeigu jo žmonės eis garbinti į Jeruzalę, jie gali grįžti pas Rehoboamą. Bandydamas kontroliuoti savo žmones ir išlaikyti jų lojalumą, jis pastatė aukso veršius Betelyje ir Dane, dviejuose Šiaurinės karalystės miestuose, ir pakvietė žmones garbinti šiuose miestuose. Taip padarydamas jis leido savo pralaimėjimo baimei nugalėti pasitikėjimą Viešpaties pažadais. Pažymėkite, jog išmintingas vadovas pasitiki Viešpačiu ir nedaro sprendimų remdamasis baime ar asmenine nuomone.

- Kai susirgo jo sūnus, Jeroboamas ieškojo pranašo Ahijos pagalbos. Ką Ahija išpranašavo apie Jeroboamo namus (šeimą) bei karalystę? (Žr. 1 Karalių 14:14–16. Šios pranašystės išsipildymas aprašytas 2 Karalių 17:20–23.)
- Kaip ir Jeroboamas, Rehoboamas taip pat nusižengė Viešpačiui, nuveddamas žmones į stabmeldystę (1 Karalių 14:21–24). Nedoras šių dviejų karalių vadovavimas sukėlė ilgalaikes pasekmes. Po daugelio metų, kadangi ir toliau laikėsi savo nelabų tradicijų, abi karalystės buvo išsklaidytos arba užkariautos (Izraelį užkariavo asirai, o Judą – babiloniečiai). Kaip vienas nedoras vadovas gali taip stipriai paveikti tiek daug žmonių?

Galite pažymėti, kad mes neturime mėgdžioti nelabų vadovų poelgių, kaip darė Izraelio ir Judo žmonės. Dievas suteikė mums valios laisvę, ir mes galime naudotis ta galia, rinkdamiesi gera, net jeigu vadovai pasirenka pikta (Helamano 14:30–31).

3. Juozapatas veda Judo karalystę sekti Viešpačiu ir Jo pranašais

Išdėstykite ir aptarkite 2 Metraščių 17:1–10; 20:1–30.

Prie lentoje jau užrašyto teiginio galite vėl pridėti:

Geras vadovas:

1. *Tarnauja*
2. *Pasikliauja Viešpačiu ir Jam paklusta*
3. *Tiki Dievą*
4. *Moko iš Raštų*
5. *Seka pranašais*

- Praėjus trims kartoms po Rehoboamo, Judo karalystę valdė jo proanūkis Juozapatas. Kaip Juozapatas pademonstravo savo asmeninį teisumą? (Žr. 2 Metraščių 17:3–4, 6.) Kaip mūsų asmeninis atsidavimas Dievui veikia mūsų gebėjimą vadovauti kitiems?
- Juozapatas „pašalino iš Judo aukštumų alkus ir giraites“ (2 Metraščių 17:6). Ko, jūsų manymu, žmonės iš to pasimokė? (Žr. 2 Metraščių 20:12–13, atkreipkite dėmesį, kad „visas Judas stovėjo prieš Viešpatį drauge su savo mažyliais, žmonomis ir vaikais“.) Ką galėtume pašalinti iš savo namų ir asmeninių gyvenimų tam, kad galėtume garbinti Dievą su didesniu atsidavimu?
- Juozapatas pasiuntė levitus po visą karalystę mokyti žmones iš „Viešpaties Įsakymo knygos“ (2 Metraščių 17:9). Kaip, jūsų nuomone, Judo žmones paveikė tai, kad juos mokė iš Raštų? Kaip jums yra padėjusios asmeninės Raštų

studijos ir tokios studijos su šeima? Kokią įtaką Raštų studijavimas namuose daro šeimoms ir bendrai visai Bažnyčiai?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė: „Dažnai mes skiriame daug pastangų bandydami pakelti aktyvumo lygį mūsų kuoluose. Mes uoliai rūpinamės didinti ateinančiųjų į sakramento susirinkimus procentą. Plušame, kad pakeltume išvykusių į misijas mūsų vaikinių procentą. Stengiamės padidinti skaičių tų, kurie tuokiasi šventykloje. Visos šios pastangos yra pagirtinos ir svarbios karalystės augimui. Tačiau, kai atskiri asmenys bei šeimos dažnai ir nuosekliai pasiners į Raštus, situacija šiose kitose aktyvumo sferose automatiškai pagerės. Liudijimai išaugs. Ryžtas sustiprės. Šeimos bus sutvirtintos. Liesis asmeninis apreiškimas.“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 44.)

- 2 Metraščių 20 skyriuje pasakojama apie Judo žmonių baisaus nerimo laiką, kuomet trys tautos paskelbė jiems karą. Karaliui Juozapatui ir jo žmonėms ateitis atrodė niūri, kadangi priešai už juos buvo žymai skaitlingesni. Ką darė Juozapas ieškodamas pagalbos? (Žr. 2 Metraščių 20:3–13.) Ką į šį maldavimą atsakė Viešpats? (Žr. 2 Metraščių 20:14–17. Atkreipkite dėmesį, jog šis atsakymas atėjo per pranašą Jahazielį.) Ką Juozapas patarė savo žmonėms? (Žr. 2 Metraščių 20:20.) Kas šiais laikais skaičiumi viršija mus, kaip pastarųjų dienų šventuosius, kaip senovėje buvo su Judo žmonėmis? Kaip Juozapato patarimas tinka ir mums?
- Atmindamas pranašo Jahazielio užtikrinimą, jog šis mūšis bus Dievo, Juozapas paskyrė giedotojus šlovinti Viešpatį, o ne kautis. Šiems pradėjus giedoti, Viešpats apsaugojo juos padarydamas taip, kad užpuolikai ėmė kautis tarpusavyje ir vieni kitus sunaikino (2 Metraščių 20:21–24). Kaip esame apsaugomi, kai atsimerame gyvųjų pranašų žodžius ir jiems paklustame?
- Priešingai negu Jeroboamas ir Rehoboamas, kurie savo žmones nuvedė į stabmeldystę, Juozapas panaudojo savo įtaką kviesdamas Judo žmones nusižeminti prieš Viešpatį (2 Metraščių 20:3–4). Kokius esate matę dorų vadovų įtakos pavyzdžius? Kaip galime padėti gyventi dorai tiems, kam tarnaujame?

Išvada

Paliudykite, kad vadovai turi galią vesti žmones tiek į nelabumą, tiek ir į dorumą. Priminkite klasės nariams mūsų pareigą teisiai vadovauti savo Bažnyčios pašaukimuose, savo bendruomenėse, darbe bei namuose. Paskatinkite klasės narius būti gerais vadovais, o todėl tarnauti, pasitikėti ir paklusti Viešpačiui, tikėti Jį, mokyti iš Raštų ir sekti pranašais.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Nugalėkime neigiamą bendraamžių įtaką

- Izraelio karalystė suskilo daugiausia dėl to, kad Rehoboamas pasirinko sekti neprotingu savo bendraamžių patarimu (1 Karalių 12:9–16). Kaip galime atsispirti pagundai sekti neprotingu savo draugų patarimu?

Vyresnysis Malkolmas S. Džepsenas sakė:

„Prie daugelio iš jūsų... vienu ar kitu metu prieis vienas ar keli draugai ir gundys padaryti tai, ką žinote, jog neturėtumėte daryti...

Tie vadinami draugai jums sakys: „Niekas niekada to nesužinos. Be to, juk tai – ne nusikaltimas!“

... Jums nebūtina atmesti klaidingu keliu einančių savo draugų, jums net nereikia nustoti su jais draugauti. Galite būti rūpestingas jų draugas, pasiruošęs jiems padėti tuomet, kai jie bus pasiruošę tai pagalbai. Galite kalbėtis su jais, pakylėti juos ir pasakyti jiems savo liudijimą. Veskite juos geru savo pavyzdžiu.

Tačiau niekada neleiskite, kad jūsų draugai vestų jus supykdyti Dangiškąjį Tėvą, galbūt pareikalavę, jog norėdamas likti jų draugu privalote pasirinkti arba jų kelią, arba Viešpaties.

Jei taip atsitiktų, pasirinkite Viešpaties kelią ir ieškokite naujų draugų.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1990, 59; arba *Ensign*, May 1990, 45.)

2. Aukštumų alkų ir giraičių reikšmė

Šie apibrėžimai padės jums paaiškinti Jeroboamo ir Rehoboamo pradėtus netikrų dievų garbinimus.

Aukštumų alkai (1 Karalių 12:31): ant kalvų viršūnių pastatyti aukurai. Įpuolę į stabmeldystę žmonės išniekino aukurus ir naudojo juos garbindami stabus.

Giraitės (1 Karalių 14:15): pagoniško garbinimo vietos, kuriose žmonės kartais elgdavosi amoraliai.

3. „Tarnausite... žmonių rankomis padirbtiems dievams (Pakartoto Įstatymo 4:28)

- Kai Jeroboamas pastatė aukso veršius ir žmonės garbino aukštumų alkuose ir giraitėse, jis su žmonėmis nepaisė prieš 500 metų Mozės duoto įspėjimo (Pakartoto Įstatymo 4:25–28). Kokias nelaimes jie sau užsitraukė? Kas buvo pažadėta, jeigu jie būtų atsigręžę į Viešpatį, o ne į netikrus dievus? (Žr. Pakartoto Įstatymo 4:29–31.)

4. Vadovavimo pamoka su vaizdinėmis priemonėmis

Atsineškite į pamoką du vienodus kaladėlių (ar kitų dalykų) rinkinius. Pakvieskite du klasės narius dalyvauti tokiaame užsiėmime. Kiekvienam dalyviui duokite po kaladėlių rinkinį. Paskirkite vieną klasės narį būti vadovu, o kitą – sekėju. Tegul tie du klasės nariai susėda nugaromis vienas į kitą, kad negalėtų matyti vienas kito kaladėlių. Tegul vadovas ką nors greitai pastato iš kaladėlių ir duoda nurodymus sekėjui, kaip pastatyti tokį pat statinį. Sekėjas, vykdydamas nurodymus, neturi uždavinti klausimų. Nė vienas iš dalyvių neturi žiūrėti vienas į kito kaladėles, kol užduotis nebus baigta.

Sekėjui pabaigus statyti savo statinį, aptarkite, kaip svarbu vadovui duoti aiškius nurodymus, o sekėjui – atidžiai klausytis. Jei sekėjas pastatė tokį pat statinį, kaip ir vadovas, pagirkite abu dalyvius ir paklauskite kitų klasės narių

nuomonių, kodėl aniems tai pavyko. Jei dalyviai pastatė skirtingus statinius, užduokite šiuos klausimus:

- Ar vadovas galėjo duoti aiškesnius nurodymus? Gal sekėjas turėjo atidžiau klausytis? Kaip tai būtų padėję, jei sekėjas būtų galėjęs stebėti, kaip vadovas stato savo statinį?
- Kaip galime pritaikyti Bažnyčios pašaukimuose ir savo namuose tai, ko išmokome iš šio užsiėmimo?

„Po ugnies – švelnus tylus balsas“

28
pamoka

1 Karalių 17–19

Tikslas Paskatinti klasės narius savo gyvenimuose Dievą statyti į pirmą vietą ir rasti paguodą bei nurodymus gyvųjų pranašų žodžiuose ir Šventosios Dvasios šnabždesiuose.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:

- a. 1 Karalių 17. Elija užantspauduoja dangus, kad neduotų lietaus, gelbstisi nuo Ahabo bei Jezabelės ir yra stebuklingai maitinamas tyruose (17:1–6). Viešpats siunčia Eliją pas našlę, kuri duoda jam maisto ir vandens (17:7–16). Elija našlės sūnui sugražina gyvastį (17:17–24).
- b. 1 Karalių 18. Praėjus daugiau kaip dvejiems metams, Elija susitinka su Ahabu ir meta iššūkį Baalo kunigams, kad šie pašauktų ugnį iš dangaus jų aukai sudeginti (18:1–2, 17–24). Baalo kunigams to padaryti nepavyksta, bet Elija meldžiasi ir Viešpats atsiunčia ugnį jo paruoštai aukai sudeginti (18:25–40). Elija meldžiasi, kad sausra baigtųsi, ir Viešpats siunčia lietų (18:41–46).
- c. 1 Karalių 19. Jezabelė mėgina nužudyti Eliją (19:1–2). Elija bėga į dykumą, jį maitina angelas (19:3–8). Elija eina į Horebą, kur jį paguodžia Šventoji Dvasia bei nurodo jam toliau dirbti Dievo darbą (19:9–19).

2. Paprašykite vieną klasės narį pasiruošti trumpai atpasakoti Elijos susidūrimą su Baalo kunigais (1 Karalių 18:17–40).

**Siūloma
pamokos eiga**

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Persakykite šią vyresniojo Tomo S. Monsono papasakotą istoriją:

„Gimęs varge, bet išaugintas tikėjime, [Chosė Garsija] pasiruošė misijos pašaukimui. Tą dieną, kai atėjo jo rekomendacija, aš buvau ten. Ten buvo užrašyta taip: „Brolio Garsijos tarnystė jo šeimai yra labai didelė auka, nes jis daug prisideda prie šeimos išlaikymo. Jis turi vienintelį turtą – branginamų pašto ženklų kolekciją – kurią pasiryžęs parduoti, jei būtina, kad padėtų apmokėti savo misiją.“

Prezidentas [Spenseris V.] Kimbolas atidžiai klausė, kol šis pareiškimas buvo jam skaitomas, o tada pasakė: „Tegul parduoda tą pašto ženklų kolekciją. Tokia auka bus jam palaiminimas.“

Pakvieskite klasės narius pagalvoti apie tai, kaip jie reaguotų, jeigu jų būtų paprašyta paaukoti visa, ką turi, kad tarnautų Viešpačiui. Tada tęskite istoriją:

„Tada jo akys sublizgėjo, veide atsirado šypsena. Šis mylintis pranašas tarė: „Kiekvieną mėnesį centrinėje Bažnyčios valdyboje mes gauname tūkstančius laiškų iš visų pasaulio dalių. Pasirūpinkite, kad mes išsaugotume tų laiškų pašto ženklus ir įteiktume juos Chosė, jam pabaigus misiją. Nemokamai jis turės pačią

nuostabiausią pašto ženklų kolekciją, kokią tik gali turėti vaikas Meksikoje.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1978, 83; arba *Ensign*, Nov. 1978, 56.)

Paaiškinkite, jog, kuomet pastatome Dievo dalykus savo gyvenime į pirmą vietą, gaunamas atpildas būna daug didesnis už visa, ką galbūt turime pakeliui paaukoti. Šioje pamokoje kalbėsime apie du žmones – Eliją ir Sarepto našlę – kurie buvo didžiai palaiminti, kadangi pasiryžo sekti Dievu net tada, kai taip daryti buvo labai sunku.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Po to, kai Jeroboamas nuvedė Izraelio karalystę į stabmeldystę, jis ir jo palikūniai buvo sunaikinti. Po jų karalystę valdė daug kitų karalių stabmeldžių. Iš visų šių valdovų karalius Ahabas buvo padaręs „daugiau Viešpačiui, Izraelio Dievui, supykdyti negu bet kuris iš prieš jį buvusių Izraelio karalių“ (1 Karalių 16: 33). Jis vedė Jezabele, priėmė jos praktikuojamą Baalo garbinimą ir paskatino savo žmones prisidėti prie jo garbinant šį netikrą dievą. Pranašas Elija Ahabui bei jo karalystei perdavė išpėjimo žodžius.

1. Elija užantspauduoja dangus, stebuklingai gauna maisto ir sugražina našlės sūnui gyvastį

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 17.

- Dėl Ahabo ir jo žmonių nelabumo Elija paskelbė: „Šiais metais nebus nei rasos, nei lietaus, *nebent aš duosiu žodį.*“ (1 Karalių 17:1; kursyvas pridėtas.) Kodėl Elija galėjo taip pasakyti? (Galite palyginti Eliją su Helamano sūnumi Nefiu, kuris taip pat gavo tokią pat galią. Priežastis, kodėl Viešpats leido viskam įvykti pagal Nefio žodžius, galite rasti Helamano 10:4–5.)
- Elijai paskelbus, kad karalystėje nebebus lietaus, Viešpats liepė jam bėgti. Ką į šį Viešpaties įsakymą atsakė Elija? (Žr. 1 Karalių 17:2–5.) Ko galime pasimokyti iš Elijos atsakymo?

Vyresnysis Gordonas B. Hinklis sakė:

„Semiuosi stiprybės iš paprastų žodžių apie pranašą Eliją, kuris išpėjo karalių Ahabą dėl šalyje būsiančių sausros ir bado. Bet Ahabas tik pasišaipė. Ir Viešpats liepė Elijai eiti ir pasislėpti prie Kerito upelio, kad ten jis turi gerti iš upelio ir kad jį maitins varnai. Ir Raštuose užrašyti paprasti ir nuostabūs žodžiai: „Jis leidosi į kelionę vykdyti, ką Viešpats jam buvo įsakęs.“ (1 Karalių 17:5.)

Nebuvo jokių ginčų, jokių prašymų atleisti nuo užduoties, jokių išsisukinėjimų. Elija tiesiog „leidosi į kelionę vykdyti, ką Viešpats jam buvo įsakęs“. Ir taip išsigelbėjo nuo baisios nelaimės, kuri ištiko tuos, kurie šaipėsi, ginčijosi ir abejojo.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1971, 159; arba *Ensign*, Dec. 1971, 123–124.)

- Kaip Elija išgyveno tyruose po to, kai prasidėjo sausra? (Žr. 1 Karalių 17:4, 6.) Ar esate patyrę situaciją, kai Viešpats parėmė jus fiziškai ar dvasiškai?
- Ką Viešpats paruošė Elijai į pagalbą, kai upelis tyruose išseko? (Žr. 1 Karalių 17:7–13.) Ko iš šio pavyzdžio galime pasimokyti apie tai, kaip Viešpats padeda stokojantiems? (Paaiškinkite, kad Viešpats dažnai padeda stokojantiems per kitų žmonių tarnavimą.) Kokius esate matę pavyzdžius to, kaip Viešpats padeda

stokojantiems per kitų žmonių tarnavimą? Ką mes galime daryti, kad padėtume stokojantiems?

Vyresnysis Džefris R. Holandas sakė: „Žinau, kad kiekvienas galime kažką padaryti, kad ir koks tai atrodys mažas darbas. Galime mokėti sąžiningą dešimtinę ir duoti pasninko bei geros valios atnašas... Ir galime nepraleisti kitų būdų, kaip padėti. Vertam reikalui ar stokojantiems žmonėms galime skirti savo laiko, jei neturime pinigų, ir galime skirti meilės, kai baigiasi mūsų laikas. Galime pasidalinti tais kepalėliais, kuriuos turime, ir pasikliauti Dievu, kad aliejaus sąsotyje nesumažės.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1996, 41; arba *Ensign*, May 1996, 31.)

- Ką į Elijos prašymą duoti jam kiek vandens atsigerti atsakė našlė? (Žr. 1 Karalių 17:10–11. Ji nuėjo atnešti be jokių abejonių.) Ką našlė pasakė, kai Elija jos paprašė maisto? (Žr. 1 Karalių 17:11–12.) Ką Elija jai pažadėjo? (Žr. 1 Karalių 17:13–14.) Ką tada darė našlė? (Žr. 1 Karalių 17:15.) Ko galime pasimokyti iš našlės atsakymo?

Vyresnysis Holandas sakė, kad našlės atsakymas į Elijos prašymą duoti maisto buvo „tikėjimo išraiška – tokiose aplinkybėse tokio didelio tikėjimo, koks tik, mano žiniomis, yra paminėtas Raštuose... Galbūt neįsitikinusi, koks bus atlygis už jos tikėjimą... ji pirmiausiai nunešė paplotėlį Elijai, aki-vaizdžiai tikėdama, kad jei duonos nebeužteks, jiedu su sūnumi mirs bent atlikę tyros labdaringos meilės poelgį“ (žr. Conference Report, Apr. 1996, 39; arba *Ensign*, May 1996, 29).

- Kodėl, jūsų manymu, Dievas įsakė našlei maitinti Eliją, kai ji pati tiek mažai teturėjo? Kokį palaiminimą našlė gavo už paklusnumą? (Žr. 1 Karalių 17:16.) Ko Dievas gali paprašyti iš mūsų, ką įvykdyti gali būti sunku? Kaip esame laiminami, kai pastatome Dievą į pirmą vietą ir darome tai, ko Jis prašo, net kada tai daryti sunku?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė:

„Kai Dievą statome į pirmą vietą, visi kiti dalykai arba atsistoja į savo vietas, arba iškrenta iš mūsų gyvenimų. Viešpaties meilė lems tai, kam mes skirsime savo meilę bei savo laiką, kokių interesų sieksime ir kokie bus mūsų prioritetai...“

Te palaimina mus Dievas, kad statytume [Jį] į pirmą vietą ir dėl to turėtume ramybės šiame bei amžinajame gyvenime su džiaugsmo pilnatve ateinančiame gyvenime.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1988, 3, 6; arba *Ensign*, May 1988, 4, 6.)

- Ką darė Elija, kai našlės sūnus susirgo ir mirė? (Žr. 1 Karalių 17:17–22.) Kokia galia Elija sugebėjo grąžinti našlės sūnui gyvybę? Kaip per kunigystės galią buvo palaimintas jūsų gyvenimas?

2. Elija meta iššūkį Baalo kunigams ir atveria dangus, kad pradėtų lyti

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 18 skyrių.

- Trečiaisiais bado metais Viešpats įsakė Elijai: „Eik ir pasirodyk Ahabui. Aš atsiųsiu žemei lietaus.“ (1 Karalių 18:1.) Ką pasakė Ahabas, pamatęs Eliją? (Žr. 1 Karalių 18:17. Pažymėkite, kad Ahabas apkaltino Eliją dėl bado.) Kokia buvo tikroji bado priežastis? (Žr. 1 Karalių 18:18.)
- Elijai paprašius, Ahabas visą Izraelį ir 850 netikrų kunigų surinko ant Karmelio kalno (1 Karalių 18:19–20). Kai žmonės susirinko išklausti Elijos, šis

jiems tarė: „Ar ilgai jūs šlubuosite abiem kojom?“ (1 Karalių 18:21.) Ką, jūsų manymu, reiškia šlubuoti abiem kojom? Kaip kartais mes šlubuojam abiem kojom? (Žr. Mato 6:24. Pažymėkite, kad žodis *mamona* reiškia pasaulietiškumą.)

Vyresnysis Nylas A. Maksvelas sakė: „Jaudinantys įvairių pranašų žodžiai... ragina mus pasirinkti, nuspręsti ir nebesustoti... Elijos žinia yra labai aktuali šiandien, nes galiausiai visi privalo pasirinkti tarp šio pasaulio dievų ir amžinybės Dievo.“ (*That My Family Should Partake* [1974], 22.)

Tegul paskirtas klasės narys trumpai atpasakoja Elijos susidūrimą su Baalo kunigais (1 Karalių 18:17–40).

- Ko siekė Elija mesdamas iššūkį Baalo kunigams? (Žr. 1 Karalių 18:36–37.) Kaip į Viešpaties parodytą galią reagavo žmonės? (Žr. 1 Karalių 18:38–39.) Kaip jie buvo palaiminti už tai, kad pripažino Viešpatį ir Jo galią? (Žr. 1 Karalių 18:45.) Kaip mes galime labiau pripažinti Viešpatį ir Jo galią? (Žr. 1 Tesalonikičiams 5:16–18; Almos 34:38; Moronio 7:33–39.)

3. Šventoji Dvasia paguodžia Eliją ir nurodo toliau dirbti Dievo darba

Išdėstykite ir aptarkite 1 Karalių 19 skyrių.

Supykusi dėl Elijos pergalės prieš Baalo kunigus Jezabelė siekė jį nužudyti. Elija pabėgo į dykumą ir šaukė Viešpačiui, sakydamas: „Gana! Imk, Viešpatie, imk mano gyvastį.“ (1 Karalių 19:4.) Viešpats palaimino Eliją atsiųsdamas angelą su maistu ir vandeniu. Galite pažymėti, kad net pranašai gali išgyventi neviltį, ir jiems gali reikėti paguodos ir vadovavimo, kuriuos tik Dievas gali suteikti.

- Kodėl Elija nusiminė? (Žr. 1 Karalių 19:10, 14. Nepaisant žmonių reakcijos į išpūdingą Dievo galios demonstravimą, Elijai atrodė, kad jis liko vienintelis izraelitas, garbinantis tikrąjį Dievą.) Ką jis darė, kad atgautų ramybę? (Žr. 1 Karalių 19:4, 8. Jis meldėsi ir pasninkavo.) Ko galime pasimokyti iš šio Elijos išgyvenimo, kad tai mums padėtų, jei pasijusime nusiminę, prislėgti ar netekę vilties?
- Kaip Dievas paguodė Eliją ant Horebo kalno? (Žr. 1 Karalių 19:9–13.) Ko galime iš to pasimokyti apie tai, kaip Dievas su mumis bendrauja? Kodėl, jūsų nuomone, Dievas per „švelnų tylų“ Šventosios Dvasios balsą bendrauja dažniau nei per garsius ir išpūdingus galios pasireiškimus? Kaip galime atpažinti Šventosios Dvasios kuždesius?

Kai naujienų reporteris paklausė prezidento Hinklio, kaip šis bendraujas su Dievu, pranašas atsakė: „Manau, kad geriausiai tą procesą galėčiau paaiškinti palygindamas jį su Elijos patyrimu, kaip tai aprašyta Pirmojoje Karalių knygoje. Elija kalbėjosi su Viešpačiu, ir pūtė vėjas, didelis vėjas, bet Viešpaties nebuvo vėjyje. Drebėjo žemė, bet Viešpaties nebuvo žemės drebėjime. Tada buvo ugnis, bet Viešpaties nebuvo ugnyje. O po ugnies – švelnus tylus balsas, kurį apibūdinčiau kaip Dvasios kuždesius.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1996, 71; arba *Ensign*, Nov. 1996, 51.)

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė: „Ar skiriate laiko įsiklausyti į Dvasios raginimus? Atsakymai į maldas dažniausiai pasakomi tyliu balsu ir juos atskiria tik mūsų giliausi, slapčiausi *jausmai*. Sakau jums, kad galite žinoti Dievo valią jums, jei skirsite laiko melstis ir klausyti.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1977, 46; arba *Ensign*, Nov. 1977, 32.)

- Be to, kad Šventoji Dvasia yra Guodėjas, Jis dar yra mokytojas (Jono 14:26; 2 Nefio 32:5). Ką per Šventąją Dvasią Viešpats nurodė Elijai daryti? (Žr. 1 Karalių 19:15–16.) Kaip tarnavimas Viešpačiui gali mums padėti, kai esame nusimine?
- Viešpats taip pat paguodė Eliją pasakydamas šiam, kad vis dar yra daug izraelitų, negarbinusių Baalo (žr. 1 Karalių 19:18). Kaip mus gali paguosti bendravimas su kitais ištikimais pastarųjų dienų šventaisiais? Kas padeda jums žinoti, jog nesate vieniši? Ką galite daryti, kad padėtumėte kitiems, kai šie jaučiasi vieniši?

Išvada

Paliudykite, kad būsime paguosti ir vedami, kai Dievą savo gyvenimuose statysime į pirmą vietą ir klausysimės Šventosios Dvasios kuždesių.

Papildoma mokymo idėja

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Galite panaudoti ją pamokoje.

Elijos Dvasia

Pastarųjų dienų šventieji dažnai kalba apie Elijos Dvasią. Ši frazė susijusi su mūsų daromu darbu „atgręž[iant] tėvų širdis į vaikus ir vaikų – į tėvus“ (DS 110:15). Šis darbas apima šeimos istorijos tyrimą ir šventyklos darbą už gyvuosius bei mirusiuosius. Vadiname tai Elijos Dvasia, kadangi Elija sugražino Džozefui Smitui kunigystės užantspaudavimo galios raktus (DS 110:13–16). Šia galia gali būti vykdomos užantspaudavimo apeigos, sujungiančios šeimas visai amžinybei.

Džozefas Smitas sakė:

„Elijos dvasia, galia ir pašaukimas yra tai, kad turite galią turėti Melchizedeko kunigystės pilnatvės ir Dievo karalystės žemėje apreiškimų, apeigų, pranašysčių, galių ir apdovanojimų raktą; ir priimti, gauti bei vykdyti visas apeigas, susijusias su Dievo karalyste, kad net atgręžtumėte tėvų širdis į vaikus ir vaikų širdis į tėvus, netgi į tuos, kurie danguje...

Noriu, kad suprastumėte šį klausimą, nes jis svarbus; ir jei jį priimsite, tai yra Elijos dvasia, kad mes išpirktume savo mirusiuosius ir susijungtume su savo tėvais, kurie danguje, ir užantspauduotume savo mirusiuosius, kad jie išeitų pirmojo prikėlimo metu; o tam mums reikia Elijos galios, kad užantspauduotume gyvenančius žemėje su tais, kurie gyvena danguje. Tai yra Elijos galia ir Jehovos karalystės raktai.“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 337–338.)

Tikslas Padėti klasės nariams suprasti, kaip įgaliojimas (skraistė, arba mantija) pereina iš vieno pranašo kitam. Paskatinti juos paklusti pranašų žodžiams ir užtikrinti juos, kad Dievo galia yra didesnė už bet kokią kitą galią.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. 2 Karalių 2:1–18. Elija paruošia Eliziejų tapti nauju pranašu (2:1–10). Elija paimamas į dangų. Eliziejus pakelia Elijos skraistę ir tampa pranašu (2:11–15). Penkiasdešimt vyrų tris dienas ieško Elijos, nepaisydami Eliziejaus patarimo to nedaryti (2:16–18).
 - b. 2 Karalių 5. Eliziejus išgydo Naamaną nuo raupsų (5:1–14). Naamanas šlovina Dievą ir siūlo Eliziejui dovaną, bet šis jos atsisako (5:15–19).
 - c. 2 Karalių 6:8–18. Eliziejus padeda Izraelio karaliui kare su Sirija (6:8–10). Sirijos karalius savo vyrams įsako suimti Eliziejų, ir kariuomenė apsupa Dotano miestą (6:11–14). Neišsigandęs Eliziejus meldžiasi, ir Viešpats apreiškia kalną, pilną žirgų ir ugninių vežimų, tada išrinka Sirijos kariuomenę aklumu (6:15–18).
2. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, atsineškite audinio atraizą, kad panaudotumėte kaip skraistę.

**Siūloma
pamokos eiga**

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Apsigauškite per pečius audinio atraizą (arba apgauškite kurį nors klasės narį). Paaiškinkite, kad pranašas Elija nešiojo skraistę. Nežinome tiksliai, kaip atrodė jo skraistė, bet tikriausiai tai buvo iš audinio pasiūtas apsiaustas. Elijos skraistės perdavimas Eliziejui simbolizavo pranašo įgaliojimo perdavimą jam.

Šiais laikais mes kartais kalbame apie įgaliojimo *skraistę*, arba *mantiją*, kurią gauna išsventintas ir paskirtas pranašas. Nors dabartiniais laikais pranašas nedėvi tokios skraistės ar medžiaginio apsiausto, Dievas jam suteikia kunigystės raktus. Šie raktai suteikia jam, kaip Bažnyčios vadovui žemėje, galią veikti Dievo vardu. Kai pranašas miršta, ši įgaliojimo mantija, arba skraistė, perduodama naujam pranašui.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Eliziejus tampa Elijos įpėdiniu

Išdėstykite ir aptarkite 2 Karalių 2:1–18.

- Kokie buvo Elijos ir Eliziejaus santykiai? (Žr. 2 Karalių 2:2–10.) Kodėl, jūsų manymu, Eliziejus taip troško pasilikti su Elija? Ką darė Eliziejus, kai Elija buvo paimtas į dangų? (Žr. 2 Karalių 2:11–13. Jei nesinaudojote dėmesį sutelkiančia veikla, pasinaudokite ja dabar, kad paaiškintumėte, kokia buvo Elijos skraistė ir ką ji simbolizavo.)
- Kas šiandien dėvi pranašo skraistę? (Dabartinis Bažnyčios prezidentas.) Kaip ši skraistė perduodama, kai pranašas miršta?

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas paaiškino:

„Nėra jokios paslapties tame, kaip renkamas Bažnyčios prezidento ipėdinis. Viešpats jau seniai nustatė tokią tvarką, ir *ilgiausiai apaštalu išbuves vyras automatiškai tampa pirmininkaujančiu Bažnyčios pareigūnu*, ir jį, kaip toki pareigūną, palaiko Dvylikos Taryba, kuri tampa pirmininkaujančiu Bažnyčios organu, kai nėra Pirmosios prezidentūros. Prezidentas *ne išrenkamas*, bet turi būti tiek Tarybos brolių, tiek ir Bažnyčios narių *palaikytas*.“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:156.)

Prezidentas Gordonas B. Hinklis paaiškino, kaip buvo laikomasi šios procedūros, kai po prezidento Hovardo V. Hanterio mirties jis buvo iššventintas ir paskirtas pranašu ir Bažnyčios prezidentu:

„Prezidentui Hanteriui mirus, Pirmoji prezidentūra buvo paleista. Mudu su broliu Monsonu, tarnavę jo patarėjais, užėmėme savo vietas Dvylikos Kvorume, kuris tapo pirmininkaujančiu Bažnyčios valdžios organu.

[Po kelių dienų] visi gyvi iššventinti apaštalai pasninko ir maldos dvasioje susirinko aukštutiniame šventyklos kambaryje. Čia mes sugiedojome šventą giesmę ir kartu meldėmės. Valgėme Viešpaties vakarienės sakramentą, tuo šventu, simbolišku liudijimu atnaujindami savo sandoras ir ryšį su Tuo, kuris yra mūsų dieviškasis Išpirkėjas. Tada buvo perorganizuota Pirmoji prezidentūra, pagal per visas praėjusias kartas gerai įsitvirtinusį precedentą [šis precedentas paaiškinamas ankstesniame prezidento Džozefo Fildingo Smito teiginyje]. Nebuvo jokių agitacijų, jokio varžymosi, jokio pareigybės siekimo. Buvo tylu, ramu, paprasta ir šventa. Viskas buvo padaryta pagal paties Viešpaties įtvirtintą pavyzdį.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1995, 92; arba *Ensign*, May 1995, 69.)

Galite pažymėti, kad Gelbėtojas davė kunigystės raktus kiekvienam pastarųjų dienų apaštalui, kaip Jis darė ir senovėje. Tačiau tik Bažnyčios prezidentas, kuris yra vyriausias gyvas apaštalas, gali naudotis šiais raktais (arba įgalioti kitus jais naudotis) visos Bažnyčios labui (žr. DS 132:7).

- Kaip reagavo žmonės, kai Eliziejus pakartojo Elijos stebuklą – perskyrė Jordano vandenį? (Žr. 2 Karalių 2:14–15.) Kodėl mums svarbu iš karto priimti ir palaikyti naujai iššventintą Bažnyčios prezidentą? (Žr. DS 43:2–3, 7.)
- Netrukus po to, kai Elija buvo paimtas į dangų, žmonės norėjo pasiūsti 50 stiprių vyrų jo ieškoti. Ką Eliziejus pasakė žmonėms? (Žr. 2 Karalių 2:16.) Kaip į Eliziejaus žodžius reagavo žmonės? (Žr. 2 Karalių 2:17. Jie tol primygtinai prašė, kol jis leido pasiūsti vyrus į paieškas.)
- Ką pasakė Eliziejus, kai tie 50 vyrų grįžo Elijos neradę? (Žr. 2 Karalių 2:18.) Ko galime pasimokyti iš šio epizodo su 50 vyrų? (Turėtume sekti pranašo patarimu vos tik jį išgirstame.) Kodėl kartais prieš sekdami patarimu mes laukiame,

kol pranašas jį pakartos? Kokį patarimą Bažnyčios vadovai yra mums davę per pastaruosius metus? Kokias palaimas esate gavę, nes sekėte šiuo patarimu?

2. Eliziejus išgydo Naamaną nuo raupsų

Išdėstykite ir aptarkite 2 Karalių 5 skyrių.

- Kas buvo Naamanas, ir kokia buvo jo bėda? (Žr. 2 Karalių 5:1.) Kodėl jis atvyko pas Eliziejų? (Žr. 2 Karalių 5:2–9.) Ką Eliziejaus pasiuntinys liepė Naamanui padaryti, kad išgytų? (Žr. 2 Karalių 5:10.) Kodėl iš pradžių Naamanas atsisakė vykdyti Eliziejaus nurodymus? (Žr. 2 Karalių 5:11–12.)
- Kaip Naamano tarnai įtikino jį padaryti tai, ką jam sakė Eliziejus? (Žr. 2 Karalių 5:13.) Kas įvyko, kai Naamanas pasinėrė septynis kartus Jordano upėje? (Žr. 2 Karalių 5:14.)
- Ko galime pasimokyti iš Naamano istorijos apie būtinybę sekti pranašu – netgi tada, kai galbūt tai mums nepatinka ar kai nesuprantame, kam to reikia, arba kuomet tai susiję su nedideliais ir paprastais dalykais? Kokius nedidelius ir paprastus dalykus mus prašė daryti pranašas ar kiti Bažnyčios vadovai? Kodėl tai daryti kartais sunku? Kaip galime sustiprinti savo ryžtą sekti Bažnyčios vadovų patarimais?

Vyresnysis Reksas D. Pinegeras klausė: „Ar kartais nesame kaip Naamanas, kai ieškome didelių ir svarbių darbų, bet praleidžiame paprastus dalykus, kurie galėtų pakeisti mūsų gyvenimus ir išgydyti mus nuo mūsų suspaudimų?“ (Žr. Conference Report, Oct. 1994, 106; arba *Ensign*, Nov. 1994, 80.)

Atpasakojęs Naamano istoriją vyresnysis Gordonas B. Hinklis sakė: „Evangelijos kelias – paprastas kelias. Kai kurie reikalavimai gali jums pasirodyti elementarūs ir nebūtini. Neatmeskite jų. Nusizeminkite ir būkite paklusnūs. Pažadu, kad ateisiantys rezultatai bus nuostabūs pažiūrėti ir teiks pasitenkinimą.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1976, 143; arba *Ensign*, Nov. 1976, 96.)

- Ko Naamanas išmoko iš šio išgydymo? (Žr. 2 Karalių 5:15.) Kaip paklusnumas paprastiems dalykams sustiprino jūsų liudijimą?
- Ką Naamanas bandė įteikti Eliziejui po to, kai išgijo? (Žr. 2 Karalių 5:15.) Kodėl, jūsų manymu, Eliziejus atsisakė Naamano dovanos? Kodėl yra svarbu tarnauti nesirūpinant žemiškaisiais atlygiais?

3. Eliziejus padeda Izraeliui kare su Sirija

Išdėstykite ir aptarkite 2 Karalių 6:8–18.

- Kaip Eliziejus padėjo Izraelio karaliui kare su Sirija? (Žr. 2 Karalių 6:8–10.) Ką darė Sirijos karalius, sužinojęs apie Eliziejaus veiksmus? (Žr. 2 Karalių 6:11–14.)
- Ką pasakė Eliziejaus tarnas, pamatęs miestą apsupusius Sirijos žirgus su kovos vežimais? (Žr. 2 Karalių 6:15.) Ką atsakė Eliziejus? (Žr. 2 Karalių 6:16.) Ką turėjo omenyje Eliziejus, kai tarnui pasakė: „Mūsų pusėje yra daugiau negu jų pusėje“? (2 Karalių 6:16). Ar turite liudijimą, kad šis Eliziejaus teiginys ir šiandien yra teisingas?
- Kokios šių laikų aplinkybės gali priversti kai kuriuos iš mūsų manyti, kad esame bejėgiai prieš pasaulio blogybes? Kaip įsitikinimas, kad „mūsų pusėje yra daugiau negu jų pusėje“, gali padėti mums kovoti su tomis blogybėmis?

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas sakė: „Kai būdamas berniukas skaitydavau šią nuostabią istoriją, visada tapatindavau save su tuo jaunu Eliziejaus tarnu. Galvodavau, jeigu mane kada nors apsupus blogio jėgos, o aš būsiu Viešpaties tarnystėje, tikiuosi Viešpats atvers man akis ir suteiks tikėjimo suvokti, jog kuomet dirbame Viešpaties darba, mūsų pusėje esantieji yra visada galingesni už tuos, kurie mums priešinasi.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1992, 54; arba *Ensign*, Nov. 1992, 39.)

- Kaip įsitikinimas, kad „mūsų pusėje yra daugiau negu jų pusėje“, gali padėti mums nešti Evangeliją visiems žmonėms? (Žr. DS 84:87–88.)

Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė: „Mes kol kas dar nenunešėme Evangelijos kiekvienai tautai, giminei, kalbai ir liaudžiai. Tačiau mes žengiame dideliais žingsniais. Nuėjome visur, kur mums buvo leista. Dievas yra prie šturvalo, ir Jo galia atvers duris pagal Jo dievišką valią. Esu tuo įsitikinęs. Esu tuo tikras.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1995, 93; arba *Ensign*, Nov. 1995, 70–71.)

- Kaip Eliziejus meldėsi dėl savo tarno? (Žr. 2 Karalių 6:17.) Kodėl iš pradžių tarnas nematė kalno, pilno Viešpaties pasiųstų žirgų bei ugnies vežimų? Ką galime daryti, kad geriau matytume Dievo galią mūsų gyvenimuose ir pasaulyje?

Išvada

Paliudykite, kad Bažnyčios prezidentas yra Dievo pranašas. Paskatinkite klases narius palaikyti naujus Bažnyčios vadovus ir sekti pranašų patarimais. Paliudykite, kad Dievo galia didesnė už bet kokią kitą galią.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Eliziejaus stebuklai

Eliziejus įvykdė daug didžių stebuklų, rodydamas žmonėms užuojautą ir pateikdamas tolimesnius įrodymus esant įgaliotam Elijos įpėdinis. Jis perskyrė Jordano vandenį, išgydė Jericho vandenį, padaugino aliejaus našlei, sugražino berniukui gyvybę, išgydė apsinuodijusius žmones, maitino alkstančius, išgydė Naamano raupsus, privertė kirvį plaukti ir padėjo karaliams kare. Galite iš 2 Karalių 2–6 skyrių apžvelgti kai kuriuos iš Eliziejaus stebuklų.

- Ar manote, kad mūsų dienomis vyksta tokie pat dideli stebuklai, kokie vyko Eliziejaus laikais? Kokie pavojai kyla, kai laukiame tik išpūdingų stebuklų? Kokie tariamai maži stebuklai įvyksta mūsų gyvenimuose?

2. Izraelitė mergaitė papasakoja Naamanui apie Eliziejų

- Kaip Naamanas sužinojo apie Eliziejų ir jo gydymo galias? (Žr. 2 Karalių 5:2–4. Jauna izraelitė mergaitė, kurią sirai paėmė į nelaisvę, papasakojo Naamano žmonai, kad Izraelyje yra pranašas, galintis išgydyti Naamaną.) Kokia prasme ši jauna izraelitė yra mums pavyzdys? (Nepaisant mūsų amžiaus, aplinkybių ar bažnytinio pašaukimo, galime padaryti daug gero nukreipdami žmones pas pranašus – ir tuo pačiu pas Viešpatį.)

Tikslas Įkvėpti kiekvieną klasės narį gauti pažadėtas palaimas, įgyjamas dirbant šventyklos darbą ir studijuojant Raštus.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. 2 Metraščių 29–30. Judo karalius Ezekijas atidaro šventyklos duris ir nurodo kunigams bei levitams išvalyti ir pašventinti ją garbinimo apeigoms (29:1–19). Išvalius šventyklą, Ezekijas su žmonėmis garbina ir šlovina Viešpatį (29:20–36). Ezekijas pakviečia visą Izraelį ateiti Jeruzalėn į Viešpaties namus (30:1–9). Kai kas pajuokia ir šaiposi iš šio kvietimo, bet Izraelio ištikimieji Jeruzalėje garbina Viešpatį (30:10–27).
 - b. 2 Metraščių 32:1–23. Asirijos karalius Sanheribas įsiveržia į Judą ir užgauliai kalba apie Viešpatį (32:1–19). Izaijas bei Ezekijas meldžia pagalbos, ir Viešpaties angelas sunaikina didžiąją dalį asirų kariuomenės (32:20–23).
 - c. 2 Metraščių 34. Ezekijo sūnui ir vaikaičiui valdžius nedorybėje, Ezekijo provaikaitis Jošijas tampa Judo karaliumi. Karalystėje Jošijas sunaikina stabus ir atnaujina šventyklą (34:1–13). Šventykloje randama Įstatymo knyga ir perskaitoma Jošijui. Šis verkia sužinojęs, kaip toli žmonės nutolo nuo duoto Įstatymo (34:14–21). Pranašė Hulda pasako apie artėjantį Judo nusiaubimą, bet pranašauja, kad Jošijas to nepamatys (34:22–28). Jošijas ir jo žmonės sudaro sandorą tarnauti Viešpačiui (34:29–33).
 2. Papildomi skaitiniai: 2 Metraščių 31; 33; 2 Karalių 18–19; 22–23; Izaijo 37:10–20, 33–38.
 3. Jei galite gauti šiuos paveikslėlius, pasiruoškite panaudoti juos per pamoką: *Senovėje buvusi šventykla* (62300) ir pastarųjų dienų šventyklos paveikslėlis.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paaikškinkite, kad stiprindamas Jeruzalės gynybą nuo asirų užpuolimų karalius Ezekijas nukreipė Gihono upelio vandenį į Siloamo tvenkinį miesto sienų viduje (2 Metraščių 32:2–4, 30). Tai buvo padaryta iškasus apie 540 metrų ilgio vandens kanalą (tunelį) per kalkakmenio uolą. Tada Ezekijas įsakė uždengti už miesto sienų esančius šaltinius, kad asirai neturėtų lengvo priėjimo prie vandens. Be šio vandens miesto sienų viduje Jeruzalės gyventojai nebūtų ištvėrę asirų apgulties.

Pažymėkite, jog kaip Gihono šaltinio vanduo buvo gyvybiškai reikalingas Ezekijo žmonėms fiziškai išgyventi mūšių su asirais laikotarpi, lygiai taip kovose su Šetonu mūsų dvasiniam išgyvenimui reikalingas gyvasis vanduo.

- Kas yra gyvasis vanduo? (Žr. Jono 4:10–14.)

Vyresnysis Briusas R. Makonkis paaiškino, kad gyvasis vanduo yra „amžinojo gyvenimo žodžiai, išgelbėjimo žinia, tiesa apie Dievą ir Jo karalystę; tai Evangelijos doktrinos“ (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1966–1973], 1:151).

- Kaip galime atverti kanalą link Viešpaties tam, kad į mūsų gyvenimus galėtų tekėti gyvasis vanduo?

Paaiškinkite, kad vienas iš būdų, kaip gauti gyvojo vandens, yra eiti į šventyklą, Viešpaties namus, kur galime būti apdovanoti galia ir supratimu, būti apmokomi Viešpaties ir pajusti ramybę bei džiaugsmą.

Pažymėkite, kad garbinimas šventykloje buvo svarbus apsaugantis veiksnys izraelitams Ezekijo laikais, tai gali būti svarbi apsauga ir mums šiais laikais.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Ezekijas liepia išvalyti Viešpaties namus

Išdėstykite ir aptarkite 2 Metraščių 29–30.

- Ezekijo tėvas Ahazas buvo nedoras karalius. Jis išniekino Viešpaties šventyklą ir „uždarė [jos] duris“ (2 Metraščių 28:24). Kai 715 metais prieš Kristų Judo (Pietų karalystės) karaliumi tapo Ezekijas, vienas pirmųjų jo darbų buvo atverti šventyklos duris ir liepti kunigams bei levitams ją išvalyti ir pašventinti (2 Metraščių 29:3–5). Kodėl, Ezekijo nuomone, reikėjo šventyklą pašventinti? (Žr. 2 Metraščių 29:6–7.) Kaip galime ir mes būti kalti dėl to, kad „nugrėžė[me] savo veidus nuo šventosios Viešpaties buveinės“? Kas atsitiko su Judo žmonėmis dėl to, kad šie apleido šventyklą? (Žr. 2 Metraščių 29:8–9.)
- Ko Ezekijas tikėjosi pasiekti išvalydamas šventyklą ir paruošdamas ją garbinimo apeigoms? (Žr. 2 Metraščių 29:10.) Kodėl taip svarbu, kad šventykloje nebūtų nešvarių daiktų? (Žr. DS 97:15–17.) Kokia yra mūsų pareiga užtikrinant, kad niekas nešvarus neįeitų į šventyklą? (Žr. DS 109:20–21. Privalome įsitikinti, kad patys esame švarūs, kai einame šventyklon.)
- Ką Ezekijas ir Jeruzalės gyventojai darė po šventyklos išvalymo? (Žr. 2 Metraščių 29:20–21, 29–31, 36.) Ką Ezekijas pakvietė ateiti į Viešpaties namus švęsti Paschą? (Žr. 2 Metraščių 30:1, 6.) Kaip šis kvietimas buvo priimtas? (Žr. 2 Metraščių 30:10–11.)
- Kokius palaiminimus atmetė Izraelio žmonės atsisakydami ateiti į šventyklą? (Žr. 2 Metraščių 30:6–9. Paaiškinkite, kad Ezekijo valdymo pradžioje Asirija buvo paėmusi į nelaisvę daugelį Izraelio karalystės (Šiaurinės karalystės) gyventojų. Ezekijas pažadėjo likusiems izraelitams, kad jeigu šie sugrįš pas Viešpatį, esantieji nelaisvėje bus paleisti. Tačiau dauguma Izraelio žmonių atmetė Ezekijo kvietimą. Po kelerių metų, dėl žmonių nelabumo, likusioji Izraelio karalystės dalis taip pat buvo paimta į nelaisvę (2 Karalių 18:10–12). Patekę į nelaisvę izraelitai tapo dešimčia dingusių genčių.)

2. Asirija įsiveržia į Judo karalystę. Izaijas ir Ezekijas meldžia pagalbos, ir Viešpaties angelas sunaikina didžiąją dalį asirų kariuomenės

Išdėstykite ir aptarkite 2 Metraščių 32:1–23.

- Paėmusi į nelaisvę Izraelio karalystę, Asirija ėmė pulti Judo karalystę (2 Metraščių 32:1). Ką darė Ezekijas, pamatęs, kad Sanheribo kariuomenė planuoja užpulti Jeruzalę? (Žr. 2 Metraščių 32:2–5.) Ką po visų pasiruošimų karui Ezekijas pasakė savo žmonėms apie artėjantį užpuolimą? (Žr. 2 Metraščių 32:6–8.) Ko galime pasimokyti iš Ezekijo apie teisingą ryšį tarp pasitikėjimo savo pačiu jėgomis ir pasitikėjimo Viešpačiu?
- Sanheribas pasiuntė savo tarnus kalbėtis su Jeruzalės gyventojais. Ką tie tarnai pasakė? (Žr. 2 Metraščių 32:9–17.) Kodėl jie tai pasakė? (Žr. 2 Metraščių 32:18.) Kaip Šėtonas mėgina įtikinti mus, jog Dievas negali padėti arba nepadės mums?
- Kaip į Sanheribo tarnų žodžius reagavo Ezekijas ir pranašas Izaijas? (Žr. 2 Metraščių 32:20; Izaijo 37:14–20.) Kaip Viešpats atsakė į Ezekijo bei Izaijo maldas? (Žr. 2 Metraščių 32:21–22; Izaijo 37:33–38.)
- Ezekijas ir jo žmonės buvo Viešpaties apsaugoti dėl savo teismo, kuri jie parodė garbinimu šventykloje. Kaip šventyklos lankymas gali mums būti apsauga? (Žr. DS 109:24–28.) Ką galėtume daryti, kad mūsų gyvenimuose vertumas įeiti į šventyklą ir jos lankymas būtų pirmoje vietoje?

Prezidentas Hovardas V. Hanteris ragino:

„Būkime šventyklą lankančiais žmonėmis. Lankykimės šventykloje taip dažnai, kiek leidžia asmeninės aplinkybės. Turėkite namuose šventyklos paveikslą, kad jūsų vaikai galėtų ją matyti. Mokykite juos apie Viešpaties namų paskirtį. Tegul nuo mažų dienų planuoja vykti tenai ir išlikti verti to palaiminimo.

Jei atstumas iki šventyklos neleidžia jums dažnai joje lankytis, rinkite savo šeimos istorijos duomenis ir ruoškite tuos vardus šventoms apeigoms, atliekamos tik šventyklose. Šeimos istorijos tyrinėjimo darbas yra būtinas šventyklų darbui, todėl palaimos, be abejonės, bus išlietos ant tą darbą dirbančiųjų.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1994, 8; arba *Ensign*, Nov. 1994, 8.)

3. Jošijas ir jo žmonės sudaro sandorą tarnauti Viešpačiui

Išdėstykite ir aptarkite 2 Metraščių 34 skyrių.

Karaliaus Ezekijo ipėdiniu tapo jo sūnus Manasas, o po to – jo vaikai Amonas (2 Metraščių 33). Manasas Judo karalystę valdė nedorai, pastatydamas šventykloje stabus ir vesdamas žmones į nuodėmę. Vis dėlto prieš mirtį Manasas galiausiai nusižemino ir atgailavo. Manaso sūnus Amonas taip pat valdė nedorai ir garbino savo tėvo padarytus stabus. Amonas neatgailavo ir buvo nužudytas savo paties tarnų. Amono sūnus Jošijas tapo Judo karaliumi būdamas aštuonerių metų. Jis tapo doru karaliumi ir atmetė nedorus savo tėvo ir senelio kelius.

- Koks žmogus buvo karalius Jošijas? (Žr. 2 Metraščių 34:1–2; 2 Karalių 23:25. Paminėkite, kad 2 Metraščių 34:2 paminėtas Dovydas yra karalius Dovydas, ir jis buvo Jošijo protėvis, o ne tėvas.)
- Ką gero padarė Jošijas savo karaliavimo pradžioje? (Žr. 2 Metraščių 34:3–8. Jis ieškojo tikrojo Dievo, išnaikino savo karalystėje stambeldystę ir pasiuntė žmones atnaujinti šventyklos. Pažymėkite, kad, pradėjęs vykdyti šiuos svarbius pakeitimus, Jošijas tebuvo penkiolikos ar šešiolikos metų.)

- Kokį svarbų daiktą rado aukštasis kunigas Hilkijas per šventyklos atnaujinimą? (Žr. 2 Metraščių 34:14. Jis rado Viešpaties Įstatymo knygą, arba Šventraščius. Atkreipkite dėmesį, kad tuo Judo karalystės istorijos metu rašytinis Įstatymas buvo prarastas ir iš esmės niekas jo nežinojo.) Kaip reagavo Jošijas, kai Įstatymo knyga buvo jam perskaityta? (Žr. 2 Metraščių 34:19. Paminėkite, kad senovės Izraelyje buvo paprotys perplėšti savo drabužius, parodydami sielvartą ar didelį liūdesį.) Kodėl Jošija apėmė toks sielvartas išgirdus, kas parašyta Įstatymo knygoje? (Žr. 2 Metraščių 34:21.)
- Kas, pasak pranašės Huldos, turėjo atsitikti Judo karalystei dėl to, kad žmonės nesilaikė Viešpaties žodžio ir nedarė to, ko mokė Šventraščiai? (Žr. 2 Metraščių 34:22–25.) Kas atsitiks su mumis, jei nesirūpinsime skaityti Raštus ir gyventi pagal juose išdėstytus mokymus?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas taip apibūdino dėl vienos mūsų Šventraščių knygos – Mormono Knygos – nepaisymo kylančius pavojus:

„1829 metais Viešpats perspėjo šventuosius nejuokauti su tuo, kas šventa (žr. DS 6:12). Be abejonių, Mormono Knyga yra šventa knyga, tačiau daugelis juokauja su ja, arba kitais žodžiais, elgiasi su ja atsainiai, nelaiko jos labai jau svarbiu dalyku.

1832 metais, kai keli pirmieji misionieriai grįžo iš savo misijų, Viešpats subarė juos už tai, kad su Mormono Knyga elgėsi atsainiai. Jis sakė, kad dėl tokio požiūrio, jų protai buvo aptemdyti. Elgdamiesi su šia šventa knyga atsainiai jie ne tik užsitraukė šviesos praradimą, bet dar ir visą Bažnyčią, netgi visus Sionės vaikus, atvedė į pasmerkimą. O tada Viešpats pasakė: „Ir jie pasiliks šitame pasmerkime, kol neatgailaus ir neprisimins naujosios sandoros, būtent Mormono Knygos“ (DS 84:54–57)...

Jeigu tie pirmieji šventieji buvo taip supeikti, nes su Mormono Knyga elgėsi atsainiai, argi mes nebūsime tokiam pat pasmerkime, jei elgsimės taip pat?“ (Žr. Conference Report, Oct. 1986, 3–4; arba *Ensign*, Nov. 1986, 4–5.)

- Kas, pasak Huldos, turėjo atsitikti su Jošiju? (Žr. 2 Metraščių 34:26, 28. Šio pažado išsipildymas aprašytas 2 Metraščių 35:20–24.) Kodėl Viešpats davė Jošijui šį pažadą? (Žr. 2 Metraščių 34:27.)
- Sužinojęs, kad jo žmonės bus pasmerkti, kadangi nedarė taip, kaip nurodyta Raštuose, Jošijas sušaukė visus žmones į šventyklą ir perskaitė jiems Raštus (2 Metraščių 34:29–30). Kodėl, jūsų manymu, jis tai padarė? (Žmonės negali vykdyti Dievo įstatymų, jeigu jų nežino.) Kaip gali gimdytojai sekti Jošijo pavyzdžiu ir mokyti savo vaikus Evangelijos įstatymų? (Žr. DS 68:25, 28.)
- Kaip galime rodyti, kad vertiname Raštus? Pažymėkite, kad mes turime daugiau Raštų, nei turėjo izraelitai, ir Raštai mums daug lengviau prieinami. Kokią turime atsakomybę dėl šių palaimų?

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė: „Viešpats nejuokauja su mumis, kai suteikia mums šiuos dalykus, nes „iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta“ (Luko 12:48). Šių dalykų turėjimas reiškia atsakomybę už juos. Privalome studijuoti Raštus, kaip įsakė Viešpats (žr. 3 Nefio 23:1–5); ir turime leisti jiems valdyti mūsų gyvenimus.“ („How Rare a Possession—the Scriptures!“ *Ensign*, Sept. 1976, 5.)

- Jošijas ir jo žmonės, būdami šventykloje, sudarė su Viešpačiu sandorą. Ką jie, sudarydami sandorą, pažadėjo daryti? (Žr. 2 Metraščių 34:31–33.) Paašškinkite, kad šventyklose su Viešpačiu mes sudarome šventas sandoras, kurių įvykdymas mums atneš žemiškų palaiminimų ir amžinąjį išaukštinimą. Kaip galime pasiruošti sudaryti šventas šventyklos sandoras? Kodėl, sudarius šias sandoras, mums yra taip svarbu grįžti į šventyklą kiek įmanoma dažniau?

Išvada

Paašškinkite, kad galiausiai Judo karalystės žmonės tapo tokie nedori, kad Viešpats leido juos paimti į nelaisvę (2 Metraščių 36:14–21). Tačiau savo valdymo metu Ezekijas ir Jošijas siekė sustiprinti žmonių tikėjimą atkreipdami jų dėmesį į šventyklą ir Raštus. Paliudykite, kad, jei sutelksime savo dėmesį į Viešpaties įsakymų laikymąsi ir būsimę verti įeiti į šventyklą, galime būti palaiminti dvasine stiprybe ir džiaugsmu. Paskatinkite klasės narius džiaugtis šventyklos palaimomis, ateinančiomis gyvenant vertą gyvenimą ir lankantis šventykloje kiek įmanoma dažniau.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildoma siūloma pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Viešpaties suteikta kreditinė kortelė“

Likus savaitei iki šios pamokos dėstymo dienos, paprašykite kuri nors klasės narį susipažinti su šia prezidento Gordono B. Hinklio kalbos ištrauka ir pasiruošti atpasakoti ją klasėje:

„Laikau prieš jus dvi kreditines korteles. Dauguma iš jūsų esate pažįstami su tokiomis kortelėmis.

Pirmoji yra banko kreditinė kortelė. Ji leidžia man įsigyti prekę skolon ir tada sumokėti už savo pirkinius vienu metu. Tai brangus dalykas, kurį reikia kruopščiai saugoti. Jeigu ją pavogtų ir panaudotų nesąžiningas žmogus, tai atneštų man didelių nuostolių ir galbūt žymių nepatogumų. Gaudamas ją iš banko aš sudarau sutartį ir prisiimu išipareigojimus bei susitarimus. Priimdamas šią kortelę aš sutinku vykdyti tam tikras sąlygas, kurių pagrindu ji buvo man išduota.

Ji išduota vieneriems metams ir kiekvienais metais reikia gauti naują, jei noriu džiaugtis jos teikiamomis privilegijomis. Iš tikrųjų ji nėra mano. Ji ir toliau priklauso bankui. Jei nevykdyčiau to, kas iš manęs reikalaujama, bankas uždarytų mano kreditą ir atsiimtų kortelę.

Kita mano turima kortelė yra vadinamoji šventyklos rekomendacija. Ji yra tarsi Viešpaties išduota kreditinė kortelė, suteikianti man galimybę gauti daugybę Jo didžiausių dovanų. Banko kortelė susijusi su šio pasaulio dalykais, rekomendacija – su Dievo dalykais.

Kad gautų šventyklos rekomendaciją gavėjas taip pat turi pademonstruoti savo tinkamumą, o tai grindžiama asmeniniu vertumu. Kartą suteikta, rekomendacija negalioja amžinai. Kasmet reikia gauti naują rekomendaciją. Be to, ją galima prarasti, jeigu jos turėtojas padaro ką nors, kas atima iš jo teisę turėti jos teikiamas privilegijas.

Ar žmogus vertas turėti šventyklos rekomendaciją, neapsprendžia finansinis jo pajėgumas. Tai neturi visiškai jokios įtakos tam. Tinkamumas pagrįstas kasdieniu

asmens elgesiu, jo gyvenimo dorumu. Jis susijęs ne su piniginiiais klausimais, o greičiau su visa tuo, kas susiję su amžinybe.

Banko kortelė atveria finansinio kredito duris. Šventyklos rekomendacija atveria Viešpaties namų duris. Ji suteikia galimybę įeiti į šventas vietas daryti šventą ir dievišką darbą...

Ši mano ir tokios daugybės iš jūsų turima rekomendacija yra vertingas ir nuostabus dalykas. Ji suteikia žmogui teisę į išskirtinę bei nepaprastą privilegiją – privilegiją įžengti į namus, ant kurių fasado parašyta „Šventumas Viešpačiui – Viešpaties namai“. Gyvenkite taip, kad būtumėte verti tarnauti tuose namuose. Išlaikykite juos šventus. Vykdykite savo dalį tame, kad į Viešpaties namus nepatektų jokia nešvara ar užteršianti įtaka arba asmuo. Džiaukitės jų grožiu. Džiaukitės nuostabiais ten kalbamais dalykais, ten atliekamų apeigų grožiu bei palaima.

[Tiems], kurie dar nėra buvę šventykloje, norėčiau pasiūlyti pasinaudoti galimybe krikštytis už mirusiuosius. O tada, tegul tas šventas patyrimas tampa inkaru jūsų gyvenimuose, kad visuomet ir bet kokiomis aplinkybėmis elgtumėtės taip, kad reikiamu laiku įgytumėte tą ypatingą ir ne kiekvienam skirtą Viešpaties kreditinę kortelę, būtent rekomendaciją įeiti į Jo šventus namus ir mėgautis visomis jų palaimomis bei privilegijomis.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1990, 65, 69; arba *Ensign*, May 1990, 49, 52.)

2. Šventyklų paskirtis

Parodykite kelių Bažnyčios šventyklų (jei įmanoma, įvairių architektūrinių stilių) nuotraukas ar paveikslėlius. Pažymėkite, kad nors iš išorės šios šventyklos atrodo skirtingai, šių šventyklų viduje atliekamos apeigos ir sudaromos sandoros yra tokios pat.

Paaškindite, kad, nors kai kurios senovės Izraelio šventyklose vykdytos apeigos skiriasi nuo tų, kurias atliekame pastarųjų dienų šventyklose (pavyzdžiui, šiuolaikinėse šventyklose mes neaukojame gyvulių ir nedeginame žvakių ar smilkalų), tačiau tiek senovės, tiek pastarųjų dienų šventyklų paskirtis yra tokia pati: paruošti mus įeiti Viešpaties akivaizdon ir būti tokiems kaip Jis.

Galite parodyti devynių minučių trukmės filmuką „Ancient Temples“ iš *Old Testament Video Presentations* (53224), kuriame paaiškinama Mozės Palapinė ir kai kas iš to, kas buvo ten daroma.

3. Raštų studijavimas

- Kodėl mums kartais sunku studijuoti Raštus?

Lentoje stulpeliu surašykite klasės narių atsakymus. Tada aptarkite, kaip galime įveikti tuos sunkumus. Pavyzdžiui, jei nesuprantame to, ką skaitome, galime melstis, prašyti supratimo ir studijuoti, ką pranašai ir apaštalai sakė apie tas mūsų skaitomas Raštų ištraukas. Jei vakarais jaučiamės per daug pavargę skaityti Raštus, galime rasti laiko skaityti kitu dienos metu. Šiuos sprendimus taip pat užrašykite lentoje, kitame stulpelyje.

Pakvieskite klasės narius studijuoti Raštus labiau atsidavusiai.

Tikslas Įkvėpti klasės narius būti labiau panašius į Kristų, pasinaudojant Patarlių ir Mokytojo knygoje esančiais protingais patarimais.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šios pamokos plane aptariamas Raštų ištraukas bei kiek galite didesnes Patarlių ir Mokytojo knygu dalis.
 2. Jei naudositės pirmąją dėmesį sutelkiančia veikla, prieš prasidedant pamokai ant popieriaus lapo arba lentoje užrašykite šiuos sakinius:
 - a. _____ apima prieš žūtį.
 - b. Kuriuo keliu eiti, mokyk dar _____.
 - c. Viskam yra _____, ir kiekvienam reikalui tinkamas _____ po dangumi.
 - d. Visa širdimi _____ Viešpačiu.
 - e. _____ nuramina pyktį.
 - f. Nes kaip jis _____ savo širdyje, toks jis ir yra.

Jei naudositės antra dėmesį sutelkiančia veikla, paprašykite du klasės narius pasiruošti pasidalinti mėgstama ištrauka iš Patarlių ar Mokytojo knygu ir pasakyti, kodėl ji svarbi jiems.
 3. Jei įmanoma, galite pamokoje parodyti penkių minučių trukmės filmuką „Trusting in the Lord“ iš vaizdo kasetės *Old Testament Video Presentations* (53224).
-

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Atkreipkite klasės narių dėmesį į ant popieriaus lapo ar lentoje užrašytus sakinius (žr. aukščiau „Pasiruošimas“). Paaiškinkite, kad tai yra gerai žinomi teiginiai iš Patarlių ir Mokytojo knygu, ir paprašykite klasės narių užpildyti trūkstamus žodžius. Jei būtina, duokite šias nuorodas, kad klasės nariai galėtų pažiūrėti į Raštus ir rasti tuos žodžius, kurių nežinojo.
 - a. Patarlių 16:18 (Puikybė)
 - b. Patarlių 22:6 (jaunuolį)
 - c. Mokytojo 3:1 (metas, laikas)
 - d. Patarlių 3:5 (pasitikėk)
 - e. Patarlių 15:1 (Švelnus atsakymas)
 - f. Patarlių 23:7 (TŽB) (galvoja)
2. Paprašykite iš anksto paskirtą vieną ar du klasės narius pasidalinti mėgstama ištrauka iš Patarlių ar Mokytojo knygu ir pasakyti, kodėl ji svarbi jiems.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais. Kadangi būtų sunku užduoti visus klausimus ar išdėstyti visą pamokos medžiagą, su malda išrinkite tuos, kurie geriausiai atitinka klasės narių poreikius. Jei reikia, kai kuriuos klausimus pritaikykite klasės narių gyvenimo aplinkybėms.

Patarlės – tai trumpi posakiai, kuriais dažniausiai duodami patarimai kaip gyventi teisiai. Senajame Testamente užrašyta, kad Saliamonas „sudėjo tris tūkstančius patarlių“ (1 Karalių 4:32). Kai kurie iš šių išmintingų posakių užrašyti Patarlių knygoje. Nors Saliamonas ir kiti šios knygos autoriai nebuvo pranašai, daugelis jų užrašytų posakių buvo įkvėpti Viešpaties. Jų raštuose dažniausiai išsakomas įsitikinimas, jog tikroji išmintis ateina iš Dievo.

Mokytojo knygoje taip pat užrašyti išmintingi posakiai, ir kai kurie žmonės tiki, kad jų autorius yra Saliamonas. Pagrindinė Mokytojo knygos žinia teigia, kad gyvenimas turi prasmę tik su Dievu.

Ši pamoka suskirstyta į septynias dalis, susijusias su svarbiomis Patarlių ir Mokytojo knygų temomis. Studijuodami Raštų savarankiškai, galite rasti kitas temas, kurias galėtumėte aptarti klasėje.

1. Išmintis

Išdėstykite ir aptarkite šias Patarlių ir Mokytojo knygų ištraukas.

- Patarlių ir Mokytojo knygose pabrėžiama išminties svarba. Kuo skiriasi išsimokslinęs žmogus nuo išmintingo? (Žr. Patarlių 1:7; 9:9–10; 2 Nefio 9:28–29. Pažymėkite, kad, Biblijos kalba kalbant, bijoti Viešpaties reiškia Jį gerbti ir Jam paklusti. Paaiškinkite, kad išmintis yra daugiau negu pažinimas; tai teisingas pažinimo panaudojimas. Izraelitams išmintis reiškė paklusnumą Dievo įstatymams.)
- Ko galime pasimokyti iš Patarlių 2:2–6 apie tai, kaip įgyti Dievo pažinimo? Kodėl, jūsų manymu, reikia uolumo, kad įgytume tokio pažinimo?
- Kaip išminties vertė prilygsta žemiškųjų turtų vertei? (Žr. Patarlių 3:13–18; Mokytojo 7:12. Paminėkite, kad žodeliai *ji* ir *jos* Patarlių 3:15–18 nurodo išmintį.) Kaip išmintis atneša laimę ir ramybę?
- Patarlių 3:18 sakoma, kad išmintis jos turintiems yra „gyvybės medis“. Ko šis simbolis mus moko apie išminties vertę? (Žr. 1 Nefio 11:8–11, 21–25; paminėkite, kad gyvybės medis simbolizuoja Dievo meilę.)
- Kokios išmintingų žmonių savybės pateiktos Patarlių 9:9–10 ir 15:31–33? Kodėl šios savybės būtinos norint įgyti išminties?

2. Pasitikėkite Viešpačiu

Išdėstykite ir aptarkite Patarlių 3:5–7.

- Koks patarimas duodamas Patarlių 3:5–7? Kaip Viešpats nukreipia mūsų takus? Kokie išgyvenimai pamokė jus pasitikėti Viešpačiu?
- Ką reiškia pripažinti Dievą? (Žr. Patarlių 3:6; Almos 34:38; DS 59:21.) Kaip esame laiminami, kai pripažįstame Jį?

3. Mūsų sakomi žodžiai

Išdėstykite ir aptarkite šias Patarlių knygos ištraukas.

- Patarlių 6:16–19 pateikti septyni dalykai, kurių Viešpats nekenčia. Trys iš šių dalykų – melavimas, neteisingas liudijimas ir vaidų sėjimas – susiję su mūsų sakomais žodžiais. Kodėl Viešpačiui taip rūpi, kokius žodžius sakome? (Žr. Patarlių 16:27–28; 18:8; 25:18; Mato 12:36–37.) Kaip galime nugalėti melavimo, apkalbinėjimo ir negatyvaus kalbėjimo apie kitus problemas?
- Patarlių 16:24 (TŽB) sakoma, kad „malonūs žodžiai yra kaip medus – saldūs sie-lai“. Kodėl tai yra tiesa? Kokie yra malonaus kalbėjimo rezultatai? (Žr. Patarlių 12:25; 15:1; 16:24.) Kaip kitų žmonių malonūs žodžiai yra jums padėję?
- Kodėl, kilus nesutarimui, naudingiau kalbėti švelniai? (Žr. Patarlių 15:1.)

Vyresnysis Gordonas B. Hinklis sakė: „Retai patenkame į bėdą, kai kalbame švelniai. Į ją patenkame tik tuomet, kai taip pakeliame balsus, kad laksto žiežirbos ir maži kurmiarausiai tampa dideliais nesantaikos kalnais.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1971, 82; arba *Ensign*, June 1971, 72.)

4. Išdidumas, puikybė

Išdėstykite ir aptarkite Patarlių 8:13; 13:10; 16:18–19.

- Patarlių 8:13 tvirtinama, kad Viešpats nekenčia išdidumo. Kodėl išdidumas, arba puikybė, yra tokia rimta nuodėmė?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė:

„Pagrindinis išdidumo bruožas yra priešiškus Dievui ir priešiškus savo artimui. *Priešiškus* reiškia į kažką nukreiptą neapykantą arba priešinimosi būseną. Tai galia, kurios pagalba Šėtonas norėtų mus valdyti.

Iš esmės išdidumas savo prigimtimi yra susijęs su konkuravimu. Mes pastatome savo valią prieš Dievo valią. Kai savo išdidumą kreipiame link Dievo, tai darome nusistatę „tebūna mano valia, o ne Tavo“. Kaip Paulius sakė: „[Tokie] ieško ne Jėzaus Kristaus, bet savo naudos.“ (Filipiečiams 2:21.)

Mūsų valia, konkuruodama su Dievo valia, neleidžia pažaboti norų, troškimų ir aistrų (žr. Almos 38:12; 3 Nefio 12:30).

Išdidieji negali priimti, kad Dievas savo valdžia vadovautų jų gyvenimams (žr. Helamano 12:6). Jie priešpastato savo tiesos supratimą didžiam Dievo žinojimui, savo sugebėjimus prieš Dievo kunigystės galią, savo pasiekimus prieš galingus Dievo darbus.

Mūsų priešiškus Dievui pasirodo įvairiomis formomis, tokiomis kaip maištavimas, kietaširdiškumas, kietasprandiškumas, neatgailavimas, išpuikimas, greitas išsiveidimas ir ženklų reikalavimas. Išdidieji nori, kad Dievas su jais sutiktų. Jie nenori pakeisti savo nuomonės, kad ta sutaptų su Dievo nuomone...

Išdidumas – tai prakeikimą užtraukiantį nuodėmė tikrąja to žodžio prasme. Jis apriboja ar sustabdo pažangą (žr. Almos 12:10–11). Išdidžiuosius nelengva mokyti (žr. 1 Nefio 15:3, 7–11). Jie nenori apsigalvoti, kad priimtų tiesą, kadangi tai padarę jie pripažintų, kad klydo.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1989, 3–5; arba *Ensign*, May 1989, 4, 6.)

- Patarlių 13:10 ir 16:18 mokoma, kad išdidumas veda prie vaidų ir pražūties. Kaip išdidumas gali tai padaryti? Kaip išdidumas veikia mūsų šeimas?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė:

„Dar vienas išdidumo veidas yra nesutarimas. Ginčai, kovos, neteiskus viešpatavimas, atotrūkis tarp kartų, ištuokos, smurtas prieš sutuoktinį, riaušės ir neramumai – visa tai apima šios rūšies išdidumas.

Nesutarimai mūsų šeimose išveja Viešpaties Dvasią. Tai taip pat išvaro daugelį mūsų šeimos narių...

Išdidumas kenksmingai paveikia visus mūsų santykius – mūsų santykius su Dievu ir su Jo tarnais, santykius tarp vyro ir žmonos, tarp gimdytojo ir vaiko.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1989, 5; arba *Ensign*, May 1989, 6.)

- Kaip galime įveikti išdidumą ir puikybę? (Žr. Patarlių 16:19.) Ką galime padaryti, kad būtume nuolankesni santykiuose su šeimos nariais ir su Dievu?

5. Draugystė

Išdėstykite ir aptarkite šias Patarlių ir Mokytojo knygų ištraukas.

- Kodėl esame išpėjami dėl nedorų draugų? (Žr. Patarlių 13:20; 22:24–25.)
- Kokie yra gerų draugų bruožai? (Žr. Patarlių 17:17; 27:9.) Kaip geri draugai yra jums padėję sunkiais laikais?
- Ką dar galime daryti, kad įgytume gerų draugų? (Žr. Patarlių 18:24. Pažymėkite, jog tam, kad rastume gerų draugų, turime patys būti geri draugai.)
- Kaip reaguoja tikri draugai, kai mes pasirenkame neteisingai? (Žr. Mokytojo 4:9–10.)

Vyresnysis Marvinas Dž. Eštonas sakė:

„Kažkas pasakė: „Draugas – tai žmogus, pasiryžęs priimti mane tokį, koks esu.“ Priimdamas tai kaip vieną iš šio žodžio apibrėžimų, norėčiau greitai pridėti, kad esame mažiau nei tikri draugai, jei paliekame asmenį tokį, koks jis buvo, kai jį radome...

Nė vienas iš mūsų tarnaudami negalime gauti didesnio atlygio už nuoširdų „Ačiū, kad esi mano draugas“. Kuomet tie, kuriems reikalinga pagalba, suranda savo kelią atgal per mus ir su mumis, tokia draugystė yra veiksminga. Kai dėl mūsų gyvenimo silpnas tampa stiprus, o stiprus dar stipresnis, draugystė yra iš tiesų tikra. Jei apie žmogų galima spręsti pagal jo draugus, apie jį taip pat galima spręsti pagal jų dvasingumo lygį...

Taip, draugas yra žmogus, pasiryžęs priimti mane tokį, koks esu, tačiau taip pat jis pasiryžęs ir gali palikti mane geresnį, nei buvau, kai jis mane rado.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1972, 32, 35; arba *Ensign*, Jan. 1973, 41, 43.)

- Kaip galime sustiprinti šeimos narių draugystę?
- Jėzus Kristus dažnai savo pasekėjus vadino savo draugais (DS 88:62; 93:45). Kaip Jis parodė esąs mūsų draugas? (Žr. Jono 15:13.) Kaip mes parodome, kad esame Jo draugai? (Žr. Jono 15:14.) Kaip pajutote Jo draugiškumą?

6. Vaikų auklėjimas

Išdėstykite ir aptarkite šias Patarlių knygos ištraukas.

- Patarlių 22:6 sakoma: „Kuriuo keliu eiti, mokyk dar jaunuolį.“ Ką pagal šį patarimą gimdytojai turi daryti? (Žr. DS 68:25–28.) Kaip galime veiksmingiau mokyti vaikus Evangelijos principų ir ugdyti jų liudijimus?

Vyresnysis Ričardas G. Skotas sakė: „Turite būti pasiryžę palikti asmeninius malonumus ir egoizmą ir skirti laiko šeimos interesams, o ne palikti Bažnyčiai, mokyklai ar visuomenei vaidinti pagrindinį vaidmenį įvairiapusiškame vaiko ugdyme. Užduotis „mokyti jaunuolį, kuriuo keliu eiti“ reikalauja laiko, didelių pastangų ir žymaus asmeninio pasiaukojimo. Bet gi kur kitur galite rasti didesnę atlygį už gerai atliktą darbą?“ (Žr. Conference Report, Apr. 1993, 43; arba *Ensign*, May 1993, 34.)

- Kodėl vaikams reikia taisyklių, ribų ir su meile išsakomų pataisymų? (Žr. Patarlių 19:18; 29:17.) Kaip vaikai turėtų atsiliiepti į teisų gimdytojų patarimą? (Žr. Patarlių 6:20–23.) Kaip gimdytojai turėtų koreguoti vaikų elgesį? (Žr. DS 121:41–44.)

7. Laimė ir geras humoras

Išdėstykite ir aptarkite Patarlių 15:13 ir 17:22.

- Kodėl svarbu vystyti džiaugsmingą požiūrį ir gerą humoro jausmą? (Žr. Patarlių 15:13; 17:22.)

Prezidentas Hjū B. Braunas sakė: „Norėčiau, kad šypsotumėtės, kadangi visi turime išlaikyti humoro jausmą, kad ir kas benutiktų. Manau, kad iš visų žmonių pasaulyje mes turėtume būti laimingiausi. Turime didingiausią ir džiaugsmingiausią pasaulyje žinią. Manau, kai pereisime anapus, kas nors pasitiks mus su šypsena (nebent mes pateksime į ne tą vietą, tuomet kas nors išsišiepys), tad būkime laimingi. Bet tebūna mūsų džiaugsmas nuoširdus – tesklinda jis iš vidaus.“ (*The Abundant Life* [1965], 83.)

- Ką galime daryti, kad skatintume savo šeimose pakylėjančią humorą? (Galite pakviesti klasės narius papasakoti apie laiką, kuomet humoras padėjo jų šeimoms išspręsti problemas ir sustiprinti tarpusavio meilę.)

Išvada

Išsakykite savo nuomonę apie jūsų aptartas temas. Paskatinkite klasės narius atminti Patarlių ir Mokytojo knygoje duotus patarimus ir sekti jais. Dar galite paraginti juos išmokti mėgstamiausią vienos iš šių knygų ištrauką atmintinai.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Veikla su patarlėmis

Užrašykite keletą Patarlių knygos nuorodų ant atskirų popieriaus lapelių ir sudėkite juos į indą. Tegul klasės nariai paeiliui pasirenka iš indo popieriaus juostelę, perskaito joje nurodytą Raštų ištrauką ir paaiškina, kaip ta ištrauka pritaikoma mūsų gyvenimuose.

2. Raštų pritaikymas gyvenime

Lentoje nupieškite žmogaus figūrą. Tegul klasės nariai randa šias ištraukas ir užrašo nuorodas prie jose paminėtos kūno dalies. Perskaitykite ištraukas kartu ir aptarkite, kaip jos pritaikomos mūsų gyvenimuose.

- a. Patarlių 2:2 (ausis ir širdis)
- b. Patarlių 3:5 (širdis)
- c. Patarlių 3:7 (akys)
- d. Patarlių 3:27 (ranka, arba jėga)
- e. Patarlių 4:26–27 (koja)
- f. Patarlių 8:7 (burna)
- g. Patarlių 10:4 (ranka)
- h. Patarlių 12:18–19 (lūpos ir liežuvis)

3. Dora, sumani moteris (žr. Patarlių 31:10)

Tegul klasės nariai peržvelgia Patarlių 31:10–31 ir išvardija doros ir sumanios moters savybes. Pažymėkite, kad tai savybės, kurias turėtume stengtis vystyti savyje visi mes, tiek moterys, tiek ir vyrai. Galite užrašyti klasės narių atsakymus lentoje. Atsakymai gali apimti ir išvardintus šiame sąrašė:

Eilutė Savybė

11	Ja galima pasikliauti.
13	Ji noriai dirba.
20	Užjaučianti.
25	Stipri ir garbinga.
26	Kalba išmintingai ir maloniai.
28	Atsidavusi žmonai ir motina.
30	Paklusni Viešpačiui.

Pakvieskite klasės narius aptarti pažįstamus žmones, turinčius tokių savybių.

Tikslas Padėti klasės nariams ugdyti savyje stiprybę drąsiai pasitikti negandas pasikliaujant Viešpačiu, Juo remiant savo liudijimą ir išliekant dorais žmonėmis.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Jobo 1–2. Teisingas ir ištikimas vyras vardu Jobas patiria skaudžius išmėginimus. Nepaisydamas to, kad prarado savo turta, vaikus ir sveikata, jis išlieka ištikimas Viešpačiui.
 - b. Jobo 13:13–16; 19:23–27. Jobas randa stiprybės pasitikėdamas Viešpačiu ir pasikliaudamas savo liudijimu apie Gelbėtoją.
 - c. Jobo 27:2–6. Jobas randa stiprybės būdamas teisingas ir doras.
 - d. Jobo 42:10–17. Po to, kai Jobas ištikimai ištvėria išmėginimus, Viešpats jį palaimina.
2. Papildomi skaitiniai: Kiti Jobo knygos skyriai; Doktrinos ir Sandorų 121:1–10.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Papasakokite klasės nariams tokią analogiją (arba paprašykite kuri nors klasės narį iš anksto pasiruošti ją papasakoti):

Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas kartą papasakojo apie ūkininkus karštuose šiaurės vakarų Meksikos tyruose, kurie „augina tokias kukurūzų ir pupų rūšis, kurios yra neiprastai atsparios ir nebijo sausros. Šie augalai išgyvena ir vešliai auga labai sausaime klimate, kur kiti augalai nudžiūtų ir nuvystų. Vienas tokių augalų yra baltoji tepari pupa. Jos sėklos sudygsta ir augalas auga netgi tada, kai iškrinta labai mažai lietaus. Augalo šaknis skverbiasi net į 180 cm gylį akmenuotoje, smėlingoje žemėje, kad rastų jam reikalingos drėgmės. Jis gali žydėti ir derėti net kepinant 45 laipsnių pagal Celsijų karščiui dykumoje, kur lyja tik vieną kartą per metus. Truputėlį drėkinant, jo lapai lieka nuostabiai žali net per liepos vidurio karščius.“

- Ko galime iš šios analogijos pasimokyti, kad padėtų mums ištvėrti negandas?

Vyresnysis Virtlinas pasiūlė: „Galbūt Bažnyčios nariai galėtų sekti šių ištvėringų, tvirtų augalų pavyzdžiu. Turėtume savo šaknis giliai įleisti į Evangelijos dirvą. Turėtume augti, vešėti, žydėti ir nešti gausius vaisius nepaisydami blogio, pagundų ir kritikos, su kuriais galime susidurti. Turėtume išmokti vešėti negandų karštyje.“ (Žr. Conference Report, Apr 1989, 7; arba *Ensign*, May 1989, 7.)

Paašškinkite, kad ši pamoka apie Jobą – žmogų, kurio tikėjimas ir ištikimybė padėjo jam ištvėrti rūsčias negandas.

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Jobas patiria skaudžius išmėginimus

Išdėstykite ir aptarkite Jobo 1–2.

- Koks žmogus buvo Jobas? Galite užrašyti kai kuriuos iš šių bruožų lentoje. Daugelio šių nuorodų nėra skaitymo užduotyje, tad galite paprašyti klasės narių asmeniškai perskaityti ištraukas ir pasakyti, kokie būdo bruožai ten aprašomi.
 - a. Jis buvo geras žmogus, dievobaimingas ir besišalinantis pikta (Jobo 1:1).
 - b. Jis buvo turtingas, tačiau širdimi neprisirišo prie turtų (Jobo 1:3, 21).
 - c. Jis buvo doras (Jobo 2:3).
 - d. Jis stiprino silpnuosius (Jobo 4:3–4).
 - e. Jis vaikščiojo Viešpaties keliais ir brangino širdyje Viešpaties žodžius (Jobo 23:10–12).
 - f. Jis užjautė našles, beturčius, luošus ir aklus (Jobo 29:12–16).
 - g. Jis rūpinosi savo priešais ir jiems atleido (Jobo 31:29–30).
- Kokius išmėginimus patyrė Jobas? Galite kai kuriuos iš tų išmėginimų užrašyti lentoje. Daugelio šių nuorodų nėra skaitymo užduotyje, tad galite paprašyti klasės narių asmeniškai perskaityti ištraukas ir pasakyti, kokie išmėginimai ten aprašomi.
 - a. Prarado tarnus, turtą ir pajamas (Jobo 1:13–17).
 - b. Prarado vaikus (Jobo 1:18–19).
 - c. Patyrė kūno skausmą ir ligą (Jobo 2:7; 7:5; 16:16).
 - d. Miegas jam neatnešdavo poilsio, jį kankindavo košmarai (Jobo 7:4, 13–14).
 - e. Jo draugai ir šeima nepalaikė jo ir negailestingai jį kaltino (Jobo 2:9; 4:1, 7–8; 11:1–6; 19:13–22).
 - f. Visiškai negalėjo suprasti, kodėl jam tenka kęsti tuos išmėginimus (Jobo 10:15).
 - g. Iš jo šaipėsi tie, kurie džiūgavo dėl jo nelaimių (Jobo 16:10–11; 30:1, 8–10).
 - h. Jis jautėsi taip, tarsi Dievas būtų pamiršęs jį arba jo nesiklausytų (Jobo 19:6–8; 23:3–4; paminėkite, kad žodeliai *ji*, *juo* ir *jam* Jobo 23:3–4 reiškia Dievą).
- Kuo Jobo išmėginimai panašūs į mūsų dienomis žmonių patiriamus išmėginimus? (Išmėginimai panašūs: žmonės praranda turtą, vaikus, sveikatą, praranda draugų ir šeimos meilę bei bendrystę.)
- Kodėl, pasak Šėtono, Jobas buvo doras? (Žr. Jobo 1:9–10.) Kaip, anot Šėtono, Jobas reaguotų, jei prarastų savo turtą ir kitas palaimas? (Žr. Jobo 1:11; 2:4–5.) Kaip Jobas reagavo, kai tai iš tiesų įvyko? (Žr. Jobo 1:20–22; 2:10.) Ko galime pasimokyti iš jo reakcijos?
- Nepaisant negandų Jobas „nei nusidėjo, nei priekaištavo Dievui“ (Jobo 1:22). Kaip kai kurie žmonės priekaištauja Dievui, kai juos ištinka sielvartas, nesėkmės ar tragedijos? (Jie kaltina Dievą ir abejoja Jo išmintimi ir supratingumu, kadangi mano, jog Jis nesupranta ir nemyli jų. Kai kas netgi abejoja Jo egzistavimu.)

2. Jobas randa stiprybės Viešpatyje

Išdėstykite ir aptarkite Jobo 13:13–16; 19:23–27.

- Jobo pasitikėjimas Viešpačiu teikė jam didelę dvasinę stiprybę (Jobo 13:13–16). Ką reiškia pasikliauti Viešpačiu? Kaip galime vystyti toki pasitikėjimą Viešpačiu, kuris palaikytų mus išmėginimuose? (Žr. Romiečiams 8:28; 2 Nefio 2:2, 11, 24; DS 58:2–4; 122:5–9.) Paliudykite, kad Viešpats mus myli ir todėl užtikrino mus, kad jeigu išliksime ištikimi, viskas išeis mums į gera ir padės mums augti.
- 19-ame skyriuje Jobas kalba apie jį užgriuvusius išmėginimus, o po to paliudija apie Gelbėtoją. Kaip Jobo liudijimas apie Gelbėtoją padėjo jam išverti išmėginimus? (Žr. Jobo 19:25–27.) Kaip liudijimas apie Gelbėtoją gali mums suteikti stiprybės negandų metu?

Galite pakviesti klasės narius sugiedoti giesmę „Jis gyvas, Atpirkėjas mūs!“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, 38) arba pagroti šios giesmės įrašą.

3. Jobas randa stiprybės būdamas teišus ir doras

Išdėstykite ir aptarkite Jobo 27:2–6.

- Jobo dorumas taip pat jam teikė dvasinės stiprybės suspaudimų metu (Jobo 27:2–6). Kas yra dorumas? Kaip asmeninis dorumas stiprina Jobą išmėginimų metu? Kaip asmeninis dorumas gali mums padėti išmėginimų metu? (Išlikdami dori galime įgyti stiprybės iš žinojimo, kad Viešpats yra patenkintas mūsų gyvenimu.)

Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas apibūdino *dorumą* kaip „nuolatinį darymą to, kas teisu ir gera, nepriklausomai nuo artimiausių padarinių. Tai reiškia būti teisiems iki pat sielos gelmių, ne tik mūsų veiksmuose, bet, kas dar svarbiau, mintyse ir širdyse. Asmeninis dorumas reiškia toki patikimumą ir nesugedimą, kad mes tiesiog negalėtume nuvilti pasitikėjimo ar nesilaikyti sandoros.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1990, 38; arba *Ensign*, May 1990, 30.)

4. Po to, kai Jobas ištikimai ištveria išmėginimus, Viešpats jį palaimina

Išdėstykite ir aptarkite Jobo 42:10–17.

- Kai Jobas ištikimai ištverė išmėginimus, kaip Viešpats jį palaimino? (Žr. Jobo 42:10–15; Jokūbo 5:11.) Kaip Viešpats mus laimina, kai ištikimai ištveriamė išmėginimus? (Žr. Jobo 23:10; 3 Nefio 15:9. Paskatinkite klasės narius pasidalinti savo asmenine patirtimi. Galite pažymėti, kad nors Viešpats palaimino Jobą „dvigubai daugiau negu jis buvo anksčiau turėjęs“, kai ištikimai ištveriamė, Viešpaties mums suteikiami dvasiniai palaiminimai yra netgi didesni už materialinius.)

Vyresnysis Orsonas F. Vitnis sakė: „Joks mūsų iškęstas skausmas, joks patirtas išmėginimas nedingsta be naudos. Tai pasitarnauja mūsų lavinimui, ugdymui tokių savybių kaip kantrybė, tikėjimas, dvasios tvirtumas ir nuolankumas. Visas, ką mes patiriame, ir viskas, ką ištveriamė, ypač jei tai ištveriamė kantriai, stiprina mūsų charakterius, skaistina mūsų širdis, praplečia mūsų sielas ir padaro mus švelnesnius, geraširdiškesnius, vertesnius vadintis Dievo vaikais... ir

per sielvartą bei suspaudimą, sunkų darbą ir vargus įgyjame patirti, kurios įgyti esame čia atėję, kuri padės mums tapti labiau tokiems, kokie yra mūsų Tėvas ir Motina danguje.“ (Cituota Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, 98.)

Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Esu kaip besiritantis nuo aukšto kalno didžiulis, nelygus akmuo; ir esu gludinamas tik tada, kai kuris nors aštrus mano kampas nudaužiamas, susidūres su dar kažkuo... ir taip numuša tai vieną kampa, tai kitą. Taip aš tampu lygia ir nugludinta strėle Visagalio strėlinėje.“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 304.)

Išvada

Reziumuokite Jobo knygos aptarimą pabrėždami, kad stiprybės išmėginimams ištvirti galime įgyti pasikliaudami Viešpačiu, Juo remdami savo liudijimus ir išlikdami dori tam, kad žinotume, jog Jis patenkintas mūsų gyvenimu. Jei galite, papasakokite klasės nariams apie tokį laiką, kai gavote stiprybės negandai ištvirti. Pasiūlykite klasės nariams apmąstyti, kaip jie galėtų pritaikyti šioje pamokoje aptartus principus taip, kad tai padėtų jiems ištvirti negandas.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Jobo draugai

- Kaip du Jobo draugai Elifazas ir Bildadas aiškino jo kentėjimus? (Žr. Jobo 4:7–8; 8:6. Jie manė, kad Jobo kančios buvo bausmė iš Dievo už padarytas nuodėmes.) Kokie kyla pavojai, kai manome, kad visi kentėjimai ateina kaip Dievo bausmė už mūsų nuodėmes?
- Ko iš Jobo draugų klaidų galime pasimokyti apie tai, kaip padėti kenčiantiems negandas žmonėms?

2. Klausimai, kuriuos reikia užduoti atėjus negandai

Vyresnysis Ričardas G. Skotas sakė: „Kai susiduriate su negandom, jums gali kilti noras užduoti daugelį klausimų. Kai kurie klausimai yra naudingi, kiti – ne. Klausimai „Kodėl taip turėjo atsitikti man? Kodėl dabar tai turiu kentėti? Ką padariau, kad užsitraukiau sau tai?“ jus ves į akligatvius. Iš tikrųjų nėra gerai klausiti to, kas parodo pasipriešinimą Dievo valiai? Geriau klauskite: „Ką turiu daryti? Ko turėčiau pasimokyti iš šio patyrimo? Ką turiu pakeisti? Kam turiu padėti? Kaip galiu atminti daugelį savo palaimų išmėginimų metų?“ (Žr. Conference Report, Oct. 1995, 18; arba *Ensign*, Nov. 1995, 17.)

3. Užklupus negandai matykime perspektyvą

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė:

„Jei žiūrėtume į mirtingąjį gyvenimą kaip į vienintelį būvį, tuomet skausmas, sielvartas, nesėkmės ir trumpas gyvenimas būtų didžiulė nelaimė. Tačiau jeigu pažvelgsime į gyvenimą kaip į amžiną buvimą, besitęsiantį iš toli, iš ikimirtingosios praeities, ir nusitęsiantį į amžinąją pomirtinę ateitį, tada visus įvykius galime matyti teisingoje perspektyvoje.

... Ar tik nesusiduriame su pagundomis, kad būtų išmėginta mūsų stiprybė, su ligomis, kad galėtume išmokti kantrybės, su mirtimi, kad galėtume būti nemirtingi ir pašlovinti?

Jei visi sergantieji, dėl kurių meldžiamės, pagytų, jei visi dori žmonės būtų apsaugoti, o nedorieji sunaikinti, visa Tėvo programa būtų anuliuota ir pagrindinis Evangelijos principas – valios laisvė – nustotų galioti. Niekam nereikėtų gyventi tikėjimu.“ (*Faith Precedes the Miracle* [1975], 97.)

4. Nedorėlių klestėjimas neilgalais

- Kartais atrodo, kad nedorėliai klesti, kai tuo tarpu teisūs žmonės kenčia. Ko Jobo knygoje mokoma apie taip atrodantį nedorėlių klestėjimą? (Žr. Jobo 21; 24.)

Dalintis Evangelija su pasauliu

33
pamoka

Jonos 1–4; Michėjo 2; 4–7

Tikslas Paskatinti klasės narius vykdyti savo, šių dienų Izraelio, pareigas: mylėti visus pasaulio žmones ir dalintis su jais Evangelijos palaimomis.

Pasiruošimas Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:

- Jonos 1–2. Viešpats pašaukia Joną skelbti atgailą Ninevės gyventojams. Jona mėgina laivu pabėgti nuo Viešpaties, jį praryja didžuvė, Jona meldžiasi ir yra išvaduojamas iš didžuvės pilvo.
 - Jonos 3–4. Jona pranašauja apie Ninevės sunaikinimą ir supyksta, kai Ninevės gyventojai atgailauja ir Viešpats pasigaili miesto (Džozefo Smito Vertimo Jonos 3:9–10 patikslinama, jog tai miesto gyventojai atgailavo, ne Dievas). Viešpats panaudoja plačialapį augalą ir kirminą, kad mokytų Joną, jog šis turėtų mylėti visus žmones.
 - Michėjo 2:12–13; 4:1–7, 11–13; 5:2–4, 7–8; 6:6–8; 7:18–20. Michėjas pranašauja apie Izraelio misiją paskutinėmis dienomis.
-

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

- Kiek Viešpats norėtų matyti Bažnyčios vaikinų, tarnaujančių nuolatines misijas? (Visus vertus ir pajėgius vaikus.) Kodėl yra svarbu, kad kiekvienas iš tų vaikinų priimtų šį pašaukimą? Kas dar gali tarnauti nuolatines misijas? (Vertos netekėjusios seserys nuo 21 metų, taip pat vyresnės poros, kai leidžia jų aplinkybės.)

1979 m. prezidentas Spenseris V. Kimbolas kalbėjo, kad reikia daugiau misionierių, galinčių mokyti Evangelijos žmones visose pasaulio dalyse. Jis pareiškė: „Tikiu, kad Viešpats gali padaryti visa, ką nusprendžia atlikti. Bet nematau jokios tinkamos priežasties, kodėl Viešpats turėtų atverti duris ten, kur įeiti nesame pasirengę.“ („The Uttermost Parts of the Earth“, *Ensign*, July 1979, 9.)

Šioje pamokoje aptarsite, kaip Jonos ir Michėjo gyvenimai ir raštai gali padėti mums suprasti savo pareigą mylėti visus žmones ir dalintis su jais Evangelijos palaimomis.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Jona pašaukiamas pamokslauti Ninevės miestui, tačiau jis pabėga

Išdėstykite ir aptarkite Jonos 1–2 skyrius.

- Kodėl Viešpats norėjo, kad Jona keliautų į Ninevę? (Žr. Jonos 1:2.) Kodėl Jona nenorėjo priimti misijos pašaukimo tarnauti Ninevėje? (Žr. Nahumo 3:1–5, kur aprašomos didelės Ninevės nedorybės ir smurtas. Be to, Asirijos sostinės Ninevės gyventojai buvo Izraelio priešai.)
- Kodėl Jona iškeliavo į Taršišą? (Žr. Jonos 1:3.) Kaip mes kartais bandome pabėgti iš Viešpaties artumo arba nuo Jo atstovų mums suteikiamo pašaukimo? Kokios yra tokių veiksmų pasekmės?
- Kaip Viešpats parodė gailestingumą ir padėjo Jonai atgailauti? (Žr. Jonos 1:4–2:10.) Ko išmoko Jona būdamas didžuvės pilve? (Žr. Jonos 2:1–9.) Kaip Viešpats mums padeda atgailauti ir grįžti prie Jo kelių?
- Savo žemiškosios tarnystės metu Gelbėtojas kalbėjo apie „pranašo Jonos ženklą“ (Mato 12:39). Ką reiškia šis ženklas? (Žr. Mato 12:39–41. Jona didžuvės pilve praleido tris dienas ir tris naktis, o tada iš ten išėjo gyvas. Gelbėtojas prabuvo palaidotas tris dienas ir naktis, o po to prisikėlė.)
- Per savo pranašus Viešpats ne kartą įsakė kiekvienam vertam ir pajėgiam vaikiniui tarnauti nuolatinėje misijoje. Jis taip pat ragino vyresnes poras, jeigu tik jos pajėgia, tarnauti nuolatiniais misionieriais. (Žr. papildomas mokymo idėjas.) Dėl kokių priežasčių kai kurie pajėgūs vaikinai ir vyresnės poros pasirenka netarnauti misijose? (Ryžto ir tikėjimo trūkumas, nevertumas, nenoras palikti namų ir šeimos teikiamo komforto, išipareigojimo baimė.) Ko galime pasimokyti iš pasakojimo apie Joną, kas padėtų mums uoliau paklusti Viešpačiui ir dalintis Evangelija?

2. Ninevės gyventojai priima Jonos žinią ir atgailauja

Išdėstykite ir aptarkite Jonos 3–4.

- Jonai atgailavus, Viešpats vėl pašaukė jį skelbti atgailą Ninevės gyventojams. Kaip Ninevės gyventojai atsiliepė į Jonos žinią? (Žr. Jonos 3:5–9. Senovėje žmonės apsirengdavo šiurkščiais rūbais, vadinamomis ašutinėmis, ir atsisėdavo pelenuose, kad parodytų savo nuolankumą ir atgailą.) Kaip Dievas reagavo į žmonių atgailą? (Žr. Jonos 3:10.)
- Jona pranašavo apie Ninevės sunaikinimą (Jonos 3:4). Kaip Jona reagavo, kai Viešpats atleido Ninevės gyventojams? (Žr. Jonos 4:1–3. Jis supyko, nes Viešpats tų žmonių pasigailėjo.)
- Ko Viešpats išmokė Joną per išaugusį plačialapį augalą, kuris teikė šešėlį ir patogumą, o po to nudžiuvo. (Žr. Jonos 4:4–11. Dievas myli visus savo vaikus. Kaip Jis pasigailėjo Jonos, lygiai taip Jis panoro pasigailėti ir atgailaujančių Ninevės gyventojų.) Ko ši Jonos istorija mus moko apie būtinybę mylėti kitus žmones.

3. Michėjas pranašauja apie paskutinių dienų Izraelio misiją

Išdėstykite ir aptarkite šias Michėjo knygos ištraukas.

Pranašas Michėjas šaukė izraelitus atgailauti dėl savo nedorybių ir grįžti pas Viešpatį. Jis pranašavo apie Jokūbo (Izraelio) ir Judo žlugimą. Taip pat jis pranašavo, kad paskutinių dienų Izraelis (Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia) su didele galia pasieks Viešpaties užbrėžtus tikslus.

- Ką Viešpats pažadėjo Michėjo 2:12–13? (Jis pažadėjo surinkti Izraelio likutį, kad jų bus daugybė ir kad Jis žygiuos jų priekyje.) Kaip dabar šie pažadai pildosi?
- Kai kurios didžiausios Michėjo pranašystės apie paskutines dienas užrašytos Michėjo 4:1–7. Ką Michėjas pranašavo apie paskutinių dienų šventyklas? (Žr. 1–2 eilutes.) Ką jis pranašavo apie Tūkstantmetį? (Žr. 3–7 eilutes.) Kodėl šios pranašystės mums tokios svarbios?
- Ko galime išmokti iš Michėjo 4:11–13 apie paskutinių dienų Izraelio likimą? Senovės pasaulyje jaučiai dažnai buvo naudojami javams kulti. Jie mindžiodavo javus ir taip atskirdavo pelus nuo grūdų. Pelai būdavo nupučiami, o grūdai pasilikdavo. Kovojančios prieš Sionę tautos bus surinktos kaip pėdai, o Izraelis tada jas kuls.) Kaip galėtume ši pelų nuo grūdų atskyrimą palyginti su paskutinių dienų Izraelio pareiga visame pasaulyje vykdyti misionierišką darbą? (Žr. DS 29:7; 33:5–7.)
- Apie ką Michėjas pranašauja Michėjo 5:2–4? (Šią pranašystę palyginkite su aprašytu jos išsipildymu Mato 2:4–6.)
- Su kuo Viešpaties žmonės lyginami Michėjo 5:6? Kaip tą rasos arba žolę laistančio lietaus įvaizdį galima sulyginti su Bažnyčios narių pasaulio žmonėms daromu poveikiu? Ką, jūsų nuomone, Michėjas turėjo omenyje sakydamas, kad tas lietus nelauks nieko iš žmonių sūnų? (Kaip mirtingieji negali padaryti, kad nebekristų rasa ar nustotų lyti, lygiai taip niekas negali sustabdyti Viešpaties darbo pažangos visame pasaulyje.)
- Su kuo Viešpaties žmonės lyginami Michėjo 5:7? Ką šis įvaizdis mums sako apie Viešpaties darbo stiprumą ir galią? (Kaip avių kaimenė negali sustabdyti jauno liūto, lygiai taip jokia galia žemėje negalės sukliudyti Viešpaties darbui.)
1842 metais pranašas Džozefas Smitas pareiškė: „Jokia nešventa ranka negali sustabdyti šio darbo pažangos; gali siautėti persekiojimai, gali burtis nedorėlių gaujos, gali rinktis armijos, gali šmeižti apkalbos, bet Dievo tiesa žengs pirmyn drąsiai, didingai ir nepriklausomai, kol persmelks kiekvieną žemyną, aplankys kiekvieną šalį, pereis kiekvieną kraštą ir nuskambės kiekvienoje ausyje, kol Dievo tikslai bus įvykdyti ir didysis Jehova pasakys, kad darbas atliktas.“ (*History of the Church*, 4:540.)
- Kaip Michėjo 6:6–8 esantis patarimas gali padėti mums, kai pasijuntame priblokšti viso to, kas iš mūsų reikalaujama?
- Baigęs pranašauti apie Viešpaties darbą paskutinėmis dienomis, kokią išvadą apie Dievo esmę padarė Michėjas? (Žr. Michėjo 7:18–20.) Kokios frazės šiose eilutėse galėtų tikti kalbant apie Viešpaties elgesį su Ninevės gyventojais? Kuri iš šių frazių galėtų tikti kalbant apie Viešpaties elgesį su mumis?

Išvada

Paliudykite, kad Viešpats myli visus savo vaikus ir kad mes, kaip pastarųjų dienų Izraelis, turime didžiulę pareigą dalintis Jo meile ir Evangelijos tiesomis su visais žmonėmis. Paprašykite klasės narių pasidalinti tuo, ko jie išmoko iš Jonos ir Michėjo knygų?

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Kiekvienas vertas ir pajėgus vaikinai turėtų pasiruošti tarnauti misijoje

Aptarkite šį prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį:

„Kai prašau daugiau misionierių, neprašau daugiau nevertų ar neturinčių liudijimo misionierių. Aš prašau, kad pradėtume anksčiau ir geriau ugdytume mūsų misionierius kiekviename skyriuje ir kiekvienoje apylinkėje visame pasaulyje. Tai dar vienas iššūkis – kad mūsų jaunuoliai suvoktų, kad tarnauti misijoje yra didelė privilegija ir kad jie turi būti sveiki fiziškai, protiškaiki ir dvasiškai, ir kad Viešpats negali žiūrėti į nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiavimu...“

Man dažnai užduoda klausimą: „Ar kiekvienas vaikinai turėtų tarnauti misijoje?“ Atsakymą yra davęs Viešpats. Atsakymas yra *taip*. Kiekvienas vaikinai turėtų tarnauti misijoje.“ („When the World Will Be Converted“, *Ensign*, Oct. 1974, 7–8.)

2. Vyresnių misionierių porų poreikis

Aptarkite šį vyresniojo Deivido B. Haito teiginį:

„Brolių vardu kviečiu pensijoje esančias poras rimtai apmąstyti tarnavimą misijoje. Mums labai reikia daugiau porų, kad padėtų patenkinti mūsų poreikius... Galime patenkinti mažiau nei 50 procentų [mūsų] misijų prezidentų prašymų atsiųsti vyresnes misionierių poras...“

Broliai tikisi, kad daug, dar daug porų atras galimybių tarnauti Bažnyčiai nuolatinėje misionieriškoje tarnystėje. Poreikis yra didžiulis! Kasmet šimtai tūkstančių naujų narių prisijungia prie Bažnyčios, ir jiems reikia išgirsti draugiškus, palai-kančius ir paguodžiančius patyrusių narių balsus.

Priedainis „Aš eisiu tenai, kur norėsi tu“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, 46) neturėtų likti tik žodžiais, kuriuos giedame sekmadieniais. Tai turėtų būti mūsų tikėjimo malda, mums tarnaujant ten, kur Viešpačiui mūsų reikia.“ („Couple Missionaries: ‘A Wonderful Resource’“, *Ensign*, Feb. 1996, 7, 12.)

„Susižadėsiu su tavimi teisumu“

34
pamoka

Ozėjo 1–3; 11; 13–14

Tikslas Padėti klasės nariams suvokti, kad Viešpats yra mylintis bei gailėstingas ir kad Jis atleis mums, jei atgailausime ir grįšime pas Jį.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Ozėjo 1–3 skyriai. Naudodamas ištikimo vyro ir svetimautojos žmonos įvaizdį Ozėjas apibūdina santykius tarp Viešpaties ir Izraelio.
 - b. Ozėjo 11; 13–14 skyriai. Kadangi myli savo žmones, Viešpats toliau kviečia Izraelį atgailauti ir grįžti pas Jį.
2. Papildomi skaitiniai: Kiti Ozėjo knygos skyriai.
3. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, prieš pamoką kiekvieną šių frazių užrašykite ant atskirų popieriaus lapelių. Jei jūsų klasė maža, paruoškite tik po vieną lapelį kiekvienam klasės nariui.

„Izraelio vaikų bus kaip jūros smilčių“ (Ozėjo 2:1).
„Išliesiu ant jų savo pyktį kaip vandenį“ (Ozėjo 5:10).
„Viešpats... ateis pas mus kaip lietus“ (Ozėjo 6:3).
Tarsi erelis Jis nusileis (žr. Ozėjo 8:1).
„Izraelis kaip [bevaisis] vynmedis“ (Ozėjo 10:1).
„Teisingumas pavirsta nuodingomis piktžolėmis suartame lauke!“ (Ozėjo 10:4).
„Jie bus... kaip dūmas, kylantis pro langą“ (Ozėjo 13:3).
„Pasitiksiu juos kaip jauniklių netekusi meška“ (Ozėjo 13:8).
„Aš esu lyg žaliuojantis kiparisas“ (Ozėjo 14:8).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Išdalinkite klasės nariams iš anksto paruoštus lapelius (žr. „Pasiruošimas“ viršuje). Paaiškinkite, kad visos šios frazės yra sugretinimai, naudojami Ozėjo knygoje. Tegul kiekvienas klasės narys paima lapelį ir perskaito frazę garsiai bei pasiūlo vieną galimą to sugretinimo prasmę. Pavyzdžiui, apie ką nors sakant, jog jis „kaip liūtas“, galima turėti omenyje jo stiprumą arba nuožnumą.

- Kodėl, jūsų manymu, Ozėjas bei kiti pranašai kalboje naudojo palyginimus, arba sugretinimus? (Sugretinat sudėtingą ar nepažįstamą idėją su paprastesne ar daugiau pažįstama, padaro tą idėją labiau suprantama mokomiems žmonėms. Sugretinimai taip pat gali vos keliais žodžiais pateikti daug smulkmenų.)

Paaiškinkite, kad be šių mažesnių sugretinimų, Ozėjas taip pat naudojo ilgus sugretinimus, vadinamus metaforomis. Ozėjo knygoje yra keli sugretinimai, padedantys mums suvokti santykį tarp Jėzaus Kristaus ir Jo žmonių.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau užrašytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Naudodamas ištikimo vyro ir svetimautojos žmonos įvaizdį Ozėjas apibūdina santykius tarp Viešpaties ir Izraelio

Išdėstykite ir aptarkite Ozėjo 1–3 skyrius. Jei nesinaudojote dėmesį sutelkiančia veikla, prieš pradėdami aptarimą paaiškinkite, kas yra sugretinimas.

Vienas dažniausiai naudojamų Raštuose sugretinimų vaizduoja Viešpatį kaip jaunikį (arba vyrą), o Jo sandoros žmones – kaip Jo nuotaką (arba žmoną). Ozėjo 1–3 skyriuose pranašas šį sugretinimą naudoja labai vaizdžiai, lygindamas Izraelio stabmeldystę su svetimavimu. Šiuose skyriuose pranašas Ozėjas, kaip vyras, simbolizuoja Viešpatį, o Gomera, kaip žmona, simbolizuoja Izraelį.

- Ozėjo knygoje Viešpaties santykiai su Izraeliu (ir su šių dienų Bažnyčia) gretinami su santykiais tarp vyro ir žmonos. Ko šis sugretinimas mus moko apie tai, kokio lygio išsipareigojimo ir atsidavimo Viešpats tikisi iš mūsų?
- Kodėl senovės Izraelis buvo lygintinas su Gomera, kuri buvo vadinama moterimi kekše? (Žr. Ozėjo 1:2–3; 2:5, 13. Gomera paliko savo vyrą ir nuėjo pas meilužius; Izraelis pamiršo Viešpatį ir tapo nedoras.)
- Kas buvo Izraelio „meilužiai“ – dalykai, dėl kurių žmonės nusisuko nuo Viešpaties? (Kiti dievai, materialiniai turtais ir pasaulio išpročiai.) Kokie dalykai gali nukreipti mus nuo atsidavimo sekti Gelbėtoju?
- Iš ko svetimautoja žmona tikėjosi maisto ir drabužių? (Žr. Ozėjo 2:5.) Kas, anot izraelitų, davė jiems derlingą žemę, kurioje jie gyveno? (Žr. Ozėjo 2:5, 12; jų netikri dievai, arba stabai.) Kodėl žmonės šiais laikais mano, kad jų gaunamas palaimas jiems teikia netikri dievai?
- Kaip vyras priminė žmonai, kad tai jis, o ne jos meilužiai, davė jai maisto, vandens ir kito turto? (Žr. Ozėjo 2:8–9.) Kaip Viešpats jus palaimino materialinėmis ir dvasinėmis palaimomis? Kaip galime parodyti Viešpačiui savo dėkingumą už Jo suteiktas palaimas?
- Koks buvo vyro požiūris į savo neištikimą žmoną Ozėjo 2:6–13? Kuo skyrėsi jo požiūris 14–23 eilutėse? (Pažymėkite, kad nors žmona buvo neištikima, vyras vis dar mylėjo ją ir norėjo, kad ji grįžtų pas jį. Panašiai ir Viešpats vis dar myli savo nuklydusius žmones ir nori, kad jie grįžtų pas Jį.)
Vyresnysis Henris B. Airingas paaiškino: „Tai buvo meilės istorija. Tai istorija apie santuokos sandorą, kurią sujungė meilė, nepalaužiama meilė... Viešpats, su kuriuo buvau palaimintas sudaryti sandoras, mane ir jus myli... tokia nepalaužiama meile, kuria aš nuolat žaviuosi, ir kurią visa širdimi noriu atkartoti.“ (*Covenants and Sacrifice* [kalba, pasakyta Bažnyčios Švietimo sistemos simpoziume 1995 m. rugpjūčio 15 d.], 2.)
- Ką vyras pažadėjo žmonai, jeigu ji sugrįžtų pas jį? (Žr. Ozėjo 2:19.) Ką Viešpats žada savo žmonėms, jeigu jie atgailaus ir grįš pas Jį? (Žr. Ozėjo 2: 20, 23.) Kodėl šis pažadas yra toks svarbus?

- Ozėjo 3:1–2 sakoma, kad vyras nupirko savo žmoną iš jos meilužio (galite paaiškinti, kad Senojo Testamento laikų kultūroje moterys dažnai buvo laikomos turtu ir galėjo būti perkamos ar parduodamos). Ko vyras pareikalavo iš savo žmonos, kai ją nupirko? (Žr. Ozėjo 3:3.) Ką jis jai pažadėjo? Kokia prasme Jėzus Kristus visus mus „nupirko“? (Žr. 1 Petro 1:18–19.) Ko už tai iš mūsų Kristus reikalauja?

2. Kadangi myli savo žmones, Viešpats toliau kviečia Izraelį atgailauti ir grįžti pas Jį

Išdėstykite ir aptarkite Ozėjo 11; 13–14 skyrius.

Visoje Ozėjo knygoje Viešpats bara izraelitus už dideles jų nuodėmes. Viešpats, per Ozėją paaiškinęs dėl nelaisvės ir sunaikinimo, ateisiančius dėl Izraelio nelaimo, vėl kviečia savo žmones atgailauti ir grįžti pas Jį.

- Kitas dažnai Raštuose naudojamas sugretinimas yra Viešpaties ir Jo žmonių santykių apibūdinimas, aprašant šeiminingo ir jo gyvulio santykius. Šis sugretinimas trumpai panaudojamas Ozėjo 11:4 (TŽB). Ką sužinome apie Viešpaties jausmus savo žmonėms per tokį sugretinimą? (Taip pat žr. Ozėjo 11:7–9.)
- Kelis kartus Viešpats priminė izraelitams, kaip jų protėviai buvo išvaduoti iš nelaisvės Egipte (Ozėjo 11:1; 12:9, 13; 13:4–5). Su kuo galima būtų palyginti tą įvykį? (Žr. Ozėjo 13:14. Kaip Viešpats išvadavo Izraelio vaikus iš Egipto vergijos, taip Jis išvaduos juos – ir visus kitus pas Jį ateinančius žmones – iš nuodėmės ir mirties.)
- Ką izraelitams reikėjo atlikti, kad grįžtų pas Viešpatį ir įgytų išgelbėjimą? (Žr. Ozėjo 12:6; 14:2–3. Jiems reikėjo atgailauti dėl savo nuodėmių ir atsižadėti kitų dievų, kuriuos garbino.) Ką Viešpats pažadėjo padaryti, jeigu jie atgailaus? (Žr. Ozėjo 14:4–7.) Ką Viešpats žada padaryti, jei mes atgailausime dėl savo nuodėmių?
- Kaip sugretinimai Ozėjo knygoje padeda jums suprasti, ką Gelbėtojas jums jaučia?

Išvada

Paliudykite, kad nors Viešpaties palaiminimai laikomi tiems, kas laikosi Jo įsakymų, Jo meilė yra nuolatinė ir apima visus žmones. Net kai per nuodėmę nūsukame nuo Jo, Viešpats vis tiek mus myli ir nori, kad atgailautume ir grįžtume pas Jį. Paskatinkite klasės narius likti ištikimus Viešpačiui.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Aš noriu gailestingumo, o ne aukos“ (Ozėjo 6:6) (TŽB)

Ozėjo 6:6 (TŽB) Viešpats sako Izraeliui: „Aš noriu gailestingumo, o ne aukos, ir Dievo pažinimo labiau, negu deginamųjų aukų.“ Savo žemiškosios tarnystės metu Kristus du kartus paminėjo šią eilutę, kad atsakytų į fariziejų kritiką (Mato 9:13; 12:7). Išnagrinėję abiejų tų ištraukų (Mato 9:10–13; 12:1–8) kontekstą, aptarkite, ką ši eilutė reiškia.

2. „O Izraeli, tu sunaikinai save“ (Ozėjo 13:9) (TŽB)

Ozėjo tarnystės metu Šiaurinę karalystę (Izraelį) užpuolė Asirija, kuri galiausiai sunaikino karalystę ir išvedė jos žmones į nelaisvę. Tiesiogine prasme už Izraelio sunaikinimą buvo atsakinga Asirija. Bet Viešpats sakė: „O Izraeli, tu sunaikinai save.“ (Ozėjo 13:9, TŽB.)

- Kokia prasme Izraelis sunaikino save pats? Kas buvo vienintelė Izraelio viltis po to, kai jų karalystė buvo sunaikinta? (Žr. Ozėjo 13:9–10; 14:1.) Kaip sekdami Jėzumi Kristumi galime būti apsaugoti nuo fizinio ir dvasinio sunaikinimo?

3. Atgaila

Jei įmanoma, galite pamokoje parodyti šešių minučių trukmės filmuką „Repentance: It's Never Too Late“ iš vaizdajuostės *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277).

Dievas apreiškia savo paslaptis savo pranašams

35
pamoka

Amoso 3; 7–9; Joelio 2–3

Tikslas

Mokyti klasės narius, kad pastarosiomis dienomis Viešpats apreiškia savo paslaptis savo pranašams ir išlieja savo Dvasios ant visų žmonių.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Amoso 3:6–7. Amosas moko, kad Viešpats apreiškia savo paslaptis savo tarnams pranašams.
 - b. Amoso 7:10–17; 8:11–13; 9:8–15. Dievas pašaukia Amosą būti pranašu (7:10–15). Jis pranašauja apie Izraelio nelaisvę ir išsklaidymą (7:16–17; 9:8–10). Jis pranašauja, kad bus Viešpaties žodžių badas (8:11–13). Jis pranašauja, kad paskutinėmis dienomis Izraelis bus įtvirtintas kaip didi ir klestinti liaudis (9:11–15).
 - c. Joelio 2; 3:16–17. Joelis pranašauja apie paskutinių dienų karus ir nelaimės (2:1–11). Jis šaukia žmones atgailauti (2:12–14; paminėkite, kad šios ištraukos 14 eilutės Džozefo Smito Vertime paaiškinama, kad tai žmonės turi atgailauti, o ne Viešpats). Joelis pranašauja, kad paskutinėmis dienomis Dievas laimins savo žmones ir ant jų išlies savo Dvasios (2:15–32; 3:16–17).
 2. Papildomi skaitiniai: Džozefas Smitas–Istorija 1:41; Doktrinos ir Sandorų 1:14–28, 37–38.
 3. Jei naudositės antra dėmesį sutelkiančia veikla, galite pasirūpinti muzikiniu akomponavimu giedant giesmę. Taip pat galite paprašyti vieną klasės narį trumpai persakyti neseniai iš pranašo gautą patarimą.
 4. Jei įmanoma, gaukite gyvojo pranašo nuotrauką.
-

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį

sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite viena iš čia aprašomų veiklų (arba pritaikykite savąją). Pasirinkite veiklą, kuri labiausiai tiktų jūsų klasei.

1. Klasės nariams papasakokite tokią istoriją:

„Kai buvau jauna žmona ir motina, mano vyras dvejus metus praleido tar-naudamas oro pajėgose. Gyvenome armijos parūpintame būste Longailende, Niujorko valst. Augindama savo mažus vaikus dažnai lankydavausi pas kaimynus, atvykusius iš visos šalies. Vieną dieną, kai su kaimyne kalbėjomės apie savo religijas, ji susidomėjo, kuo Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia skiriasi nuo kitų.

Trumpai papasakojau jai apie Sugražinimą ir paaiškinau, kad atkurta Jėzaus Kristaus Bažnyčia dabar turi gyvąją pranašą. Tai, atrodo, tikrai sužadino jos susidomėjimą, ir ji panoro sužinoti, ką tas pranašas yra pasakęs. Kai pradėjau jai kalbėti apie Doktriną ir Sandoras bei šiuolaikinius apreiškimus, ji paklausė:

„Bet ką jis sakė pastaruoju metu?“ Pasakiau jai apie visuotines konferencijas ir kad kas mėnesį Bažnyčia išleidžia leidinį su pranašo žinia. Tada ji dar labiau susidomėjo. Man buvo taip gėda, kai turėjau pripažinti, kad neskaičiau paskutinės žinios. Ji užbaigė mūsų pokalbį pasakydama: „Turi omenyje, kad turite gyvą pranašą, bet tu nežinai, ką jis sakė?“ (Janette Hales Beckham, „Sustaining the Living Prophets“, *Ensign*, May 1996, 84.)

- Jei kas nors jūsų paklaustų, ką pastaruoju metu yra pasakęs gyvasis pranašas, ar galėtumėte atsakyti į šį klausimą?

Paašškinkite, kad ši pamoka pabrėžia, kaip svarbu klausytis gyvojo pranašo ir sekti juo.

2. Pakvieskite klasės narius sugiedoti giesmę „Už pranašą, Dieve, Tau dėkingi“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, 36). Paašškinkite, kad mums svarbu studijuoti gyvojo pranašo patarimus. Pakvieskite klasės narius pasakyti pastaruoju metu pranašo duotą patarimą. Arba pakvieskite iš anksto paprašytą klasės narį trumpai persakyti neseniai iš pranašo gautą patarimą.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Amosas buvo kerdžius iš Tekojos, mažo miestelio į pietus nuo Jeruzalės. Jis tarnavo Izraelio karalystės žmonėms maždaug nuo 800-ųjų iki 750-ųjų metų prieš Kristų. Dauguma šių žmonių buvo atsimetę nuo Dievo. Jie mylėjo turtus ir persekiojo vargšus, taip pat jie buvo tokie kietasprandžiai, kad net badas ar maras nepadarė jų nuolankesnių. Stojęs prieš nuodėmes darančius žmones, Amosas pranašavo apie dar sunkesnes bausmes. Tačiau jis pabrėžė, kad Dievas trokšta apvalyti kiekvieną atgailaujantįjį, ir ragino: „Ieškokite Viešpaties ir būsite gyvi.“ (Amoso 5:6.) Taip pat Amosas pranašavo apie paskutines dienas.

Pranašas Joelis tarnavo Judo karalystės žmonėms. Mes nežinome, kada jis tiksliai gyveno, bet jo pranašystės mums ypač svarbios, kadangi daugelis jo pranašysčių yra apie paskutines dienas. Joelis naudojo išraiškingą ryjančių skėrių pulkų įvaizdį, kad pavaizduotų paskutinėmis dienomis kariuomenių ir Dievo teismų nešamus nuniokojimus. Joelis taip pat pranašavo apie didžius paskutinių dienų palaiminimus, numatydamas, kad Viešpats išlies savo Dvasią ant visos žmonijos (žr. Joelio 3:1).

1. Amosas moko, kad Viešpats apreiškia savo paslaptis savo tarnams pranašams

Išdėstykite ir aptarkite Amoso 3:6–7.

- Kaip mūsų dienomis mes girdime Viešpaties žodį? Ko Amosas mokė apie pranašų svarbą? (Žr. Amoso 3:7.) Amoso 3:6 Džozefo Smito Vertime vietoj žodžio *padarė* vartojamas žodis *žinojo*. Kaip šis pakeitimas apšviečia eilutės prasmę? Pažymėkite, kad pats Džozefo Smito Vertimas yra pavyzdys to, kaip Viešpaties paslaptys atskleidžiamos pranašui mūsų labai.
- Ko Doktrinos ir Sandorų 1:37–38 mokoma apie tai, kaip mums reikia elgtis su pranašų žiniomis? (Parodykite gyvojo pranašo nuotrauką.) Kaip užrašyta Doktrinos ir Sandorų 21:4–5, kokį patarimą ir įsakymą Viešpats davė šventiesiems Bažnyčios suorganizavimo dieną? Kokius palaiminimus Jis pažadėjo šventie-

siems, jeigu jie jį vykdytų? (Žr. DS 21:6.) Kaip šis pažadas yra išsipildęs jūsų gyvenime, kai paklusote pranašų patarimams?

2. Amosas pranašauja apie senovės ir paskutinių dienų Izraelį

Išdėstykite ir aptarkite Amoso 7:10–17; 8:11–13; 9:8–15.

- Kodėl Izraelio karalystės kunigas Amacija liepė Amosui išvykti iš šalies? (Žr. Amoso 7:10–17. Amosas pranašavo, kad žmonės ir jų karalių ištiks bėdos. Amacija ir izraelitai nenorėjo girdėti tiesos apie savo piktus darbus.) Ko 14–17 eilutėse esame mokomi apie pranašą Amosą? (Jis buvo doras ir drąsus žmogus. Jis nesutiko kalbėti kita nei tai, ką Viešpats liepė jam sakyti, ir jis toliau pranašavo, jog žmonės ištiks bėdos, jeigu jie neatgailaus.)
- Kodėl tiek daug žmonių visais žmonijos amžiais atmetė ar ignoravo pranašų žinias? Kas, pagal Amoso pranašystę, turės įvykti, jei Izraelis atmes pranašų patarimus? (Žr. Amoso 8:11–13. Įvyks dvasinis badas, arba atsimetimas.) Kokie padariniai ištinka asmeniškai mus, jeigu atmetame pranašų patarimus?

Amoso pranašystė apie dvasinį badą tarp Izraelio vaikų išsipildė po paskutinio Senojo Testamento pranašo Malachijo laikų. Šis laikotarpis baigėsi maždaug po 400 metų, kai Jonas Krikštytojas buvo pašauktas paruošti kelią Jėzui Kristui. Amoso pranašystė taip pat susijusi su didžiuoju atsimetimu, dvasinės tamsos amžiais, prasidėjusiais po Gelbėtojo apaštalų mirties ir pasibaigusiais sugrąžinus Evangeliją per pranašą Džozefą Smitą.

- Kokia prasme Viešpaties žodžio nebuvimas gali būti prilygintas badui? Kokius matote įrodymus to, kad žmonės šiais laikais keliauja „nuo jūros ligi jūros“ ieškodami Viešpaties žodžio? Kaip sugrąžintosios Evangelijos palaimų turėjimas gali būti prilygintas puotai?
- Kokia viltį teikiančia žinia pasibaigia Amoso knyga? (Žr. Amoso 9:8–15. Izraelio vaikai nebus visiškai sunaikinti, jie bus išsklaidyti tarp visų tautų, o paskutinėmis dienomis jie vėl įsitvirtins kaip didi ir klestinti liaudis. Paminėkite, kad 9 eilutės pabaigoje Viešpats aiškiai pasako, jog Jis rūpinasi kiekvienu Izraelio namų nariu.)

3. Joelis pranašauja, kad paskutinėmis dienomis Dievas laimins savo žmones ir ant jų išlies savo Dvasią

Išdėstykite ir aptarkite Joelio 2; 3; 4:16–17.

Pranašas Joelis aprašė kai kuriuos paskutinių dienų įvykius, kurie įvyks prieš Antrąjį atėjimą. Jis aprašė atėjimą galingos kariaunos, kuri vykdys didelius sunaikinimus, kadangi žmonės bus nedori (Joelio 2:1–11). Jis kvietė Izraelį atgailauti ir atsigręžti į Viešpatį, žadėjo, jog Dievas bus tarp jų, ir aprašė galutinę Izraelio pergalę ir išpirkimą (Joelio 2:12–3:5).

- Lentoje užrašykite *Joelio 2:12–3:5* ir *Joelio 4:16–17*. Paprašykite klasės narių peržvelgti šias ištraukas ir paieškoti atsakymų į toki klausimą: Kokius kvietimus Viešpats išsakė žmonėms, gyvenantiems paskutinėmis dienomis?

Lentoje užrašykite žodį *kvietimai*. Klasės nariams sakant frazes, užrašykite lentoje kiekvieno kvietimo raktinius žodžius. Paraginkite klasės narius tas frazes Raštuose pažymėti. Gali būti paminėti kai kurie iš tokių kvietimų:

Kvietimai

- a. „Grižkite pas mane visa savo širdimi“ (Joelio 2:12).
 - b. „Persiplėškite širdis“ (Joelio 2:13, kas reiškia būti nuolankiais).
 - c. „Grižkite pas Viešpatį, savo Dievą“ (Joelio 2:13).
 - d. „[Pašventinkite] susirinkimą“ (Joelio 2:16).
 - e. „Nebijok, žeme! Linksminkis ir džiaukis“ (Joelio 2:21).
- Ko šie kvietimai moko apie tai, kaip svarbu visa širdimi grįžti pas Viešpatį? Ką galime daryti, kad pašventintume save ir būtume verti Viešpaties pažadėtų palaimų?
 - Paprašykite klasės narių dar kartą peržvelgti Joelio 2:12–3:5 bei Joelio 4:16–17 ir paieškoti atsakymų į šį klausimą: Kokias palaimas Viešpats pažada tiems, kas paskutinėmis dienomis seka Juo?

Lentoje užrašykite žodį *palaimos*. Klasės nariams sakant frazes, užrašykite lentoje kiekvienos palaimos raktinius žodžius. Tegul klasės nariai Raštuose taip pat pažymi ir tas frazes. Gali būti paminėtos kai kurios iš tokių palaimų:

Palaimos

- a. „Viešpats yra maloningas ir gailestingas, kantrus ir kupinas gerumo, Jis nu- greš nuo jūsų nelaimę“ (žr. Džozefo Smito Vertimas, Joelio 2:13).
 - b. Viešpats pasigailės savo tautos (žr. Joelio 2:18).
 - c. Viešpats išvays kariauną iš šiaurės (ji aprašyta 1–11 eilutėse) į išdegintą kraštą (Joelio 2:20).
 - d. „Jūs valgysite ir būsite sotūs“ (Joelio 2:26).
 - e. „Aš esu Izraelyje. ... Mano tauta nebus sugėdinta per amžius“ (Joelio 2:27).
 - f. „Išliesiu savo Dvasią ant visos žmonijos“ (Joelio 3:1; taip pat žr. 2 eilutę).
 - g. Jaunuoliai ir seneliai pranašaus, sapnuos sapnus ir matys regėjimus (Joelio 3:1).
 - h. „Kas tik šauksis Viešpaties vardo, tas bus išgelbėtas“ (Joelio 3:5).
 - i. „Viešpats suriaumos iš Siono, Jo balsas pasigirs iš Jeruzalės“ (Joelio 3:16 (TŽB)).
 - j. „Viešpats yra savo tautos viltis“ (žr. Joelio 3:16 (TŽB)).
 - k. „Viešpats yra... Izraelio vaikų stiprybė“ (žr. Joelio 3:16 (TŽB)).
 - l. „Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, kuris gyvena Sione“ (Joelio 3:17 (TŽB)).
- Ko šios palaimos moko apie Viešpaties atsidavimą savo sandoros žmonėms? apie Jo galią šventųjų labui? apie Jo gailestingumą ir meilę? apie mūsų gali- mybes paskutinėmis dienomis?
 - Joelio pareiškimas, kad Viešpats paskutinėmis dienomis išlies savo Dvasios ant visų žmonių (Joelio 3:1–2), atrodo labai kontrastiškai lyginant su Amoso aprašytu badu (Amoso 8:11–12). Angelas Moronis pacitavo Joelio pranašystę Džozefui Smitui ir sakė jam, kad tai dar neišsipildė, bet netrukus turi išsipil- dyti (Džozefas Smitas–Istorija 1:41). Kokius matėte tokio Dvasios išliejimo jaunuoliams bei suaugusiems pavyzdžius šiais laikais?

Išvada

Pabrėžkite, kad tai didelis palaiminimas mums – gyventi paskutinėmis dienomis, kai pradeda pildytis daugelis pranašysčių ir kai mus veda gyvasis pranašas. Para- ginkite klasės narius su malda studijuoti gyvojo pranašo žodžius ir pritaikyti jo patarimus savo gyvenimuose.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Nerūpestingi Sionėje

- Amosas išpėjo žmones nebūti nerūpestingais arba atsipalaidavusiais Sionėje (žr. Amoso 6:1). Ką reiškia būti nerūpestingais Sionėje? (Žr. 2 Nefio 28:19–24, 27, 29–30.) Kaip galbūt mes šiais laikais elgiamės Sionėje nerūpestingai? Kaip galime nuo to apsisaugoti?

2. „Aš išliesiu savo Dvasią ant visos žmonijos“ (Joelio 3:1)

- Visi šiuolaikiniai išradimai kelionei ir bendravimui palengvinti buvo sukurti po Evangelijos sugražinimo. Kaip šie pasiekimai padeda išsipildyti Joelio pranašystei, užrašytai Joelio 3:1–2? Kaip šie pasiekimai padeda vykdyti Viešpaties darbą mūsų dienomis?

Galite perskaityti ši vyresniojo Džozefo Fildingo Smito teiginį, kad padėtu-mėte klasės nariams suvokti, kokią didelę naudą šie išradimai duoda vykdamt Viešpaties darbą:

„Laikausi nuomonės, kad jei Evangelija nebūtų sugražinta, o Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia nebūtų suorganizuota, tai neturėtume radijo, nebūtų lėktuvų, nebūtų nuostabių atradimų medicinoje, chemijoje, nebūtų elektros ir daugelio kitų dalykų, teikiančių pasauliui didelę naudą. Tokiomis sąlygomis šios palaimos būtų buvusios sulaikytos, nes jos priklauso Laikų pilnatvės Evangelijos laikotarpiui, kurio centrinė dalis yra Evangelijos sugražinimas ir Bažnyčios suorganizavimas, dėl kurios po visą pasaulį spinduliuojama Viešpaties Dvasia. Viešpaties įkvėpimas pasklido ir pripildė žmonių protus, nors jie to ir nežino, ir juos veda Viešpats. Taip Jis pritraukia juos į savo tarnystę, kad Jo tikslai ir Jo teisumas tinkamu laiku įsiviešpatautų žemėje.

... Net akimirksniu netikiu, kad šie atradimai įvyko atsitiktinai arba kad tie dalykai buvo atrasti dėl to, kad šiuolaikinių žmonių protiniai sugebėjimai yra didesni negu žmonių, gyvenusių praėjusiais amžiais. Jie buvo atrasti ir yra atrandami, kadangi atėjo tinkamas metas, kadangi Viešpats tai leido, ir kadangi Jis išliejo savo Dvasią ant visos žmonijos.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1926, 117.)

Tikslas Paskatinti klasės narius vengti pasaulio blogybių pasiliekant stovėti šventose vietose ir padėti jiems semtis stiprybės iš Izaijo pasiryžimo tarnauti.

Pasiruošimas 1. Su malda išstudijuokite šioje pamokoje aptariamas Izaijo 1–6 skyrių ištraukas.
2. Papildomi skaitiniai: 2 Nefio 11.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paašškinkite, kad Viešpats visuose Raštuose dažnai kartoja tą pačią idėją. Užrašykite lentoje šias nuorodas ir pakvieskite klasės narius išsiaiškinti, kokį patarimą Viešpats davė, kad padėtų mums išverti paskutinių dienų išmėginimus:

Doktrinos ir Sandorų 45:32
Doktrinos ir Sandorų 87:8
Doktrinos ir Sandorų 101:22

Lentoje užrašykite *Stovėkite šventose vietose ir nesitraukite.*

- Ką, jūsų nuomone, ši frazė reiškia? (Atsakymai gali būti: visuomet būti vertam, stengtis dažnai būti šventose vietose, rinktis neiti į nešventas vietas, turėti įsitikinimą, kad Dievas ves mus, ir palaikyti tiesą bei šventumą.)

Paašškinkite, kad šioje pamokoje klasės nariai išsiaiškins, kodėl Viešpats įsakė mums stovėti šventose vietose, ir kas yra tos šventos vietos.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

„Didingi yra Izaijo žodžiai“, – pareiškė Gelbėtojas, įsakeš nefitams tyrinėti Izaijo pranašystes (3 Nefio 23:1). Naujajame Testamente, Mormono Knygoje bei Doktrinoje ir Sandoroje Izaijo pranašystės cituojamos dažniau nei bet kurio kito pranašo žodžiai. Jis daug pranašavo apie žemiškąją Gelbėtojo misiją, apie paskui Izraelio nelabumą seksiantį žlugimą bei apie paskutinių dienų Izraelio misiją ir likimą.

1. Izaijas apibūdina pasaulio padėtį paskutinėmis dienomis

- Daugelis Izaijo išpėjimų ir pranašysčių skirtos tiek jo laikams, kai aplink klesėjo didelis nelabumas, tiek ir mūsų laikams. Kaip šiose Raštų ištraukose apibūdintos sąlygos akivaizdžiai matomos šiandieniniame pasaulyje? (Galite užrašyti nuorodas lentoje ir pakviesti klasės narius rasti ir perskaityti jas.)

- a. Izaijo 1:3–5 (Maištas prieš Viešpatį).
 - b. Izaijo 1:11–15 (Religinės apeigos be prasmės ar be tikėjimo).
 - c. Izaijo 2:7–8 (Ne Viešpaties, o pasaulietišku dalykų garbinimas ir pasiklojimas karine apsauga; paminėkite, kad senovės laikais žirgai ir vežimai buvo naudojami karuose).
 - d. Izaijo 2:11–12 (Išdidumas).
 - e. Izaijo 3:5 (Kitų žmonių engimas ir senelių negerbimas).
 - f. Izaijo 3:9 (Nuodėmės nesigėdijimas).
 - g. Izaijo 3:14–15 (Pasipelnymas iš vargšų, taip pat nesirūpinimas jais).
 - h. Izaijo 3:16–24 (Išorinio fizinio grožio pabrėžimas, nekreipiant dėmesio į dorumą ir gerą reputaciją).
 - i. Izaijo 5:8 (Godumo kupini troškimai turėti vis daugiau materialių daiktų)
 - j. Izaijo 5:11–12 (Nuolatinis pasaulietinių malonumų siekimas vietoj Viešpaties ir Jo darbo ieškojimo).
 - k. Izaijo 5:20 (Pikto vadinimas geru, o gero – piktu).
 - l. Izaijo 5:21 (Pasiklojimas savimi, užuot pasiklojus Dievu).
 - m. Izaijo 5:24 (Dievo žodžių ir įsakymų niekinimas).
- Kaip šios pranašystės pildosi dabartiniais laikais? (Norėdami pratęsti kai kurių šių pranašysčių aptarimą, žiūrėkite papildomą mokymo idėją.)

2. Izaijas pataria ištikimiesiems stovėti šventose vietose

- Kokios vietos siūlo apsaugą nuo Izaijo paminėtų pasaulio aplinkybių? Kokios trys šventos vietos paminėtos Izaijo 4:5–6?
 - a. Viso Sionės kalno buveinės (mūsų namai).
 - b. Sueigos (kuolai, apylinkės ir skyriai; taip pat žr. DS 115:5–6).
 - c. Pastogė [arba Palapinė] (šventyklos).
- Kaip mūsų namai gali būti šventa vieta, kur galime rasti prieglobstį nuo pasaulio nelabumo? Kaip kuolai, apylinkės ir skyriai gali būti šventos vietos ir prieglaudos? Kaip šventykla gali būti šventa vieta ir prieglobstis? Kaip šios trys šventos vietos padėjo užtikrinti jums apsaugą nuo pasaulio blogybių?

Galite lentoje užrašyti *Stovėkite šventose vietose*, o apačioje – 1. Namai; 2. Kuolai, apylinkės ir skyriai; 3. Šventyklos. Po šiomis antraštėmis rašykite atitinkamus klasės narių atsakymus ir pastabas.
- Kokie posakiai Izaijo 4:5–6 naudojami apibūdinti, kaip šios šventos vietos mus apsaugos?
 - a. „Paunksmė dieną nuo kepinančios kaitros.“
 - b. „Prieglauda.“
 - c. „Priedanga nuo audros ir lietaus.“
- Daugelis Izaijo pranašysčių taip pat užrašyta Mormono Knygoje. Tegul klasės nariai perskaito 2 Nefio 14:5 ir palygina su Izaijo 4:5. (Kai kurie žodžiai skiriasi, kai kurie žodžiai pridėti, pvz. *Sionė*.) Kaip toks žodžių išdėstymas ir pridėti žodžiai padeda jums šią eilutę geriau suprasti?
- Kokia pranašystė apie paskutinių dienų šventyklas užrašyta Izaijo 2:2–3? (Daugybė žmonių ateis į Dievo namus, t.y. šventyklą, ir norės sužinoti Dievo įsakymus ir vaikščioti Jo keliais.) Kodėl, jūsų manymu, Izaijas apibūdino šventyklą kaip „Viešpaties namų kalną“? (Senovės pranašai dažnai eidavo

į kalnus bendrauti su Viešpačiu ir gauti iš Jo patarimą. Ten Jis apreikšdavo jiems savo valią. Šiais laikais šventykoje galime patirti kažką panašaus.)

3. Izaijas apibūdina Izraelio surinkimą paskutinėmis dienomis

Izaijo 5:26–29 Izaijas aprašo Izraelio surinkimą paskutinėmis dienomis. Ta iškelta vėliava yra Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia. „Švilptelėjimu pasišauks“ reiškia, kad Jis pakvies visas žemės tautas susirinkti į Bažnyčią. Šis surinkimas bus greitas ir skubus.

- Kaip šiais laikais pildosi pranašystė, kad tautos bus surinktos į Bažnyčią? (Misionieriai eina per visą pasaulį mokydami Evangelijos ir rinkdami žmones prie tiesos.) Ką kiekvienas iš mūsų galime padaryti prisidedami prie šios pranašystės išsipildymo?

4. Izaijas noriai priėmė pašaukimą būti pranašu

Viešpats pašaukė Izaiją būti pranašu per regėjimą, kuriame Izaijas matė Viešpatį Jo šlovėje. Šis regėjimas užrašytas Izaijo 6 skyriuje.

- Kaip Izaijas apibūdino Viešpaties šlovę? (Žr. Izaijo 6:1–4.) Kaip Izaijas jautėsi, pamatęs Viešpatį? (Žr. Izaijo 6:5. Izaijas jautėsi esąs nevertas būti Viešpaties akivaizdoje.) Kaip Viešpats simboliškai parodė, kad Izaijas buvo svarus prieš Jį? (Žr. Izaijo 6:6–7.) Ką Izaijas pasakė, kai Viešpats pašaukė jį būti pranašu? (Žr. Izaijo 6:8.)
- Priimdamas savo pašaukimą Izaijas sakė tokius pačius žodžius, kokius kalbėjo Gelbėtojas, priimdamas atsakomybę vykdyti mūsų Dangiškojo Tėvo planą Jo vaikams išgelbėti (Abraomo 3:27). Kokios gali būti situacijos, kuriose mums taip pat reiktų atsakyti Viešpačiui panašiais žodžiais? (Atsakymai galėtų būti: kuomet esame šaukiami tarnauti misijoje, kai esame šaukiami tarnauti Bažnyčios pašaukime ar kai esame prašomi išverti sunkius išmėginimus.)
- Daugelis Izaijo knygos skyrių užrašyti Mormono Knygoje, pvz. skyriai nuo 2 iki 6. Kodėl pranašas Nefis į savo metraščių įtraukė Izaijo raštus? (Žr. 2 Nefio 11:8.)
- Kas šiuose Izaijo knygos skyriuose jus labiausiai džiugina? Kokios šiuose skyriuose užrašytos žinios, jūsų manymu, jums yra svarbiausios, kurias turėtumėte pritaikyti savo gyvenimuose?

Išvada

Izaijo žodžiai mus moko daugelio dalykų apie paskutines dienas. Studijuodami Izaijo patarimus galime išmokti stovėti šventose vietose ir vengti pasaulio blogybių. Sekdami jo pavyzdžiu galime su didesniu ryžtu tarnauti mūsų Dangiškajam Tėvui.

Papildoma mokymo idėja

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Galite panaudoti ją pamokoje.

Tolimesnis Izaijo pranašysčių, užrašytų Izaijo 1–6 skyriuose, aptarimas

Padarykite savo religinį garbinimą priimtina Viešpačiui

- Pagal Izaijo 1:11, 16–17, kodėl izraelitų aukos buvo Viešpačiui nepriimtinos? (Nors izraelitai stengėsi išoriškai atrodyti religingi, jų širdys buvo toli nuo Dievo. Žr. taip pat Mato 5:23–24; Moronio 7:6–9.) Kodėl kai kurie žmonės

stengiasi išoriškai atrodyti religingi, nors iš tikro jų širdys toli nuo Dievo? Kodėl tokia veidmainystė įžeidžia Dievą?

Atleidimo palaiminimai

- Izaijas pateikė gražius žodinius vaizdinius, padedančius mums suvokti, kad Viešpats visiškai atleis atgailaujantiems. Jis sakė: „Nors esate paraudę nuo nuodėmių, bet aš išbalinsiu jus kaip sniegą. Jūsų nuodėmės raudonos it kraujas, bet jos gali tapti baltos it vilna.“ (Izaijo 1:18.) Kaip šie vaizdiniai gali mums padėti, kai padarome nuodėmę ir jaučiamės toli nuo Viešpaties? (Taip pat žr. DS 58:42.)

Venkime pasaulietiško savo išvaizdoje

- Vyresnysis Džozefas Fildingas Smitas sakė, kad Izaijo 3:16–24 užrašyta pranašystė skirta šių dienų Bažnyčios nariams ir „yra skirta vyrams tiek pat, kiek ir moterims“ (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–1966], 5:174). Kaip gali mūsų drabužių stilius atspindėti arba paveikti mūsų dvasinę gerovę? Ką reiškia rengtis kukliai? Kokie išskyla pavojai, kai pernelyg daug rūpinamės savo drabužiais ir savo išvaizda? (Žr. Almos 31:27–28.) Kaip galime mokyti vaikus vengti pasaulietiško išvaizdoje?

Vadina pikta geru, o gerą – piktu

- Kodėl nusilpo izraelitų gebėjimas atskirti, kas yra gera, o kas – pikta? (Žr. Izaijo 5:20.) Kaip žmonės šiais laikais vadina pikta geru, o gerą – piktu? Ką galime daryti, kad užsitikrintume, jog patys suvokiame skirtumą tarp gero ir pikto? (Žr. 2 Nefio 32:5; DS 45:57.)

„Išmintingi savo akyse“

- Ką Izaijas turėjo omenyje, kai įspėjo žmones nebūti išmintingais savo akyse, nebūti tais, kurie, savo pačių manymu, gudrūs? (Žr. Izaijo 5:21). Kodėl atsiranda ši problema? Kodėl tai yra pavojinga? Kaip galime nuo to apsisaugoti?

„Jo ranka dar pakelta [arba ištiesta]“

- Ką Izaijas pabrėžia šiose eilutėse: Izaijo 5:25, 9:12, 9:17, 9:21 ir 10:4? Kodėl ši žinia tokia svarbi? Kaip jūs suvokėte, kad ši žinia tikra?

Tikslas Padėti klasės nariams ateiti pas Kristų per suvokimą, kokių nuostabių dalykų Jis atliko.

Pasiruošimas Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:

- Izaijo 22:22. Gelbėtojas atveria duris į Dangiškojo Tėvo akivaizdą.
- Izaijo 24:21–22 (TŽB). Gelbėtojas aplankys esančius dvasių pasaulyje.
- Izaijo 25:1–4; 32:1–2. Gelbėtojas yra mūsų stiprybė ir prieglauda.
- Izaijo 25:6–9. Gelbėtojas paruoš puotą ir nukels „šydą“.
- Izaijo 25:8. Gelbėtojas nušluostys mūsų ašaras.
- Izaijo 26:19. Gelbėtojas įgyvendins mirusiųjų prikėlimą.
- Izaijo 28:16. Gelbėtojas yra mūsų tvirtas pamatas.
- Izaijo 29:4, 9–14, 18, 24. Gelbėtojas sugražins į Žemę Evangeliją.
- Izaijo 30:19–21. Gelbėtojas žino mūsų išmėginimus ir rodo mums kelią.

**Siūloma
pamokos eiga**

**Dėmesį
sutelkianti veikla** Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Papasakokite klasės nariams apie šeimos narį ar draugą, kuris yra padaręs jums kažką nuostabaus. Pakvieskite klasės narius pakalbėti apie ką nors gero ar nuostabaus jiems padariusius žmones. Paprašykite jų trumpai nusakyti savo jausmus tiems žmonėms. Paaiškinkite, kad šioje pamokoje pabrėšite kai kuriuos nuostabius Gelbėtojo atliktus darbus.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Paaiškinkite, kad pranašas Izaijas daugiausia mokė per simbolius. Tokia simbolių kalba nemoko tiesiogiai, taigi privalome nagrinėti ir apmąstyti Izaijo žodžius, kad atrastume jo mokytas tiesas.

Vienos iš nuostabiausių ir įžvalgiausių Izaijo simbolių kalba pasakytų pranašysčių yra apie Gelbėtoją, kuris ir yra šios pamokos tema. Galite lentoje užrašyti *Jo vardas bus Nuostabasis* (Izaijo 9:6). Aptardami šias pranašystes apie Gelbėtoją, kiekvieną iš jų apibendrinkite lentoje.

1. Gelbėtojas atveria duris į Dangiškojo Tėvo akivaizdą

Aptarkite Izaijo 22:22.

- Izaijo 22:22 sakoma, kad Mesijas turi „Dovydo namų raktą“. Taip simboliškai pasakoma, kad Gelbėtojas turi galią bet kurį asmenį įleisti arba neįleisti į

Dangiškojo Tėvo akivaizdą. (Žr. taip pat Apreiškimo 3:7–8; 2 Nefio 9:41.) Ką Gelbėtojas įvykdė, kad atvertų mums šias duris? Ką mes turime daryti, kad galėtume įeiti? (Žr. 2 Nefio 9:45.)

2. Gelbėtojas aplankys esančius dvasių pasaulyje

Aptarkite Izaijo 24:21–22.

- Apie kokį kalėjimą kalbama Izaijo 24:21–22? (Tai dvasių kalėjimas, vieta, kur kai kurių mirusiųjų dvasios patenka laukti prisikėlimo.) Kodėl kai kurių mirusiųjų dvasios yra dvasių kalėjime? (Žr. DS 138:32. Kai kurie iš jų nepriėmė Evangelijos žemėje, dar kiti nebuvo narsūs Kristaus liudytojai.)
- Ką Gelbėtojas nuveikė dėl tų kalėjime esančių dvasių? (Žr. Izaijo 42:5–7; DS 138:29–37. Jis suorganizavo teisiųjų dvasias, kad šios mokytų Evangelijos kitas dvasias.) Kaip tai parodo Gelbėtojo meilę ir gailestingumą? (Žr. Izaijo 49:9–10.)

3. Gelbėtojas yra mūsų stiprybė ir prieglauda

Aptarkite Izaijo 25:1–4; 32:1–2.

- Izaijas rašė, kad Gelbėtojas stiprina mus mūsų gyvenimo vėtrose, audrose, dykumose ir saulės kaitroje. Ko per šiuos žodinius vaizdinius esame mokomi apie tai, kaip Gelbėtojas padeda mums, kai susiduriame su tokiais sunkumais?
 - a. Jis yra prieglauda nuo vėtros (Izaijo 25:4).
 - b. Jis – paunksmė nuo kaitros (Izaijo 25:4).
 - c. Jis – pastogė nuo vėjo (Izaijo 32:2).
 - d. Jis – prieglobstis nuo audros (Izaijo 32:2).
 - e. Jis – vandens srovės dykumoje (Izaijo 32:2).
 - f. Jis – milžinės uolos šešėlis saulės tviskinamoje šalyje (Izaijo 32:2).

4. Gelbėtojas paruoš puotą ir nukels „šydą“

Aptarkite Izaijo 25:6–9.

- Vienas iš Izaijo 25:6–7 prasmės aiškinimų yra toks, kad kalnas simbolizuoja šventyklą (taip pat žr. Izaijo 2:2; DS 58:8–9). Ką reiškia Izaijo 25:6 minima puota? (Tai Kristaus žodžių ir mokymų puota.) Kaip šventyklos aplankymas gali būti panašus į puotą?
- Šydas – tai plona uždanga, arba skraistė. Simboliškai jis dažnai reiškia netikėjimą, kuris neleidžia žmonėms iš tiesų ateiti pas Kristų (Mozės 7:26). Kaip nuo Žemės bus nukeltas šis „šydas“? (Žr. Izaijo 25:7–9.)

5. Gelbėtojas nušluostys mūsų ašaras

Aptarkite Izaijo 25:8.

- Ką darote, kai verkia kuris nors iš jūsų mylimų žmonių? Kaip Gelbėtojas „nušluostys [mūsų] ašaras“? (Pasiūlykite klasės nariams įsivaizduoti gimdytoją, šluostantį ašaras vaikučiui nuo veiduko. Tame veiksmo tarp jų jaučiamas labai artimas ryšys. Tai švelnus poelgis, taip elgiasi tik žmonės, kurie labai myli ir pasitiki vienas kitu.)
- Kokios aplinkybės, paminėtos Apreiškimo 21:4, gali sukelti ašaras? Kaip Gelbėtojas nušluostys tokių aplinkybių sukeltas ašaras?

6. Gelbėtojas įgyvendins mirusiųjų prikėlimą

Aptarkite Izaijo 26:19.

- Izaijas pranašavo, kad atėjęs Mesijas mirs ir prisikels (Izaijo 25:8). Kas dar prisikels? (Žr. Izaijo 26:19; 1 Korintiečiams 15:20–22; Almos 11:43–44. Prisikels visi kada nors žemėje gyvenę Dievo vaikai.) Kas Izaijo 26:19 sakoma apie tai, kaip mes jausimės prisikėle? (Taip pat žr. DS 138:12–16, 50.)

Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Balsui pašaukus mirusiuosius keltis, ...koks būtų didžiausias mano širdies džiaugsmas? Susitikti su savo tėvu, savo motina, savo broliu, savo seserimi; o kai jie bus šalia manęs, aš apkabinsiu juos, o jie mane.“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 295–296.)

7. Gelbėtojas yra mūsų tvirtas pamatas

Aptarkite Izaijo 28:16.

- Ką Izaijas mums sako apie Gelbėtoją, vadindamas jį „išmėgintu akmeniu“? (Žr. Mozės 7:53.) Kaip Jėzus Kristus yra mūsų „tvirtas pamatas“? (Žr. Helamano 5:12.) Ką galime daryti, kad statytume ant šio pamato? Ką mums Viešpatys pažada, jei statysime ant šio pamato? (Žr. DS 50:44.)

8. Gelbėtojas sugražins į Žemę Evangeliją

Aptarkite Izaijo 29:4, 9–14, 18, 24.

- Ką Izaijas numatė apie Evangelijos sugražinimą paskutinėmis dienomis? (Žr. Izaijo 29:4, 9–14. Jis numatė, kad sugražinimas įvyks dvasinės tamsos metu. Taip pat jis numatė Mormono Knygos pasirodymą.)

Palyginkite šias Izaijo 29 skyriaus ištraukas su atitinkamomis ištraukomis Mormono Knygoje, Brangiajame Perle bei Doktrinoje ir Sandorose, kad pamatytumėte, kaip išsipildė kai kurios Izaijo pranašystės:

a. Izaijo 29:4	Moronio 10:27;
b. Izaijo 29:9–10, 13	Džozefas Smitas–Istorija 1:18–19;
c. Izaijo 29:11–12	Džozefas Smitas–Istorija 1:63–65;
d. Izaijo 29:14	Doktrinos ir Sandorų 4:1; 6:1.

- Izaijas kalbėjo, kad žmonės tik liežuviu tarsiartina prie Viešpaties, o jų širdys nutolusios nuo Jo (žr. Izaijo 29:13). Kaip galime užsitikrinti, kad patys esame arti Viešpaties tiek mintimis bei veiksmais, tiek ir žodžiais?
- Izaijas sakė, kad Mormono Knyga padės dvasiškai kurtiems ir akliems išgirsti bei pamatyti (žr. Izaijo 29:18, 24). Kaip pildosi ši pranašystė? Kaip Mormono Knyga padėjo jums geriau dvasiškai matyti ir girdėti?

9. Gelbėtojas žino mūsų išmėginimus ir rodo mums kelią

Aptarkite Izaijo 30:19–21.

- Ko Izaijo 30:19–21 eilutėse mokoma apie negandas? Ko šios eilutės moko apie tai, ką daro Gelbėtojas, kai mus užklumpa negandos? (Taip pat žr. Almos 37:37.)

Išvada

Paliudykite apie Gelbėtoją ir padėkokite Jam už mūsų labai atliktus nuostabius darbus. Pakvieskite klasės narius peržvelgti lentoje sudarytą sąrašą ir pasakyti, kaip jie jaučiasi, kai galvoja apie šiuos dalykus. Aptarkite, kaip galime atsidėkoti. (Ieškodami idėjų žr. Izaijo 35:3–4.) Taip pat galite pakviesti klasės narius sugiedoti giesmę „Apstulbintas Jėzaus malonės nūnai esu“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, 22).

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Kai kuriuos Izaijo naudotus vaizdinius simbolizuojantys daiktai

Aptarinėdami Izaijo naudotus vaizdinius, parodykite tuos vaizdinius simboli-zuojančius daiktus, kaip pvz., raktas, akmuo arba šešėlio dykumoje nuotrauka.

2. Muzika iš Hendelio oratorijos *Mesijas*

Leiskite klasės nariams paklausyti įrašą „Kūdikis mums gimė“ iš Džordžo Fridri-ko Hendelio oratorijos *Mesijas*, kurioje pavartoti žodžiai iš Izaijo 9:6.

3. „Meistro rankų prisilietimas“

Jei įmanoma, galite pamokoje parodyti 18 minučių trukmės filmą „The Touch of the Master's Hand“ iš vaizdajuostės *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277).

Tikslas Padėti klasės nariams suprasti, kad niekas negali prilygti Jėzui Kristui pagal atsidavimą savo žmonėms, ir kad Jis turi jiems paruošęs atlikti didelį darbą.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šioje pamokoje aptariamas Izaijo 40–49 skyrių ištraukas.
2. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, prieš prasidedant pamokai ant popieriaus lapo arba lentoje užrašykite šias citatas:
 - a. „Ką jūs manote apie Mesiją?“ (Mato 22:42).
 - b. „Kokie vyrai jūs turėtumėt būti?“ (3 Nefio 27:27).
 - c. „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?... O kuo jūs mane laikote?“ (Mato 16:13, 15).
 - d. „Kas už Viešpatį?“ (Išėjimo 32:26).
 - e. „Ar įgijote jo atvaizdą savo veiduose?“ (Almos 5:14).
3. Jei įmanoma, pamokoje galite parodyti penkių minučių trukmės filmą „What Think Ye of Christ“ iš vaizduojamos *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Parodykite klasės nariams lentoje arba ant popieriaus lapo užrašytas citatas (žr. „Pasiruošimas“ aukščiau). Tada pateikite tokius klausimus:

- Ką bendro turi visos šios citatos? (Visos citatos yra Raštuose užrašyti klausimai, padedantys mums įvertinti savo liudijimus apie Gelbėtoją ir savo pasiryžimą būti Jo mokiniais.) Kodėl, jūsų manymu, Raštuose yra tiek daug tokių klausimų?

Paašškinkite, kad dalis šios pamokos yra skirta aptarti Gelbėtojo didingumą pabrėžiančius Raštų klausimus.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo asmenine patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Izaijas moko, kad niekas negali prilygti Gelbėtojui

- Viešpats per Izaiją ne kartą įvairiais būdais pateikė tam tikrą klausimą. Koks klausimas pateikiamas kiekvienoje iš šių ištraukų?
 - a. Izaijo 40:18 („I ką jums bus panašus Dievas?“).
 - b. Izaijo 44:8 („Ar yra gi kitas Dievas be manęs?“).

- c. Izaijo 46:5 („Su kuo palyginsite mane ir su kuo sulyginsite mane? Arba su kuo sugretinsite mane?“).
- Ką bendro turi šie klausimai? (Visi jie moko, kad Gelbėtojas didingesnis už bet kurį su Juo lyginamą asmenį ar dalyką.) Kaip jūs atsakytumėte į šiuos klausimus? Kaip į juos atsakoma Izaijo knygoje? (Žr. žemiau išvardintas nuorodas ir atkreipkite dėmesį, kad ten kiekvienu atveju Viešpats kalbėjo stabus garbinantiems žmonėms, kurie sau gaminosi netikrus sidabrinčius ir auksinius dievus.)
 - a. Izaijo 43:11 („Be manęs kito gelbėtojo nėra“).
 - b. Izaijo 44:6 („Be manęs kito Dievo nėra“).
 - c. Izaijo 45:5 („Be manęs nėra dievo“, taip pat žr. 6, 14, 18, 21–22).
 - d. Izaijo 46:9 („Aš – Dievas, ir nėra tokio kaip aš“).
 - Kodėl, jūsų nuomone, šie klausimai ir atsakymai tiek daug kartų kartojami Izaijo knygoje? Kiek šie klausimai ir atsakymai aktualūs mūsų dienomis?

2. Izaijas apibūdina neprilygstamas Gelbėtojo savybes

- Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad mums reikia „teisingos idėjos apie [Dievo] charakterį, tobulybės ir savybes“ tam, kad tikėtume Jį (*Lectures on Faith* [1985], 38). Izaijas pateikia daugelį puikių Gelbėtojo charakterio ir savybių apibrėžimų. Tegul klasės nariai perskaito kai kuriuos iš žemiau nurodytų ištraukų ir aptaria tokius klausimus: Kokia Gelbėtojo savybė minima šioje ištraukoje? Kaip žinojimas apie šią Gelbėtojo savybę padeda mums stipriau tikėti Jį? Galite užrašyti tas savybes lentoje.
 - a. Izaijo 40:13–14 (Niekas negali pamokyti Jo ar duoti patarimą).
 - b. Izaijo 40:28–31 (Jis nepavargsta; Jis duoda mums jėgų).
 - c. Izaijo 40:12, 21–22, 26; 45:12, 18 (Jis suplanavo bei sukūrė visatą ir pažįsta kiekvieną jos dalelę).
 - d. Izaijo 41:17–18 (Jis išgirsta mus, kai patenkame į sunkumus, ir gausiai mus palaimina).
 - e. Izaijo 42:1, 4 (Jis nepails ir nepasiduos nevilčiai, kol Jo ketinimai nebus įvykdyti).
 - f. Izaijo 42:16 (Jis suteiks šviesos ir parodys kelią paklydusiems savo žmonėms).
 - g. Izaijo 43:1–4 (Jis padės savo žmonėms išmėginimuose).
 - h. Izaijo 43:25–26; 44:21–23 (Jis uždengia mūsų nuodėmes ir daugiau jų neatmena).
 - i. Izaijo 44:2–4 (Jis išlieja savo Dvasią ant mūsų šeimų kaip vandenį ant sausos žemės).
 - j. Izaijo 46:3–4 (Jis neša savo žmones nuo gimimo iki senatvės).
 - k. Izaijo 49:14–16 (Jis niekada mūsų neužmirš. Esame „įrėžti“ Jo rankos delne).

Pakvieskite klasės narius papasakoti savo išgyvenimus, sustiprinusius jų liudijimus apie kurias nors iš šių Gelbėtojo savybių.

3. Pasaulis (Babilonė) varžosi su Gelbėtoju dėl mūsų atsidavimo

- Kam skirtas Izaijo 47 skyrius? (Žr. 1 eilutę. Babilonė buvo galingas senovės pasaulio miestas, sunaikintas už savo nelabumą. Raštuose terminas *Babilonė* taip pat dažnai naudojamas kaip pasaulio nelabumo simbolis.)

- 47-ame skyriuje Izaijas išpėja, kad Babilonė dėl savo nelabumo bus sunaikinta. Šie išpėjimai taip pat išpėja dėl galiausiai įvyksiančio pasaulio ir jo nedorybių sunaikinimo. Ko šiose ištraukose mokoma apie tai, kuo baigiasi sekimas paskui pasaulio pagundas?
 - a. Izaijo 47:1, 5 (Pasaulis bus pasodintas ant žemės, į dulkes, ir bus tylus bei pasitrauks į patamsį).
 - b. Izaijo 47:7–9 (Nepaisant to, kad pasaulis manys esąs neįveikiamas, jis bus sunaikintas ir praras brangius ir vertingus dalykus, ką simbolizuoja vyro bei vaikų praradimas).
 - c. Izaijo 47:10–11 (Kadangi pasaulis skelbėsi esąs didingesnis už Dievą, jį ištiks sunaikinimas).
- Pagal Izaijo 47:8, 10, koks Babilonės (pasaulio) pareiškimas labai panašus į Gelbėtojo pareiškimą apie save? („Aš, ir niekas kitas!“) Ką gali pasiūlyti pasaulis lyginant su tuo, ką siūlo Gelbėtojas? Kodėl tiek daug žmonių yra atsidavę pasauliui, o ne Gelbėtojui? Kaip mes galime padėti kitiems pamatyti, ką siūlo Gelbėtojas?
- Izaijo 48:17–18. Viešpats pažadėjo dideles palaimas tiems, kas ieško Jo, o ne pasaulio. Žinodami šiuos pažadus, ką manote apie tai, kad turime sekti Viešpačiu visa savo širdimi?

4. Izaijas apibūdina paskutinių dienų Izraelio misiją

- Izaijo 49 skyriuje užrašyta daugelis pranašysčių apie paskutinių dienų Izraelio misiją. Šios pranašystės gali padėti mums suvokti, kokią svarbą darbą Viešpats turi kiekvienam iš mūsų. Tegul klasės nariai perskaito žemiau nurodytas ištraukas ir aptaria tokį klausimą: Ko šitoje ištraukoje mokoma apie mūsų pareigas šiomis paskutinėmis dienomis? (Paminėkite, kad daugelis šių pranašysčių susijusios tiek su Gelbėtojo darbu, tiek ir su Jo tarnų, Izraelio namų, darbu [Izaijo 49:3].)
 - a. Izaijo 49:1, 5. „Viešpats pašaukė mane dar... motinos iščiose tebesanti.“ (Esame nuo gimimo pašaukti vykdyti Viešpaties darbą paskutinėmis dienomis; taip pat žr. Jeremijo 1:5.)
 - b. Izaijo 49:2. „Jis padarė iš manęs aštrų kalaviją.“ (Šis vaizdinys simbolizuoja gebėjimą kalbėti galingus tiesos žodžius – Viešpaties žodžius; taip pat žr. DS 6:2.)
 - c. Izaijo 49:2. „Paslėpė [mane] savo rankos šešėlyje.“ (Viešpats apsaugojo ir paruošė mus didžioms mūsų pareigoms; taip pat žr. DS 86:9.)
 - d. Izaijo 49:2. „Jis padarė mane aštria (arba nugludinta) strėle.“ (Nugludintos, lygios strėlės lekia tiesiai ir tiksliai. Viešpats nugludino ir paruošė mus, kad skristume tiesiai ir taikliai, kur Jis mus bepasiųstų.)
 - e. Izaijo 49:6 (TŽB). „Kad būtum mano išgelbėjimas iki žemės pakraščiu.“ (Viešpats pakvietė savo tarnus stotis ir sugrąžinti Izraelio likutį ir būti šviesa kitataučiams. Taip mes galime padėti atnešti išgelbėjimą iki žemės pakraščiu; taip pat žr. DS 86:8–11.)

Išvada

Paliudykite, kad Izaijo raštai gali padėti mums išugdyti savyje gilesnę meilę Gelbėtojui ir didesnę supratimą apie darbą, kurį Jis nori, kad vykdytume. Galite pakviesti klasės narius arba nedidelę grupelę sugiedoti giesmę „Koks didis tu“ (*Giesmynas*, p. 18) arba „Koks pagrindas tvirtas“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, p. 6).

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Izaijo naudoti simboliai

- Izaijas ne kartą naudojo aklumą kaip nedorumo ir dvasinio neišmanymo simbolį (Izaijo 29:10, 18; 32:3; 42:6–7, 16–18; 43:8; 44:9). Apmąstydami šias eilutes, atminkite, kad Gelbėtojas dažnai skelbė, jog Jis – pasaulio šviesa (Jono 8:12). Kaip galime plačiau atverti savo dvasines akis šiai pasaulio šviesai?
- Taip pat Izaijas ne kartą naudojo vandens vaizdinius (Izaijo 12:3; 32:2; 41:17–18; 43:19–20; 44:3–4; 48:18, 21; 49:10). Kaip Gelbėtojo mokymas, kad Jis yra gyvojo vandens šaltinis, gali padėti jums suprasti šias ištraukas? (Žr. Jono 4:7–14.)

2. Tie, kas laukia Viešpaties

- Ką reiškia laukti Viešpaties? (Izaijo 40:31 (TŽB). Kaip Viešpats atnaujina jėgas tiems, kurie Jo laukia? (Žr. Izaijo 41:10.) Pakvieskite klasės narius papasakoti savo išgyvenimus, kuomet Viešpats atnaujino dvasines ir fizines jų jėgas.

3. „Tu nesišaukei manęs“

- Kodėl kai kurie iš mūsų retkarčiais pajuntame, kad Viešpats mus paliko? Jei jaučiame, jog Viešpats nuo mūsų pasitraukė, kokios yra dažniausios to priežastys? (Žr. Izaijo 43:22–26; Mozijo 5:13.) Ką galime daryti, kad vėl pasijustumė arti Jo?

Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė: „Pastebiu tai, kuomet tampu atsainus savo santykiuose su Dievu ir kai atrodo, kad jokia dieviška ausis neklauso ir joks dieviškas balsas nekalba, kad esu toli toli. Jei pasineriu į Raštus, atstumas sumažėja ir dvasingumas sugrįžta.“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 135.)

Tikslas	Sustiprinti kiekvieno klasės nario liudijimą apie Jėzaus Kristaus apmokėjimą.
Pasiruošimas	<ol style="list-style-type: none"> 1. Su malda išstudijuokite šioje pamokoje aptariamą Izaijo 50–53 skyrių ištrauką. Jų tema yra apmokančioji Gelbėtojo auka. 2. Papildomi skaitiniai: Mozijo 14–15. 3. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, paveskite dviem ar trimis klasės nariams išsirinkti mėgstamą giesmę apie Gelbėtojo meilę bei auką ir pasiruošti išdėstyti klasei pagrindinę giesmės žinią bei kokį poveikį ji jiems daro. Jūs taip pat galite pasakyti apie vieną iš savo mėgstamų giesmių apie Gelbėtoją.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla	<p>Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).</p> <p>Paaiškinkite, kad daugelis Bažnyčios giesmių padeda mums suvokti Gelbėtojo meilę, parodytą per Jo apmokančiąją auką. Pakvieskite visus iš anksto paskirtus klasės narius papasakoti apie savo mėgstamą giesmę apie Gelbėtojo meilę ir auką. Kadangi muzika gali padėti pakviesti į klasę Viešpaties dvasią, galite paprašyti klasės narius sugiedoti vieną iš aptartų giesmių.</p> <p>Paaiškinkite, kad šioje pamokoje aptarsite kai kurias Izaijo pranašystes apie Gelbėtojo gyvenimą ir misiją.</p>
Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas	<p>Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.</p>

1. Izaijas kalba apie šauklius, nešančius gerą žinią

- Izaijo 52:7 Izaijas poetiškai aprašė žmones, nešančius nuostabią žinią. Kodėl, jūsų manymu, Izaijas paminėjo šauklių kojas? (Senovės pasaulyje, kai nebuvo elektroninių susisiekimo priemonių, dažnai svarbias žinias nešė keliaujantys pėsčiomis pasiuntiniai. Izaijo minimos šauklių kojos simbolizuoja pačius šauklius.) Ką Izaijas manė apie tuos šauklius?
- Kaip Izaijas apibūdino tą nešamą žinią? (Tai – gera žinia, naujiena apie taiką ir išgelbėjimą.) Mormono Knygos pranašas Abinadis paaiškino, kad Izaijo aprašyti šaukliai yra pranašai ir pats Viešpats (Mozijo 15:13–18). Kokią didingą taikos ir išgelbėjimo žinią atnešė šie šaukliai? (Žr. 2 Nefio 2:6–8.)

- Kas dar pasauliui neša Evangelijos žinią? Galite paprašyti klasės narių papasakoti savo išgyvenimus, patirtus dalijantis Evangelijos žinia. Taip pat galite paprašyti klasės narių pasakyti, ką jie jaučia tiems, kas atnešė tą žinią jiems.

2. Izaijas pranašauja apie apmokančiąją Gelbėtojo auką

Aptarkite šias ištraukas apie apmokančiąją Gelbėtojo auką ir jos mums nešamus palaiminimus.

- Izaijo 50:5–7. Ko šioje ištraukoje mokoma apie Gelbėtojo požiūrį į tą didžią auką, kurią mūsų labai Jis turėjo įvykdyti? Ko šiose ištraukose (Mato 26:39 ir Filipiečiams 2:8) mokoma apie Gelbėtojo elgesį, susidūrus su didelėmis kančiomis?
- Izaijo 51:6. Kas palyginama šioje ištraukoje? Kiek ilgai tesis Apmokėjimo poveikis? (Taip pat žr. Mozijo 16:9; Almos 34:10, 14.)
- Izaijo 51:22. Dėl kokių žmonių meldžiasi Gelbėtojas? Kaip Apmokėjimas leidžia jam būti mūsų Gynėju? (Žr. DS 45:3–5.) Kas yra ta karčioji taurė, kurią dėl kiekvieno iš mūsų Jėzus išgėrė? (Žr. DS 19:15–20.) Ką turime daryti, kad gautume visas per Apmokėjimą siūlomas palaimas?
- Izaijo 52:3. Ką reiškia „ne už pinigus būsite atpirkti“? (Žr. 2 Nefio 26:27–28; Izaijo 55:1–3.)
- Izaijo 53:2–4. Kas šiose eilutėse mums sakoma apie Gelbėtojo gyvenimą? Kodėl Jis gali suprasti mūsų sielvartus ir širdgėlą? (Žr. Almos 7:11–13; Hebrajams 2:16–18; 4:15.) Kaip jūs pajutote, kad Jis supranta jūsų sielvartus ir širdgėlą?
- Izaijo 53:5. Kodėl Gelbėtojas pasiryžo iškęsti žalojimo, mušimo ir plakimo skausmą? (Žr. 1 Nefio 19:9.)
- Izaijo 53:6–7. Kokias charakterio savybes parodė Gelbėtojas, kentėdamas, ištiktas ir nešdamas mūsų kaltes? Kaip kartais mes „kiekvienas eina[me] savo keliu“, užuot paklusę Dangiškojo Tėvo valiai? Kaip gali Gelbėtojo pavyzdys padėti mums paklusti Dangiškojo Tėvo valiai?
- Izaijo 53:10. Ką turėjo omenyje Izaijas sakdamas, kad „Viešpats norėjo, kad [Gelbėtojas] kentėtų“? Ką iš šios ištraukos sužinome apie Dangiškojo Tėvo meilę mums? (Taip pat žr. Jono 3:16–17.)
- Izaijo 53:8–11. Paaiškinkite, kad Mormono Knygos pranašas Abinadis nuostabiai paaiškino šias eilutes, kalbėdamas nelabiems karaliaus Nojaus kunigams (Mozijo 15:10–13). Pagal Abinadi, kas bus Gelbėtojo sėkla? (Taip pat žr. Mozijo 5:7–8.)
- Izaijo 53:12. Paaiškinkite, kad pasibaigus mūšiui, laimėjusios kariuomenės vadas padalija pergalės vaisius, arba grobį, savo pasekėjams. Kokie yra Kristaus pergalės prieš nuodėmę ir mirtį vaisiai, kuriais Jis pasiruošęs dalintis su mumis? (Žr. Romiečiams 8:16–17; 2 Timotiejui 4:7–8.)

3. Izaijas apibrėžia kai kurias mūsų pareigas

- Kokios yra mūsų, priėmusių Kristaus apmokėjimą, pareigos, kaip aprašyta Izaijo 51 ir 52 skyriuose?
 - a. Izaijo 51:1, 4, 7. Klausytis Viešpaties ir Jam paklusti, nebijoti žmonių užgauliojimo.
 - b. Izaijo 51:12–13. Atminti Viešpatį, savo Kūrėją. Nebijoti Šėtono.

- c. Izaijo 52:1–2. Atsibusti ir apsilvilti kunigystės stiprybe (žr. DS 113:7–8).
Apsilvilti nuostabius teisumo rūbus (žr. Apreiškimo 19:7–8). Išsilaisvinti iš kaklo grandinės (žr. DS 113:9–10).
 - d. Izaijo 52:11. Palikti pasaulio nelabumą. Neliesti nieko nešvaraus, būti švariems.
- Kaip galime geriau vykdyti visas šias pareigas?

Išvada

Peržiūrėkite Mozijo 15:18, kur pranašas Abinadis apibūdina Gelbėtoją kaip šauklį, kurio kojos yra gražios kalnuose. Paaiškinkite, kad viena iš priežasčių, kodėl Jo kojos gražios, yra ta, kad jose yra vinių žymės, Jo apmokančiosios meilės ženklai. Paliudykite, kaip Izaijo mokymai sustiprino jūsų meilę Gelbėtojui ir norą būti vertam Jo apmokančiosios aukos palaimų. Paprašykite ir klasės narių pasakyti, kaip sustiprėjo jų liudijimai.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildoma siūloma pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Vaikščioti šviesoje

Peržvelkite Izaijo 50:10–11 (taip pat TŽB) ir pažymėkite, kad šioje ištraukoje Izaijas mums duoda pasirinkimą. Jei pasirenkame bijoti Viešpaties, paklusti Jo tarnų balsui ir pasikliauti Juo, mes ves Jo šviesa ir mes nevaikščiosime tamsybėse (žr. Jono 8:12; 12:46). Jei pasirenkame vaikščioti savo pačių šviesoje, kuri lyginama su žiežirbų šviesa, Viešpats išpėja, jog tada gulsime „į skausmo patalą“.

2. Misionieriškas darbas

Jei įmanoma, galite pamokoje parodyti penkių minučių trukmės filmuką „Missionary Work: Our Greatest Duty“ iš vaizdajuostės *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277).

„Paplatink savo palapinės aikštę“

40
pamoka

Izaijo 54–56; 63–65

Tikslas Paskatinti klasės narius stiprinti Sionės kuolus ir ruošti Antrajam atėjimui bei Tūkstantmečiui.

Pasiruošimas

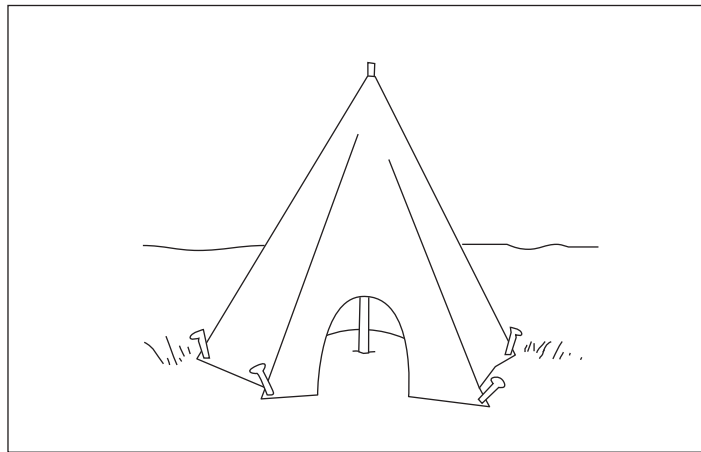
1. Su malda išstudijuokite šioje pamokoje aptariamas Izaijo 54–56 ir 63–65 skyrių ištraukas.
2. Jei ketinate naudotis dėmesį sutelkiančia veikla, į pamoką atsineškite palapinės kuolelį.
3. Jei galite gauti paveikslėlį *Prisikėlęs Jėzus Kristus*, galite panaudoti jį pamokos metu (62187; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 239).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Lentoje nupieškite palapinę, panašią į pavaizduotą apačioje. Tuomet parodykite palapinės kuolelį ir pateikite tokius klausimus:

- Kam šiai palapinei reikalingi kuolai? Kas atsitiktų, jei palapinės neparemtų kuolai?
- Ką simbolizuoja palapinė, paminėta Izaijo 54:2? (Jėzaus Kristaus Bažnyčia.) Ką simbolizuoja palapinės kuolai?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė:

„Žodis *kuolas* yra simboliškas. Įsivaizduokite didelę palapinę, kurią virvėmis laiko daugybė kuolų, tvirtai įkaltų į žemę.

Pranašai paskutinių dienų Sionę palygino su didele palapine, gaubiančia visą žemę. Tą palapinę palaiko prie kuolų pririštos virvės. Žinoma, tie kuolai yra įvai-

rios geografinės organizacijos, pasklidusios po visą žemę. Šiuo metu Izraelis renka į įvairius Sionės kuolus.“ („Strengthen Thy Stakes“, *Ensign*, Jan. 1991, 2.)

Pasakykite, jog pirmi Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios kuolai buvo organizuoti 1834 metais Kirtlande, Ohajo valst., ir Klėjaus apygardoje, Misūrio valstijoje. Bažnyčiai augant ir Viešpačiui nurodžius buvo įkurta daugiau kuolų (DS 101:20–21). Šiais laikais visame pasaulyje yra šimtai kuolų.

Paaiškinkite, kad šioje pamokoje aptarsite, kaip galime stiprinti Sionės kuolus. Taip pat aptarsite išraiškingus Izaijo mokymus apie Antrąjį atėjimą ir Tūkstantmetį.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. „Pailgink palapinės virves ir tvirtai įkalk kuolus“ (Izaijo 54:2)

- Ką, jūsų manymu, reiškia frazė „paplatink savo palapinės aikštę“? (Izaijo 54:2). (Viešpats nori, kad Bažnyčios nariai dalintųsi Evangelija su daugybe žmonių tam, kad ji galėtų padengti visą žemę. Izaijas pranašavo, jog paskutinėmis dienomis Bažnyčia greitai augs ir daug žmonių visame pasaulyje atsivers į tiesą [Izaijo 54:3]).
- Koks kitas patarimas dėl palapinės, arba Bažnyčios, yra pateikiamas Izaijo 54:2–3? Kaip galime sekti šiuo patarimu? Galite aptarimo rezultatus apibendrinti lentoje, kaip parodyta žemiau:

<u>Izaijo patarimas</u>	<u>Ką galime daryti?</u>
Ištempkite savo pastogės dangas ir pailginkite savo palapinės virves.	Tarnauti kaip nuolatiniai misionieriai; dalintis Evangelija su draugais ir kaimynais.
Tvirtai įkalkite kuolus.	Stiprinti savo vietinius kuolus ir apygardas.

- Ką galime daryti, kad sustiprintume kuolą, kuriame gyvename? (Atsakymai galėtų būti: ugdyti asmeninę dvasinę stiprybę, paveikti savo šeimas bei draugus, kad jie darytų taip pat, tarnauti savo kaimynams, tiek nariams, tiek ir ne nariams, ir priimti pašaukimus iš kunigystės vadovų tarnauti Bažnyčioje.)
- Kaip gali kuolai laiminti žmonių gyvenimus? (Žr. DS 115:5–6.) Kokia prasme Sionės kuolai mums yra apsauga ir prieglobstis?

2. „Didžiai gailėdamasis, surinksiu tavuosius“ (Izaijo 54:7)

- Nors daugelį metų Izraelis buvo išsklaidytas, Viešpats pažadėjo, kad surinks jį į savo tikrąją Bažnyčią paskutinėmis dienomis (Izaijo 54:4–10). Ką galime sužinoti apie Viešpatį iš Izaijo 54:4–10? Kokias konkrečias palaimas Viešpats žada savo teisiems tarnams? (Žr. Izaijo 54:13–14, 17.) Kodėl šie pažadai yra svarbūs?

- Kas yra kviečiamas rinktis su šventaisiais ir taip rasti prieglobstį? (Visi Dangiškojo Tėvo vaikai.) Apžvelkite šias Izaijo knygos ištraukas, kuriose apibrėžiamos grupės žmonių, kuriuos Viešpats kviečia ateiti pas Jį ir rasti saugumą Evangelijoje:
 - a. Izaijo 55:1–3. (Visi, kurie trokšta.) Apie kokį troškulį kalbama šioje ištraukoje? Kas įvyksta, kai mėginame patenkinti savo dvasinį troškulį pinigais ar kitais laikiniais dalykais? Kaip iš tikrųjų galime patenkinti savo dvasinį troškulį? (Žr. 2 Nefio 9:50–51; 3 Nefio 20:8.)
 - b. Izaijo 55:6–7. (Atgailaujantys nedorėliai.) Kas pažadėta tiems, kas atgailauja?
 - c. Izaijo 56:3, 5–8. (Viešpaties nepažįstantys svetimtaučiai.) Ką svetimtaučiai turi daryti, kad Viešpats juos priimtų?
- Ko šiose ištraukose mokoma apie Viešpaties gailestingumą? Ko jose mokoma apie tai, koks turėtų būti mūsų požiūris į visus Dangiškojo Tėvo vaikus?
- Izaijas rašė, jog Dievo žodis gali maitinti mūsų sielas taip, kaip lietus bei sniegas laisto sėklas (Izaijo 55:10–13). Kaip Dievo žodis maitina mūsų sielas? (Žr. Almos 32:28, 41.)

3. Tūkstantmetis bus taikos ir džiaugsmo laikmetis

- Per savo raštus Izaijas liudijo, kad, nors šiame pasaulyje bus kovų, pagundų ir kančios, pabaigoje gėris nugalės blogį ir teisiųjų ateitis bus kupina džiaugsmo. Izaijas karštai meldėsi, kad įvyktų antrasis Gelbėtojo atėjimas, atnešiantis nedorėliams pelnytą bausmę, o teiesiems didelį džiaugsmą (Izaijo 64). Kokia viltinga ir džiaugsminga žinia užrašyta Izaijo 64:1–4? Kaip ši žinia stiprina jūsų pasiryžimą tarnaujant Viešpačiui išverti iki galo?
- Baigiamuosiuose Izaijo knygos skyriuose pateikiamas nuostabus Tūkstantmečio vaizdas, tūkstantį metų trukšiantis taikos ir ramybės metas, kuris prasidės po antrojo Gelbėtojo atėjimo. Pagal Izaijo 65:17–25, koks gyvenimas vyks Tūkstantmečio metu? (Galite to gyvenimo įvykius ir sąlygas užrašyti lentoje; taip pat žr. Izaijo 11:6–9.)
 - a. Viešpats sukurs naują dangų ir naują žemę (Izaijo 65:17).
 - b. Viešpaties žmonės didžiai džiaugsis ir daugiau nebevers (Izaijo 65:18–19).
 - c. Žmonės nemirs jauni, jie gyvens iki 100 metų (Izaijo 65:20).
 - d. Žmonės džiaugsis savo darbų vaisiais (Izaijo 65:21–23).
 - e. Į maldas bus atsakoma tuojau pat (Izaijo 65:24).
 - f. Tarp gyvūnų nebebus priešiško (Izaijo 65:25).
- Ko Izaijo 63:7–9 mokoma apie Viešpaties begalinį gerumą ir meilę? (Paprasykite klasės narius paminėti šios ištraukos žodžius ar frazes, rodančius Gelbėtojo meilę jums. Galite užrašyti juos lentoje.) Kaip Gelbėtojas parodė jums savo didžią malonę ir gerumą?

Išvada

Paliudykite, jog stiprindami Sionės kuolus bei dalindamiesi Evangelija su pasauliu, mes įgysime amžinybės turtų. Galime žvelgti pirmyn į antrąjį Gelbėtojo atėjimą ir laukti ramybės bei džiaugsmo Tūkstantmečio metu. Izaijo pranašystės ragina mus atminti, kad tarnavimas Viešpačiui yra privilegija, ir kad Jis laimina savo mokinius.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Tikrasis pasninko įstatymas (Izaijo 58:3–12)

- Ko iš Izaijo 58 skyriaus galime išmokti apie pasninką? Iš ko susideda tikrasis pasninkas? (Žr. Izaijo 58:3–7.)

Vienas iš dalykų, iš kurių susideda tikrasis pasninkas, yra dosnios pasninko atnašos. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas sakė: „Manau, kai esame turtingi, kokie daugelis iš mūsų esame, turime būti dosnūs, labai dosnūs... ir aukoti ne dviejų maisto valgymų metu sutaupyta sumą, bet galbūt daugiau, daug daugiau – dešimt kartų daugiau, kai pajėgiame taip daryti.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1974, 184.)

- Kokios palaimos už pasninko įstatymo laikymąsi pažadėtos Izaijo 58 skyriuje?
 - a. Tapsime stipresni atsispirti pagundoms (Izaijo 58:6).
 - b. Mūsų naštos taps lengvesnės (Izaijo 58:6).
 - c. Pagerės mūsų fizinė bei dvasinė sveikata (Izaijo 58:8).
 - d. Tapsime nuolankūs ir pasiruošę bendrauti su Viešpačiu (Izaijo 58:9).
 - e. Padėsime vargšams ir beturčiams (Izaijo 58:10).
 - f. Būsime nuolat Viešpaties vedami (Izaijo 58:11).
 - g. Mūsų sielos net sausros išdegintoje šalyje bus pasotintos ir taps „kaip niekada neišsenkantis šaltinis“ (Izaijo 58:11).

Pakvieskite klasės narius pateikti pavyzdžių iš Raštų, Bažnyčios istorijos ar asmeninės patirties, rodančių, kokias palaimas neša gyvenimas pagal pasninko įstatymą. (Žr. Raštų Rodyklė, „Pasninkauti“, p. 136.)

- Kaip galime uoliau gyventi pagal pasninko įstatymą?

2. Gelbėtojo tarnystės apibūdinimas

- Izaijo 61:1–3 yra pareiškimas apie Gelbėtojo pašaukimą ir tarnystę. Savo tarnystės pradžioje Nazarete Gelbėtojas citavo šią ištrauką ir pasakė žmonėms: „Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai.“ (Luko 4:14–21.) Ko šioje ištraukoje mokoma apie Jėzaus Kristaus charakterį ir misiją?

3. Antrasis Kristaus atėjimas (Izaijo 63:1–6)

- Antrasis Gelbėtojo atėjimas aprašytas Izaijo 63:1–6. Kokios spalvos bus Gelbėtojo rūbai, kuomet Jis šlovingai ateis antrąjį kartą? (Žr. Izaijo 63:2; Apreiškimo 19:11–13; DS 133:46–48.) Ką simbolizuoja raudona spalva? (Ji simbolizuoja kraują, kurį Kristus išliejo kentėdamas dėl mūsų nuodėmių Getsemanės sode ir ant kryžiaus.)

„Aš štai šiandien padariau tave... geležies stulpu“

41
pamoka

Jeremijo 1–2; 15; 20; 26; 36–38

Tikslas Paskatinti klasės narius išlikti ištikimus pasipriešinimo ir negandų metu.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šioje pamokoje aptariamas Jeremijo knygos ištraukas. Pagrindinė šios pamokos tema yra Jeremijo drąsa ir atsidavimas, susidūrus su visuotiniu aplinkinių pasipriešinimu.
2. Jei ketinate naudotis dėmesį sutelkiančia veikla, į pamoką atsineškite metalinį strypelį.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Parodykite metalinį strypelį ir kurį nors klasės narį pakvieskite jį perlaužti. Tada pateikite tokius klausimus:

- Jei šis strypelis simbolizuotų žmogaus charakterį, koks tai būtų žmogus?
- Pakvieskite klasės narius perskaityti Jeremijo 1:17–19. Kokius žodžius naudoja Viešpats 18 eilutėje apibūdinamas Jeremiją? Pagal šiuos žodžius, koks žmogus buvo Jeremijas? Kaip jaustumėtės, jei Viešpats šiais žodžiais apibūdintų jus, prieš jums pradėdant vykdyti pašaukimą ar Viešpaties pavedimą?

Paaiškinkite, kad karaliai, princai, kunigai ir visi tos šalies žmonės trukdė Jeremijui vykdyti savo misiją, tačiau jis narsiai darė tai, ką Viešpats įsakė. Parodykite metalinį strypelį ir paaiškinkite, kad Jeremijas buvo „geležinis stulpas“ ir išliko stiprus negandų metu, ir nei sulinko, nei sulūžo.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

Jeremijas tarnavo penkių karalių valdymo metu, nuo Jošijo iki Zedekijo (nuo 626 iki 586 prieš Kristaus gim.). Kartu su Jošiju jis mėgino nugręžti žmones nuo stabmeldystės bei amoralumo. Tačiau po Jošijo valdė nedori karaliai, ir žmonės visiškai atsimetė nuo tikrojo Dievo. Jeremijo misija buvo pakelti išpėjantį balsą prieš tuos žmones, ir jo smerkiantys žodžiai apie jų nelabumą yra patys griežčiausi visuose Raštuose. Jo balsas buvo vienas iš paskutinių išpėjančių balsų prieš babiloniečiams užkariaujant Judą.

Jeremijo gyvenimas buvo kupinas sielvarto, bet jo atsakas į išmėginimus gali mus pamokyti ir įkvėpti. Už pranašavimą prieš Judo karalystę jis buvo mušamas ir kalinamas. Jo gyvybei nuolatos grėsė pavojus. Tačiau visose negandose ir pasipriešinime Jeremijas išliko kaip „geležies stulpas“ (Jeremijo 1:18). Jeremijo knygoje

pateikiamas asmeninis, tikėjimą stiprinantis pasakojimas apie tai, kaip pranašas kovojo su savo gyvenimo sielvartais bei nusivylimais.

1. Dievas pašaukė Jeremiją būti pranašu

Peržvelkite pasakojimą apie Jeremijo pašaukimą būti pranašu, kaip tai užrašyta Jeremijo 1:4–10.

- Ko Jeremijo pašaukimas moko mus apie išankstinio paskyrimo doktriną? (Žr. Jeremijo 1:5.) Kaip, jūsų nuomone, Jeremijui padėjo žinojimas, kad jis iš anksto buvo paskirtas pranašu dar ikimirtingajame gyvenime?

Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Kiekvienas pašauktas tarnauti šio pasaulio gyventojams žmogus buvo iš anksto paskirtas tai užduočiai Didžiajame dangaus pasitarime prieš pasaulio atsiradimą.“ (*History of the Church*, 6:364.)

- Ką darė Viešpats, kai Jeremijas jautėsi netinkamas įvykdyti savo pašaukimą? (Žr. Jeremijo 1:6–10.) Kaip Viešpats jus nuramino, kai jautėtės netinkamas ką nors atlikti?

2. Daugybė žmonių priešinosi Jeremijui ir mėgino jam sutrukdyti įvykdyti misiją

Naudodamiesi šiomis Raštų ištraukomis aptarkite pasipriešinimą, kurį patyrė Jeremijas, vykdydamas Viešpaties jam duotą misiją:

- a. Jeremijo 20:1–6. Nepatenkintas Jeremijo pranašystėmis, vyriausiasis šventyklos prievaizdas Pašhūras liepė Jeremiją nuplakdinti ir įrakinti į trinką. Jeremijas pranašavo, kad Pašhūras, visa jo šeima ir draugai bus babiloniečių paimti į nelaisvę ir mirs Babilonėje.
 - b. Jeremijo 26:7–15. Visi šalies žmonės, taip pat ir kunigai, priešinosi Jeremijui ir jo žiniai (26:7–11). Tačiau Jeremijas drąsiai perdavė Viešpaties jam įsakyta perduoti žinią (26:12–15). Jeremijo nekentė ir jam priešinosi net jo kaimynai bei giminaičiai (11:19–21; 12:6. Paminėkite, kad Jeremijas buvo kilęs iš Anatoto miesto).
 - c. Jeremijo 36:1–6, 20–32. Jeremijo pranašysčių žodžiai buvo užrašomi ir skaitomi žmonėms (36:1–6). Karalius sudegino tuos užrašytus žodžius, o Viešpats įsakė Jeremijui vėl juos užrašyti (36:20–32).
 - d. Jeremijo 37:12–15; 38:4–13. Jeremijas buvo neteisingai apkaltintas ir uždarytas į kalėjimą (37:12–15). Vėliau jį įmetė į vandens talpyklą, kur jis įklimpo dumblyje (38:4–6). Karaliaus Zedekijo įsakymu Jeremiją iškėlė iš tos talpyklos ir vėl uždarė kalėjime (38:7–13).
- Ką Jeremijo 20:14–18 atskleidžia apie Jeremijo jausmus, kenčiant tokį didžiulį pasipriešinimą? Ko galime pasimokyti iš Jeremijo, kas mums padėtų negandų metu? (Atsakymai gali būti: Jeremijas toliau pakluso Viešpačiui ir net persekiojamas ir atkalbinėjamas vykdė Jo pašaukimus; žr. Jeremijo 26:12–15.)
 - Pagal Jeremijo 2:13, kokias dvi nuodėmes, anot Viešpaties, padarė Jo žmonės? (Jie paliko Jį, gyvojo vandens šaltinį, ir išsikasė kiauras vandens talpyklas, nelaikančias Viešpaties gyvojo vandens, kas reiškia, kad jie ieškojo pasitenkinimo bei saugumo pasaulietiškuose dalykuose.) Kodėl tokiais savybėmis pasižymintiems žmonėms buvo sunku priimti Jeremijo žodžius? Kodėl jie

negalėtų į negandas reaguoti taip, kaip Jeremijas? Kaip mes kartais kasame sau „kiauras talpyklas“, nelaikančias Gelbėtojo gyvojo vandens?

Vyresnysis Merionas D. Henksas sakė:

„Skiriame pernelyg daug dėmesio materialiams siekiams. Stengdamiesi įgyti tai, ko mums reikia, ar net daug daugiau negu reikia, eikvojame savo laiką ir energiją. Vaikomės malonumų ar pramogų arba per daug išitraukiame į asociacijas ir visuomeninę veiklą. Žinoma, žmonėms reikia poilsio, jie turi kažko siekti, turi prisidėti, tačiau jei už visa tai tenka mokėti draugyste su Kristumi, kaina yra per daug didelė.

Izraeliui Viešpats sakė: „Juk mano tauta nusikalto dvigubai: mane, gyvojo vandens šaltinį, jie paliko ir išsikasė vandens talpyklas, kiauras talpyklas, nelaikančias vandens.“ (Jeremijo 2:13.)

Pakaitalai, kuriuos savo gyvenime statome į Dievo vietą, iš tiesų nelaiko vandens. Kiek atmetame „gyvąjį vandenį“, tiek prarandame džiaugsmo, kurį galėtume patirti.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1972, 127; arba *Ensign*, July 1972, 105.)

Kaip užrašyta Jeremijo knygos 39–40 skyriuose, Jeremijo pranašystės, kad babiloniečiai sunaikins Jeruzalę, išsipildė. Miesto apgulties metu Jeremijas buvo kalėjime, bet vėliau babiloniečiai jį išlaisvino ir leido jam su likusiais žydais pasilikti Judo žemėje. Likusių žmonių vadas Johananas paprašė Jeremijo sužinoti Viešpaties valią dėl jų ir pažadėjo jai paklusti (Jeremijo 42:1–6). Per Jeremiją Viešpats žmonėms liepė pasilikti Judo žemėje ir pažadėjo juos laiminti, jeigu šie taip padarys (Jeremijo 42:9–22). Tačiau Johananas nuvedė žmones į Egiptą, kur dauguma jų toliau gyveno nedorai (Jeremijo 43–44).

3. Jeremijas negandose sustiprinamas per meilę Dievo žodžiui

Aptarkite šias Raštų ištraukas, kurios parodo, kaip Dievo žodis padėjo Jeremijui išlikti stipriam negandų metu.

- Ką, pagal Jeremijo 1:9, Viešpats įdėjo į Jeremijo lūpas? Ką, pagal Jeremijo 15:16, Jeremijas darė su Viešpaties žodžiais? (Jis juos suvalgė, kas poetiškai reiškia, kad Dievo žodis tapo jo dalimi.) Koks buvo Jeremijo požiūris į Viešpaties žodžius?
- Kaip mes galime, kaip Jeremijas, suvalgyti Viešpaties žodžius? (Studijuodami Raštus ir pastarųjų dienų pranašų patarimus.) Mormono Knygos pranašas Nefis sakė: „Sotinkitės Kristaus žodžiais.“ (2 Nefio 32:3.) Kaip sotinimasis Viešpaties žodžiais gali mus sustiprinti?
- Kaip, pagal Jeremijo 20:9, Jeremijas apibūdino savyje esantį Viešpaties žodį? Ką, jūsų nuomone, reiškia turėti Viešpaties žodį, liepsnojantį kūno viduje? Kodėl, jūsų manymu, Jeremijas negalėjo susilaikyti nuo Viešpaties žodžio mokymo?

Išvada

Išsakykite savo nuomonę apie Jeremijo pavyzdį ir būtinybę išlikti ištikimiems negandų metu. Paskatinkite klasės narius tyrinėti ir apmąstyti Viešpaties žodžius, kol tie žodžiai taps ugnimi jų kūnuose, stiprindami jų pastangas dirbti Viešpaties darbą. Jei naudojotės dėmesį sutelkiančia veikla, parodykite metalinį strypelį ir paraginkite klasės narius tapti, kaip tapo Jeremijas, Viešpaties geležies stulpu.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Galite panaudoti pamokoje vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Molis puodžiaus rankose“ (Jeremijo 18:6)

- Peržvelkite pasakojimą apie Jeremijo apsilankymą pas puodžiu, užrašytą Jeremijo 18:1–4. Ko Viešpats mokė savo tautą per šį Jeremijo patyrimą? (Žr. Jeremijo 18:5–10. Viešpats parodė jiems, kad jeigu jie atgailaus, Jis iš jų nulipdys kai ką geresnio, lygiai kaip puodžius perdaro sugadintą puodą. Taip pat Jis priminė jiems turįs galią juos sunaikinti, jeigu jie neatgailaus.)
- Kaip šis sugretinimas tinka ir mums šiais laikais? Kaip galime tapti geresniu moliu Viešpaties rankose? (Būdami nuolankūs: paklusdami, atgailaudami, pasikliudami Viešpačiu ir ieškodami Jo valios. Pakvieskite klasės narius papasakoti išgyvenimus, parodančius, kaip Viešpats keičia žmones ir paruošia juos įvykdyti Jo tikslus.) Kas įvyksta, kai priešinamės Viešpaties atliekamam lipdymui?

Prezidentas Hiberis Č. Kimbolas išsakė tokias mintis apie Jeremijo 18:1–10 užrašytą sugretinimą:

„Visi, kas yra lankstūs Dievo rankose ir paklūsta Jo įsakymams, yra garbės indai, ir Dievas priims juos (*History of the Church*, 4:478).

Yra daug indų, kurie, nulipdžius ir suteikus formą, yra sunaikinami. Kodėl? Kadangi jie nepasitenkina puodžiaus jiems suteikta forma, bet tuoj pat pakeičia ją pagal savo pageidavimą, todėl negali suvokti Dievo planų ir patys save sunaikina savo valios laisvės galia. [Šie žmonės] turi būti lipdomi ir formuojami daugelį kartų, tada... turi būti glazūruojami bei išdeginami, bet netgi išdeginimo metu kai kurie indai suskyla.“ (Žr. Stanley B. Kimball, *Heber C. Kimball: Mormon Patriarch and Pioneer* [1981], 270.)

2. Jeremijas pamokslavo tuo pačiu metu kaip ir Mormono Knygos pranašas Lehis

Pranašas Jeremijas mokė ir išpėjo Judo žmones tuo metu, kai Lehis paliko Jeruzalę. Tiek Jeremijas, tiek Lehis pranašavo, kad Jeruzalė bus sunaikinta.

- Kur buvo Jeremijas, kai Lehis su šeima paliko Jeruzalę? (Žr. Jeremijo 37:15–16; 1 Nefio 7:14.)
- Jeremijas daug laiko praleido patarinėdamas Judo karaliui Zedekijui, bet Zedekijas atsisakė paklusti per Jeremiją ištarties Viešpaties žodžiams. Kas atsitiko su Zedekiju dėl jo nepaklusnumo? (Žr. Jeremijo 39:4–7.)
- Iš Mormono Knygos žinome, kad babiloniečiai nenužudė vieno iš Zedekijo sūnų. Koks buvo jo vardas? (Žr. Helamano 8:20–21.) Kur jis iškeliavo? (Žr. Omnio 1:15.)

„Jį išrašysiu jiems į širdį“

42
pamoka

Jeremijo 16; 23; 29; 31

Tikslas Paskatinti klasės narius dalyvauti didžiajame Dievo paskutinių dienų darbe ir laikyti Jo įstatymą, išrašytą savo širdyse.

Pasiruošimas 1. Su malda išstudijuokite Jeremijo 16; 23; 29 ir 31.
2. Papildomi skaitiniai: Jeremijo 3–9; 13; 30; 32:37–42; 33; 35.

Siūloma pamokos eiga

**Dėmesį
sutelkianti veikla** Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

- Jei galėtumėte savo akimis stebėti kuri nors Senojo Testamento pasakojimą ar įvykį arba dalyvauti jame, kuri pasirinktumėte? (Galite užrašyti klasės narių atsakymus lentoje.)
- Kodėl norėtumėte stebėti ar dalyvauti būtent šiame įvykyje?
- Kokie įvykiai šių laikų Bažnyčioje gali būti lygintini su jūsų pasirinktu įvykiu?

Paaiškinkite, kad nors Jeremijas ir neturėjo daug viltį įžiebiančių žinių savo meto žmonėms, jis numatė viltingas dienas pastarųjų dienų Izraelio surinkimo metu. Šioje pamokoje aptarsite Jeremijo pranašystes apie didį pastarųjų dienų surinkimą, kuriame dalyvuojame šiuo metu.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Jeremijas numato pastarųjų dienų Izraelio surinkimą

Jei per dėmesį sutelkiančią veiklą niekas nepaminėjo Izraelio vaikų išėjimo iš Egipto, paaiškinkite, jog tai vienas nuostabiausių įvykių Senajame Testamente. Šis įvykis minimas Jeremijo knygoje bei kitose Senojo Testamento knygose, taip pat ir Mormono Knygoje.

- Kiek svarbus Išėjimas atrodė pačiam Mozei? (Žr. Pakartoto Įstatymo 4:32–35.) Kaip, jūsų manymu, jaustumėtės, jei būtumėte dalyvavę Izraelio išėjime iš Egipto?
- Praėjus daugeliui kartų, Jeremijas matė regėjimus apie pastarųjų dienų įvyki, kuris, pasak Viešpaties, bus toks pat didingas, koks buvo Išėjimas (Jeremijo 16:14–16; 23:3–8). Koks įvykis aprašytas Jeremijo 16:15 ir 23:3? (Izraelio surinkimas ir Bažnyčios augimas.) Kas tie ganytojai, apie kuriuos kalbama Jeremijo 23:4? (Kunigijos bei kiti Bažnyčios vadovai.) Kas tas karalius, apie kurį kalbama Jeremijo 23:5–6? (Jėzus Kristus.) Kodėl, jūsų manymu, šie įvykiai yra tokie pat didingi, koks buvo Išėjimas?

- Vyresnysis Legrandas Ričardas sakė, kad Jeremijo 16:16 aprašyti žvejai ir medžiotojai yra Bažnyčios misionieriai (žr. Conference Report, Apr. 1971, 143; arba *Ensign*, June 1971, 98–99). Kuo žvejai ir medžiotojai panašūs į misionierius? (Žr. Mato 4:18–19.) Kaip galime būti geresni misionieriai?

2. Dievas įrašys savo įstatymą savo žmonių širdyse

- Izraelio vaikai pasiklivė Moze, kad gautų jiems apreiškimus kelionių dykumoje metu. Kokį didelį troškimą išreiškė Mozė Skaičių 11:29? (Jis norėjo, kad patys žmonės sužinotų Dievo įstatymą ir išmoktų klausytis Dvasios.)
- Ką, pagal Jeremijo 31:31–34, Viešpats pažadėjo įvykdyti paskutinėmis dienomis? (Taip pat žr. Ezechielio 11:17–20; 36:24–28; 2 Korintiečiams 3:2–3.) Ką reikia turėti Dievo įstatymą, įrašytą savo širdyse? Ką turime daryti, kad mūsų širdyse būtų įrašytas Dievo įstatymas?
- Kai mūsų širdyse įrašytas Dievo įstatymas, kaip tai paveikia mūsų elgesį? Galite aptarti, kaip tai padeda paklusti konkretiems įsakymams, tokiems, kaip:
 - a. mylėti savo artimą;
 - b. gerbti gimdytojus;
 - c. būti moraliai švariems;
 - d. švęsti šabo dieną;
 - e. pasirinkti tinkamus filmus, televizijos laidas, knygas bei žurnalus;
 - f. dėvėti kuklius drabužius;
 - g. rinktis tinkamą muziką.
- Džozefą Smitą kartą paklausė, kaip jam pavyksta sėkmingai vadovauti tokiam dideliame skaičiui žmonių. Jis atsakė: „Aš mokau žmones teisingų principų, ir jie patys sau vadovauja.“ (citavo Džonas Tailoras, žr. *Journal of Discourses*, 10:57–58.) Kaip šis teiginys susijęs su širdyse įrašytu Dievo įstatymu?
- Jeremijas pranašavo, kad praėjus 70 metų po Judo žmonių išvedimo į nelaisvę Babilonėn, jie sugrįš į tėvynę ir vėl gyvens santarvėje su Dievu (Jeremijo 29:10–14; šios pranašystės išsipildymas bus aptariamasis 47 pamokoje). Ką, pagal Jeremijo 29:12–14, galime daryti, kad artėtume prie Dievo? Ką žodžiai *šauksitės, kreipsitės malda, ieškosite* mums sako apie tai, su koku požiūriu turime stengtis artėti prie Dievo? Pakvieskite klasės narius papasakoti savo išgyvenimus, kuriuos patyrė stengdamiesi artėti prie Dievo.

Išvada

Paliudykite, kad gyvename laikais, kurių su džiaugsmu laukė Jeremijas ir daugelis kitų pranašų. Paskatinkite klasės narius dalyvauti Izraelio surinkime ir turėti Dievo įstatymą, įrašytą savo širdyse.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Dabar laikas atgailauti

Viešpats yra visada gailėstingas tiems, kurie atgailauja. Tačiau atidėliojantys atgailą žmonės gali patirti, kad laikui bėgant atgailauti darosi vis sunkiau.

Prezidentas Džozefas F. Smitas mokė: „Pridaręs daug blogybių ir neatgailavęs žmogus gali pamatyti, jog visi atsitraukimo keliai užkirsti ir jo padėtis šiame pasaulyje beviltiška; o tas žmogus, kuris beatodairiškai atkerta visus galimus atsitraukimo kelius tuo, kad nepaiso savo praeities blogybių, yra pats nelaimingiausias. Todėl kasdieninis dieviškos malonės ir atleidimo siekimas, gyvenant savo gyvenimą, suteikia mums galios atsisakyti blogio.“ (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 374.)

- Ko šiose ištraukose mokoma apie tai, kaip svarbu klausytis Viešpaties žodžio ir nedelsiant atgailauti?

Jeremijo 5:1–5, 21–25;

Jeremijo 6:10–17;

Jeremijo 7:23–28;

Jeremijo 8:6–12, 20;

Jeremijo 13:11, 23;

Jeremijo 17:23.

2. Įsiklausyti į pranašų žodžius

- Jeremijas dažnai rašė, jog žmonės neklausė jo žodžių (Jeremijo 7:13; 25:3–4; 26:2–5; 32:33). Kokių pastarųjų dienų pranašų žodžių galbūt turėtume atidžiau paklausyti?

3. Praėjusių kartų klaidų kartojimas

- Jeremijas įspėjo savo laikų žydus, kad jie daro tokias pat nuodėmes, už kurias praėjusios kartos buvo griežtai nubaustos (Jeremijo 11:1–12). Kodėl, jūsų manymu, Jeremijo laikų karta nepasimokė iš savo protėvių nuodėmių, ypač kai bausmės už tas nuodėmes buvo taip aiškiai dokumentuotos? Kaip mes galime geriau pasimokyti iš pamokų, kurias gavo praėjusios Dievo sandoros žmonių kartos?

4. Svarbu pasitikėti Dievu

- Su kuo, pagal Jeremijo 17:5–8, gretinami žmonės, pasitikintys žmogumi, ir žmonės, pasitikintys Dievu? Kokie gyvenimo patyrimai patvirtino jums, kad tokie sugretinimai tikslūs? Kaip galime rodyti savo pasitikėjimą Dievu?

5. Netikri pranašai

- Zedekijas buvo karalius, kuris norėjo, kad pranašai sakytų jam tai, ką jis norėjo girdėti. Todėl daugelis netikrų pranašų pažadėjo Zedekijui, kad Jeruzalė nekris (Jeremijo 28:1–4; 37:19). Šiais laikais ateina daugybė pranašų „avių kailyje“ (Mato 7:15). Kokius matote įrodymus, kad šiais laikais aplinkui yra netikrų pranašų? Ką skelbia šių laikų netikri pranašai? Kaip galime apsaugoti, kad mūsų nenuklaidintų netikri pranašai?

Tikslas Paskatinti klasės narius vykdyti savo, kaip „Izraelio ganytojų“, atsakomybes (Ezechielio 34:2).

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Ezechielio 34. Viešpats bara tuos ganytojus, kurie negano kaimenės. Jis pats suieškos prapuolusias avis ir bus jų Ganytojas.
 - b. Ezechielio 18:21–32. Ezechielis moko, kad atgailaujantys nedorėliai bus išgelbėti, o atsigręžę į nedorybę teisūs žmonės bus atmesti.
 - c. Ezechielio 37:1–14. Ezechielis mato regėjimą, kuriame atgaivinama daugybė sausų kaulų.
 - d. Ezechielio 37:15–28. Ezechielis pranašauja, kad Judo lazda ir Juozapo lazda taps viena Viešpaties rankose.
2. Papildomi skaitiniai: Ezechielio 2.

**Siūloma
pamokos eiga**

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Perskaitykite (arba užrašykite lentoje) tokį klausimą:

- Kuo ganytojas skiriasi nuo piemens?

Paprašykite klasės narių paklausti šio klausimo atsakymų, esančių šioje prezidento Ezros Tafto Benson kalbos citatoje (galite paprašyti vieną klasės nari citatą perskaityti):

„Jėzaus laikais Palestinos ganytojai buvo žinomi tuo, kad labai saugodavo savo avis. Skirtingai nuo šių laikų piemenų, ganytojas visada ėjo savo kaimenės priekyje. Jis vedė savo avis. Ganytojas pažinojo kiekvieną avį ir dažniausiai kiekvienai duodavo vardą. Avys pažinojo jo balsą bei juo pasitikėjo ir nesekdavo paskui pašalietį. O ganytojui pašaukus, avys ateidavo pas jį. (Žr. Jono 10:14, 16.)

Nakčiai ganytojai uždarydavo savo avis užtvare, vadinamame avių garde. Avių gardą supo aukštos sienos, kurių viršus būdavo apipinamas spygliuotais augalais, kad neleistų laukiniams žvėrimis ir vagims perlipti sienų.

Tačiau kartais alkio genamas laukinis žvėris perlipdavo sienas ir nušokdavo pas avis, jas išgąsdindamas. Tokia situacija atskirdavo tikrą ganytoją, kuris myli savo avis, nuo samdinio, kuris dirba tik dėl pinigų ir iš pareigos.

Tikras ganytojas būdavo pasiryžęs atiduoti savo gyvybę dėl avių. Jis eidavo tarp avių ir kovodavo dėl jų gerovės. Tuo tarpu samdinys vertindavo savo asmeninį saugumą labiau nei avis ir dažniausiai pabėgdavo nuo pavojaus.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1983, 61; arba *Ensign*, May 1983, 43.)

Perskaičius citatą, paprašykite klasės narius apibendrinti skirtumus tarp ganytojo ir piemens (arba samdinio). Jei būtina, užduokite tokius klausimus ir lentoje pateikite atsakymus:

- Kurioje avių kaimenės vietoje eina ganytojas? Kur eina piemuo? (Ganytojas eina avių priekyje ir jas veda; o piemuo, kaip teigiama citatoje, eina paskui avis ir jas varo.)
- Kokie yra ganytojo santykiai su kiekviena avimi? Kokie yra piemens santykiai su kiekviena avimi?
- Kaip reaguoja ganytojas, kai avys patenka į pavojų? Kaip į tokią situaciją reaguoja piemuo?

Paaiškinkite, kad dalis šios pamokos skirta aptarti mūsų, kaip dvasinių ganytojų, pareigas.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

597 metais prieš Kristaus gim. Babilonės karalius Nebukadnecaras daug žmonių iš Judo karalystės išvedė į nelaisvę. Tarp šių belaisvių buvo Ezechielis, kurį Viešpats po penkerių metų pašaukė pranašu. 587 metais prieš Kristaus gim. babiloniečiai sunaikino Jeruzalę ir paėmė į nelaisvę dar daugiau žmonių. Ezechielis tarnavo ištremtiems savo žmonėms iki 570 m. prieš Kristaus gim.

Ezechielio raštuose yra griežti priekaištai ir šlovingi pažadai, kurie susiję ne tik su senovės Judo karalyste, bet su visu Izraeliu, taip pat ir su šių laikų Bažnyčios nariais. Nors Jeruzalė buvo sunaikinta, Ezechielis numatė dieną, kai Izraelis bus surinktas ir atkurtas. Ši įvykį jo regėjime simbolizuoja sausų kaulų slėnis, o jo pranašystėje – Judo ir Juozapo lazdos.

1. Izraelio ganytojai

Išdėstykite ir aptarkite Ezechielio 34 skyrių. Šiame skyriuje Viešpats priekaištavo sau tarnaujantiems Izraelio ganytojams, kurie neganė kaimenės. Tada Jis apibūdino save kaip gerąjį Ganytoją, kuris surinks savo kaimenę paskutinėmis dienomis ir vadovaus jiems Tūkstantmečio metu.

- Kas yra tie „Izraelio ganytojai“, minimi Ezechielio 34 skyriuje? (Religiniai Ezechielio dienų vadovai.) Kodėl Viešpats buvo jais nepatenkintas? (Žr. Ezechielio 34:2–4.) Kas atsitiko su avimis, kai ganytojai nesirūpino jomis? (Žr. Ezechielio 34:5–6.)
- Kokia prasme kiekvieną iš mūsų galima laikyti Izraelio ganytoju? (Turime prižiūrėti ir stiprinti vienas kitą kaip šeimos nariai, Bažnyčios nariai, kaimynai, namų mokytojai bei lankančios mokytojos, kaip kvorumų bei klasių nariai.)

Vyresnysis Briusas R. Makonkis sakė: „Kiekvienas, tarnaujantis bet kurioje Bažnyčios pareigybėje, kurioje yra atsakingas už dvasinę ar materialinę kurio nors iš Viešpaties vaikų gerovę, yra tų avių ganytojas. Viešpats laiko savo ganytojus atsakingais už savo avių saugumą (išgelbėjimą).“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 710.)

- Viešpats buvo nepatenkintas kai kuriais ganytojais, nes šie ganėsi patys užuot ganę kaimenę (Ezechielio 34:2–3, 8). Kaip galbūt kai kurie iš mūsų darome tokią klaidą šiais laikais?
- Ką, pagal Ezechielio 34:11–16, tikri ganytojai daro dėl savo avių? (Paminėkite veiksmožodžius *rūpintis, ieškoti, gelbėti, surinkti, ganyti, aptvarstyti ir pastiprinti*.) Kaip galime padėti apsaugoti kitus nuo nuklydimo ar išblaškymo? Kaip galime padėti surinkti tuos, kurie nuklydo? Kaip galime ganyti ir pastiprinti Viešpaties kaimenes? Kaip buvote palaiminti dėl tikrų ganytojų rūpinimosi jumis? Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Kviečiame jus darbuotis su atnaujintu atsidavimu... Norime, kad prižiūrėtumėte, ganytumėte, tarnautumėte ir rūpintumėtės kaimene ir, jei atsitinka taip, jog kai kurie laikinai prapuola, kviečiame jus rasti juos.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1983, 64; arba *Ensign*, May 1983, 45.)
- Kokia prasme Gelbėtojas yra mūsų ganytojas? (Žr. Ezechielio 34:11–16; Psalmyno 23; Izaijo 40:11; Jono 10:11–15.) Galite aptarti, kaip Gelbėtojas atliko visus šioje Raštų ištraukoje aprašytus dalykus. Jei Dvasia jus skatina, paliudykite apie Gelbėtoją.

2. Atgaila ir atleidimas

Išdėstykite ir aptarkite Ezechielio 18:21–32.

- Ko šioje Raštų ištraukoje esame mokomi apie atgailą ir atleidimą? (Žr. Ezechielio 18:21–22, 27–28.) Ką reiškia kurti „naują širdį ir naują dvasią“? (Ezechielio 18:31). Kodėl yra svarbu suprasti, kad atgailą sudaro tiek nusigręžimas nuo nuodėmės, tiek širdies pasikeitimas? Kaip galime patirti toki širdies pasikeitimą? (Žr. Almos 5:7–14.)
- Ko šioje ištraukoje mokoma apie žmones, kurie nusigręžia nuo teisumo ir neatgailauja? (Žr. Ezechielio 18:24, 26.)
- Ko šioje ištraukoje mokoma apie Viešpaties jausmus, kai Jis baudžia nedorelius? (Žr. Ezechielio 18:23, 32.)
- Ko šioje ištraukoje mokoma apie Viešpaties teisingumą ir gailingumą? (Žr. Ezechielio 18:25, 29–32.) Kodėl svarbu žinoti, kad Viešpats yra teisingas ir gailingas?

3. Ezechielio regėjimas apie kaulų slėnį

Išdėstykite ir aptarkite Ezechielio 37:1–14. Paaiškinkite, kad Ezechielio regėjimas apie kaulų slėnį simbolizuoja tiek prisikėlimą, tiek Izraelio vaikų sugražinimą į jų pažadėtąją žemę.

- Kas Ezechielio regėjime simbolizuoja prisikėlimą? (Kaulai susirinko, buvo padengti mėsa ir oda, ir jiems buvo suteikta gyvybė; žr. Ezechielio 37:1–10; taip pat žr. Almos 11:42–44; 40:23.)
- Kas Ezechielio regėjime simbolizuoja Izraelio vaikų sugražinimą į pažadėtąją žemę? (Žr. Ezechielio 37:11–14. Pats prisikėlimas simbolizuoja šį sugražinimą.)
- Ezechielio regėjimą taip pat galima suprasti ir kaip Izraelio „vilties“ atgaivinimą (Ezechielio 37:11). Nors Izraelio viltis gali būti negyva, kaip ta Ezechielio matyta „didelė minia“ kaulų, Gelbėtojas gali ją atgaivinti ir prikelti. Kaip Gelbėtojas yra atnaujinęs jūsų viltį? (Aptardami šį klausimą, galite perskaityti Moronio 7:41.)

- Ezechielio regėjime kaulai pradėjo grįžti į gyvenimą po to, kai Ezechielis jiems sakė: „Klausykitės Viešpaties žodžio“ (Ezechielio 37:4). Kaip Viešpaties žodis suteikia mums gyvenimą?

4. Judo lazda ir Juozapo lazda

Išdėstykite ir aptarkite Ezechielio 37:15–28. Paaiškinkite, kad Ezechielio pranašystė apie Judo ir Juozapo lazdas, arba pagalius, turi dvejopą reikšmę. Viena reikšmė susijusi su Judo ir Juozapo (Izraelio) Šventraščių sujungimu paskutinėmis dienomis. Kita reikšmė susijusi su paskutinėmis dienomis įvyksiančiu Judo ir Juozapo (Izraelio) karalysčių susijungimu.

- Kaip pildosi pranašystė, užrašyta Ezechielio 37:15–20? (Žr. 1 Nefio 5:14; 2 Nefio 3:12; DS 27:5. Paaiškinkite, kad žodis *lazda*, arba *pagalys*, šioje ištraukoje reiškia tam tikrą medinį daiktą rašymui, koks buvo naudojamas Ezechielio dienomis. Judo lazda simbolizuoja Bibliją, o Juozapo lazda simbolizuoja Mormono Knygą.)

Vyresnysis Boidas K. Parkeris sakė: „Judo lazda, arba metraštis, – Senasis bei Naujasis Testamentai – ir Efraimo lazda, arba metraštis, – Mormono Knyga, kuri yra dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas, – dabar susipina drauge taip, kad gilindamiesi į vieną, artėjate prie kito; besisemdami žinių iš vieno, gaunate šviesos iš kito. Jie tikrai yra viena mūsų rankose. Ezechielio pranašystė dabar yra išsipildžiusi.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1982, 75; arba *Ensign*, Nov. 1982, 53.)

- Kokias palaimas pajutote dėl to, kad be Biblijos dar turime ir Mormono Knygą? (Žr. 1 Nefio 13:39–40; 2 Nefio 3:12.) Kaip Mormono Knyga padėjo jums geriau suprasti Bibliją? Kaip ji sustiprino Biblijos liudijimą apie Viešpatį Jėzų Kristų?
- Pasak Ezechielio, kas atsitiks po to, kai šios dvi lazdos bus sujungtos?
 - a. Izraelio vaikai bus surinkti iš visų tautų ir susijungs į vieną karalystę, kurios karalius bus Gelbėtojas (Ezechielio 37:21–22).
 - b. Tos karalystės žmonės bus apvalyti ir išskaistinti (Ezechielio 37:23).
 - c. Šie žmonės vykdys Viešpaties įstatus (Ezechielio 37:24).
 - d. Šie žmonės gyvens pažadėtoje žemėje (Ezechielio 37:25).
- Kokius kitus palaiminimus Viešpats pažadėjo Ezechielio 37:26–28? (Vienas iš svarbių palaiminimų yra Viešpaties padangtės, arba šventyklos, atstatymas. Kitoje pamokoje šventyklos palaimas aptarsite smulkiau.)

Išvada

Ezechielio mokymai padeda mums suvokti, kaip stipriai Gelbėtojas myli mus ir rūpinasi mumis. Jis – mūsų Ganytojas. Jis trokšta atleisti. Jis padarė taip, kad mums tapo įmanoma prisikelti. Jis vadovauja šiam paskutinių dienų Izraelio surinkimui. Ir jis išnešė į šviesą Mormono Knygą, kaip dar vieną liudijimą apie save. Pakvieskite klasės narius išsakyti savo liudijimus apie šias tiesas.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Mokykimės būti gerais ganytojais

Aptardami savo, kaip ganytojų, pareigas, galite perskaityti ar atpasakoti šį pasakojimą, kurį papasakojo prezidentas Džeimsas E. Faustas:

„Kai buvau labai mažas, mano tėvas tyruose rado vienišą ėriuką. Avių banda, kurioje buvo jo motina, nuėjo tolyn, o jis kažkaip atsiskyrė nuo motinos; pie-muo, matyt, nežinojo, kad jis pradingo. Kadangi jis nebūtų išgyvenęs tyruose vienas, tėvas paėmė jį ir parnešė namo. Palikti ėriuką tyruose būtų reiškę neabe-jotiną jo mirtį: jį būtų arba sudraskę kojotai, arba jis būtų padvėsęs iš bado, ka-dangi buvo labai mažas ir jam vis dar reikėjo pieno... Mano tėvas atidavė ėriuką man, ir aš tapau jo ganytoju.

Keletą savaičių aš šildžiau karvės pieną kūdikio buteliuke ir maitinau ėriuką. Tapome geri draugai... Jis ėmė augti. Mudu su ėriuku žaisdavome ant pievelės. Kartais mes gulėdavome žolėje, aš padėdavau savo galvą ant jo minkšto, apau-gusio vilna šono ir žiūrėdavau viršun į žydrą dangų ir baltus kamuolinius debe-sis. Neuždarydavau savo ėriuko dienos metu. Jis niekur nebėgo. Netrukus jis jau galėjo ėsti žolę. Galėdavau iš bet kurios vietos kieme pašaukti savo avinėlį, vien pamėgdžiodamas, kiek sugebėdavau, avies bliovimą...

Vieną naktį užėjo baisi audra. Tą naktį aš pamiršau uždaryti savo avinėlį darži-nėje – ką turėjau padaryti. Nuėjau miegoti. Mano mažasis draugužis išsigando audros, galėjau girdėti jo bliovimą. Žinojau, jog turėčiau padėti savo gyvulėliui, bet norėjau likti lovoje, kur buvo saugu, šilta ir sausa. Neatsikėliau iš lovos – ką turėjau padaryti. Išėjęs kitą rytą laukan radau savo avinėlį negyvą. Šuo taip pat išgirdo jo bliovimą ir papjovė jį. Man suspaudė širdį. Nebuvau geras ganytojas ar prievaizdas to, ką mano tėvas man patikėjo. Tėvas pasakė: „Sūnau, ar negaliu patikėti tau pasirūpinti tik vienu avinėliu?“ Ši tėvo pastaba nuliūdino mane la-biau nei pūkuoto draugužio praradimas. Tą dieną, vaikystėje, nusprendžiau, kad stengsiuos daugiau niekada neapleisti ganytojo pareigų, jei kada nors vėl būsiu paskirtas į tą pareigybę.

Nedaug metų nuo to laiko tepraėjus, buvau pašauktas jaunesnioju namų mo-kytojo porininku. Būdavo laikas, kai lauke būdavo taip šalta ar lietinga, kad norėdavau pasilikti namuose, kur šilta ir jauku, tačiau galvoje galėdavau girdėti mažąjį savo draugužį bliaunant, ir žinodavau, kad turiu būti geras ganytojas ir eiti su savo vyresnioju porininku. Per visus tuos daugelį metų, kai tik pajusda-vau norą atidėti savo pareigas, atsimindavau, kaip gailėjausi tą naktį prieš dau-gelį metų, kuomet nebuvau geras ganytojas.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1995, 62–63; arba *Ensign*, May 1995, 46.)

2. Būti sargybiniu ir išpėti apie pavojų

- Pašaukdamas Ezechielį būti pranašu Viešpats sakė: „Paskyriau tave Izraelio na-mų sargybiniu.“ (Ezechielio 3:17.) Kokia prasme Ezechielio pranašo pareigos buvo panašios į sargybinio pareigas? (Žr. Ezechielio 3:17–21; 33:1–9. Ezechie-lio dienomis sargybinis bokšte išpėdavo žmones apie jiems gresiantį pavojų dėl artėjančios priešų kariuomenės. Ezechielis išpėdavo žmones apie priešus, keliančius pavojų jų dvasioms.)
- Kas šiomis dienomis yra mūsų sargybiniai? Kodėl svarbu turėti tokius sargybi-nius? Kaip apibūdinti mūsų atsakomybę būti sargybiniais? (Žr. DS 88:81. Dalis šios atsakomybės yra skelbti Evangeliją tiems, kurie jos nežino.)

Mokydamas, kaip svarbu išiklausyti į pranašų išpėjimus ir patiems Evangelijos mokymu išpėti savo kaimynus, vyresnysis Boidas K. Pakeris papasakojo apie niokojantį potvynį, kurį 1976 metais sukėlė sugriuvusi Tetono užtvanka Aida-ho valstijoje. Greitai besiritančios potvynio bangos kelyje buvo 7800 žmonių.

Atūžęs potvynis persirito per slėnį, sunaikino 790 namų ir stipriai apgadino dar 800 namų, bažnyčių, mokyklų ir verslo pastatų. Atsižvelgdamas į vandens kiekį, jo greitį ir vietovės apgyvendinimo tankį, vienas ekspertas paskaičiavo, kad turėjo žūti 5300 žmonių. Neįtikėtina, bet paskendo tik 6 žmonės.

Vyresnysis Parkeris klausė:

„Kaip galėjo toks baisus nuniokojimas pareikalauti tiek mažai aukų?.. Kadangi jus išpėjo! Jie neturėjo daug laiko, bet jie buvo išpėti; ir kiekvienas išpėtas žmogus išpėjo savo kaimynus...“

Kas dėl tų šešių, kurie paskendo? Vienas iš jų buvo prie pat užtvankos ir neturėjo jokių šansų. Du iš jų netikėjo išpėjimu, kol tapo jau per vėlu. Vėliau juos abu rado automobilyje, jie laiku nepaklausė išpėjimo. Trys iš jų grįžo į namus pasiimti kai kurių daiktų ir prarado savo gyvybes.

Tačiau tai buvo didžiulis stebuklas. Kaip pastarųjų dienų šventieji, mokomės kreipti dėmesį į išpėjimus...

Taigi, tai, kas dedasi pasaulyje, man labai panašu į didžiulę blogio bei nelabumo potvynio bangą, besiritančią per pasaulį. Ji tiesiog šėlsta aplink mus ir vis gilėja bei platėja. Mūsų gyvybės yra pavojuje. Mūsų turtas pavojuje. Mūsų laisvės pavojuje, o mes atsainiai toliau dirbame savo darbus negalėdami suvokti, kad kiekvienas išpėtas žmogus turi išpėti savo artimą...

[Mus] išpėjo mūsų pranašas. Ar mes atkreipsime dėmesį į šį išpėjimą, ar būsime kaip tie šeši žmonės Aidaho valstijoje, kurie manė, kad išpėjimas skirtas ne jiems?“ (*That All May Be Edified* [1982], 220–221, 223.)

„Kur tik ta upė nutekės, visa... gaus iš jos gyvybę“

Ezechielio 43–44; 47

Tikslas Paskatinti klasės narius naudotis gyvenimą teikiančiomis, gydančiomis galiomis, esančiomis šventykloje.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas.
 - a. Ezechielio 43:1–12; 44:6–9, 23. Ezechieliui parodomas regėjimas apie Jeruzalės šventyklą.
 - b. Ezechielio 47:1, 6–12. Ezechielis mato iš tos šventyklos tekančią upę, kuri teikia gyvybę dykumai ir išgydo Negyvąją jūrą.
 - c. Ezechielio 47:2–5. Ezechielis išmatuoja upės gylį ir nustato, kad, jam kas kartą įbridus į upę, vandens vis daugėja.
2. Prieš prasidedant pamokai lentoje arba popieriaus lape nupieškite žemėlapi, pavaizduotą 206 puslapyje.
3. Papildomi skaitiniai: Ezechielio 40–42; Joelio 3:18; Zacharijo 14:8; Apreiškimo 22:1–3; 1 Nefio 8:10–11; 11:25; Doktrinos ir Sandorų 97:8–20.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį
sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Pateikite klasės nariams klausimus, panašius į šiuos:

- Ar, stebėdami sporto rungtynes arba kokį kitą pramoginį renginį, esate kada nors labai susijaudinę?
- Ar panašiam renginyje esate kada nors taip susijaudinę, kad atsistojote ir šaukėte ar garsiai džiūgavote?
- Ar galite pateikti kokių nors šventų įvykių pavyzdžių, kuriuos lydėtų entuziastingi džiaugsmo ir dėkingumo šūksniai? Kai kurie iš šių įvykių gali būti:
 - a. Žemės sukūrimas (Jobo 38:4–7).
 - b. Triumfo kupinas Jėzaus įėjimas į Jeruzalę (Jono 12:12–16).
 - c. Antrasis Kristaus atėjimas bei prisikėlimas (1 Tesalonikiečiams 4:16).
- Kuo sporto rungtynių ar kitokių pramoginių renginių metu kylantis susijaudinimas skiriasi nuo šių šventų įvykių metu jaučiamo džiaugsmo? (Sporto rungtynių ar kitokių pramoginių renginių metu kylantis susijaudinimas yra laikinas, kai tuo tarpu su šiais šventais įvykiais susijęs džiaugsmas yra amžinas.)
- Kaip vadinasi šventas renginys Bažnyčioje, kai dalyviai parodo savo džiaugsmą bei dėkingumą atsistodami, šaukdami ir mojuodami? (Šventyklos pašventinimo metu susirinkusieji dalyvauja didingoje džiaugsmo išraiškoje, kuri vadinasi Osanos šūksmas.)

„Osanos šūksmas atliekamas visa širdimi ir iš visų jėgų. Susirinkusieji atsi-
stoja ir unisonu šaukia žodžius: „Osana, osana, osana Dievui ir Avinėliui!
Amen, amen ir amen“, kartodami tai tris kartus. Paprastai kartu su tuo
pakeltose rankose ritmiškai mojuojama baltomis nosinaitėmis. Epitetas
Avinėlis susijęs su Jėzaus Kristaus nuolaidumu ir apmokėjimu.“ (Žr. Daniel
H. Ludlow, ed., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 vols. [1992], 2:659.)

Paaiškinkite, kad ši pamoka padės klasės nariams suprasti kai kuriuos iš daugybės
būdų, kaip šventykla atneša džiaugsmą.

Šventųjų Raštų apta-
rimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdie-
niniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su
dėstomais Raštų principais.

1. Ezechieliui parodomas regėjimas apie Jeruzalės šventyklą

Išdėstykite ir aptarkite Ezechielio 43:1–12; 44:6–9, 23.

- Tegul klasės nariai perskaito Ezechielio 43:1–12 ir 44:6–9, 23. Ko iš šių ištraukų
galime pasimokyti apie šventyklą?

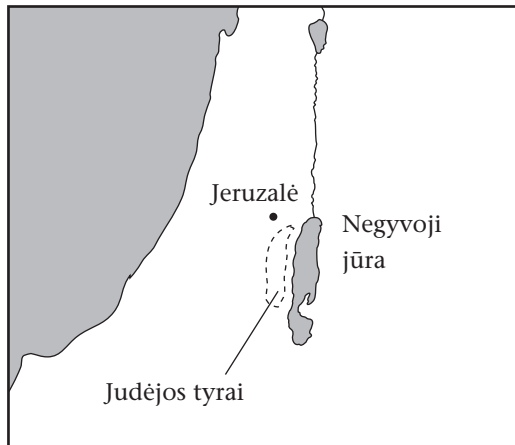
Galite klasės narių atsakymus užrašyti lentoje ir aptarti jų prasmę. Atsakymai
gali būti ir tokie:

- a. Viešpaties šlovė pripildo šventyklą (Ezechielio 43:2, 4–5).
- b. Šventykla yra Viešpaties „sosto vieta“ žemėje (Ezechielio 43:7).
- c. Viešpats vaikšto šventykloje ir vadina ją „vieta mano kojų padams“
(Ezechielio 43:7).
- d. Šventykla – tai vieta, kur Viešpats gali gyventi tarp savo žmonių (žr.
Ezechielio 43:7).
- e. Šventykloje mokomės apie Viešpaties įstatymus (Ezechielio 43:11).
- f. Ten atliekamos apeigos, kurias Viešpats nori, kad vykdytume šventykloje
(Ezechielio 43:11).
- g. Net teritorija aplink šventyklą „bus švenčiausia“ (Ezechielio 43:12).
- h. Tik tie, kurie verti, turėtų lankytis šventykloje (Ezechielio 44:6–9).
- i. Šventykloje mokomės, kaip atskirti šventa ir nešventa bei tai, kas švaru, ir
tai, kas nešvaru (Ezechielio 44:23).

2. Ezechielis mato iš tos šventyklos tekančią upe, kuri teikia gyvybę dykumai ir išgydo Negyvąją jūrą

Išdėstykite ir aptarkite Ezechielio 47:1, 6–12.

- Ką Ezechielis pamatė tekant iš po Jeruzalės šventyklos rytinių durų? (Žr.
Ezechielio 47:1.) Kur vanduo tekėjo? (Žr. Ezechielio 47:8. Žemėlapyje paro-
dykite, kad Judėjos tyrai ir Negyvoji jūra driekiasi į rytus nuo Jeruzalės.)

- Judėjos tyrai yra tuščia dykuma, o Negyvoji jūra per daug sūri, kad ten gyventų kokie nors gyvūnai. Pagal Ezechielio regėjimą, kas pasikeis Judėjos tyruose ir Negyvojoje jūroje dėl tos iš šventyklos tekančios upės? (Žr. Ezechielio 47:6–12.)
- Regėjime, panašiam į Ezechielio regėjimą, Jonas Mylimasis matė Dievo sostą (Apreiškimo 22:1–3. Paminėkite, kad Ezechielio 43:7 Viešpats vadina šventyklą „mano sosto vieta“). Kas Jono regėjime tekėjo iš Dievo sosto? (Žr. Apreiškimo 22:1.) Kas yra „gyvybės vanduo“? (Evangelijos doktrinos; žr. 30 pamokos dėmesį sutelkiančią veiklą.) Kokia prasme mes esame kaip Judėjos tyrai ir Negyvoji jūra, jei negeriamo gyvybės vandens?
- Kaip šventykloje esantis gyvybės vanduo gydo ir teikia gyvenimą santuokoms? šeimoms? mūsų protėviams? Bažnyčiai? Kas dar teka iš šventyklos ir teikia dvasinį gyvenimą ir išgydymą? (Atsakymai gali būti: tiesa, išmintis, apreiškimas ir sandoros.)
- Ezechielio 47:12 aprašomi Ezechielio regėjime matyti vaismedžiai, augantys ant tos upės krantų. Ką bendra turėjo tie medžiai su upės vandenimis? (Jie turėjo gydymo ir gyvybę teikiančių galių.)
- Kas augo ant tos upės krantų Jono regėjime? (Žr. Apreiškimo 22:2.) Kur Raštuose dar rašoma, kad pranašams buvo parodytas gyvybės medis? (Žr. 1 Nefio 8:10–11; 11:25.) Ką Leho ir Nefio sapne simbolizavo jų matytas gyvybės medis? (Žr. 1 Nefio 11:25.)
- Kaip Dievo meilė gydo ir teikia gyvybę? Kokias dvasines ir fizines žaizdas Dievo meilė išgydys?

3. Ezechielis išmatuoja upės gylį

Išdėstykite ir aptarkite Ezechielio 47:2–5.

- Kokio gylio buvo upė, kai Ezechielis ją perbrido pirmą kartą? (Žr. Ezechielio 47:2–3.) Kokio gylio upė buvo jam brendant antrą, trečią ir ketvirtą kartus? (Žr. Ezechielio 47:4–5.) Kokia tiesa pateikiama apie šventyklą šioje ištraukoje? (Kuo dažniau lankomės šventykloje, tuo labiau jos galia mūsų gyvenime stiprėja.)
- Šventykloje esame mokomi nuostabių tiesų, daugelio jų esame mokomi per simbolius. Ką turėtume daryti, jei pradžioje tas tiesas ir šventyklos apeigas suprantame tik „ligi kulkšnių“? (Žr. Ezechielio 47:2–5. Turėtume bristi į tą „upę“ vėl ir vėl, arba, kitais žodžiais, lankytis šventykloje, kiek galime, dažniau.)

Išvada

Pasakykite klasės nariams, kad Viešpats vadino šventyklą „dėkojimo vieta“ (DS 97:13). Padėkokite už palaimas, kurias gavote dėl šventyklos, ir pakvieskite klasės narius išsakyti savo dėkingumą už šventyklą. Paliudykite, jog kaip tekantys iš šventyklos vandenys Ezechielio regėjime išgydė Judėjos tyrus ir Negyvąją jūrą, taip Jėzaus Kristaus Evangelija išgydys ir apvalys mus, jeigu ją priimsime.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. „Myliu Namus, kuriuose gyveni“ (Psalmyno 26:8)

Daugelyje psalmių minimos mūsų gaunamos palaimos dėl lankymosi šventykloje. Taip pat jose išreiškiami meilės šventyklai ir dėkingumo už ją jausmai. Galite paprašyti klasės narius išsakyti savo dėkingumo už šventyklą jausmus, kuomet aptarinėsite šias psalmes:

Psalmyno 24:3–4;
Psalmyno 26:6–8;
Psalmyno 27:1, 4–6;
Psalmyno 65:5;
Psalmyno 84;
Psalmyno 122;
Psalmyno 134.

2. Didingas mūsų narystės simbolis

Prezidentas Hovardas V. Hanteris sakė: „Kviečiu pastarųjų dienų šventuosius žvelgti į šventyklas, kaip į didingus jūsų narystės simbolius. Giliausias mano širdies troškimas – kad kiekvienas Bažnyčios narys būtų vertas įeiti į šventyklą. Viešpats būtų labai patenkintas, jeigu kiekvienas suaugęs Bažnyčios narys būtų vertas turėti ir turėtų galiojančią šventyklos rekomendaciją. Tai, ką turime daryti, ir tai, ko neturime daryti tam, kad būtume verti šventyklos rekomendacijos, yra lygiai tie patys dalykai, nuo kurių priklauso, ar būsime laimingi kaip atskiri asmenys ir kaip šeimos.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1994, 8; arba *Ensign*, Nov. 1994, 8.)

- Kaip galime šventyklas paversti didingu savo narystės Bažnyčioje simboliu? Kaip toks požiūris į šventyklą paveiktų mūsų bendrą požiūrį į pasaulį ir mūsų atsidavimą Viešpaties darbui?

Tikslas

Padėti klasės nariams turėti drąsos gyventi pagal Evangelijos standartus.

Pasiruošimas

1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas:
 - a. Danieliaus 1. Danielius ir jo draugai atsisako susiteršti karaliaus Nebukadnecaro stalo valgiais (1:1–16). Viešpats laimina Danielių ir jo draugus gera sveikata ir išmintimi (1:17–21).
 - b. Danieliaus 3. Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas atsisako garbinti karaliaus Nebukadnecaro stabą (3:1–12). Karalius Nebukadnecaras įmeta juos į ugnimi plieskiančią krosnį, o Viešpats išgelbėja juos nuo mirties (3:13–30).
 - c. Danieliaus 6. Karaliaus Darijaus pavaldiniai įtikina karalių pasirašyti įsaką, kad 30 dienų visi žmonės turi melstis tik jam ir jokiam kitam žmogui ar Dievui (6:1–9). Nepaisydamas karaliaus įsako Danielius meldžiasi Dievui (6:10–13). Už bausmę dėl nepaklusnumo tam įsakui Danielius įmetamas į liūtų duobę (6:14–17). Viešpats pasiunčia angelą apsaugoti Danielių (6:18–23).
 - d. Esteros 3–5; 7–8. Mordechajus atsisako lenktis Hamanui (3:1–4). Hamanas įtikina karalių Ahasverą paruošti įsaką, nurodantį išžudyti visus karalystėje gyvenančius žydus (3:5–14). Estera sužino apie Hamano planą išžudyti jos tautą ir rizikuoja savo gyvybe eidama prašyti karaliaus pagalbos (4:1–17). Karalius priima Esterą ir patenkina jos prašymą ateiti su Hamanu į puotą (5:1–8). Puotos metu Estera atskleidžia karaliui Hamano sąmokslą išžudyti žydus (7:1–6). Karalius pakaria Hamaną (7:7–10). Karalius pagerbia Mordechają ir patenkina Esteros prašymą atšaukti Hamano įsaką (8:1–17).
2. Papildomi skaitiniai: Danieliaus 5; Esteros 1–2; 6; 9–10.
3. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, paprašykite du klasės narius pasiruošti trumpai papasakoti apie tai, kaip jiems ar jų pažįstamiems reikėjo parodyti drąsą paklusti Viešpačiui.
4. Jei galite gauti šiuos paveikslėlius, pasiruoškite panaudoti kai kuriuos iš jų per pamoką: *Danielius atsisako karaliaus mėsos ir vyno* (62094; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 114); *Trys vyrai ugnimi plieskiančioje krosnyje* (62093; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 116); *Danielius liūtų duobėje* (62096; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 117).

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paprašykite iš anksto paskirtus klasės narius trumpai papasakoti apie tai, kaip jiems ar jų pažįstamiems reikėjo parodyti drąsą paklusti Viešpačiui.

Tiems klasės nariams papasakojus savo istorijas, paaiškinkite, kad ši pamoka yra apie šešis žmones Senajame Testamente, kurie parodė didžią drąsą pakludami Viešpačiui.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Danielius ir jo draugai atsisako susiteršti karaliaus Nebukadnecaro stalo valgiais; Viešpats juos palaimina sveikata ir išmintimi

Išdėstykite ir aptarkite Danieliaus 1 skyrių.

Vaikystėje Danielius buvo kaip belaisvis išvestas iš Jeruzalės į Babilonę. Jis kartu su kitais perspektyviais hebrajų jaunuoliais – tarp kurių buvo Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas – buvo mokomi karaliaus Nebukadnecaro rūmuose.

- Ką Danielius su savo draugais pasiūlė daryti, kai jiems buvo atnešta karaliaus stalo valgių ir vyno? (Žr. Danieliaus 1:8–14.) Kokias palaimas jie gavo, kadangi pakluso Viešpaties sveikatos įstatymui? (Žr. Danieliaus 1:15, 17, 20.) Kuo panašios jų gautos palaimos ir Viešpaties mums duoti pažadai, jei paklustame Išminties Žodžiui? (Žr. DS 89:18–20.)

Vyresnysis Boidas K. Parkeris mokė: „Supratau, ...kad pagrindinis Išminties Žodžio tikslas yra susijęs su apreiškimu. Nuo pat ankstyvos vaikystės mokome jus vengti arbatos, kavos, alkoholinių gėrimų, tabako, narkotikų ir bet ko kito, kas ardo jūsų sveikatą... Jei žmonės, tokių medžiagų veikiami, gali sunkiai suprasti jiems sakomus paprastus žodžius, kaip jie gali atsilipti į dvasinius raginimus, susijusius su jų pačiais subtiliausiais jausmais? Kad ir koks Išminties Žodis būtų vertingas kaip sveikatos įstatymas, jis gali būti jums daug vertingesnis dvasiškai nei fiziškai.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1979, 28–29; arba *Ensign*, Nov. 1979, 20.)

- Ko šis pasakojimas mus moko apie tai, kaip atsakyti, kai esame spaudžiami daryti tai, ko neturėtume? (Žr. Danieliaus 1:5, 8.) Kokios aplinkybės šiais laikais reikalauja iš mūsų drąsos paklūstant Viešpaties įsakymams? Kaip galime išsiugdyti drąsą, reikalingą, kad paklustume įsakymams tokiomis aplinkybėmis?

2. Viešpats išgelbėja Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą nuo mirties ugnimi plieskiančioje krosnyje

Išdėstykite ir aptarkite Danieliaus 3 skyrių.

- Karalius Nebukadnecaras išleido įsaką, kad kiekvienas, kuris negarbina jo stabo, bus įmestas į ugnimi plieskiančią krosnį (Danieliaus 3:1–6). Kaip Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas reagavo į šį įsaką? (Žr. Danieliaus 3:12.) Ką darė Nebukadnecaras, sužinojęs, kad jie negarbina jo stabo? (Žr. Danieliaus 3:13–15, 19–20.)
- Ką Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas pasakė, kai karalius grasino įmesti juos į krosnį? (Žr. Danieliaus 3:16–18.)

Vyresnysis Nylas A. Maksvelas sakė: „Ne visada būsime išgelbėjami nuo artimiausių problemų, tačiau būsime išgelbėjami nuo amžinosios mirties! Tuo tarpu ši galutinė viltis leidžia mums pasakyti tuos pačius trys žodžius, kuriuos prieš daugelį amžių pasakė trys narsūs vyrai. Jie žinojo, kad Dievas

gali išgelbėti juos nuo tos ugnimi plieskiančios krosnies, jei to panorėtų. „Bet jeigu ne“, – pasakė jie, jie vis tiek tarnausią Dievui!“ (Žr. Conference Report, Oct. 1994, 45; arba *Ensign*, Nov. 1994, 35.)

- Ko Šadracho, Mešacho ir Abed Nego atsakymas gali pamokyti mus apie paklusnumą Viešpaties įsakymams? (Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas buvo pasiryžę paklusti Viešpačiui nepriklausomai nuo to, ar Jis apsaugotų juos, ar ne. Mūsų paklusnumas neturėtų priklausyti nuo to, ar atsilygindamas Viešpats suteiks mums pažadėtą palaimą laukiamu laiku, ar ne.) Kokie kyla pavojai, jei paklustame Viešpačiui tik todėl, kad tikimės iš Jo kaip atlygį gauti tam tikrą palaiminimą?
- Kas atsitiko, kai Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas buvo įmesti į krosnį? (Žr. Danieliaus 3:21–27.) Kas su jais dar buvo krosnyje? (Žr. Danieliaus 3:25.) Kaip Gelbėtojas padeda mums, kai savo išmėginimuose atsigrežiame į Jį?
- Kokį poveikį Šadracho, Mešacho ir Abed Nego drąsa padarė Nebukadnecarui? (Žr. Danieliaus 3:28–30.) Kaip mūsų elgesys paveikia mūsų kaimynų požiūrį į Bažnyčią?

3. Nepaisydamas karaliaus įsako Danielius meldžiasi ir yra įmetamas į liūtų duobę. Viešpats pasiunčia angelą apsaugoti Danielių

Išdėstykite ir aptarkite Danieliaus 6 skyrių.

Po karaliaus Nebukadnecaro sostą paveldėjo jo sūnus Belšacaras. Kai Belšacaras buvo nužudytas, „Darijus Medas gavo karalystę“ (Danieliaus 5:31), ir Danielius buvo paskirtas į aukštas pareigas. (Pastaba: Darijus Medas nėra karalius Darijus, po Kyro valdęs Persų imperiją, į kurią žydai kreipėsi, kai atstatinėjo šventyklą. Žr. Ezros 4–6; 47 pamoka; ir Raštų Rodyklė, „Darijus“, p. 31.)

- Kodėl karaliaus ministrai ir vietininkai ieškojo priežasties apkaltinti Danielių? (Žr. Danieliaus 6:1–5. Jie pavydėjo, nes karalius labiau mėgo Danielių, taip pat jie nerimavo dėl karaliaus noro suteikti jam dar daugiau galios.) Kokį įsaką šie žmonės įkalbėjo karalių pasirašyti? (Žr. Danieliaus 6:6–9. Žinodami, kad Danielius reguliariai meldžiasi, jie įkalbėjo karalių Darijų pasirašyti įsaką, kad 30 dienų visos maldos ar prašymai turi būti adresuojami tik jam, o ne jokiame kitame žmogui ar Dievui. Pažeidusieji šį įsaką turėjo būti įmesti į liūtų duobę.)
- Kaip Danielius reagavo į šį karaliaus įsaką? (Žr. Danieliaus 6:10.) Ko iš Danieliaus galime pasimokyti apie maldos svarbą? (Danieliui malda buvo tokia svarbi, kad jis meldėsi netgi tada, kai dėl to jo gyvybei grėsė pavojus.) Pakvieskite klasės narius apmąstyti, kiek mes vertiname privilegiją melstis savo Dangiškajam Tėvui.
- Kaip jautėsi karalius Darijus, kai jo pavaldiniai pranešė, jog matė Danielių meldžiantis? (Žr. Danieliaus 6:12–15.) Kaip karalius parodė savo tikėjimą Dievu? (Žr. Danieliaus 6:16, 18.)
- Kaip Viešpats palaimino Danielių liūtų duobėje? (Žr. Danieliaus 6:19–23.) Kokį poveikį Danieliaus tikėjimas ir drąsa padarė karaliui Darijui ir karalystės žmonėms? (Žr. Danieliaus 6:24–28.)

Vyresnysis L. Tomas Peris sakė: „Karaliui buvo naudinga ne tik Danieliaus tarnystė, bet ir jo tikėjimas Viešpačiu; tai paveikė visą šalį. Karalius paskelbė, kad visi karalystės žmonės turėtų garbinti tikrąjį ir gyvąjį Dievą, tą Dievą, kurį garbino Danielius. Kokia galinga buvo vieno teisaus žmogaus tarnavimo

įtaka, paveikusi tiek daug žmonių, jam tarnaujant *pasaulyje*, kuriame gyvenome! Kokie veiksmingi bus mūsų tarnavimo rezultatai, jei toliau asmeniškai, savaip, tarnausime *pasaulyje*, kuriame mes gyvename!“ (Žr. Conference Report, Apr. 1988, 16; arba *Ensign*, May 1988, 15.)

4. Estera rizikuoja savo gyvybę, kad išgelbėtų savo tautą

Išdėstykite ir aptarkite Esteros 3–5; 7–8.

Estera buvo žydė, gyvenusi netrukus po Danieliaus laikų. Po gimdytojų mirties ją augino jos pusbrolis Mordechajus. Estera buvo labai graži, ir Persijos bei Medijos karaliui Ahasverui taip patiko jos grožis, kad jis padarė ją savo karaliene.

- Karalius Ahasveras paaukštino Hamaną ir padarė vienu iš aukščiausių pareigūnų (Esteros 3:1). Kaip Mordechajus parodė drąsą, kai karalius įsakė visiems tarnams lenktis Hamanui? (Žr. Esteros 3:2–4.) Kaip į tai sureagavo Hamanas? (Žr. Esteros 3:5–14. Jis supyko ir įkalbėjo karalių leisti sunaikinti „atskirą tautą“ – visus gyvenančius karalystėje žydus.)
- Sužinojusi apie gedulą pas žydus, Estera pasiuntė pasiuntinį paklausti Mordechajaus, kas atsitiko (Esteros 4:1–6). Ko Mordechajus paprašė Esteros? (Žr. Esteros 4:7–9.) Kodėl Esterai buvo pavojinga eiti ir kalbėti su karaliumi? (Žr. Esteros 4:10–11. Įstatymas leido karaliui nužudyti bet kurį žmogų, kuris nekviestas eina prie jo.)
- Kokią žinią Mordechajus pasiuntė Esterai, sužinojęs jos nerimavimą dėl ėjimo pas karalių? (Žr. Esteros 4:13–14.) Kaip, jūsų manymu, jautėsi Estera, mąstydamą apie tai, kad ji galbūt „pasiekė karališką sostą kaip tik tokiam metui, kaip dabar“? (Esteros 4:14.) Kaip galime gauti patikinimą, jog mūsų gyvenimai turi paskirtį? Kaip šis patikinimas gali padėti mums?
- Ką Estera savo tarnaičių ir vietinių žydų paprašė daryti, kol ji ruošis eiti pas karalių? (Žr. Esteros 4:16.) Kaip mums gali padėti vieningas daugelio žmonių pasninkavimas ir malda?
- Pasakiusi apie savo ketinimą eiti pas karalių, Estera tarė: „Jeigu turėsiu žūti, žūsiu!“ (Esteros 4:16). Kuo šis pareiškimas panašus į Šadracho, Mešacho ir Abed Nego pareiškimą prieš juos imetant į krosnį? (Žr. Danieliaus 3:17–18.) Kaip šis pareiškimas parodė Esteros atsidavimą savo tautai ir Dievui?
- Kuomet Estera atėjo pas karalių, šis priėmė ją ir pasakė, kad padarys visa, ko ji bebaprašytų (Esteros 5:1–3). Ji paprašė, kad karalius ir Hamanas ateitų į puotą (Esteros 5:4–8). Ko Estera paprašė karaliaus antrą puotos dieną? (Žr. Esteros 7:3–4.) Ką darė karalius, sužinojęs, kad tauta, kuriai sunaikinti Hamanas rengė sąmokslą, buvo žydai? (Žr. Esteros 7:5–10.)
- Hamanas buvo pakartas, bet įsakas nužudyti visus žydus jau buvo išsiuntinėtas po visą karalystę. Ką Estera paprašė karaliaus padaryti? (Žr. Esteros 8:5–6.) Kokias palaimas gavo žydai dėl Esteros drąsos ir tikėjimo? (Žr. Esteros 8: 16–17.) Kokias palaimas jūs esate gavę dėl kitų drąsos ir tikėjimo?
- Su kokiais iššūkiais susiduriame šiais laikais, kurie reikalauja tokios drąsos, kokią turėjo Estera? Kokias gausime palaimas, jei stengsimės elgtis teisiai net tada, kai dėl to galime patirti sunkias pasekmes?

Paliudykite, kad Viešpats mus palaimins, jei turėsime drąsos stoti už tiesą. Paskatinkite klasės narius sekti Danieliaus, Šadracho, Mešacho, Abed Nego, Esteros ir Mordechajaus pavyzdžiu.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Vėlesni narsaus paklusnumo palaiminimai

- Kuo panašūs Danielius, Šadrachas, Mešachas, Abed Negas, Estera ir Mordechajus? (Visi jie turėjo drąsos elgtis teisiai net tada, kai tai kėlė pavojų jų gyvybėms.) Su kokiomis situacijomis esate susidūrę, kai turėjote nuspręsti laikytis ar nesilaikyti to, ką žinojote esant teisinga?

Paliudykite, kad Viešpats mus laimins, jei stengsimės laikytis įsakymų. Tačiau mūsų gaunamos palaimos ne visada matomos iš karto. Kad iliustruotumėte tai, galite aptarti šių žmonių ištvirtus išmėginimus:

- a. Sara neturėjo vaikų, kol jai nesuėjo 90 metų (Pradžios 17:15–17; 21:1–2).
 - b. Juozapą broliai pardavė į vergiją, o vėliau jis buvo uždarytas į kalėjimą už nepadarytą nusikaltimą (Pradžios 37:27–28; 39:7–20).
 - c. Gelbėtoją išdavė draugas, jis buvo neteisėtai tardomas ir nukryžiuotas (Jono 18–19).
 - d. Nefi sumušė ir vėliau virvėmis surišo jo paties broliai (1 Nefio 3:28; 18:10–11).
 - e. Alma ir Amulekas buvo priversti stebėti, kaip už savo įsitikinimus deginami moterys ir vaikai (Almos 14:8–11).
 - f. Džozefas Smitas buvo įkalintas ir nužudytas (DS 135).
- Kodėl, jūsų manymu, Viešpats leido šiems žmonėms kentėti tokius išmėginimus? Kodėl, jūsų nuomone, jie sugebėjo tuos išmėginimus išverti? Ko galime iš jų pavyzdžių pasimokyti?

2. Stokime už tiesą

Tegul klasės nariai inscenizuoja skirtingas situacijas, kuriose jiems reikėtų ginti tai, ką žino esant teisingą. Apmąstykite klasės nariams tinkančias aplinkybes. Gali padėti tokie pasiūlymai:

- a. Draugas iš ko nors šaiposi ir ragina jus daryti taip pat.
- b. Kas nors pasiūlo jums klausytis muzikos, kuri, kaip žinote, yra nederama.
- c. Kas nors jus pakviečia sekmadienį po bažnyčios eiti į restoraną.
- d. Kas nors jums pasiūlo alkoholio ar kitų medžiagų, kurių vartojimas prieštarauja Išminties Žodžiui.

„Karalystė, kuri niekada nebus sunaikinta“

46
pamoka

Danieliaus 2

Tikslas Sustiprinti klasės narių liudijimus apie sugražintą Jėzaus Kristaus Bažnyčią ir paskatinti juos padėti statyti Dievo karalystę žemėje.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas.
 - a. Danieliaus 2:1–23. Karalius Nebukadnecaras susapnuoja sapną ir įsako savo patarėjams jį aprašyti ir paaiškinti (2:1–13). Danielius su draugais meldžiasi ir Dievas jam atskleidžia karaliaus sapną ir jo paaiškinimą (2:14–23).
 - b. Danieliaus 2:24–49. Danielius atskleidžia, kad karaliaus sapnas pranašauja apie didžių karalysčių žemėje iškilimą bei žlugimą ir paskutinių dienų Dievo karalystės pergalę prieš visas kitas karalystes.
 2. Papildomi skaitiniai: Doktrinos ir Sandorų 65.
 3. Pakvieskite du ar tris klasės narius pasiruošti trumpai paliudyti apie Bažnyčios tikrumą.
 4. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, prieš pamoką lentoje arba popieriaus lape nubraižykite lentelę, parodytą šio puslapio apačioje.
 5. Jei naudositės schema „Nabukadnecaro sapnas“ (žr. p. 215), prieš pamoką nupieškite ją lentoje ar popieriaus lape. Nerašykite konkrečių karalysčių pavadinimų, kol klasėje neaptarsite visos schemos.
 6. Jei galite gauti paveikslėlį *Danielius išaiškina Nebukadnecaro sapną* (62531, Evangelijos paveikslėlių rinkinys 115), galite panaudoti jį pamokoje.

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Atkreipkite klasės narių dėmesį į lentoje ar popieriaus lape jūsų nubraižytą lentelę:

	1830 m. balandžio 6 d.	1880	1930	1980	1995	2000
	6	133 628	670 017	4 639 822	9 340 898	virš 11 000 000
	1	10	16	44	88	100
	0	23	104	1218	2150	2581
	0	10	30	188	307	334
	0	1	7	19	47	102

- Ka, jūsų nuomone, reiškia šie skaičiai?

	1830 m. balandžio 6 d.	1880	1930	1980	1995	2000
Bažnyčios nariai	6	133 628	670 017	4 639 822	9 340 898	virš 11 000 000
Kalbos, kuriomis išleista Mormono Knyga	1	10	16	44	88 (39 – visa knyga ir 49 – ištraukos)	100 (61 – visa knyga ir 39 – ištraukos)
Kuolai	0	23	104	1218	2150	2581
Misijos	0	10	30	188	307	334
Veikiančios šventyklos	0	1	7	19	47	102

Duokite klasės nariams kelias minutes pasiūlyti atsakymų į šį klausimą. Tada pabaikite pildyti lentelę, kaip parodyta žemiau:

(Dabartinę statistiką galite rasti naujausiuose Bažnyčios leidiniuose. Galite prie lentelės pridėti vieną stulpelį ir įrašyti tuos statistinius duomenis.)

Pakvieskite klasės narius pakomentuoti greitą Bažnyčios augimą. Paašškinkite, kad šioje pamokoje kalbėsime apie senovės pranašą Danielių, numačiusį Dievo karalystės žemėje – Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios – pergale.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Danielius gauna apreiškimą, kuriame jam parodomas karaliaus Nebukadnecaro sapnas ir duodamas jo paaiškinimas

Išdėstykite ir aptarkite Danieliaus 2:1–23.

Vieną naktį karalius Nebukadnecaras susapnavo nerimą keliantį sapną. Jis išmėgino savo patarėjus pasakydamas, kad pamiršo sapną ir įsakydamas jiems atskleisti sapną bei jo paaiškinimą (Danieliaus 2:2–5). Kai šie pasakė, kad negali apibūdinti sapno, Nebukadnecaras įsakė nužudyti visus Babilonės išminčius, įskaitant Danielių ir jo draugus (Danieliaus 2:10–13). Atėjus karaliaus sargybos vadui išvesti Danieliaus myriop, šis nuėjo pas karalių ir paprašė laiko paaiškinti sapną (Danieliaus 2:14–16).

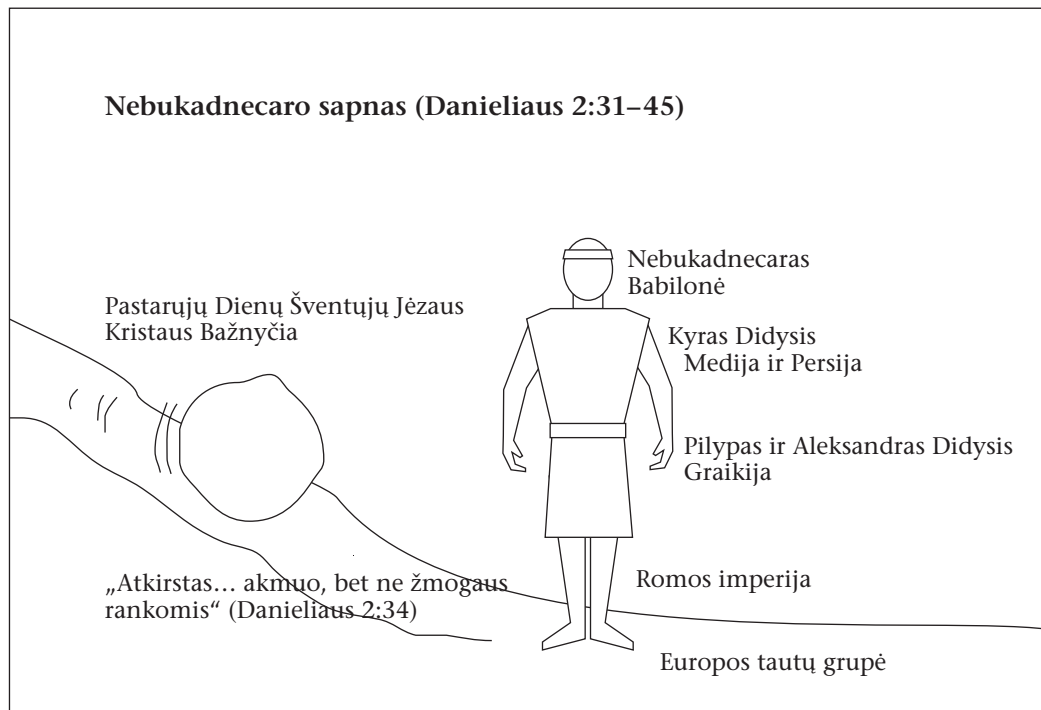
- Kaip Danielius ruošėsi aiškinti karaliaus sapną? (Žr. Danieliaus 2:17–18. Jis paprašė, kad jo draugai melstųsi su juo.) Kaip jums yra padėję šeimos narių bei draugų maldos?
- Kaip buvo atsakyta į Danieliaus ir jo draugų maldas? (Žr. Danieliaus 2:19, 27–28.) Ką Danielius darė iš karto po to, kai gavo regėjimą apie karaliaus sapną? (Žr. Danieliaus 2:20–23.) Ką jo žodžiai mums sako apie jo jausmus Dievui? Kodėl svarbu rodyti Viešpačiui dėkingumą? Kaip mes galime parodyti savo dėkingumą Jam?

- Sugretinkite šaltinius, į kuriuos kreipėsi Danielius ir Nebukadnecaras, ieškodami atsakymų į klausimus. (Žr. Danieliaus 2:2, 19–23, 28.) Į kokius abejotinus šaltinius žmonės kreipiasi šiais laikais, kai jiems reikia pagalbos atsakyti į sunkius klausimus ar padaryti sprendimus? Kas daugelį žmonių sulaiko nuo kreipimosi į Dievą tokiose situacijose?

2. Danielius apibūdina ir paaiškina Nebukadnecaro sapną

Išdėstykite ir aptarkite Danieliaus 2:24–49.

- Kaip Danielius apibūdino karaliaus sapne matytus didžius vaizdinius? (Žr. Danieliaus 2:31–33. Parodykite paveikslėlį *Danielius paaiškina Nebukadnecaro sapną* arba jūsų nupieštą schemą, kuri pavaizduota žemiau.)

- Ką simbolizuoja sapne matytos įvairios statulos kūno dalys? (Žr. Danieliaus 2:36–43. Tos dalys simbolizuoja įvairias pasaulyje viešpataujančias karalystes, kurios keičia viena kitą.)

Apžvelgdami tokį prezidento Spencerio V. Kimbolo aiškinimą, užrašykite schemeje karalysčių pavadinimus:

- Aukso galva simbolizuoja Nebukadnecarą ir jo Babilonės karalystę.
 - Sidabro krūtinė ir rankos simbolizuoja Kyrą bei jo Medijos ir Persijos karalystę.
 - Žalvario pilvas ir šlaunys simbolizuoja Pilypą ir Aleksandrą bei Graikijos ir Makedonijos karalystę.
 - Geležies kojos simbolizuoja Romos imperiją.
 - Geležies ir molio pėdos simbolizuoja Europos tautų grupę. (Žr. Conference Report, Apr. 1976, 10; arba *Ensign*, May 1976, 8.)
- Kas Nebukadnecaro sapne sunaikino statulą, simbolizuojančią žemiškąsias karalystes? (Žr. Danieliaus 2:34–35.) Ką simbolizuoja tas ne žmogaus rankomis atkirstas akmuo? (Žr. Danieliaus 2:44–45; DS 65:2.)

Prezidentas Kimbolas mokė: „Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia buvo atkurta 1830 metais... Tai dangaus Dievo įsteigta karalystė, kuri niekada nebus sunaikinta ar kuo nors pakeista, tai – nuo kalno ne žmogaus rankomis atkirstas akmuo, virsiantis dideliu kalnu ir pripildysiantis visą žemę.“ (Žr. Conference Report, Apr 1976, 10; arba *Ensign*, May 1976, 8–9.)

- Ką Danielius pranašavo apie Bažnyčią paskutinėmis dienomis? (Žr. Danieliaus 2:34–35, 44.)

Galite lentoje užrašyti šias pranašystes. Danielius pranašavo, kad Bažnyčia:

- a. bus „atkirsta, bet ne žmogaus rankomis“ (Danieliaus 2:34);
 - b. taps „dideliu kalnu ir [pripildys] visą žemę“ (Danieliaus 2:35);
 - c. „niekada nebus sunaikinta“ (Danieliaus 2:44);
 - d. „nebus perduota kitai tautai“ (Danieliaus 2:44);
 - e. „sutrupins į šipulius visas [kitas] karalystes“ (Danieliaus 2:44);
 - f. „tvers amžinai“ (Danieliaus 2:44).
- Ką reiškia tai, kad akmuo atkirstas „ne žmogaus rankomis“? (Žr. Danieliaus 2:34. Tai bus ne žmogaus darbas.) Kuo atkurtoji bažnyčia, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia, panaši į ne žmogaus rankomis atkirstą akmenį?

Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas sakė: „Mūsų Viešpatys ir Gelbėtojas yra šios Bažnyčios galva ir vadovauja jai per savo tarnus. Tai yra Viešpaties Bažnyčia; tai nėra žmonių Bažnyčia.“ (Žr. Conference Report, Oct. 1993, 4; arba *Ensign*, Nov. 1993, 5.)

- Kaip šiais laikais pildosi Danieliaus pranašystė, kad Bažnyčia „pripildys visą žemę“ ir „niekada nebus sunaikinta“? (Galite parodyti antrą dėmesį sutelkiančios veiklos lentelę.)

Prezidentas Gordonas B. Hinklis liudijo: „Ši Bažnyčia yra tikra. Ji atlaikys visas audras, kurios į ją daužysis. Ji pergyvens visus iš jos besityčiojančius kritikus. Dievas, mūsų Dangiškasis Tėvas, ją įsteigė, kad palaimintų savo sūnus ir dukteris visose kartose. Ji pavadinta vardu To, Kuris yra jos galva, būtent Viešpaties Jėzaus Kristaus, pasaulio Gelbėtojo vardu. Ji veikia ir yra valdoma kunigystės galia. Ji siunčia pasauliui dar vieną liudijimą apie Viešpaties dieviškumą. Būkite atsidavę, mano draugai. Būkite patikimi. Būkite ištikimi didiems Dievo dalykams, apreikštiems šiame Evangelijos laikotarpyje.“ („Keep the Faith“, *Ensign*, Sept. 1985, 6.)

- Kuo galime prisidėti prie Dievo karalystės statymo savo namuose, savo bendruomenėse ir visame pasaulyje?

Pakvieskite iš anksto paskirtus klasės narius trumpai paliudyti apie Bažnyčios tikrumą.

Išvada

Paliudykite, kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Dievo karalystė žemėje ir kad jai vadovauja Jėzus Kristus. Paskatinkite klasės narius dalyvauti Dievo karalystės žemėje statyme.

„Pakilkime ir statykime“

47
pamoka

Ezros 1–8; Nehemijo 1–2; 4; 6; 8

Tikslas Paskatinti klasės narius padėti statyti Sionę ir Kristaus meile mylėti tuos, kurie priešinasi Viešpaties darbui.

- Pasiruošimas**
1. Su malda išstudijuokite šias Raštų ištraukas.
 - a. Ezros 1–6. Karalius Kyras Izaijo pranašystėse perskaito savo vardą ir užsidega noru įvykdyti Viešpaties valią. Jis paleidžia Babilonės nelaisvėje buvusius žydus ir pakviečia juos grįžti į Jeruzalę bei atstatyti šventyklą (Ezros 1). Zerubabelis ir Ješūva parveda maždaug 50 000 žmonių atgal į Jeruzalę, ir jie pradeda atstatinėti šventyklą (Ezros 2–3). Samariečiai pasiūlo padėti statyti šventyklą, bet žydai atsisako jų pagalbos; samariečiai mėgina sustabdyti darbą; atstatymo darbai nutrūksta (Ezros 4). Po kelerių metų pranašai Agėjas ir Zacharija ragina žydus pabaigti šventyklą; samariečiai toliau tam priešinasi (Ezros 5; taip pat žr. Agėjo 1). Karalius Darijus atnaujina Kyro įsaką atstatyti šventyklą, ir ji užbaigiama bei pašventinama apie 515 metus prieš Kristaus gim. (Ezros 6).
 - b. Ezros 7–8. Po šventyklos pašventinimo praėjus daugiau kaip 50 metų, Ezra iš Persijos karaliaus Artakserkso gauna leidimą vesti kitą žydų grupę atgal į Jeruzalę. Ezra su savo žmonėmis pasninkauja bei meldžiasi, ir Viešpats apsaugo juos kelionėje.
 - c. Nehemijo 1–2; 4; 6. Sužinojęs, kad į Jeruzalę sugrįžę žydai yra „skurde ir nemalonėje“, Nehemijas gauna leidimą iš karaliaus Artakserkso keliauti į Jeruzalę ir atstatyti miesto sienas (Nehemijo 1–2). Žydų priešai siekia sutrukdyti jiems atstatyti sienas. Nehemijas apginkluoja darbininkus ir toliau vykdo atstatymo darbus, kol sienos užbaigiamos (Nehemijo 4; 6).
 - d. Nehemijo 8. Atstačius sienas aplink Jeruzalę, Ezra skaito žmonėms Raštus. Išgirdę Įstatymo žodžius, žmonės verkia ir nori jų laikytis.
 2. Papildomi skaitiniai: Agėjo 1; „Ezra“, Raštų Rodyklė, p. 49; „Nehemijas“, Raštų Rodyklė, p. 125.
 3. Galite pakviesti vieną klasės narį pasiruošti trumpai apibendrinti istorinę aptariamų įvykių aplinką, pateiktą prieš pirmąjį šio skyriaus Raštų pasakojimą.
 4. Jei galite gauti paveikslėlį *Senovėje buvusi šventykla* (62300; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 118), pasiruoškite panaudoti jį per pamoką.
-

Siūloma pamokos eiga

Dėmesį sutelkianti veikla

Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).

Paprašykite klasės narį perskaityti šį vyresniojo Dalino H. Oukso teiginį:

„Galime... pastebėti, kad tam tikra Raštų eilutė, pasakyta gana skirtingu tikslu ir visiškai kitokiame amžiuje, Šventosios Dvasios aiškinamojo poveikio įtakoje

suteiks mums labai asmenišką žinią, pritaikytą mūsų asmeniniams poreikiams šiais laikais... Jei sieksime pritaikyti Raštus mūsų aplinkybėms, „kad tai būtų mūsų labai ir pasimokymui“ (1 Nefio 19:23), mylintis Tėvas danguje gali panaudoti juos asmeniškam mūsų laiminimui.“ (*Studying the Scriptures* [Solt Leiko Tabernakulyje pasakyta kalba], 1985 m. lapkričio 24 d.)

- Ar kada esate skaitę Raštus ir jautę, kad tam tikra ištrauka skirta tiesiogiai jums? (Pakvieskite klasės narius pasidalinti savo patirtimi.) Kaip Raštai padėjo rasti kelią gyvenime konkrečiai jums?

Paaiškinkite, kad šioje pamokoje aptariamais įvykiais prasidėjo dėl to, kad vienas žmogus pastebėjo, jog 150 metų prieš jo gimimą užrašytoje Raštų ištraukoje kalbama asmeniškai apie jį, faktiškai joje minimas jo vardas.

Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas

Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.

1. Karalius Kyras leidžia žydams grįžti į Jeruzalę ir atstatyti šventyklą

Išdėstykite ir aptarkite Ezros 1–6.

Trumpai apibendrinkite šią istorinę informaciją (arba leiskite tai padaryti paskirtam klasės nariui):

721 metais prieš Kristaus gim. Izraelio karalystė (Šiaurinė karalystė, arba dešimt genčių) pateko į Asirijos, tuo metu stipriausios pasaulio imperijos, nelaisvę. Tačiau apie 612 metus prieš Kristų, babiloniečiai sunaikino Asirijos imperiją. Karaliaujant karaliui Nebukadnecarui Babilonė valdė beveik visas Asirijos užgrobtas žemes. Babilonės vykdomas Judo karalystės (Pietinės karalystės) užkariavimas truko nuo 605 m. prieš Kristų, kai daugelis žydų buvo paimti į nelaisvę, iki 587 m. prieš Kristų, kuomet babiloniečiai sugriovė Jeruzalę.

Po Nebukadnecaro mirties, 562 m. prieš Kristų, Babilonės galia greitai silpo. 539 metais prieš Kristų Babilonę užkariavo Kyro vadovaujama suvienyta Medijos ir Persijos karalystė. Priešingai nei Nebukadnecaras, kuris su užkariautomis tautomis elgėsi žiauriai, Kyras buvo geranoriškas valdovas. Švelniai elgdamasis su užkariautomis tautomis ir gerbdamas jų religijas, Kyras laimėjo savo pavaldinių ištikimybę.

Netrukus po Babilonės užkariavimo, Kyras išleido įsaką, kad Jeruzalės šventykla turėtų būti atstatyta. Jis pakvietė jo imperijoje gyvenusius žydus grįžti į Jeruzalę ir atstatyti šventyklą; be to jis gražino auksinius ir sidabrinčius indus, kuriuos Nebukadnecaro kariai pagrobė iš šventyklos. (Žr. 2 Metraščių 36:22–23; Ezros 1:1–3, 7. Šiose ištraukose minima Jeremijo pranašystė yra apie tai, kad po 70 metų nelaisvės Babilonėje žydai grįš į Jeruzalę; žr. Jeremijo 25:11–12; 29:10.)

- Kodėl Kyras paskelbė įsaką, kad šventykla Jeruzalėje turėtų būti vėl atstatyta? (Žr. Ezros 1:1–2.) Kaip Kyras sužinojo, jog Viešpats nori, kad jis tai padarytų? Ezros 1:2 užrašyti Kyro žodžiai remiasi pranašyste, esančia Izaijo 44:28, kurioje minimas Kyro vardas (taip pat žr. Izaijo 45:1–5; paaiškinkite, kad nors Senajame Testamente Kyro istorija įdėta prieš Izaijo knygą, Izaijas gyveno, kai iki Kyro gimimo dar buvo likę 150 metų). Senovės žydų istorikas Flavijus Juozapas rašė, kad Kyras, perskaitęs savo vardą Izaijo pranašystėse, buvo paliestas

Viešpaties Dvasios ir panorą įvykdyti tai, kas buvo parašyta (*The Works of Flavius Josephus, Antiquities of the Jews*, trans. William Whiston [n.d.], bk. 11, chap. 1, pars. 1–2).

- Kaip jaustumėtės jūs, jei skaitydami Raštus, perskaitytumėte pranašystę, kurioje būtų minimas jūsų vardas ir aprašomi konkretūs jūsų atlikti darbai?

Kai Zerubabelis ir Ješūva parvedė pirmąją žydų grupę atgal į Jeruzalę, jie ten rado samariečius. Galite paaiškinti, kad samariečiai buvo palikuonys izraelitų, kurie išvengė nelaisvės ir susituokė su asirų ir babiloniečių kolonistais, kuriuos karaliai atsiuntė apgyventi užgrobtą žemių.

- Ko samariečiai pageidavo iš grįžtančių žydų? (Žr. Ezros 4:1–2.) Ką į šį samariečių norą atsakė žydai? (Žr. Ezros 4:3. Žydai atsisakė leisti samariečiams padėti jiems atstatyti šventyklą, kadangi manė, kad samariečiai nėra tikri izraelitai.) Ką darė samariečiai, kai žydai atsisakė jų pagalbos? (Žr. Ezros 4:4–7, 11–24. Jie mėgino sustabdyti šventyklos atstatymo darbus skųsdamiesi po Kyro valdžiusiems karaliams.)
- Šventyklos atstatymo darbai galiausiai sustojo. Kas po kelerių metų paragino žydus tęsti darbus? (Žr. Ezros 5:1–2; Agėjo 1. Pranašai Agėjas ir Zacharija davė įkvėptą nurodymą.) Ką per Agėją Viešpats pasakė Jeruzalės žydams apie šventyklą? (Žr. Agėjo 1:3–4, 7–8.) Kokia žydų nuostata apie šventyklą trukdė ją atstatyti? (Žr. Agėjo 1:2.) Kokios nuostatos mums kliudo reguliariai garbinti ir tarnauti šventykloje?
- Kai šventyklos atstatymo darbai prasidėjo, juos vėl bandė sustabdyti samariečiai. Tačiau žydai paaiškino karaliui Darijui apie karaliaus Kyro įsaką, ir šis leido tęsti darbus (Ezros 5–6). Ką darė žydai, kai šventykla buvo užbaigta? (Žr. Ezros 6:15–22.)

2. Ezra parveda į Jeruzalę kitą žydų grupę

Išdėstykite ir aptarkite Ezros 7–8.

- Kaip Viešpats ankščiau paveikė karaliaus Kyro širdį, kad šis paleistų žydus, taip Jis paveikė karaliaus Artakserkso širdį leisti Ezros vadovaujamai žydų grupei grįžti į Jeruzalę (Ezros 7:27–28; taip pat žr. 11–26 eilutes). Kokius galite pateikti pavyzdžius, kaip Viešpats šiais laikais suminkština šalių vadovų širdis ir požiūrį į Bažnyčią? Ką galime daryti, kad valdžios atstovų širdys ir požiūris į Bažnyčią suminkštėtų? (Atsakymai galėtų būti: paklusti šalies įstatymams, daryti gera, ruošti skelbti Evangeliją visam pasauliui ir melstis, kad Viešpats suminkštintų šalių vadovų širdis. Žr. DS 58:21, 27; 98:4–6.)
- Ką darė Ezra, kad užtikrintų, jog jo į Jeruzalę vedama žydų grupė bus saugi? (Žr. Ezros 8:21–23, 31.) Kokias palaimas jums, jūsų šeimai ar kitiems pažįstamiems žmonėms atnešė pasninkavimas?

3. Nehemijas keliauja į Jeruzalę ir vadovauja žmonėms atstatant miestą saugančias sienas

Išdėstykite ir aptarkite Nehemijo 1–2; 4; 6. Galite paminėti, kad Nehemijas buvo Persijos karaliaus Artakserkso taurininkas. Tai buvo labai atsakingos pareigos, reikalaujančios didelio pasitikėjimo, nes Nehemijas turėjo užtikrinti, kad karaliaus maitas ir gėrimai būtų saugūs. Nors Persijoje užėmė svarbų postą, Nehemijas rūpinosi savo tauta Jeruzalėje ir, sužinojęs apie jų sunkumus, siekė jiems padėti.

- Ką darė Nehemijas, sužinojęs apie savo tautos Jeruzalėje sunkumus? (Žr. Nehemijo 1:4–11; 2:1–5.) Kaip karalius Artakserksas reagavo į Nehemijo prašymą? (Žr. Nehemijo 2:6–8. Karalius leido Nehemijui vykti į Jeruzalę, pasiuntė su juo sargybą bei palydovus ir suteikė jam leidimą miesto sienų atstatymui naudoti karaliaus miško medieną.) Ko galime pasimokyti iš Nehemijo, kas padėtų mums žinoti, kaip elgtis, kai būsime susirūpinę dėl kitų žmonių kančių?
- Kaip Nehemijas paragino žmones atstatyti miesto sienas? (Žr. Nehemijo 2:17–18.) Kodėl, jūsų manymu, liudijimas apie tiesą ir dvasinių išgyvenimų pasakojimas turi tokią galią įkvėpti kitus daryti gera? Kaip kitų žmonių liudijimai ir dvasiniai išgyvenimai yra jus įkvėpę?
- Samarijos valdytojas Sanbalatas ir jo žmonės buvo su Zerubabeliu grįžusių žydų priešai. Kaip Sanbalatas reagavo į planus atstatyti miesto sienas? (Žr. Nehemijo 2:10, 19; 4:1–3, 7–8, 11.) Kaip į jo pastangas sustabdyti miesto sienų statybą reagavo žydai? (Žr. Nehemijo 4:9, 13–15.)
- Ką darė Nehemijas, kai Sanbalatas paprašė jo nustoti dirbti ir susitikti su juo? (Žr. Nehemijo 6:1–4.) Kaip kai kurie žmonės šiais laikais mėgina atitraukti Bažnyčios narius nuo Viešpaties darbo? Kaip turėtume reaguoti į tokius mėginimus?

Vyresnysis Marvinas Dž. Eštonas patarė: „Kai kurie žmonės bei organizacijos šmeižtu, piktomis užuominomis ir klaidingomis klasifikacijomis mėgina išprovokuoti mus ginčytis. Kaip mums būtų neprotinga šiandienos visuomenėje susierzinti, nuliūsti ar išsižeisti dėl to, jog kai kam, kaip atrodo, yra malonu juodinti mus ar mūsų darbus. Mūsų principai ar standartai nėra kiek nesumažės dėl nesantaiką keliančių žmonių žodžių. Mūsų užduotis – paaiškinti mūsų požiūrį, pateikiant argumentus bei tikslus faktus ir draugiškai įtikinėjant. Mūsų užduotis – tvirtai ir nepalenkiamai palaikyti šią dieną aktualius moralės klausimus ir amžinuosius Evangelijos principus, tačiau nesiginčyti su jokių žmogumi ar organizacija... Mūsų užduotis – mokyti ir būti girdimiems. Mūsų užduotis yra ne tik vengti nesutarimų, bet ir rūpintis, kad jų nebūtų.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1978, 10; arba *Ensign*, May 1978, 8.)

4. Žmonės džiūgauja, kai Ezra skaito jiems Raštus

Išdėstykite ir aptarkite Nehemijo 8 skyrių.

- Ko žmonės paprašė Ezros, užbaigę miesto sienas? (Žr. Nehemijo 8:1–2. Paminėkite, kad dauguma žydų tiek ilgai buvo nelaisvėje, kad niekada neskaitė Raštų ir negirdėjo jų.)
- Kaip ilgai Ezra skaitė žmonėms? (Žr. Nehemijo 8:3, 17–18.) Kokia buvo žmonių reakcija? (Žr. Nehemijo 8:3, 6, 9, 12.) Kaip galime dėmesingiau skaityti Raštus? (Aptarkite, kaip galima dėmesingiau skaityti Raštus ir kaip skaitant Raštus kreipti didesnę dėmesį į Dvasios kuždesius.) Kaip galime išsiugdyti toki pat džiaugsmingą požiūrį į Raštus, kokį turėjo šie žmonės?
- Ką darė Ezra, kad padėtų savo žmonėms suprasti Raštus? (Žr. Nehemijo 8:8.) Kas padėjo suprasti Raštus jums ir jūsų šeimai? (Galite pakviesti klasės narius papasakoti, ką jie konkrečiai darė, kad pagerintų asmeninio ir visos šeimos Raštų studijavimo kokybę.)
- Ką sakė Ezra ir kiti vadovai, kai žmonės, girdėdami Raštus, ėmė verkti? (Žr. Nehemijo 8:9–11.) Kaip Raštai yra sukėlę jums džiaugsmą?

Išvada

„Dėl Nehemijo energingumo, gabumų, nesavanaudiško patriotizmo ir asmeninio dorumo vėl atsirado nauja ir klestinti Judo karalystė. Prasidėjo Jeruzalės, 150 metų gulėjusios griuvėsiuose, atstatymas. Šiame darbe prie Nehemijo prisijungė teisus bei atsidavęs kunigas Ezra, ir jiems kartu pavyko vėl atkurti žydų bendruomenę Jeruzalėje.“ (*Old Testament Student Manual:1 Kings–Malachi* [1982], 314.)

Paaiškinkite, kad, kaip žydai turėjo pareigą atstatyti Jeruzalę, taip pastarųjų dienų šventieji turi pareigą visame pasaulyje statyti Sionę. Kad padėtume sau tai atlikti, turime gyventi pagal Raštuose užrašytus mokymus ir dalyvauti šventyklos darbe. Paliudykite apie Raštų tikrumą ir šventyklinio darbo svarbą.

Priminkite klasės nariams, jog kai kurie žmonės mėgins sustabdyti Viešpaties darbą. Turėtume mylėti tokius žmones Kristaus meile, bet neleisti jiems atitraukti mūsų nuo Dievo karalystės statymo.

**Papildomos
mokymo idėjos**

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

**1. „Darbas didelis ir plačiai išmėtytas; ir mes atskirti vieni nuo kitų“
(Nehemijo 4:13)**

Atstatydami Jeruzalės sienas žydai pasiskirstė taip, kad galėtų vienu metu dirbti skirtingose sienos vietose (žr. Nehemijo 3; 4:13). Kartais jie būdavo toli vieni nuo kitų, tačiau visi dirbo siekdami to paties tikslo ir, taip triūsdami drauge, jie sugebėjo užbaigti sienas. Priminkite klasės nariams, kad Bažnyčia visame pasaulyje suskirstyta į atskirus padalinius (tokius kaip šeimos, apylinkės, skyriai, kuolai, apygardos ir kvorumi). Kartais gali atrodyti, kad vienas padalinys yra toli nuo kitų padalinių. Bet visi šventieji dirba siekdami to paties tikslo ir, jei kiekvienas atskiras narys ir kiekvienas padalinys uoliai dirbs, visa Bažnyčia ir toliau augs.

2. „Šventyklos reikalingos amžinosioms sandoroms sudaryti“

Jei įmanoma, aptardami šventyklų svarbą, galite parodyti šešių minučių trukmės filmuką „Temples Are for Eternal Covenants“ iš vaizdajuostės *Family Home Evening Video Supplement 2* (53277).

Tikslas	Paskatinti klasės narius 1) ruošti antrajam Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimui, 2) sąžiningai mokėti dešimtinę ir dosnias atnašas bei 3) patirti dėl užantspauduojančios kunigystės galios ateinančias palaimas.
----------------	---

Pasiruošimas	<ol style="list-style-type: none">1. Su malda išstudijuokite šioje pamokoje aptariamas Zacharijo 10–14 skyrių ir Malachijo knygos ištraukas.2. Papildomi skaitiniai: Doktrinos ir Sandorų 45 skyrius.3. Galite kai kurias Raštų nuorodas, pateiktas pirmoje pamokos dalyje, užrašyti ant atskirų popieriaus lapelių, kad galėtumėte padalinti klasės nariams.4. Jei naudositės dėmesį sutelkiančia veikla, atsineškite paveikslėlį <i>Antrasis atėjimas</i> (62562; Evangelijos paveikslėlių rinkinys 238).5. Kiekvienam klasės nariui parūpinkite po <i>Naujojo Testamento mokinio vadovėlio</i> (31392 156) egzempliorių. (Jūsų apylinkė turėjo užsisakyti šiuos studijavimo vadovėlius kartu su kita šių metų mokymo programos medžiaga. Vyskupijos narys turėtų juos perduoti Sekmadieninės mokyklos prezidentūrai.)
---------------------	--

Siūloma pamokos eiga	
Dėmesį sutelkianti veikla	<p>Jei tinka, pamokos pradžioje pasinaudokite čia aprašoma veikla (arba pritaikykite savąją).</p> <p>Parodykite paveikslėlį <i>Antrasis atėjimas</i>. Tada pateikite tokius klausimus:</p> <ul style="list-style-type: none">• Ką jaučiate girdėdami tokius žodžius kaip <i>Antrasis atėjimas</i>, <i>paskutinės dienos</i> ar <i>laikų ženklai</i>? Raštuose apie Antrąjį atėjimą kalbama, kaip apie „didingą ir baisią dieną“ (Malachijo 4:5). Kaip ji gali būti ir tokia, ir tokia? <p>Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „[Gelbėtojo] atėjimas bus tiek didingas, tiek baisus, priklausomai nuo dvasinės išlikusiųjų būklės.“ („Prepare Yourself for the Great Day of the Lord“, <i>New Era</i>, May 1982, 49.)</p> <p>Paiškinkite, kad šioje pamokoje aptarsite 1) Zacharijo ir Malachijo pranašystes apie paskutines dienas ir 2) mūsų pasiruošimą Antrajam atėjimui.</p>
Šventųjų Raštų aptarimas ir pritaikymas	<p>Dėstydami žemiau nurodytas Raštų ištraukas aptarkite, kaip jas pritaikyti kasdieniniame gyvenime. Skatinkite klasės narius dalintis savo patirtimi, susijusia su dėstomais Raštų principais.</p> <p>1. Zacharijas ir Malachijas pranašauja apie daugelį paskutinių dienų įvykių</p> <p>Aptarkite kai kurias iš šių Zacharijo ir Malachijo pranašysčių, kuriose aprašomi paskutinių dienų įvykiai. Jei paruošėte popieriaus lapelius su Raštų nuorodomis,</p>

padalinkite juos klasės nariams. Tegul klasės nariai perskaito kiekvieną lapelį ir pasako, ko mokoma toje Raštų ištraukoje. Jei ištraukoje pateikiama informacija gali padėti mums pasiruošti Antrajam atėjimui, aptarkite, kaip galime ją pritaikyti.

Pranašystės, kurios jau išsipildė ruošiantis Antrajam atėjimui

- a) Malachijo 3:1. Malachijas pranašavo, kad pasiuntinys parengs kelią Viešpaties atėjimui. Jonas Krikštytojas parengė kelią Viešpaties mirtingajai tarnystei, o Džozefas Smitas yra pasiuntinys, kuris parengė kelią Antrajam atėjimui (žr. Mato 11:10; Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:193–195, 3:10–14).
 - b) Malachijo 4:5–6. Malachijas pranašavo, kad pranašas Elija ateis prieš Antrąjį atėjimą ir atgręš tėvų širdis į vaikus ir vaikų – į tėvus. Ši pranašystė išsipildė, kai Elija pasirodė Džozefui Smitui Kirtlando šventykloje ir sugražino užantspaudavimo galios raktus (DS 110:13–16). *Kaip galėtume pritaikyti:* Turėtume ieškoti savo protėvių vardų ir atlikti už juos apeigas šventykloje (tai bus aptariama smulkiau vėlesnėje pamokos dalyje).
- Kodėl yra naudinga žinoti, kad kai kurios pranašystės apie Antrąjį atėjimą jau išsipildė?

Dar turinčios prieš Gelbėtojo atėjimą išsipildyti pranašystės

- a. Zacharijo 10:6–8. Judo ir Juozapo žmonės bus surinkti, ir Efraimo žmonės taps galingi. Viešpats „duos ženklą“, t.y. pašauks savo žmones ir surinks juos. *Kaip galėtume pritaikyti:* Galime padėti šiame surinkimo darbe dalindamiesi Evangelija su kitais.
 - b. Zacharijo 12:2–3, 8–9. Jeruzalėje ir aplinkui ją vyks didelis karas, bet Viešpats įsikiš ir išgelbės Jeruzalės gyventojus nuo sunaikinimo. *Kaip galėtume pritaikyti:* Turėtume pasikliauti Dievu ir tikėti, kad Jis apsaugos savo žmones paskutinių dienų sunkumuose.
 - c. Zacharijo 14:8. Gyvieji vandenys tekės iš šventyklos Jeruzalėje ir išgydys Negyvąją jūrą ir Judėjos tyrus (taip pat žr. Ezechielio 47:1, 8–9).
- Daugelyje pranašysčių apie paskutines dienas minimos tokios tragedijos, kaip karas, stichinės nelaimės ir visuotinis žmonių nelabumas. Kaip galime išlaikyti viltį, kai girdime šias pranašystes ir matome, kaip jos pildosi? (Žr. DS 38:28–30.)

Pranašystės, kurios išsipildys, kai ateis Gelbėtojas

- a. Zacharijo 14:3–4. Gelbėtojas atsistos ant Alyvų kalno, ir kalnas bus perskeltas pusiau (taip pat žr. DS 45:48).
- b. Zacharijo 12:10; 13:6. Žydai, gyvensiantys Jeruzalės išgelbėjimo metu, matys Jėzų Kristų ir verks, kadangi jie, kaip tauta, atmetė Jį, savo Mesiją (taip pat žr. DS 45:51–53).
- c. Zacharijo 13:2. Stabai, netyros dvasios ir netikri pranašai bus sunaikinti.
- d. Zacharijo 14:5. Gyvi teisieji žmonės žemėje bus pagauti aukštyn pasitikti Gelbėtojo. Mirę teisieji žmonės bus prikelti ir taip pat pagauti aukštyn Jo pasitikti (taip pat žr. DS 88:96–98).
- e. Zacharijo 14:9. Viešpats bus visos žemės karalius ir valdys Tūkstantmečio metu.
- f. Zacharijo 14: 12–13; Malachijo 3:13–18; 4:1–3. Nedorėliai bus sunaikinti, o teisieji apsaugoti (taip pat žr. 1 Nefio 22:15–17, 19).

- Kodėl, jūsų manymu, Viešpats apreiškė šias pranašystes apie paskutines dienas, Antrąjį atėjimą ir Tūkstantmetį? (Žr. DS 45:34–44.) Kaip galime pasiruošti antrajam Gelbėtojo atėjimui? (Žr. DS 45:56–57.)

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Gyvendami pagal Dievo įsakymus, galime džiaugsmingai laukti antrojo Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo ir žinoti, kad, dėl tokių pastangų, esame verti su savo mylimaisiais gyventi Jo akivaizdoje visą amžinybę. Be abejo, nėra nieko per sunkaus, kad pasiektume šį didį tikslą. Nė akimirksniu negalime nustoti stengtis. Turime kiekvieną savo gyvenimo dieną įrodinėti, kad esame pasiryžę vykdyti Viešpaties valią: skleisti sugražintąją Evangeliją, liudyti pasauliui, dalintis Evangelija su kitais.“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 341).

- Kaip jums padeda žinojimas, kad teisumas galiausiai nugalės nelabumą?

2. Malachijas moko apie palaimas, kurias gauna mokantieji dešimtinę ir atnašas

Išdėstykite ir aptarkite Malachijo 3:8–12.

- Kaip žmonės „apsuka Dievą“ nemokėdami dešimtinės ir atnašų?
- Ką reiškia mokėti visą dešimtinę?

Pirmoji prezidentūra pareiškė: „Paprasciausias mūsų žinomas pareiškimas yra paties Viešpaties tvirtinimas, kad Bažnyčios nariai turėtų kasmet mokėti „vieną dešimtąją savo pajamų“. Niekas neturi teisės teigti ką kita nei tai.“ (Pirmosios prezidentūros laiškas, 1970 m. kovo 19 d.; taip pat žr. DS 119:1–4.)

- Kokias palaimas Viešpats pažadėjo mums už dešimtinės mokėjimą? (Žr. Malachijo 3:10–12.) Kaip Viešpats yra jus palaiminęs už dešimtinės ir atnašų mokėjimą?
- Kokio motyvo skatinami turėtume mokėti dešimtinę ir atnašas?

Kalbėdamas apie tai, kokias palaimas Viešpats suteikia dešimtinės mokėtojams, prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė:

„Tačiau nesupraskite manęs klaidingai. Aš nesakau, kad, jei mokėsite sąžiningą dešimtinę, tai išsipildys jūsų svajonės apie puikų namą, prabangų automobilį ir namelį Havajuose. *Viešpats atvers dangaus langus pagal jūsų poreikį, o ne pagal jūsų godumą.* Jei mokame dešimtinę tam, kad taptume turtingi, mokame ją iš neteisingų paskatų. Pagrindinis dešimtinės mokėjimo tikslas yra suteikti Bažnyčiai priemones, reikalingas toliau vykdyti Jo darbą.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1982, 60; arba *Ensign*, May 1982, 40.)

- Kodėl kartais sunku paklusti dešimtinės įstatymui? Ką galime daryti, kad iverktume tokius sunkumus?

3. Malachijas pranašauja apie Elijo sugrižimą į žemę sugražinti užantspauduojančios galios raktus

Išdėstykite ir aptarkite Malachijo 4:5–6.

- Malachijas pranašavo, kad prieš antrąjį Viešpaties atėjimą į žemę ateis pranašas Elija (Malachijo 4:6). Kaip išsipildė ši pranašystė? (Žr. DS 110:13–16. Elija pasirodė Kirtlando šventykloje ir sugražino Džozefui Smitui užantspauduojančio galios raktus.) Ką reiškia atverti tėvų širdis vaikams ir vaikų širdis tėvams? (Tai reiškia būti per amžius užantspauduotiems su visais savo

protėviais – „tėvais“ – ir visais savo palikuonimis – „vaikais“. Dėl užantspauduojančios kunigystės galios ir šventyklos apeigų gyviesiems ir mirusiesiems, šeimos gali būti sujungtos amžinybei.)

- Kaip jūsų širdis atsivėrė jūsų protėviams, kai dėl jų darėte šeimos istorijos ir šventyklos darbą? Kaip šventyklos sandorų pažadai atveria jūsų širdį jūsų gimdytojams, sutuoktiniui ir vaikams?
- Malachijo 4:5–6 užrašytos žinios yra mokoma kiekvienoje patvirtintų Raštų knygoje (Luko 1:17; 3 Nefio 25:5–6; DS 2:1–3; Džozefas Smitas–Istorija 1:37–39). Kodėl, jūsų manymu, ši žinia taip dažnai kartojama?

Išvada

Paliudykite apie tuos dalykus, kuriuos pasirinkote aptarti šioje pamokoje. Baigdami šių metų studijų kursą, taip pat galite išsakyti savo dėkingumą už Senajame Testamente užrašytus mokymus.

Kiekvienam klasės nariui įteikite po vieną *Naujojo Testamento mokinio vadovėlio* egzempliorių (31392 156; žr. „Pasiruošimas“, p. 222). Paaiškinkite, kad kitais metais studijuosite Naująjį Testamentą. Paraginkite klasės narius pradėti naudotis studijavimo vadovėliu ruošiantis kitos savaitės pamokai ir studijuojant Naująjį Testamentą su savo šeimomis.

Papildomos mokymo idėjos

Ši medžiaga papildo siūlomą pamokos planą. Pamokoje galite panaudoti vieną ar daugiau iš šių idėjų.

1. Išpranašauti Gelbėtojo pasirodymai

- Raštuose numatyti mažiausiai septyni Gelbėtojo pasirodymai paskutinėmis dienomis. Kiek iš jų galite nustatyti jūs?

Žemiau esanti informacija padės atsakyti į šį klausimą:

- Jis pasirodė pranašui Džozefui Smitui Pirmajame regėjime (Apaštalų darbai 3:19–21; Džozefas Smitas–Istorija 1:15–17);
- pasirodys savo paskutinių dienų šventyklose (Malachijo 3:1; DS 133:1–2);
- pasirodys Adam Ondi Amano slėnyje (DS 116; Danieliaus 7:13–14, 22; taip pat žr. DS 107:53–56, kur aprašomas jau įvykęs susirinkimas Adam Ondi Amane, kuris bus panašus į ten dar įvyksiantį susirinkimą);
- pasirodys Jeruzalėje pasaulinio konflikto, žinomo kaip Armagedono mūšis, metu (Ezechielio 38–39; Zacharijo 12–14; Apreiškimo 11; DS 45:47–53);
- Naujojoje Jeruzalėje, Independense, Misūrio valst. (3 Nefio 21:24–26);
- pasirodys teisiesiems savo antrojo atėjimo metu (Zacharijo 14:5; 1 Tesaloniciečiams 4:16–17; DS 88:96–98);
- pasirodys nedorėliams (DS 133:42–51).

2. Kada įvyks Antrasis atėjimas?

Viešpats aiškiai pasakė, kad nors Jis tikrai sugrįš, joks žmogus nežino tikslaus Jo atėjimo meto (DS 39:20–21; 49:7).

Vyresnysis Ričardas L. Evansas sakė: „Keletas brolių... priėjo prie [prezidento Vilfordo Vudrafo] ir... pasiteiravo jo nuomonės apie tai, kada bus pabaiga – kada sugrįš Viešpats? Manau, kad tai nėra tikslūs jo žodžiai, bet jie perteikia

jo atsakymo dvasią: „Aš gyvensiu taip, tarsi tai įvyktų rytoj, tačiau visgi sodinsiu vyšnių sodinukus!“ Manau, galime visiškai pritaikyti šį atsakymą savo gyvenimuose ir gyventi taip, tarsi pabaiga įvyktų rytoj, tačiau šiandien visgi sodinti vyšnių sodinukus! Nerimaudami dėl dalykų, kurių negalime pakeisti, neturėtume praleisti progų gerinti santykius su savo šeima ir draugais; nerimaudami dėl to, kas galbūt įvyks, neturėtume apleisti to, ką būtinai reikia atlikti čia ir dabar, ir ką atlikti yra mūsų jėgoms.“ (Žr. Conference Report, Apr. 1950, 105–106.)